

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Η' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΠΘ'

Τρίτη 19 Φεβρουαρίου 2008

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών. σελ. 5150, 5186
2. Άδεια απουσίας του Βουλευτή κ. Α. Παπαληγούρα. σελ. 5144
3. Επί του Κανονισμού. σελ. 5142, 5144

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Κατάθεση αναφορών. σελ. 5133
2. Απαντήσεις Υπουργών σε ερωτήσεις Βουλευτών. σελ. 5135
3. Συζήτηση αναφορών και ερωτήσεων:
 - α) Προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την επίλυση των χρονιζόντων προβλημάτων στα νοσοκομεία του Ηρακλείου Κρήτης. σελ. 5139
 - β) Προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών,
 - i) σχετικά με τη μεταφορά της έδρας του Υπουργείου στο Δήμο Χαλανδρίου. σελ. 5140
 - ii) σχετικά με την υλοποίηση συστημάτων και μηχανισμών για την αντιμετώπιση εκτάκτων αναγκών. σελ. 5142
 - γ) Προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με επιστημονικές μελέτες για τους σεισμούς. σελ. 5143

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Ψήφιση επί του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών: « Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών και άλλες διατάξεις ». σελ. 5145
2. Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης: « Θεσμικό πλαίσιο έρευνας και τεχνολογίας και άλλες διατάξεις ». σελ. 5150

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί του Κανονισμού:

ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ Α. σελ. 5144
ΡΟΒΛΙΑΣ Κ. σελ. 5142

Β. Επί των αναφορών και ερωτήσεων:

ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ Κ. σελ. 5143
ΜΕΛΑ Ε. σελ. 5141
ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ Θ. σελ. 5143, 5144
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. (Ν. Άρτας) σελ. 5139, 5140
ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Ι. σελ. 5141, 5142, 5143
ΡΟΒΛΙΑΣ Κ. σελ. 5142
ΣΚΟΥΛΑΣ Ι. σελ. 5139, 5140

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης:

ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ Κ. σελ. 5181
ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ Κ. σελ. 5156, 5158
ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ Δ. σελ. 5184
ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ Ε. σελ. 5185
ΓΕΙΤΟΝΑΣ Κ. σελ. 5163, 5164
ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ Α. σελ. 5162
ΔΡΑΓΩΝΑ Θ. σελ. 5167
ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ Σ. σελ. 5170, 5173, 5181, 5184
ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ Κ. σελ. 5178
ΚΑΣΑΠΙΔΗΣ Γ. σελ. 5152, 5154
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. σελ. 5176
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. σελ. 5158
ΛΙΒΑΝΟΣ Σ. σελ. 5166
ΜΑΝΙΑΤΗΣ Ι. σελ. 5182
ΜΠΕΚΙΡΗΣ Μ. σελ. 5169
ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Γ. σελ. 5175
ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Χ. σελ. 5173
ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ Η. σελ. 5160
ΡΑΓΙΟΥ Ν. σελ. 5179
ΡΑΠΤΗ Σ. σελ. 5180
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α. σελ. 5165, 5166
ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ Φ. σελ. 5154
ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ Π. σελ. 5170
ΣΚΟΥΛΑΣ Ι. σελ. 5174
ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ Σ. σελ. 5150, 5177
ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν. σελ. 5164
ΦΙΛΙΝΗ Α. σελ. 5183

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Η' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΙΒ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΠΘ'

Τρίτη 19 Φεβρουαρίου 2008

Αθήνα, σήμερα στις 19 Φεβρουαρίου 2008, ημέρα Τρίτη και ώρα 18.00' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Γ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΝΕΡΑΝΤΖΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Νικόλαο Τσούκαλη, Βουλευτή Αχαΐας, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας κ. ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Εργαζομένων της «ΑΣΠΡΟΦΩΣ Α.Ε.» ζητεί τη συμμετοχή της εταιρείας στο διαγωνισμό, για την επέκταση του Εθνικού Συστήματος Φυσικού Αερίου.

2) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Μπαλάσκας Βασίλειος καταγγέλλει τις ενέργειες των τακτικών μελών του Π.Υ.Σ.Δ.Ε. Α'Αθήνας.

3) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Αμοργού ζητεί την άμεση εκτέλεση έργων για την αντιμετώπιση της λειψυδρίας.

4) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Υπαλλήλων Πυροσβεστικού Σώματος Περιφέρειας Ηπείρου ζητεί τη δίκαιη κατανομή των νεοπροσληφθέντων Δόκιμων Πυροσβεστών.

5) Η Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πολιτιστικός και Εξωραϊστικός Σύλλογος 'ΑΓΑΚΟΥ' Νομού Ηρακλείου ζητεί την έκδοση των οικοδομικών αδειών, για τον οικισμό Αγάκου Μετόχι, του Δήμου Γαζίου Νομού Ηρακλείου Κρήτης.

6) Η Βουλευτής Κερκύρας κ. ΑΓΓΕΛΙΚΗ (ΑΝΤΖΕΛΑ) ΓΚΕΡΕΚΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Παπαδάτος Κωνσταντίνος διαμαρτύρεται για την εγκατάσταση κεραίας κινητής τηλεφωνίας στην κοινότητα Περίθειας Δήμου Θιναλίων Κερκύρας.

7) Η Βουλευτής Κερκύρας κ. ΑΓΓΕΛΙΚΗ (ΑΝΤΖΕΛΑ) ΓΚΕΡΕΚΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Αστυνομικών Υπαλλήλων Κερκύρας ζητεί την επαρκή στελέχωση και κτηριακή υποστήριξη των αστυνομικών υπηρεσιών της Κερκύρας.

8) Οι Βουλευτές Β' Αθηνών κ. ΒΑΣΙΛΙΚΗ (ΒΑΣΩ) ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ, κ. ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ και κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Δήμος Γαλατίου ζητεί την ανάκληση της οικοδομικής άδειας για τη ανέγερση εμπορικού κέντρου στο Κλειστό Ολυμπιακό Γυμναστήριο Γαλατίου.

9) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι κύριοι Κωστόπουλος Χάρης και Μαραγκού Ελένη ζητούν την πυκνωση των δρομολογίων του Ο.Σ.Ε.

10) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Καρίμ Χιλάλ διαμαρτύρεται για την ταλαιπωρία που υπέστη, στο αεροδρόμιο Bengurion του Tel Aviv στο Ισραήλ.

11) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία Εκπαιδευτικοί Μουσικής ζητούν το διορισμό των αποφοίτων πανεπιστημιακών τμημάτων μουσικής κ.λπ..

12) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Αλεξοπούλου Ελένη ζητεί την εφαρμογή του ν. 2413/1996.

13) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Γονέων και Κηδεμόνων Μαθητών Δημοσίων Σχολείων του Δήμου Παλλήνης ζητεί τη χρηματοδότηση του Κ.Δ.Α.Υ. Ανατολικής Αττικής κ.λπ..

14) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία Δημότες του Μαρκόπουλου Μεσογαίας Αττικής διαμαρτύρονται για την απόφαση χωροθέτησης πλωτού αγκυροβολίου στο λιμάνι του Πόρτο Ράφτη.

15) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Δημοτικό Συμβούλιο Ελευσίνας ζητεί την άμεση διακοπή της λειτουργίας της επιχείρησης ΑΦΟΙ ΣΑΒΒΑ.

16) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Γιάννης Θεολογίτης, μέλος του Δ.Σ.ΤΑΝΙΤΥ ζητεί την παραμονή αυτονομίας του ΤΑΝΙΠΥ ή τη συγχώνευσή του με άλλα υγιή Ταμεία.

17) Ο Βουλευτής Φθιώτιδος κ. ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Κων/νος Αρβανιτίδης ζητεί το σχεδιασμό νέου εντύπου και τη συμπλήρωσή του από τους τρίτεκνους γονείς ώστε να καταστούν δικαιούχοι του τριτεκνικού επιδόματος.

18) Ο Βουλευτής Ηλείας κ. ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Πηνειάς Νομού Ηλείας ζητεί την ανασύνταξη της μελέτης για το αρχαίο μονοπάτι που οδηγούσε από την αρχαία Ήλιδα στην Ολυμπία πριν την ένταξή του στο Ε.Σ.Π.Α. 2007-2013.

19) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Παπάγου διαμαρτύρεται για τη μελετώμενη δημιουργία και λειτουργία του Ολοκληρωμένου Προγράμματος Καταπολέμησης της Χρήσης Εξαρτησιογόνων Ουσιών με την επωνυμία «ΑΘΗΝΑ-ΖΩΗ» στην περιοχή του πρώην Αναμορφωτηρίου Θηλέων.

20) Ο Βουλευτής Λέσβου κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΕΛΛΗΣ - ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Ξενοδόχων Λέσβου ζητεί τον επαναπροσδιορισμό των κριτηρίων και όρων εφαρμογής των προγραμμάτων του Ο.Α.Ε.Δ. και ιδιαίτερα αυτών που αφορούν τον Τουριστικό Κλάδο.

21) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας σχετικά με τη μεταφορά της Σ.Ε.Α.Π. από το Ηράκλειο σε περιοχή του Δήμου.

22) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Δημοτικό Διαμέρισμα Ελούντας ζητεί την τήρηση του χρονοδιαγράμματος ολοκλήρωσης της διάνοιξης του περιφερειακού δρόμου Ελούντας.

23) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανεπιστημιακή Ένωση Τεχνολογικής Εκπαίδευσης Μηχανικών-Περιφερειακό Τμήμα Αχαΐας ζητεί την κατασκευή γέφυρας στο Γλαύκο Ποταμό που να συνδέει τις δύο παραγλαυκίες αρτηρίες κ.λ.π.

24) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Σύλλογοι Γονέων και Κηδεμόνων και του υπό ίδρυση Συλλόγου Ειδικών Δημοτικών Σχολείων Πατρών ζητούν την κάλυψη των κενών θέσεων των πιό πάνω Σχολείων με εκπαιδευτικό προσωπικό.

25) Ο Βουλευτής Ξάνθης κ. ΤΣΕΤΙΝ ΜΑΝΤΑΤΖΗ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας σχετικά με την έκδοση απόφασης από την Πολεοδομία Ξάνθης για την οικοδόμηση κατοικιών στην Παλιά Πόλη της Ξάνθης.

26) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Ιωάννης Αϊβαζίδης, κάτοικος Σκύδρας ζητεί να του χορηγηθεί επιδότηση για την αγορά πρώτης κατοικίας σε προβληματική περιοχή.

27) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Ευστάθιος Ευθυμιάδης, κάτοικος Ακρολίμνης Πέλλας ζητεί τη χορήγηση σύνταξης Εθνικής Αντίστασης.

28) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Ευθυμία Παπαδοπούλου ζητεί τη χορήγηση σύνταξης ως μητέρας ανηλίκου τέκνου.

29) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέ-

θεσε αναφορά με την οποία ο κ. Ρουσάκης Βασίλειος ζητεί τη χορήγηση δωρεάν ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης.

30) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Ασλάνογλου Μαρία ζητεί την επίλυση εργασιακού της προβλήματος.

31) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Τάσος Καραγεωργίου, γυμναστής ζητεί τη χορήγηση αποζημίωσης για τις περιόδους 2001-2002 και 2002-2003.

32) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Ελευθέριος Γεωργιάδης, κάτοικος Εδέσσης διαμαρτύρεται για την έλλειψη προσωπικού από την Πυροσβεστική Υπηρεσία Αριδαίας.

33) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Λάκης Παπαδόπουλος ζητεί να παραταθεί το Ν.Δ.3958/1959 για τις μεταβιβάσεις γεωργικών κληρών.

34) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Ιωάννης Παπαδόπουλος ζητεί τη χορήγηση της σύνταξης του ΟΓΑ σε χήρο τρίτεκνο πατέρα.

35) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Τσέλα Παπαδοπούλου, παντοπώλης ζητεί να λειτουργεί το κατάστημά της και τις Κυριακές.

36) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Κων/νος Παναγιωτίδης ζητεί την επίλυση φορολογικού του προβλήματος.

37) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Ιωάννης Μόσχος ζητεί τη χορήγηση ειδικού εποχικού επιδόματος.

38) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Δήμητρα Δουβατζή, νοσηλεύτρια ζητεί τη μετάταξή της σε Κρατικό Παιδικό Σταθμό.

39) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Γεώργιος Χατζηπαμπίκης ζητεί την επίλυση ασφαλιστικού του προβλήματος από τον ΟΓΑ.

40) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος των Εποχικά Εργαζομένων Νομού Πέλλας ζητεί τη χορήγηση εποχικού επιδόματος στα μέλη του.

41) Οι Βουλευτές Β' Αθηνών κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ και κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ-ΕΥΑ ΜΕΛΑ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Σωματείο Βιοτεχνών Υποδηματοποιών Αθήνας ζητεί την ικανοποίηση ασφαλιστικών, φορολογικών, συνταξιοδοτικών και λοιπών αιτημάτων των μελών του.

42) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΔΗΜΟΣ ΚΟΥΜΠΟΥΡΗΣ, και Κερκύρας κ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Σωματείο Συνταξιούχων Ι.Κ.Α. Λαυρίου ζητεί την επίλυση προβλήματος που έχει προκύψει με τις ιατρικές εξετάσεις των ασφαλισμένων στο Ι.Κ.Α..

43) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Σκυλλούντας Ηλείας ζητεί την άμεση λειτουργία και στελέχωση του Γενικού Νοσοκομείου Κρεστένων.

44) Η Βουλευτής Β' Θεσσαλονίκης κ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ (ΛΙΤΣΑ) ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ - ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ κατέθεσε αναφορά με την

οποία η Επιτροπή Αγώνα για το Θερμαϊκό Κόλπο ζητεί την άμεση απομάκρυνση του ναυαγίου από το Θερμαϊκό και τη μεταφορά του σε διαλυτήριο πλοίων.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 3611/20.12.07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ιωάννη Δημαρά δόθηκε με το υπ' αριθμ. Δ15/Γ/οικ1/107/14.1.08 έγγραφο από τον Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:
«Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Ι. Δημαράς, σας πληροφορούμε τα εξής:

Το Υπουργείο Ανάπτυξης, τα τελευταία χρόνια, έχει αναγάγει τα θέματα που σχετίζονται με την κλιματική αλλαγή, σε θέματα μεϊζονος σπουδαιότητας. Με συγκροτημένες πολιτικές, στρατηγική και σχέδιο δράσης, το ΥΠ.ΑΝ στηρίζει την αειφορία και τη βιώσιμη ανάπτυξη, εφαρμόζει με συνέπεια πολιτικές, υλοποιεί δράσεις και υιοθετεί πρωτοβουλίες, μεταβάλλοντας το ενεργειακό μας ισοζύγιο, δίνοντας έμφαση στην υποκατάσταση του πετρελαίου από το φυσικό αέριο και προωθώντας τη χρήση των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας (ΑΠΕ) στην παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας. Η στρατηγική μας αυτή, διαρθρώνεται σε δυο βασικούς άξονες πολιτικής:

* Ο πρώτος άξονας της πολιτικής μας στην κατεύθυνση αυτή είναι η προώθηση μέτρων και πολιτικών για την παραγωγή ενέργειας από ΑΠΕ με την ψήφιση του Ν. 3468/2006,

* Ο δεύτερος άξονας είναι η εφαρμογή μέτρων για την ορθολογική χρήση και την εξοικονόμηση ενέργειας, ξεκινώντας από το Δημόσιο Τομέα.

Ειδικότερα όσον αφορά τις ΑΠΕ ο νέος νόμος 3468/2006 για την προώθηση της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από Ανανεώσιμες Πηγές και από Συμπαράγωγή Ηλεκτρισμού και Θερμότητας Υψηλής Απόδοσης (ΣΗΘΥΑ) εισάγει νέες σημαντικές βελτιώσεις υπέρ της δυναμικής προώθησης του τομέα και συγκεκριμένα:

* εξορθολόγησε και απλοποίησε τη διαδικασία αδειοδότησης με τη δημιουργία δυο συντονιστικών οργάνων σε διυπουργικό και υπηρεσιακό επίπεδο αντίστοιχα,

* εισήγαγε καθεστώς αυστηρής παρακολούθησης των κατόχων αδειών για την τήρηση των νόμιμων υποχρεώσεών τους,

* παρέχει δυνατότητα εγκατάστασης υπεράκτιων (offshore) αιολικών πάρκων,

* ολοκληρώνει την εναρμόνιση της εθνικής νομοθεσίας προς τις απαιτήσεις του άρθρου 5 της οδηγίας 2001/77/ΕΚ, μέσω της δημιουργίας συστήματος έκδοσης πιστοποιητικών προέλευσης ανανεώσιμης ενέργειας,

* βελτιώνει τους όρους των συμβάσεων πώλησης ανανεώσιμης ενέργειας,

* αυξάνει το όριο ισχύος των μικρών υδροηλεκτρικών έργων που εντάσσονται στο νόμο.

* Παράλληλα, εντός του 2006, ο Υπουργός Ανάπτυξης υπέγραψε Απόφαση με την οποία εντάχθηκαν στο ειδικό μέτρο του Επιχειρησιακού προγράμματος Ανταγωνιστικότητα 135 νέες ενεργειακές επενδύσεις προώθησης της διείσδυσης των συστημάτων ΑΠΕ, συμπαράγωγής στο ενεργειακό σύστημα της χώρας, με συνολικό προϋπολογισμό 200,5 εκατομμύρια Ευρώ και δημόσια επιχορήγηση 68,9 εκατομμύρια Ευρώ, με ισχυρό περιφερειακό χαρακτήρα.

* Το Απρίλιο του 2007 εγκρίθηκε από τον Υπουργό Ανάπτυξης (Δ6/Φ1/οικ. 8684/24.4.2007) η πρώτη φάση του Προγράμματος Ανάπτυξης Φωτοβολταϊκών Σταθμών, σε εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 14 του ν. 3468/2006 για την «Παραγωγή Ηλεκτρικής Ενέργειας από Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας και ΣΗΘΥΑ» και τροποποιήθηκε με τη νεότερη απόφαση Δ6/Φ1/οικ.15450/18.7.2007. Με την εγκριτική απόφαση γίνεται ένα ακόμη καθοριστικό βήμα, μετά την ψήφιση του ν.3468/2006 και την έκδοση του Κανονισμού Αδειών Παραγωγής Ηλεκτρικής Ενέργειας από Α.Π.Ε. και Σ.Η.Θ.Υ.Α., για την ανάπτυξη των φωτοβολταϊκών συστημάτων στη χώρα μας και την υλοποίηση μεγάλων επενδύσεων σε έργα ΑΠΕ, που ως το 2010 θα ανέλθουν σε 2,5 δις. ευρώ.

* Επίσης σε στενή συνεργασία με τη ΡΑΕ καθώς και άλλα εμπλεκόμενα Υπουργεία το Υπουργείο Ανάπτυξης εξετάζει τη περαιτέρω βελτίωση του σχετικού θεσμικού πλαισίου με στόχο την ταχύτερη ορθολογική ανάπτυξη του τομέα.

Κατά το 2007 η παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από τα μεγάλα υδροηλεκτρικά έργα αναμένεται να καλύψει σε ποσοστό 4,8% την ακαθάριστη ζήτηση, οι λοιπές ανανεώσιμες πηγές ενέργειας θα συγκεντρώσουν ποσοστό τάξης 3,6%.

Τέλος σημειώνεται ότι στο πλαίσιο της 4ης Εθνικής Έκθεσης για το επίπεδο διείσδυσης των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, που βρίσκεται διαθέσιμη στον δικτυακό τόπο του Υπουργείου Ανάπτυξης www.ypan.gr, έχουν εκπονηθεί τρία σενάρια όσον αφορά τη δυνατότητα επίτευξης του στόχου 20,1% της Οδηγίας 2001/77/ΕΚ. Σύμφωνα με το βασικό σενάριο με συντηρητικές εκτιμήσεις για την ανάπτυξη του τομέα αναμένεται να προσεγγιστεί ικανοποιητικά ο στόχος της Οδηγίας και συγκεκριμένα η διείσδυση αναμένεται να φτάσει στο 18,5% της ακαθάριστης κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας κατά το έτος 2010 (κατανάλωση 71,9 TWh στην οποία έχει συμπεριληφθεί ιδιοκατανάλωση μονάδων παραγωγής 6% και απώλειες δικτύου μεταφοράς 2,5%).

Σύμφωνα δε με το αισιόδοξο σενάριο, υπό πολύ ευνοϊκές συνθήκες, είναι δυνατή η επίτευξη του στόχου. Πρόσθετα χρήσιμα στοιχεία για την εξέλιξη του τομέα των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και τις προοπτικές ανάπτυξής του μπορούν να αντληθούν από την παραπάνω έκθεση.

Τέλος, επισυνάπτονται τα υπ' αριθ. ΓΔΝΣ/127/10-1-2008 και Ο-20122/11-1-2008 έγγραφα της ΔΕΗ και της ΡΑΕ αντίστοιχα, τα οποία καλύπτουν τα θιγόμενα στην ερώτηση θέματα.

Ο Υπουργός
ΧΡΗΣΤΟΣ ΦΩΛΙΑΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων)

2. Στην με αριθμό 1846/13.11.07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αθανασίου Πλεύρη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 7017/4/7594/4.12.07 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Α. ΠΛΕΥΡΗΣ, σε ό,τι μας αφορά, σας διαβιβάζουμε πίνακα, στον οποίο περιέχονται αναλυτικά στοιχεία, για τους θανάτους από ναρκωτικές ουσίες στη χώρα μας κατά τα έτη 1997 έως 2007 (31/10).

Πέραν αυτών σας πληροφορούμε ότι, για το θέμα της αντιμετώπισης της μάστιγας των ναρκωτικών, ενημερώθηκε η Εθνική Αντιπροσωπεία την 15-11-2007, κατά τη συζήτηση της 174/12-11-2007 επίκαιρης ερώτησης, που κατέθεσε ο ερωτών κ. Βουλευτής.

Ο Υφυπουργός
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

3. Στην με αριθμό 1868/13.11.07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Θεόδωρου Καραόγλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 192/6.12.07 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω σχετικής ερώτησης και σύμφωνα με τα στοιχεία των αρμόδιων Υπηρεσιών, σας γνωρίζουμε τα εξής:

1. Το ΥΠΕΧΩΔΕ έχει εκδώσει την με αρ. πρωτ. οικ.633/Α32/07.02.07 Κοινή Απόφαση των Υπουργών Οικονομίας & Οικονομικών και ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. και των Υφυπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης & Αποκέντρωσης και ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. με θέμα «Οριοθέτηση περιοχών και πιστωτικές διευκολύνσεις για την αποκα-

τάσταση των ζημιών από τις πλημμύρες του Οκτωβρίου 2006 σε περιοχές των Νομών Θεσσαλονίκης και Χαλκιδικής». Σύμφωνα με την παραπάνω Κ.Υ.Α. εγκρίνεται η χορήγηση Στεγαστικής Συνδρομής (άτοκο δάνειο και δωρεάν κρατική αρωγή) για την επισκευή και ανακατασκευή των κτιρίων που επλήγησαν από τις πλημμύρες του Οκτωβρίου 2006 στις οριοθετημένες περιοχές του Νομού Θεσσαλονίκης μεταξύ των οποίων είναι και ο Δήμος Ρεντίνας.

2. Όσον αφορά στην αποκατάσταση των ζημιών των επιχειρήσεων και σύμφωνα με την υπ' αρ. 36089/Β/627/20.08.07 Κοινή Απόφαση των Υπουργών Οικονομίας & Οικονομικών, Ανάπτυξης και Περιβάλλοντος Χωροταξίας & Δημοσίων έργων, εγκρίνεται επιχορήγηση για την αντιμετώπιση ζημιών που αφορούν σε κτιριακές εγκαταστάσεις, μηχανολογικό εξοπλισμό, πρώτες ύλες, εμπορεύματα και φορτηγά αυτοκίνητα δημόσιας και ιδιωτικής χρήσης και καταβάλλεται στους δικαιούχους απευθείας από τον Ελληνικό Οργανισμό Μικρομεσαίων Επιχειρήσεων και Χειροτεχνίας (ΕΟΜΜΕΧ).

3. Σύμφωνα με την παρ. 5 του άρθρου 1, του Ν.2503/97, για την Περιφερειακή Διοίκηση καθορίστηκε σαφώς ότι τα αντιπλημμυρικά έργα Νομαρχιακού επιπέδου δεν εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του ΥΠΕΧΩΔΕ λόγω του μεγέθους και της θέσης των.

Για το λόγο αυτό έχουμε ζητήσει με το με αριθμ. πρωτ. 1655/24.8.04 έγγραφό μας προς το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών, οι χρηματοδοτήσεις γενικά των αντιπλημμυρικών έργων να γίνονται απευθείας προς τις Περιφέρειες, χωρίς τη μεσολάβηση του ΥΠΕΧΩΔΕ.

4. Επισυνάπτουμε με το αρ.πρ.07/12855/19.11.07 σχετικό έγγραφο (με 2 πίνακες συνημμένους), της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Θεσσαλονίκης, για την ενημέρωσή σας.

Ο Υφυπουργός
Θ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

4. Στην με αριθμό 2247/21.11.07 ερώτηση της Βουλευτού κ. Ροδούλας Ζήση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 220/6.12.07 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω σχετικής ερώτησης και σύμφωνα με τα στοιχεία των αρμόδιων Υπηρεσιών, σας γνωρίζουμε τα εξής:

1. Το ΥΠΕΧΩΔΕ είναι αρμόδιο αποκλειστικά, για την αποκατάσταση των ζημιών σε κτίρια και κτιριακές εγκαταστάσεις μετά από θεομηνίες (πλημμύρες, πυρκαγιές, κατολισθήσεις) σύμφωνα με το άρθρο 10 του Ν. 2576/98. Προκειμένου η αρμόδια Υπηρεσία μας να συντάξει τις απαιτούμενες Υπουργικές Αποφάσεις για την ένταξη περιοχών στα προγράμματα αποκατάστασης ζημιών του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. που έχουν πληγεί από τις θεομηνίες, σύμφωνα με την εγκύκλιο 938/ΑΖ11/15.4.98 του Υφυπουργού ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε., απαιτείται η υποβολή σχετικού αιτήματος από την αρμόδια Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση ή την Περιφέρεια, με συγκεντρωτικό πίνακα των πορισμάτων των αυτοψιών στην πληγείσα περιοχή και ονομαστική κατάσταση των κατοίκων τα κτίρια των οποίων υπέστησαν ζημιές.

2. Στη συγκεκριμένη περίπτωση η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Αιτωλοακαρνανίας δεν έχει υποβάλλει σχετικό αίτημα στο ΥΠΕΧΩΔΕ για την οριοθέτηση της πληγείσας περιοχής, προκειμένου να προχωρήσουμε στις απαραίτητες διαδικασίες και να χορηγήσουμε δωρεάν κρατική αρωγή και άτοκο δάνειο στους πληγέντες.

3. Σύμφωνα με την παρ. 5 του άρθρου 1, του Ν.2503/97 για την Περιφερειακή Διοίκηση, καθορίστηκε σαφώς ότι τα αντιπλημμυρικά έργα Νομαρχιακού επιπέδου δεν εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του ΥΠΕΧΩΔΕ λόγω του μεγέθους και της θέσης των.

Για το λόγο αυτό ζητήθηκε με το με αριθμ. πρωτ. 1655/

24.8.04 έγγραφό μας προς το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών, οι χρηματοδοτήσεις των αντιπλημμυρικών έργων να γίνονται απευθείας προς τις Περιφέρειες, χωρίς τη μεσολάβηση του ΥΠΕΧΩΔΕ. Η ευθύνη του ΥΠΕΧΩΔΕ σε θέματα αντιπλημμυρικών έργων ορίζεται με το Ν.2937/2001, άρθρο 24, παρ.2 και 3 και περιορίζεται στην εκάστοτε περιοχή δραστηριότητας, κυρίως της ΕΥΔΑΠ Α. Ε.

4. Για τα άλλα θέματα που αναφέρεστε στην Ερώτησή σας, αρμόδια να απαντήσουν είναι τα συνερωτώμενα Υπουργεία.

Ο Υφυπουργός
Θ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

5. Στην με αριθμό 1998/16-11-07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ντίνου Ρόβλια δόθηκε με το υπ' αριθμ. 5910/10-12-07 έγγραφο από τον Υπουργό Εσωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό 1998/16.11.2007, την οποία κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Ντίνος Ρόβλιας, αναφορικά με την ενσωμάτωση στο εσωτερικό δίκαιο Οδηγιών και λοιπών ευρωπαϊκών κειμένων σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το Υπουργείο Εσωτερικών, αντίθετα με την πρακτική των Κυβερνήσεων προ του 2004, μεριμνά με συνέπεια για την έγκαιρη προώθηση της ενσωμάτωσης των κοινοτικών οδηγιών, καθώς και για την εφαρμογή των λοιπών ευρωπαϊκών κειμένων που εμπίπτουν στο πλαίσιο της αρμοδιότητάς του. Παρά το γεγονός ότι οι φορείς τους οποίους εποπτεύει, ιδίως μετά τη συγχώνευσή του με το πρώην Υπουργείο Δημόσιας Τάξης, είναι πολυάριθμοι και το εύρος των αντικειμένων που καλύπτουν εκτεταμένο, οι εκκρεμότητες που υπάρχουν είναι ελάχιστες και στην ουσία έχουν δρομολογηθεί, ευρισκόμενες στο τελικό στάδιο της ενσωμάτωσης. Οφείλονται κυρίως στην εξ αντικειμένου μικρή καθυστέρηση που προέκυψε από την προκήρυξη των γενικών βουλευτικών εκλογών της 16ης Σεπτεμβρίου 2007 και στις συνακόλουθες αλλαγές στα πρόσωπα των συναρμόδιων Υπουργών, καθώς και στις ονομασίες των Υπουργείων. Το γεγονός αυτό επέβαλε την επαναπροώθηση των σχεδίων προεδρικών διαταγμάτων, υπουργικών αποφάσεων κλπ., η οποία, όπως είναι αυτονόητο, προϋπέθετε και την ενημέρωση των νέων πολιτικών ηγεσιών για την οριστικοποίηση της μορφής της προωθούμενης πράξης ενσωμάτωσης. Σε αρκετές περιπτώσεις μάλιστα έπρεπε να τροποποιηθούν οι αποφάσεις για την κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ Υπουργών και Υφυπουργών, γεγονός που οδήγησε σε μία πρόσθετη καθυστέρηση.

Ειδικότερα:

I. Η Γενική Γραμματεία Δημόσιας Διοίκησης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης δεν έχει καμία εκκρεμότητα.

II. Το πρώην Υπουργείο Εσωτερικών (Γενική Γραμματεία Τοπικής Αυτοδιοίκησης) έχει δύο εκκρεμότητες, οι οποίες ανήκουν στην αρμοδιότητα της Διεύθυνσης Μετανάστευσης. Πιο συγκεκριμένα πρόκειται:

A. Για την Οδηγία 2004/114/ΕΚ του Συμβουλίου της 13ης Δεκεμβρίου 2004 σχετικά με τις προϋποθέσεις εισδοχής υπηκόων τρίτων χωρών με σκοπό τις σπουδές, την ανταλλαγή μαθητών, την άμιση πρακτική άσκηση ή την εθελοντική υπηρεσία, η οποία καθορίζει τις προϋποθέσεις εισδοχής υπηκόων τρίτων χωρών στο έδαφος των κρατών μελών για χρονική περίοδο άνω των τριών μηνών με σκοπό τις σπουδές, την ανταλλαγή μαθητών και την άμιση πρακτική άσκηση ή την εθελοντική υπηρεσία, καθώς επίσης και τους κανόνες που αφορούν τις διαδικασίες εισδοχής υπηκόων τρίτων χωρών στο έδαφος των κρατών μελών για τους σκοπούς αυτούς.

Εν όψει της μεταφοράς της Οδηγίας στο εθνικό δίκαιο, η Διεύθυνση Αλλοδαπών και Μετανάστευσης ζήτησε από τους συναρμόδιους φορείς (Υπουργεία Εσωτερικών, Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και Πολιτισμού) να διατυπώσουν τις απόψεις τους σχετικά με τη σκοπιμότητα της ενσωμάτωσης των δυνητικών διατάξεων της Οδηγίας που αφορούν στην ανταλλαγή μαθητών, την άμιση πρακτική άσκηση ή την εθελοντική υπηρεσία. Στη συνέχεια, το Υπουργείο Εσωτερικών προχώρησε στην επεξεργασία και

εκπόνηση σχεδίου Προεδρικού Διατάγματος για την ενσωμάτωση της εν λόγω Οδηγίας, το οποίο και έθεσε εκ νέου, στην τελική του μορφή, υπόψη των συναρμόδιων Υπουργείων. Το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων ζήτησε να περιμένουμε έως ότου προωθηθεί προς ψήφιση στη Βουλή το σχέδιο νόμου για την Ανώτατη Εκπαίδευση, οι ρυθμίσεις του οποίου αποτελούσαν πρόκριμα για τις διατάξεις του σχεδίου π.δ. για τις σπουδές κλπ. Αφού μας απεστάλησαν οι οριστικές απόψεις του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, αναμορφώσαμε αναλόγως το ως άνω σχέδιο π.δ. και το προωθήσαμε προς υπογραφή στα συναρμόδια Υπουργεία. Μεσολάβησαν όμως οι γενικές βουλευτικές εκλογές και οι αλλαγές που μνημονεύθηκαν παραπάνω και, σήμερα, το σχέδιο π.δ. βρίσκεται στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, όπου διαβιβάσθηκε στις 17 Οκτωβρίου 2007 για την κατάρτιση της προβλεπόμενης κατά το Σύνταγμα έκθεσης δαπάνης. Όπως μας ενημέρωσαν, λόγω του φόρτου εργασίας που αντιμετωπίζουν, θα ολοκληρώσουν την έκθεση την επόμενη εβδομάδα, οπότε το σχέδιο π.δ. θα μπορεί να αποσταλεί στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

Β. Για την Οδηγία 2005/71/ΕΚ του Συμβουλίου της 12ης Οκτωβρίου 2005 σχετικά με ειδική διαδικασία εισδοχής υπηκόων τρίτων χωρών για σκοπούς επιστημονικής έρευνας. Η ανωτέρω Οδηγία θεσπίζει κοινούς όρους εισδοχής και κινητικότητας στην Ε.Ε. για τους υπηκόους τρίτων χωρών που επιθυμούν να διαμείνουν στην Ε.Ε. για ερευνητικούς σκοπούς για διάστημα μεγαλύτερο των τριών μηνών. Προβλέπεται μια διαδικασία τριών σταδίων για την εισδοχή ερευνητών από τρίτες χώρες στην Ε.Ε., στην οποία οι ερευνητικοί οργανισμοί διαδραματίζουν κεντρικό ρόλο. Η διαδικασία περιλαμβάνει α) την πιστοποίηση του ερευνητικού οργανισμού (δημόσιου ή ιδιωτικού) για συμμετοχή στη διαδικασία εισδοχής, β) τη σύναψη σύμβασης υποδοχής μεταξύ αυτού και του ερευνητή, και γ) την είσοδο και διαμονή του ερευνητή.

Οι εργασίες ενσωμάτωσης, όσον αφορά το υπό (γ) τμήμα της διαδικασίας εισδοχής (είσοδος και διαμονή ερευνητών) προχώρησαν χωρίς προβλήματα, δεδομένου ότι ο ν. 3386/2005 (άρθρο 43) έθετε ήδη τη βάση της ενσωμάτωσης. Αντιθέτως, η επεξεργασία κυρίως του υπό (α) τμήματος, το οποίο αφορά την πιστοποίηση του ερευνητικού οργανισμού, παρουσίασε δυσκολίες, διότι η εθνική μας νομοθεσία δεν προβλέπει μία αρχή πιστοποίησης ερευνητικών οργανισμών και ιδιαίτερη διαδικασία πιστοποίησης ιδιωτικού ερευνητικού οργανισμού, προκειμένου ο τελευταίος να μπορεί να υπογράψει σύμβαση υποδοχής ερευνητή κατά την έννοια της ως άνω Οδηγίας. Αφού ξεπεράσαμε τις σχετικές δυσκολίες, αποστείλαμε το τελικό σχέδιο Προεδρικού Διατάγματος στα συναρμόδια Υπουργεία προς υπογραφή, έχοντας δρομολογήσει και αυτή την πράξη ενσωμάτωσης.

III. Η Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας δεν έχει καμία εκκρεμότητα.

IV. Η Γενική Γραμματεία Δημόσιας Τάξης έχει δρομολογήσει την ενσωμάτωση 2 κοινοτικών οδηγιών:

Α. Της Οδηγίας 2004/83/ΕΚ σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως προσφύγων ή ως προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους. Το σχέδιο π.δ. για την ενσωμάτωσή της, ύστερα από ενδελεχή επεξεργασία, ιδίως λόγω της επιβεβλημένης συνεργασίας τόσο με τα συναρμόδια Υπουργεία όσο και με Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις και άλλους φορείς που δραστηριοποιούνται σε θέματα προσφύγων, βρίσκεται επίσης στο στάδιο των συνυπογραφών.

Β. Της Οδηγίας 2005/85/ΕΚ σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές για τις διαδικασίες με τις οποίες τα κράτη-μέλη χορηγούν και ανακαλούν το καθεστώς του πρόσφυγα. Το οικείο σχέδιο π.δ. προωθείται για υπογραφή στα συναρμόδια Υπουργεία.

Επισημαίνεται ότι επιχειρήθηκε ενιαία ενσωμάτωση στην εθνική έννομη τάξη 4 οδηγιών αρμοδιότητας του πρώην Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, συμπεριλαμβανομένων και των δύο παραπάνω, με ένα σχέδιο π.δ. Όμως το ΣτΕ απεφάνθη ότι έπρεπε να γίνει ενσωμάτωση με αυτοτελή σχέδια π.δ., πράγμα το οποίο στην πράξη είχε ως αποτέλεσμα πρόσθετη επεξεργασία για την αυτονόμηση, επαναπροώθηση για συνυπογραφή και

αποστολή εκ νέου στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους για τη σύνταξη της έκθεσης δαπάνης.

V. Η Γενική Γραμματεία Ισότητας είναι συναρμόδια στην ενσωμάτωση 2 Οδηγιών, όπου η πρωτοβουλία επίτευξης ανήκει στα Υπουργεία Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας και Ανάπτυξης. Ειδικότερα πρόκειται για:

Α. Την Οδηγία 2006/54/ΕΚ αναφορικά με την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης με προθεσμία ενσωμάτωσης έως 15.8.2008.

Β. Την Οδηγία 2004/113/ΕΚ για την εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών στην πρόσβαση στην αγορά και τις υπηρεσίες κατά την παροχή αυτών με προθεσμία ενσωμάτωσης ως την 21.12.2007.

Ως προς την πρώτη Οδηγία (2006/54/ΕΚ), επισπεύδον είναι το Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, το οποίο έχει ήδη προβεί στη συγκρότηση νομοπαρασκευαστικής επιτροπής που θα αρχίσει άμεσα τις εργασίες της. Στην Επιτροπή αυτή συμμετέχει, με εκπρόσωπό της, και η Γενική Γραμματεία Ισότητας.

Ως προς τη δεύτερη Οδηγία (2004/113/ΕΚ), τα Υπουργεία Ανάπτυξης και Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας είναι επιφορτισμένα με την ενσωμάτωση της Οδηγίας. Η Γενική Γραμματεία Ισότητας, με τα υπ' αριθμ. 4503/6.7.2006, 3432/21.5.2007 και ΤΜΝΟ/Φ.3.7/3241/22.5.2007 έγγραφά της, γνωστοποίησε στα ως άνω Υπουργεία την ετοιμότητά της να συμμετέχει και να συμβάλει, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της, στη νομοπαρασκευαστική επιτροπή που θα συσταθεί για την ενσωμάτωση της παραπάνω Οδηγίας.

Ο Υπουργός
ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ»

6. Στην με αριθμό 3559/20-12-07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κωνσταντίνου Γκιουλέκα δόθηκε με το υπ' αριθμ. 316/9-1-08 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω σχετικής ερώτησης και σύμφωνα με τα στοιχεία της αρμόδιας Υπηρεσίας, σας γνωρίζουμε τα εξής:

1. Το έργο του ΜΕΤΡΟ της Θεσσαλονίκης είναι ένα μείζονος σημασίας αναπτυξιακό έργο που στοχεύει στην διευκόλυνση των μετακινήσεων στην πόλη της Θεσσαλονίκης, στην τόνωση της αγοράς της, στην μείωση του κυκλοφοριακού προβλήματος και στη βελτίωση των περιβαλλοντικών συνθηκών.

Είναι προφανές ότι κατά τη διάρκεια κατασκευής ανάλογων έργων λόγω της ανάπτυξης των εργοταξίων δημιουργούνται πρόσθετα κυκλοφοριακά προβλήματα. Τα προβλήματα αυτά αντιμετωπίζονται στο μέτρο του δυνατού με την εκπόνηση και εφαρμογή μελετών κυκλοφοριακών ρυθμίσεων, καθώς και μελετών προσαρμογής της λειτουργίας των φωτεινών σηματοδότην στις περιοχές ανάπτυξης των εργοταξίων, σύμφωνα με τις υποχρεώσεις που εκπορεύονται από την Σύμβαση κατασκευής του έργου.

Βάσει των υποχρεώσεων αυτών έχουν υποβληθεί, ήδη ανάλογες μελέτες στην Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας από την οποία έχουν εγκριθεί και ήδη εφαρμόζονται.

2. Στη Θεσσαλονίκη σήμερα είναι εγκατεστημένα σε κάθε σηματοδοτούμενο κόμβο πέντε έως έξι διαφορετικά προγράμματα φωτεινής σηματοδότησης τα οποία εναλλάσσονται καθημερινά σε αντίστοιχα χρονικά διαστήματα σύμφωνα με τις κυκλοφοριακές συνθήκες της ευρύτερης περιοχής στα συγκεκριμένα διαστήματα.

3. Ένα κυκλοφοριακό μέτρο που υλοποιήθηκε πρόσφατα με επιτυχία από την ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΡΟ Α.Ε. δια της εγκατεστημένης εργολαβίας αφορά στην ευρεία μονοδρόμηση των οδών 26ης Οκτωβρίου (από κόμβο Δικαστηρίων προς Πλατεία Δημοκρατίας), καθώς και Δωδεκανήσου (από Πλατεία Δημοκρατίας προς οδό Τσιμισκή Πολυτεχνείου), που συνδυάστηκε με την ανάλογη προσαρμογή της λειτουργίας των φωτεινών σηματοδότην.

4. Το Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. δια του Οργανισμού Θεσσαλονίκης (ΟΡ.ΘΕ.) έχει αναθέσει και ήδη εκπονείται μελέτη κυκλοφοριακής αντιμετώπισης των επιπτώσεων από την ύπαρξη των προαναφερόμενων μεγάλων εργοταξίων σκέλος της οποίας είναι και οι επεμβάσεις σε συγκεκριμένους σηματοδοτούμενους οδικούς κόμβους, στο κέντρο της πόλης της Θεσσαλονίκης.

5. Πέρα από τις προσαρμογές στην λειτουργία των φωτεινών σηματοδοτών, που θα γίνονται καθ' όλη την διάρκεια εκτέλεσης των παραπάνω έργων (ΜΕΤΡΟ και υποθαλάσσια σήραγγα), περαιτέρω παρεμβάσεις για βελτίωση της φωτεινής σηματοδότησης θα γίνουν μετά την ολοκλήρωση των έργων αυτών.

6. Επισυνάπτουμε το με αρ.πρ. 9638/4.1.08 σχετικό έγγραφο της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, για ενημέρωσή σας.

Ο Υφυπουργός
Θ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ»

7. Στις με αριθμό 1279/30-10-07 και 1312/30-10-07 ερωτήσεις του Βουλευτή κ. Ιωάννου Διαμαντίδη και Νάσου Αλευρά δόθηκε με το υπ' αριθμ. 564-567/21-11-07 έγγραφο από τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση του με αριθ. πρωτ. 1279/30-10-2007 και του με αριθ. πρωτ. 1312/30-10-2007 εγγράφων σας, με τα οποία μας διαβιβάστηκαν ερωτήσεις των Βουλευτών κυρίων Ι. Διαμαντίδη και Ν. Αλευρά αντίστοιχα, που κατατέθηκαν στη Βουλή των Ελλήνων, όσον αφορά στα θέματα αρμοδιότητας ΥΕΝΑΝΠ σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

1. Οι αρμόδιες Υπηρεσίες του Λιμενικού Σώματος φέροντας αυξημένη ευθύνη για την επιτήρηση των θαλασσίων συνόρων της Ελλάδας (τα οποία ταυτίζονται με αυτά της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ενιαίου χώρου SCHENGEN, στον οποίο η είσοδος επιτρέπεται μόνο από νομοθετημένα σημεία), λαμβάνουν κάθε μέτρο για την αποτροπή της παράνομης εισόδου μεταναστών στα ελληνικά χωρικά ύδατα, ενεργώντας πάντοτε κατά νόμο και με βασική αρχή το σεβασμό της ανθρωπίνης ζωής στη θάλασσα.

Κατά το παρελθόν στελέχη του Λιμενικού Σώματος, με κίνδυνο της ζωής τους, έχουν διασώσει ναυαγούς λαθρομετανάστες, μεταξύ των οποίων και παιδιά, ενώ παράλληλα Λιμενική Αρχή της παραμεθορίου (Κεντρικό Λιμεναρχείο Χίου), έχει επαινεθεί από Διεθνείς Οργανώσεις για τη μέριμνα και μεταχείριση λαθρομεταναστών.

2. Το Λιμενικό Σώμα ως στρατιωτικά συντεταγμένο Σώμα, υπάγεται σε συγκεκριμένες αυστηρές αρχές, από τις οποίες

πηγάζουν βασικές υποχρεώσεις αγωγής και συμπεριφοράς για το προσωπικό του.

3. Για την πλήρη διερεύνηση των αναφερομένων σε δημοσιεύματα του ημερησίου τύπου για τα όσα περιλαμβάνονται σε έκθεση της Διεθνούς Οργάνωσης Προστασίας Ασύλου περί καταπάτησης των δικαιωμάτων των λαθρομεταναστών, διετάχθη η διενέργεια κατεπείγουσας Ένορκης Διοικητικής Εξέτασης (Ε.Δ.Ε.) προς συστηματική διερεύνηση ενδεχόμενης διάπραξης πειθαρχικών, υπηρεσιακών ή άλλων παραπτωμάτων στελεχών του Λιμενικού Σώματος.

Σημειώνεται ότι, η αρμόδια Υπηρεσία του ΥΕΝΑΝΠ σε κάθε περίπτωση επώνυμης και συγκεκριμένης καταγγελίας παρόμοιων περιστατικών, κινεί τις προβλεπόμενες διοικητικές διαδικασίες για την εξακρίβωση ύπαρξης τυχόν παρατυπιών και τον καταλογισμό ευθυνών, ενημερώνοντας σχετικά τις αρμόδιες Εισαγγελικές Αρχές.

4. Προτεραιότητα του ΥΕΝΑΝΠ αποτελεί η διαρκής ενίσχυση σε προσωπικό και μέσα όλων των Λιμενικών Αρχών, ιδιαίτερα των παραμεθόριων περιοχών, αλλά και εκείνων που παρουσιάζουν σημαντική επιβατική, τουριστική ή/και εμπορική κίνηση.

Οι αρμόδιες Υπηρεσίες του Υπουργείου συγκεντρώνουν τα απαραίτητα στοιχεία, για την ορθολογικότερη επάνδρωση των κατά τόπους Λιμενικών Αρχών και τη βέλτιστη επιχειρησιακή αξιοποίηση των πλωτών και χερσαίων μέσων που οι τελευταίες διαθέτουν, ενώ προωθείται νέος σχεδιασμός ανακατανομής του προσωπικού στηριζόμενος στη σύγχρονη δυναμική των υπηρεσιακών απαιτήσεων.

5. Πέραν τούτου, βρίσκεται σε εξέλιξη η προμήθεια ενός περιπολικού πλοίου ανοικτής θαλάσσης (INTERREG IIIA) και δύο δικινητήριων αεροπλάνων, καθώς και η διαδικασία υποβολής πρότασης για την προμήθεια περιπολικών πλοίων-σκαφών, εναερίων μέσων, κινητών συστημάτων επιτήρησης, οχημάτων μεταφοράς προσωπικού του Λιμενικού Σώματος από το Ταμείο Εξωτερικών Συνόρων και από το πρόγραμμα Αλιείας. Επιπρόσθετα, είναι σε εξέλιξη διαδικασία προμήθειας από τον τακτικό προϋπολογισμό τεσσάρων οχημάτων κλειστού τύπου (VAN) για τη μεταφορά προσωπικού και εξοπλισμού.

Ο Υπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ»

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε συνάδελφε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΑΝΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Αναφορές και ερωτήσεις πρώτου κύκλου:

Πρώτη είναι η με αριθμό 1512/5-11-2007 ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ιωάννη Σκουλά προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την επίλυση των χρονιζόντων προβλημάτων στα Νοσοκομεία του Ηρακλείου Κρήτης.

Η ερώτηση του κυρίου συναδέλφου έχει ως εξής:

«Τα χρονίζοντα προβλήματα των νοσοκομείων (ράντζα, έλλειψη προσωπικού, μη χορήγηση αδειών στο προσωπικό, μη σωστή διαχείριση των ραδιενεργών αποβλήτων, καθυστερήσεις στα ραντεβού στα εξωτερικά ιατρεία, τεράστιες λίστες για επεμβάσεις, καθυστερήσεις στην αγορά σύγχρονων μηχανημάτων κ.λπ.), ωθούν και πάλι τους εργαζόμενους σε απεργιακές κινητοποιήσεις (εικοσιτετράωρη απεργία την Τρίτη 6-11-2007).

Κατόπιν τούτων, ερωτάται ο αρμόδιος Υπουργός:

Πώς θα αντιμετωπιστούν τα πολλά και χρονίζοντα προβλήματα των νοσοκομείων του νομού μας;».

Στην ερώτηση του κ. Σκουλά θα απαντήσει ο Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, κ. Γεώργιος Παπαγεωργίου.

Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε συνάδελφε, είναι διαρκής η επιδίωξη, θα έλεγα, μόνιμο το ενδιαφέρον της Κυβέρνησης για τον εκσυγχρονισμό των υποδομών και τη στελέχωση με το απαραίτητο ιατρικό, νοσηλευτικό και λοιπό προσωπικό, με στόχο την αναβάθμιση των παρεχομένων υπηρεσιών υγείας. Μέσα από αυτό το σχεδιασμό και την εν συνεχεία εφαρμογή της όλης αυτής προσπάθειας, δεν θα μπορούσε να εξαιρεθεί η Κρήτη και σαφέστατα ο Νομός Ηρακλείου με τα δύο μεγάλα νοσοκομεία, το Βενιζέλειο και το Περιφερειακό Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο, που παρέχουν πράγματι υψηλού επιπέδου υπηρεσίες υγείας.

Θέλω επίσης, να σας ευχαριστήσω, διότι με το ιδιαίτερο ενδιαφέρον σας για τα προβλήματα υγείας της περιοχής σας, αλλά και της Κρήτης ολόκληρης, αναδεικνύετε πολλά από τα θέματα του Υπουργείου Υγείας, δίνετε την ευκαιρία τα θέματα αυτά να συζητούνται και μέσα από τη συζήτηση να δρομολογούνται και λύσεις, αλλά και να πληροφορείται και το κοινό για πάρα πολλές παρεμβάσεις οι οποίες χρόνιζαν, όπως πολύ σωστά αναφέρετε στην ερώτησή σας και έχουν πάρει το δρόμο της επίλυσης.

Θέλω επίσης με την ευκαιρία αυτής της ερώτησης να διευκρινίσω κάτι. Από παρεξήγηση, μεταφέρθηκε σε μια γραπτή απάντηση η λειτουργία μονάδας εγκαυμάτων στο νοσοκομείο. Αυτό έγινε κατά τη μεταφορά από το γραπτό. Οι υπηρεσίες σαφέστατα και έχουν την ευθύνη γιατί έκαναν λάθος. Διότι είναι γνωστό ότι οι μονάδες εγκαυμάτων στη χώρα δεν ξεπερνούν τα δάκτυλα της μιας χειρός, επομένως θα ήταν αδιανόητο τέτοιο πράγμα να διατυπώνεται και πολύ περισσότερο, όταν πριν από λίγες ημέρες και λίγες ημέρες αργότερα υπήρξε απάντηση σε άλλους δύο συναδέλφους οι οποίοι ερωτούσαν για τη μονάδα εγκαυμάτων. Νομίζω ότι ήταν απαραίτητη η διευκρίνιση αυτή και για λογαριασμό των υπηρεσιών θα ήθελα να ζητήσω και συγγνώμη.

Όσον αφορά τώρα τη λειτουργία των νοσοκομείων, πράγματι υπάρχουν ελλείψεις στα νοσοκομεία και στο Βενιζέλειο και στο Πανεπιστημιακό, αλλά θα πρέπει να παραδεχθούμε ότι τα τελευταία χρόνια έχει γίνει μία πολύ συστηματική προσπάθεια, έτσι ώστε οι δείκτες κάλυψης από πλευράς προσωπικού, τόσο ιατρικού όσο και νοσηλευτικού, να έχουν ανεβεί στο μεγαλύτερο δυνατό επίπεδο. Για το Βενιζέλειο χαρακτηριστικά θα πρέπει να αναφέρω ότι το ποσοστό πλήρωσης των θέσεων, από την εποχή της τελευταίας αναμόρφωσης του Οργανισμού που έγινε το 1986, δεν ξεπέρασε ποτέ το 70%, όταν σήμερα το προσωπικό όλων των βαθμίδων, τόσο το ιατρικό όσο και το νοσηλευτικό,

αλλά και το λοιπό προσωπικό ξεπερνάει το 82% με 83% και στο νοσηλευτικό προσωπικό το 85%.

Σαφέστατα δεν είμαστε απόλυτα ικανοποιημένοι διότι καλύπτουν ανάγκες όλου του νησιού και το ένα νοσοκομείο και το άλλο, αλλά η προσπάθεια είναι συνεχής. Από τις διακοσίες είκοσι μία ιατρικές οργανικές θέσεις στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο, αυτήν τη στιγμή υπηρετούν εκατόν εβδομήντα και είναι σε διαδικασία κρίσης είκοσι πέντε. Επομένως έχουμε είκοσι έξι κενά τα οποία αυτήν τη στιγμή, κύριε συνάδελφε, έχουν καλυφθεί όλα από επικουρικούς γιατρούς, ώστε να μην υπάρχει κανένα απολύτως πρόβλημα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Η ίδια αναλογία υπάρχει και στο Βενιζέλειο Νοσοκομείο και θα συνεχίσω στη δευτερολογία μου, κύριε Πρόεδρε, με περισσότερα στοιχεία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ, κύριε Υφυπουργέ.

Το λόγο έχει ο ερωτών Βουλευτής κ. Σκουλάς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΚΟΥΛΑΣ: Πραγματικά, καταλαβαίνω τη δύσκολη θέση σας, κύριε Υπουργέ. Το Βενιζέλειο Νοσοκομείο ειδικά –όχι το ΠΕ.ΠΑ.Γ.Ν.Η.- είναι καράβι που βουλιάζει. Έτσι λέει η τριμελής επιτροπή των γιατρών. Το Νοσοκομείο που για πενήντα χρόνια στήριζε την υγεία στην Κρήτη, αυτήν τη στιγμή είναι απαξιωμένο.

Επισκέφτηκα το νοσοκομείο την προηγούμενη Παρασκευή, στις 15 Φεβρουαρίου και πραγματικά, διαπίστωσα τον απίστευτο κατήφορο που έχει πάρει. Συγκεκριμένα υπάρχουν προβλήματα σ' όλα τα επίπεδα. Ελλείψεις ιατρικού προσωπικού: Νευρολογικό Τμήμα, ένας διευθυντής, τρεις ειδικευόμενοι. Ογκολογική Κλινική, ένας διευθυντής, ένας επιμελητής Α'. Ψυχιατρικό Τμήμα, ένας διευθυντής. Αντιφυματική Μονάδα, ένας διευθυντής.

Για ποια αξιοπιστία του δημοσίου τομέα υγείας μιλάμε, όταν δεν υπάρχουν πλέον γιατροί;

Α' Παθολογική Κλινική, χωρίς διευθυντή πέντε χρόνια. Από τον έκτο μήνα του 2004, η θέση είναι κενή και δεν κρίνεται. Υπάρχουν τρεις θέσεις επιμελητών κενές, εκ των οποίων η θέση του Επιμελητή Ουρολογίας από τον Αύγουστο του 2006. Ο Επιμελητής Αγγειοχειρουργικής παραιτήθηκε.

Οι κρίσεις των γιατρών καθυστερούν απαράδεκτα. Για μία ακόμα φορά τονίζω εδώ την αναγκαιότητα επαναφοράς του Σ.Κ.Ε.Ι.Ο.Π.Ν.Ι. στην Κρήτη. Δεν μπορούμε να καταλάβουμε τη λογική το Συμβούλιο Κρίσης Γιατρών να βρίσκεται στην Αθήνα.

Κρίσεις νοσηλευτικού προσωπικού. Όλες οι θέσεις με ανάθεση. Σας ερωτώ: Από πότε έχουν να γίνουν κρίσεις για νοσηλευτικό προσωπικό;

Ελλείψεις νοσηλευτικού προσωπικού. Στις 8/2/2008, σε χειρουργική κλινική του νοσοκομείου, σε τριάντα έναν ασθενείς αντιστοιχεί μία νοσηλεύτρια.

Αυτό το ονομάζετε παροχή υπηρεσιών υγείας; Για ποια στάνταρντ μιλάμε; Εάν κάτι δεν πάει καλά, ποιος θα έχει την ευθύνη; Η νοσηλεύτρια; Εσείς, κύριε Υπουργέ. Εδώ υπάρχουν ποινικές ευθύνες. Σας προειδοποιώ ότι υπάρχουν ποινικές ευθύνες. Σε τριάντα έναν ασθενείς υπάρχει μία νοσηλεύτρια. Αυτό είναι το κράτος της Νέας Δημοκρατίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σαράντα μία νοσηλεύτριες αποχώρησαν το 2007, ενώ είχαμε είκοσι οκτώ προσλήψεις.

Πού είναι τα στοιχεία που εσείς λέτε εδώ πέρα;

Υπάρχουν προβλήματα στην κτηριακή υποδομή. Τα νέα χειρουργεία πώς θα λειτουργήσουν, όταν ο ίδιος ο Πρόεδρος του νοσοκομείου τονίζει ότι από τις οκτώ νέες αίθουσες θα λειτουργήσουν οι τέσσερις;

Τα νέα ΤΕΠ, γιοφύρι της Άρτας! Μηχανήματα σε κιβώτια από το 2004!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θάλαμοι ασθενών με οκτώ κλίνες...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Πέρασε η ώρα.

Τελειώνετε, κύριε συνάδελφε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΚΟΥΛΑΣ: Δεν προλαβαίνω να τα πω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Μα είναι ερώτηση ασφαλώς, κύριε συνάδελφε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΚΟΥΛΑΣ: Δεν μπορούμε να ερχόμαστε εδώ και να λέμε επικοινωνιακά ότι τα προβλήματα λύνονται. Τα προβλήματα δεν λύνονται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριε Υπουργέ, έχετε δικαίωμα δευτερολογίας για δύο λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ευχαριστώ πολύ.

Εγώ δεν είπα ότι τα προβλήματα λύθηκαν, κύριε συνάδελφε, αλλά είπα ότι η εικόνα είναι πολύ καλύτερη απ' αυτή που παραλάβαμε. Αν θέλετε εγώ να σας θυμίσω για το κράτος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. -γιατί εσείς μιλήσατε για το κράτος της Νέας Δημοκρατίας- δεν θα το κάνω. Όμως έχω στοιχεία τα οποία θα τα καταθέσω.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΚΟΥΛΑΣ: Σ' αυτό το νοσοκομείο, κύριε Υφυπουργέ, δούλεψα δεκαεπτά χρόνια! Το ξέρω πολύ καλά! Δεν έχετε το δικαίωμα! Και σ' αυτό το σημείο λέτε ψέματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε. Δεν έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Εγώ δεν σας διέκοψα, κύριε συνάδελφε.

Μέχρι το 2004, το ποσοστό κάλυψης στο Βενιζέλειο δεν ξεπερνούσε το 69%, ενώ σήμερα είναι 85% -θα καταθέσω τα στοιχεία στα Πρακτικά- τόσο για το ιατρικό, όσο και για το νοσηλευτικό προσωπικό.

Και επειδή θέλετε να δημιουργήσετε εντυπώσεις, να σας απαντήσω.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΚΟΥΛΑΣ: Μα σας ρώτησα συγκεκριμένο πράγμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε. Μα τι είναι αυτό το πράγμα τώρα; Για όνομα του Θεού! Δεν έχετε το λόγο. Μη με υποχρεώνετε να σας κάνω παρατηρήσεις.

Συνεχίστε, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Θα κρατήσετε, όμως, το χρόνο, κύριε Πρόεδρε, γιατί πρέπει να αναφέρω κάποια νούμερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Μην απευθύνεστε προσωπικά στον ερωτώντα. Απαντάτε στο κείμενο της ερωτήσεως, κύριε Υπουργέ, για να μην έχουμε καθυστερήσεις.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Αυτήν τη στιγμή υπηρετούν πεντακόσιοι είκοσι νοσηλευτές και νοσηλεύτριες επί επτακοσίων οργανικών θέσεων και βρίσκονται στη διαδικασία προκήρυξης οσούποια για διορισμό άλλες σαράντα εννέα. Και δεκατέσσερις την προηγούμενη εβδομάδα προσελήφθησαν για τη Μ.Ε.Θ..

Για το Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο, αυτήν τη στιγμή υπηρετούν οκτακόσιοι δώδεκα. Εκατόν είκοσι πέντε είναι στη διαδικασία της προκήρυξης η οποία ολοκληρώνεται, επί συνόλου χιλίων εκατό θέσεων.

Αυτά τα νούμερα είναι διπλάσια απ' αυτά που υπήρχαν μέχρι το 2004.

Και να σας πω και κάτι άλλο για τη λειτουργία του μέχρι το 2004; Ποιο από τα τμήματα λειτουργούσε αυτοτελώς; Όλες οι μονάδες ήταν σε συλλειτουργία και δεν λειτουργούσαν μόνες τους.

Να αναφερθώ συγκεκριμένα: Δεν λειτουργούσε Θωρακοχειρουργική Κλινική αυτόνομη αλλά συλλειτουργούσε με τη χειρουργική. Το ίδιο η Αγγειολογική Κλινική και Καρδιοχειρουργική Κλινική. Δεν υπήρχε ανεξάρτητη Γαστρεντερολογική Κλινική. Δεν υπήρχε ανεξάρτητη Νεφρολογική Κλινική αλλά υπήρχε συλλειτουργία με την Αιματολογική Μονάδα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΚΟΥΛΑΣ: Μη λέτε τέτοια πράγματα! Σας εκθέτουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, μη διακόπτετε!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Εγώ θα τα καταθέσω τα στοιχεία.

Όλα αυτά έγιναν από το 2004 και μετά, έτσι ώστε σήμερα να έχει ανέβει κατά 49% η εξυπηρέτηση που παρέχει στο λαό της Κρήτης γενικότερα. Αυτό το γνωρίζετε πάρα πολύ καλά, αλλά ίσως δεν περιμένατε αυτά τα στοιχεία να τα έχω και να τα καταθέσω.

Σας λέω, λοιπόν, ότι καταβάλλουμε κάθε δυνατή προσπάθεια. Δεν είμαστε ικανοποιημένοι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Τελειώνετε, κύριε Υπουργέ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΚΟΥΛΑΣ: Θα πάμε βόλτα μαζί στο νοσοκομείο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Παρακαλώ, μη διακόπτετε!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): ...και να μη δημιουργείτε εντυπώσεις οι οποίες...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριε Υπουργέ, τελειώστε!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Γίνεται μια αναφορά για τη διαχείριση των αποβλήτων. Υπάρχει ολοκληρωμένο πρόγραμμα διαχείρισης των αποβλήτων και των επικίνδυνων νοσοκομειακών. Απάντησα προχθές σε ερώτηση και για τα ραδιενεργά. Σε αυτά πρέπει να είμαστε προσεκτικοί, διότι δημιουργούν αρνητικές εντυπώσεις.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ κι εγώ.

Να διευκρινίσουμε ένα πράγμα. Αυτή η διαδικασία είναι εξπρές. Όσοι εκ των συναδέλφων υποβάλλουν τέτοια ερώτηση και επικαλούνται ότι δεν προλαβαίνουν, επικαλούνται (διον πταίσιμα. Εάν θέλετε να κάνετε κοινοβουλευτικό έλεγχο και να έχετε μεγαλύτερη επάρκεια χρόνου, κάντε μια ερώτηση και μια επερώτηση, οπότε θα σας παρασχεθεί πεντάλεπτο.

Εισερχόμαστε τώρα στη δεύτερη με αριθμό 373/8-10-2007 ερώτηση των Βουλευτών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σπύρου Χαλβατζή, κ. Γιάννη Πρωτούλη και της κ. Παναγιώτας - Εύας Μελά, την οποία θα υποστηρίξει ενώπιον του Σώματος η κ. Μελά, προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με τη μεταφορά της έδρας του Υπουργείου στο Δήμο Χαλάνδριου.

Το περιεχόμενο της ερωτήσεως αυτής έχει ως εξής:

«Όπως είναι γνωστό, σχεδιάζεται η μεταφορά του Υπουργείου σε κτήρια πενήντα πέντε χιλιάδων τ.μ. που θα ανεγερθούν στο Χαλάνδρι, σε έκταση είκοσι οκτώμισι στρεμμάτων πίσω από το Νομισματοκοπείο.

Ο χώρος αυτός είναι ο μοναδικός ελεύθερος στο Χαλάνδρι.

Η πόλη έχει πάνω από εκατό χιλιάδες κατοίκους και λόγω της θέσης της (κάτω από την Πεντέλη) κινδυνεύει σοβαρά από πλημμύρες λόγω της καταστροφής των δασών.

Επίσης σε περίπτωση άλλων φυσικών καταστροφών (παραδείγματος χάριν σεισμός), ο χώρος των είκοσι οκτώμισι στρεμμάτων είναι ο μοναδικός που μπορεί να φιλοξενήσει κατοίκους.

Το Χαλάνδρι δέχεται την επιβάρυνση, επί σειρά ετών, μεγάλων δρόμων (Λ. Κηφισίας, Λ. Μεσογείων, Παπανικολή), φιλοξενεί το Νομισματοκοπείο, άλλες υπερτοπικές χρήσεις και έχει τεράστια διαμετρική κυκλοφορία, μια και το συγκεκριμένο δήμο διασχίζουν όσοι κατευθύνονται στα Βριλήσσια, Πεντέλη, Μελίσσια, Μεσόγεια κ.λπ..

Για τους παραπάνω λόγους, οι κάτοικοι δικαιολογημένα αντιδρούν και έχουν συγκροτήσει επιτροπή αγώνα, στην οποία συμμετέχουν δεκάδες μαζικοί φορείς και κάτοικοι.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

Αν σκοπεύει η Κυβέρνηση να αναθεωρήσει την απόφαση για τη μεταφορά του Υπουργείου στο Χαλάνδρι, λαμβάνοντας υπόψη της και τα νέα οικολογικά δεδομένα, ώστε να μην στερηθούν οι κάτοικοι τον μοναδικό ελεύθερο χώρο που έχει απομείνει στην πόλη τους.

Γιατί αποφασίστηκε η μετεγκατάσταση του Υπουργείου, αφού μόλις πριν δύο χρόνια είχε γίνει πλήρης ανακατασκευή των κτιρίων της Πλατείας Συντάγματος που κόστισε ακριβά στους φορολογούμενους.

Αν γνωρίζει ότι στο σημείο αυτό της Λ. Μεσογείων ο κορε-

σμός είναι απόλυτος, μιας και υπάρχουν πολλά κτήρια (Νομαρχία, Ε.Ο.Φ., κ.λπ.).

Ποιες άλλες δραστηριότητες (εμπορικές, εκμεταλλεύσεις, πάρκινγκ κ.λπ.) θα δρομολογήσουν οι κατασκευαστικές εταιρείες που με Σ.Δ.Ι.Τ. θα αναλάβουν το έργο και θα το εκμεταλλεύονται για είκοσι έξι χρόνια.»

Στην ερώτηση αυτή, την οποία θα αναπτύξει, όπως είπαμε, η Βουλευτής του Κ.Κ.Ε. κ. Παναγιώτα – Εύα Μελά, θα απαντήσει ο Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Γιάννης Παπαθανασίου.

Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Όχι, δεν σκοπεύει η Κυβέρνηση να αναθεωρήσει αυτήν την απόφαση για τους εξής λόγους:

Οι υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών σήμερα στεγάζονται σε είκοσι επτά κτήρια –και σε αυτά δεν υπολογίζουμε τις αποθήκες- τα οποία βρίσκονται διάσπαρτα στην Αθήνα και είναι όλα μισθωμένα.

Τα μισθωμένα αυτά ακίνητα σε μεγάλο βαθμό δεν ικανοποιούν μάλιστα ούτε τις απαιτήσεις της ποιότητας ούτε τις σύγχρονες ανάγκες των γραφειακών χώρων. Θέλουν αναβάθμιση. Απουσιάζουν συγκεκριμένοι βοηθητικοί χώροι σε όλα σχεδόν τα κτήρια και υποβαθμίζεται και το εργασιακό περιβάλλον. Σε πολλές δε περιπτώσεις ούτε οι ηλεκτρολογικές και μηχανολογικές εγκαταστάσεις είναι επαρκείς.

Δεν χρειάζεται να αναφέρω πόσο πρόβλημα δημιουργεί αυτή η διασπορά των υπηρεσιών του Υπουργείου ούτε τα οφέλη που θα υπάρξουν από τη συστέγαση σ' ένα χώρο.

Τώρα, όσον αφορά το συγκεκριμένο χώρο, το συγκεκριμένο ακίνητο είχε χωροθετηθεί από το 1995. Είναι ιδιοκτησία του ελληνικού δημοσίου και είχε χωροθετηθεί από τότε για το Υπουργείο Οικονομικών. Το οικοπέδο που θα ανεγερθεί το κτήριο είναι ενταγμένο στον αστικό ιστό της Αθήνας, βρίσκεται κοντά στον υπό κατασκευή σταθμό του ΜΕΤΡΟ και αυτό θα διευκολύνει βεβαίως και την πρόσβαση των εργαζομένων, αλλά και των πολιτών, χωρίς να δημιουργήσει περαιτέρω επιβάρυνση στη γύρω περιοχή.

Τώρα, παράλληλα με την ανέγερση του κτηρίου, το ελληνικό δημόσιο θα προβεί σε ανάπτυξη όλης της περιοχής με εκτεταμένο χώρο πρασίνου που θα καλύπτει έως το 60% της έκτασης. Θα γίνουν, δηλαδή, και πάρκο αναψυχής και αθλητικές εγκαταστάσεις, υποδομές, δηλαδή, που θα συμβάλουν στη βελτίωση της ποιότητας ζωής των περιοίκων και στην αναβάθμιση της περιοχής.

Αρα οι κάτοικοι όχι μόνο δεν θα στερηθούν το συγκεκριμένο χώρο -που αν τον δει κανείς σήμερα, δεν νομίζω ότι περιποιεί τιμή σε κανέναν- αλλά θα επωφεληθούν από τις νέες εγκαταστάσεις.

Επιπλέον, στο νέο κτήριο προβλέπονται χώροι στάθμευσης, υπόγειοι, βοηθητικοί χώροι και ειδικό χώρο, όπως αίθουσες πολλαπλών χρήσεων, γυμναστήρια, παιδικοί σταθμοί για τις ανάγκες των κατοίκων της περιοχής. Βεβαίως θα υπάρξει και περιβαλλοντική και κυκλοφοριακή μελέτη.

Τώρα όσον αφορά τα άλλα ερωτήματα που θέσατε, το κτήριο της Πλατείας Συντάγματος δεν ανήκει στο ελληνικό δημόσιο, αλλά στο Μετοχικό Ταμείο Πολιτικών Υπαλλήλων και η ανακατασκευή του κτηρίου έγινε όχι με δαπάνες του δημοσίου, αλλά με δαπάνες του ιδιοκτήτη του χώρου.

Και θα πρέπει κάποιος να λάβει υπ' όψιν ότι η μεταστέγαση του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, σύμφωνα με τον προγραμματισμό, θα γίνει το 2011, δηλαδή έξι χρόνια μετά την ανακαίνιση του κτηρίου. Και αυτό, εάν όλα πάνε καλά.

Τώρα, επειδή είπατε ότι αυτή η περιοχή στεγάζει και άλλες υπηρεσίες, θα ήθελα να σας πω ότι η συγκεκριμένη περιοχή στεγάζει μόνο το Νομισματοκοπείο. Η ευρύτερη περιοχή έχει διάφορους άλλους φορείς, αλλά ο συγκεκριμένος χώρος είναι ένας χώρος ο οποίος δεν στεγάζει άλλες υπηρεσίες. Επειδή μόνο το 40% θα καλυφθεί από το κτήριο, όπως είπα και πριν, ο συνολικός χώρος θα αναβαθμιστεί σημαντικά.

Και τέλος, οι ιδιωτικοί φορείς σύμπραξης δεν θα αναλάβουν καμμία εμπορική δραστηριότητα για εκμετάλλευση στα κτήρια

του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, γιατί η αποπληρωμή τους θα γίνει αποκλειστικά με ετήσιες πληρωμές από το δημόσιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ, για τη συντομία σας και για την ευκρίνεια των απαντήσεών σας.

Το λόγο έχει η ερωτώσα Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Παναγιώτα-Εύα Μελά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ-ΕΥΑ ΜΕΛΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Για το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας το θέμα της προστασίας του περιβάλλοντος είναι πρωτεύον. Το Χαλάνδρι δεν έχει ελεύθερους χώρους και μάλιστα, λόγω της γεωφυσικής του θέσης –και αυτό το τονίσαμε στην ερώτηση- κινδυνεύει λόγω του μαλακού του εδάφους από σεισμούς, αλλά και από πλημμύρες.

Θα θυμίσω, κύριε Υπουργέ, ότι στο σεισμό του 1999 σ' αυτό το συγκεκριμένο χώρο κατέβηκαν οι κάτοικοι και έστησαν αντίσκηνα για να διαμείνουν την περίοδο που υπήρχε το πρόβλημα.

Σ' ένα τόσο κατακερματισμένο, λοιπόν, και κορεσμένο από τις διάφορες αρτηρίες στον κόμβο δήμο –γιατί, όπως αναφέραμε στην ερώτηση, εξυπηρετεί πάρα πολλές άλλες περιοχές με οδικούς άξονες που διασχίζουν Μελίσσια, Βριλήσσια, Πεντέλη κλπ.- επιβαρύνουμε το περιβάλλον, τον μοναδικό ελεύθερο χώρο, μ' ένα κτήριο πενήντα πέντε χιλιάδων τετραγωνικών μέτρων.

Θα σας θυμίσω ότι η συγκεκριμένη περιοχή έχει χαρακτηριστεί από το πολεοδομικό σχέδιο του δήμου ως αθλητικός χώρος, πράγμα που σημαίνει ότι δεν επιτρέπεται άλλη χρήση. Επίσης είναι περιοχή που έχει χαρακτηριστεί ως περιοχή αμιγούς κατοικίας.

Υπάρχουν ορισμένα ερωτήματα, όπως γιατί δεν λαμβάνετε υπ' όψιν τη γνώμη των κατοίκων. Τριάντα και πλέον μαζικοί φορείς συμμετέχουν στην Επιτροπή Αγώνα Χαλανδρίου που είναι αντίθετοι με τη μεταφορά του Υπουργείου εκεί.

Επίσης είναι αντίθετο το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Αγίας Παρασκευής, μιας και ο συγκεκριμένος χώρος αφορά και το Δήμο Αγίας Παρασκευής, επίσης.

Το ότι η μεταφορά του συγκεκριμένου Υπουργείου στο Δήμο Χαλανδρίου θα είναι αρνητική για τους κατοίκους, είναι φανερό από το γεγονός ότι στην προκήρυξη δίνετε αντισταθμιστικά οφέλη. Έχετε δεσμευθεί ότι θα χτίσετε το δημαρχείο και ένα κέντρο υγείας. Ποιος ο λόγος να βάζετε αντισταθμιστικά οφέλη, αν δεν αναγνωρίζετε οι ίδιοι ότι θα φέρει αρνητικές συνέπειες για τους κατοίκους του Χαλανδρίου; Εδώ πρόκειται για μια προσπάθεια εξαγοράς και εμπαιγμού των κατοίκων.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Μισό λεπτό ακόμα, κύριε Πρόεδρε.

Τέλος θέλω να πω ότι το όλο θέμα κινείται αυτήν τη στιγμή χωρίς να έχει ενημερωθεί το Δημοτικό Συμβούλιο Χαλανδρίου. Τι θα κάνετε, λοιπόν, κύριε Υπουργέ; Το ρυθμιστικό σχέδιο της Αθήνας δεν προέβλεπε τη χρήση που εσείς λέτε για το συγκεκριμένο χώρο.

Θα αλλάξετε το γενικό πολεοδομικό σχέδιο; Και επιπλέον, έχετε αναλογιστεί τρεις ή τέσσερις χιλιάδες υπάλληλοι του Υπουργείου και οι επισκέπτες του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών πόσο θα επιβαρύνουν την περιοχή στο κυκλοφοριακό επίπεδο όταν οι πολίτες που θα επισκέπτονται το χώρο θα είναι περίπου στο 5% των κατοίκων του συγκεκριμένου δήμου;

Πιστεύουμε ότι πρέπει να επανεξεταστεί αυτή η ιστορία και οι κάτοικοι τουλάχιστον θα αντισταθούν στο να μη μεταφερθεί το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών και να επιβαρύνει την πόλη.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο για να δευτερολογήσει.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κατ' αρχάς θα πω ότι προφανώς δεν είναι όντο δικό μας και φαντάζομαι και κανενός ο χώρος αυτός να είναι χώρος αντίσκηνων. Διότι είπατε ότι εκεί στήσαμε τα αντίσκηνα. Αυτό το επιχείρημα το προσπερνάω. Απλώς λέω ότι δεν μπορεί

να είναι στόχος σε μια περιοχή να είναι χώρος για να στηθούν κάποτε όποια αντίσκηνα για οποιονδήποτε λόγο.

Δεύτερον θα ήθελα να σας παρακαλέσω να δείτε πως είναι σήμερα η κατάσταση. Να υπενθυμίσω ότι το 60% θα γίνει χώρος πρασίνου, θα γίνει χώρος αθλοπαιδιών, θα γίνει χώρος που θα βελτιώσει το περιβάλλον.

Τρίτον να σας πω ότι δεν είναι αλήθεια ότι δεν ήταν χωροθετημένο. Με το ν. 2343/95 το συγκεκριμένο ακίνητο είχε χωροθετηθεί ως χώρος για τη στέγαση των υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών.

Τέλος επειδή μιλήσατε για την επιβάρυνση που θα δημιουργηθεί από τη μετακίνηση και των υπαλλήλων και των επισκεπτών, θα σας πω ότι εμείς φτιάξαμε το σταθμό του Νομισματοκοπείου. Τώρα είναι υπό κατασκευή ο σταθμός. Βλέπουμε το μετρό πόση εκτεταμένη χρήση έχει. Είναι προφανές ότι αυτό θα σηκώνει το μεγάλο βάρος, που δεν θα επιβαρύνει τους κατοίκους του Χαλανδρίου. Έχω μεγαλώσει και στο Χαλάνδρι και τυγχάνει να ξέρω κατά σύμπτωση και την περιοχή. Αλλά αυτό δεν έχει σημασία.

Όσον αφορά τα αντισταθμιστικά οφέλη, δεν καταλαβαίνω τι θα πει εξαγορά. Δηλαδή να μη δώσουμε αντισταθμιστικά οφέλη; Να μην κάνουμε αυτά τα οποία θέλουμε να κάνουμε στο Χαλάνδρι; Ποια είναι η πρότασή σας; Ούτε αυτό αποδεικνύει τίποτα. Μεταφέρεις μία υπηρεσία. Κατ' αρχήν στη συγκεντρωση των υπηρεσιών είστε αντίθετοι; Στο να μην υπάρχουν είκοσι επτά κτήρια και να μην πληρώνουμε τόσα λεφτά, είστε αντίθετοι;

Πολύ καλά είναι τα λόγια, αλλά να δούμε και τις πραγματικές ανάγκες, το εργασιακό περιβάλλον των ανθρώπων που δουλεύουν εκεί, την οικονομία που επιτυγχάνεται, που κι αυτή έχει σημασία. Και όταν έχουμε εξασφαλίσει όλα τα άλλα τα οποία δεν επιβαρύνουν το περιβάλλον της περιοχής, νομίζω ότι δεν είναι δικαιολογημένη αυτή σας η αντίδραση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ, γιατί ήσασταν σύντομος.

Για λόγους οικονομίας της όλης συζητήσεως θα συζητηθεί η με αριθμό 3039/10.12.2007 ερώτηση δευτέρου κύκλου του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Κωνσταντίνου Ρόβλια προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με την υλοποίηση συστημάτων και μηχανισμών για την αντιμετώπιση εκτάκτων αναγκών.

Ο λόγος που προτάσσεται και αυτή η ερώτηση είναι ότι θα απαντήσει ομοίως ο αυτός Υφυπουργός κ. Παπαθανασίου.

Το κείμενο, λοιπόν, της ερώτησης αυτής έχει ως εξής:

«Παρακαλώ πολύ να ενημερώσετε τη Βουλή για τις «Δράσεις που αφορούν υπηρεσίες άμεσης βοήθειας και αντιμετώπισης έκτακτων περιστατικών» του Μέρους 2.2. του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Κοινωνία της Πληροφορίας». Συγκεκριμένα:

Ποιος ο αρχικός προϋπολογισμός των ως άνω Δράσεων.

Ποια τεχνικά δελτία έργου έχουν εγκριθεί και πότε.

Ποιες συμβάσεις έχουν υπογραφεί και πότε.

Ποιο το ύψος της κάθε σύμβασης.

Ποιος ο ανάδοχος της κάθε σύμβασης.

Ποια η προκαταβολή που τυχόν καταβλήθηκε για κάθε σύμβαση.

Ποιο το ύψος των λοιπών πληρωμών κάθε σύμβασης.

Επισυνάπτεται και σχετικό έγγραφο του Υπουργείου Εσωτερικών με αρ. 32953/4.12.2007.»

Το λόγο έχει ο κύριος Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Παπαθανασίου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Με βάση τον προγραμματισμό του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Κοινωνία της Πληροφορίας» δράσεις που αφορούν σε υπηρεσίες άμεσης βοήθειας και αντιμετώπισης έκτακτων περιστατικών, μπορούν να χρηματοδοτηθούν στο πλαίσιο του Μέρους 2.2. του Προγράμματος και συγκεκριμένα στην κατηγορία Πράξη 6, εφόσον εξειδικεύονται στο πλαίσιο επιχειρησιακών σχεδίων του Υπουργείου Εσωτερικών.

Βάση των παραπάνω, έχει ενταχθεί στο Μέτρο 2.2. του Προγράμματος Έργου με τίτλο «Ολοκληρωμένο Πληροφοριακό Σύστημα Πολιτικής Προστασίας» με αρχικό προϋπολογισμό

4.460.700 ευρώ, σύμφωνα με το τεχνικό δελτίο του έργου που έχει εγκριθεί στις 7.12.2005. Το έργο υλοποιείται με βάση τη σύμβαση που υπογράφηκε στις 27.12.2006 συνολικού προϋπολογισμού 4.367.300 ευρώ με συμβαλλόμενους αφ' ενός μεν την Κοινωνία της Πληροφορίας Α.Ε. και αφ' ετέρου την ένωση εταιρειών που αποτελείται από τις εταιρείες Quality and Reliability Α.Ε., Εφαρμογές Υψηλής Τεχνολογίας Ανώνυμη Βιομηχανική και Εμπορική Εταιρεία, Space Hellas Ανώνυμη Εταιρεία Εμπόριο Αντιπροσωπείας Εισαγωγές-Εξαγωγές και Intracom Ανώνυμη Εταιρεία Παροχής Υπηρεσιών Πληροφορικής και Επικοινωνιών.

Σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στη σύμβαση, στον ανάδοχο έχει καταβληθεί προκαταβολή ύψους 1.101.000 ευρώ. Το υπόλοιπο του συμβατικού τμήματος θα καταβληθεί σε τρεις δόσεις της τάξεως των 1.746.920 ευρώ και 436.730 ευρώ αντίστοιχα βάσει της εξέλιξης του έργου. Επισημαίνεται ότι δικαίωμα υποβολής πρότασης είχαν μόνο οι φορείς που καθορίζονται από το επιχειρησιακό σχέδιο του Υπουργείου Εσωτερικών.

Πλέον των ζητούμενων υπάρχουν και άλλα μέτρα του άξονα του δευτέρου προγράμματος «Κοινωνία της Πληροφορίας». Έχουν ενταχθεί ακόμα δεκατέσσερα έργα με σκοπό την παροχή υπηρεσιών άμεσης βοήθειας και αντιμετώπισης εκτάκτων περιστατικών με δικαιούχους φορείς της Δημόσιας Διοίκησης, αλλά αυτό είναι σε άλλα μέτρα του άξονα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε πολύ τον κύριο Υπουργό.

Το λόγο έχει ο κ. Ρόβλιας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, θα ήθελα πραγματικά να μας πείτε γιατί έπρεπε να έλθουμε εδώ για να απαντήσετε σ' αυτήν την ερώτηση και γιατί κατά σύστημα το Υπουργείο σας περιφρονεί τον κοινοβουλευτικό έλεγχο. Για να αποδείξω αυτό το οποίο σας λέω, θα σας αναφέρω κατ' αρχάς δέκα ερωτήσεις στις οποίες δεν έχετε απαντήσει.

Πρώτον, «Δικαστικές προσφυγές των αποπεμφθέντων διευθυντών του Υπουργείου σας». Ζητήσαμε στοιχεία, δεν μας δώσατε.

Δεύτερον, «Μετατάξεις υπαλλήλων στο Υπουργείο Οικονομίας». Ζητήσαμε στοιχεία, δεν μας δώσατε.

Τρίτον, «Στοιχεία για τους έξι διαγωνισμούς των ευρωζωνικών υποδομών». Δεν μας τα δίνετε.

Τέταρτον, «Στοιχεία για τους απολυθέντες δικηγόρους της Αγροτικής Τράπεζας». Δεν μας τα δίνετε.

Πέμπτον, για τη «μαύρη τρύπα» του προγράμματος «ΘΗΣΕΑΣ». Δεν μας δίνετε τα στοιχεία του υπολοίπου του λογαριασμού στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων.

Έκτον, δεν μας δίνετε στοιχεία για το ποιες κοινοτικές οδηγίες καθυστερούν προς ενσωμάτωση και αφορούν το Υπουργείο σας.

Έβδομον, δεν μας δίνετε στοιχεία για το ποιες συμβάσεις του Υπουργείου σας κρίθηκαν παράνομες αλλά εγκρίθηκαν από το Ελεγκτικό Συνέδριο με την αιτιολογία της συγγνωστής πλάνης. Όγδοο, δεν μας δίνετε στοιχεία για τα έργα πληροφορικής των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων του επιχειρησιακού προγράμματος «Κοινωνία της Πληροφορίας».

Ένατο, δεν μας δίνετε στοιχεία για την τύχη της κινητής περιουσίας των Ολυμπιακών Αγώνων που δόθηκαν στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης και με ποια κριτήρια.

Δέκατον, δεν μας δίνετε στοιχεία για τις κρίσεις προϊσταμένων που έγιναν στο Υπουργείο σας το Δεκέμβριο του 2007.

Τι έχετε να πείτε γι' αυτό, κύριε Υπουργέ; Είναι συμπεριφορά αυτή του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών προς το Κοινοβούλιο; Δεν είναι αυτό περιφρόνηση του Κανονισμού της Βουλής και του Συντάγματος; Όσο περνάει ο καιρός, τόσο αυξάνονται οι ερωτήσεις. Αυτές οι ερωτήσεις είναι μόνο από μένα. Αν συλλέξουμε απ' όλους τους Βουλευτές, δεν ξέρω πού θα φθάσει ο αριθμός τους. Είναι ορισμένες απ' αυτές τις δικές μου που δεν έχετε απαντήσει. Λυπάμαι ειλικρινά και θέλω τουλάχιστον να μου πείτε γιατί δεν απαντήσατε στη σημερινή ερώτηση εντός της προθεσμίας που ορίζει ο Κανονισμός της Βουλής και έπρεπε να κληρωθεί για να έλθει εδώ, εκτός αν περιμέ-

νατε ότι δεν θα κληρωθεί για να μην την απαντήσετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε τον κ. Ρόβλια.

Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Η απάντησή μου θα είναι πολύ σύντομη. Επειδή δεν γνωρίζω ποιες είναι αυτές οι ερωτήσεις, πότε κατατέθηκαν και γιατί δεν απαντήθηκαν, θα πρέπει να ενημερωθώ και να σας απαντήσω. Ίσως είναι ο υπερβολικά μεγάλος αριθμός των ερωτήσεων που τίθενται στο Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών και περνάει ο χρόνος. Πάντως ξέρω ότι καθημερινά, εγώ τουλάχιστον, υπογράφω σειρά απαντήσεων της δικής μου αρμοδιότητας. Θα πρέπει να ενημερωθώ για τα υπόλοιπα και να ενημερώσω και εσάς γιατί υπήρχε καθυστέρηση ή να δούμε αν πράγματι έχουν απαντηθεί εντός της συγκεκριμένης προθεσμίας ή με πολύ μικρή καθυστέρηση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ: Μιλώ για αναπάντητες ερωτήσεις, όχι για εκπρόθεσμες.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Δεν το γνωρίζω. Κύριε Ρόβλια, για θέματα τα οποία δεν γνωρίζω προτιμώ πρώτα να ενημερώνομαι και μετά να απαντώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Η τρίτη με αριθμό 518/46/10-10-2007 ερώτηση και αίτηση κατάθεσης εγγράφων πρώτου κύκλου του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αθανασίου Λεβέντη προς τον Υπουργό Τουριστικής Ανάπτυξης, σχετικά με την παραχώρηση της παραλίας Λαγονησίου από την Επιχείρηση Τουριστικών Ακινήτων (Ε.Τ.Α. Α.Ε.) στην εταιρεία Αττικός Ήλιος Α.Ε. διαγράφεται λόγω κωλύματος του Υπουργού. Άλλωστε έχει ενημερωθεί σχετικώς ο κ. Βουλευτής.

Θα συζητηθεί η τέταρτη με αριθμό 3935/8-1-2008 ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Κωνσταντίνου Αϊβαλιώτη προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων σχετικά με επισημονικές μελέτες για τους σεισμούς.

Το περιεχόμενο της ερώτησης του κυρίου συναδέλφου έχει ως εξής:

«Πληροφορίες που έφτασαν στις υπηρεσίες της ΚΟΜΙΣΙΟΝ αναφέρουν ότι ελληνικές Περιφέρειες έχουν παραγγείλει μελέτες που αφορούν σε ζημιές από πιθανό σεισμό σε δίκτυα ύδρευσης, γέφυρες κ.λπ., οι οποίες μελέτες όμως δεν έχουν γίνει ακόμα λόγω κόστους.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

Ποιο είναι αυτό το τόσο «απαγορευτικό» κόστος που δεν επιτρέπει την εκτέλεση αυτών των μελετών σε μία χώρα κατ' εξοχήν σεισμογενή όπως είναι η Ελλάδα».

Προτού δώσω το λόγο στον αρμόδιο Υφυπουργό, θέλω να εξάρω το βραχύ της διατυπώσεως αυτής της ερωτήσεως και το εξαιρετικά επίκαιρο.

Στην ερώτηση αυτή θα απαντήσει ο Υφυπουργός Π.Ε.Χ.Ω.Δ.Ε. κ. Θεμιστοκλής Ξανθόπουλος.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Πράγματι κύριε Πρόεδρε, υπήρξε δημοσίευμα, όπως σωστά επισημαίνει ο κύριος Βουλευτής και αμέσως μετά, για να απαντήσω στην ουσία της ερώτησης, αλλά και να κάνω και μια πρώτη προσέγγιση στο θέμα, ρωτήσαμε όλες τις περιφέρειες εάν είχαν υπάρξει τέτοιου είδους αιτήσεις οπουδήποτε είτε σε μας ή οπουδήποτε αλλού. Δεν υπήρξαν. Και έχω εδώ πέρα για τα Πρακτικά απαντήσεις απ' όλες τις περιφέρειες, πλην δύο περιφερειών οι οποίες αναφέρθηκαν σε κάποιο άλλο θέμα, το οποίο θα αναφέρω στη συνέχεια.

Παρά ταύτα συμφωνώ με τον κύριο Πρόεδρο, ότι η ερώτηση είναι εξαιρετικά επίκαιρη, διότι το γεγονός ότι υπάρχει μία μέση έξαρση όπως λένε οι σεισμολόγοι, την περίοδο αυτή, μας ξαναθυμίζει δυστυχώς, όχι συνεχώς, αλλά όποτε υπάρχει αυτό το μικρό ταρακούνημα, ότι είμαστε μια εξαιρετικά σεισμοπαθής χώρα και έχουμε υποστεί πολλά στο παρελθόν.

Ερευνήσαμε λοιπόν, την ουσία της ερώτησης, δηλαδή τι γίνε-

ται με τις γέφυρες, τα δίκτυα ύδρευσης κ.λπ., ούτως ή άλλως. Η απάντηση είναι η εξής: Τα ευπαθή στοιχεία του δομικού πλούτου της χώρας σ' έναν σεισμό είναι δυστυχώς τα κτήρια κατά κύριο λόγο και όχι οι γέφυρες και τα δίκτυα. Πρώτον, διότι τα κτήρια γίνονται από ιδιωτικούς φορείς οι οποίοι έχουν μειωμένης επιμέλειας επίβλεψη κατά την κατασκευή τους και δεύτερον, διότι από τη φύση τους οι γέφυρες και τα δίκτυα και καλύτερα κατασκευάζονται λόγω αυστηρής επίβλεψης ως δημόσια έργα, αλλά έχουν και μεγαλύτερη αντοχή, ελαστικότητα θα έλεγα στους σεισμούς.

Παρά ταύτα, πέραν των φορέων των καθ' ύλην αρμοδίων όπου ο καθένας κάνει μια έρευνα στα κτήρια αλλά και στα δίκτυα και στις γέφυρες, είναι πράγματι σκόπιμο να υπάρξει μια γενικότερη μελέτη, συνολική θα έλεγα, η οποία να δει τι κάνουν όλοι οι φορείς μαζί. Αυτό δεν έχει γίνει και θεωρώ ότι είναι χρήσιμο να γίνει. Θα κάνω μια σχετική εισήγηση στο Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών.

Δεύτερο σημείο και κλείνω με αυτό, επειδή ακριβώς υπήρξε αυτή η ευαισθητοποίηση, αλλά και χωρίς αυτή, τα στοιχεία των χρημάτων που δίδονται τώρα για τις έρευνες, δείχνουν ότι έχουν πολλαπλασιαστεί. Αναφέρω ενδεικτικά ότι μόνο η Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας διαθέσει πρόσφατα περί τα 20.000.000 ευρώ για ογδόντα ένα ερευνητικά προγράμματα με τα οποία πιστεύουμε ότι θα υπάρξει μια αναβάθμιση της ποιότητας των ερευνών στο χώρο μας όσον αφορά τους σεισμούς. Τα υπόλοιπα στη δευτερολογία μου, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Το λόγο έχει ο ερωτών Βουλευτής κ. Αϊβαλιώτης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε. Ευχαριστώ και τον κύριο Υπουργό για την πληρότητα της απάντησής του.

Στην Ελλάδα εκλύεται το 52% του σεισμικού δυναμικού της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σε τοποθέτηση επίσημη του Επιτρόπου του κ. Κοτόνικ εκ μέρους της Κομισιόν αναφέρει ότι στα πλαίσια του έκτου προγράμματος πλαισίου υπάρχει το έργο 3HAZ για την Κόρινθο με την επωνυμία «σεισμοί, τσουνάμι και κατολισθήσεις στο ρήγμα της Κορίνθου».

Θα ήθελα να σας ρωτήσω κύριε Υπουργέ και θα εκτιμούσα ιδιαίτερα αν μπορούσα να έχω απάντηση, αν είστε πρόχειρος δηλαδή. Υπάρχει ζήτημα «τσουνάμι» στην περιοχή της Κορίνθου; Το δίκτυο Πρένλαπ έχει αναπτυχθεί από το Πανεπιστήμιο του Εδιμβούργου και είναι το μόνο ευρωπαϊκό δίκτυο το οποίο έπεσε μέσα στην πρόβλεψη για σεισμούς.

Υπενθυμίζω ότι σύμφωνα με στοιχεία που υπάρχουν στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο το Prenlap προειδοποίησε εγκαίρως το 1998 τις αρχές της Ισλανδίας ότι επέκειτο σεισμός στη χώρα αυτή, πράγμα που έγινε και έπεσε μάλιστα σε απόσταση μόλις δύο χιλιομέτρων από το σημείο που ήταν εγκατεστημένος ο σταθμός και ανιχνεύτηκε ο εν λόγω σεισμός. Στο Prenlap μετέχει η Ελλάδα; Αν δεν μετέχει η Ελλάδα στο Prenlap, υπάρχει κάποιο ελληνικό αξιόπιστο δίκτυο παρακολούθησης σεισμών ή θα δημιουργηθεί με τους πόρους τους οποίους αναφέρατε τώρα;

Επίσης θα σας παρακαλούσα να μου δώσετε μία απάντηση, επειδή υπάρχουν στοιχεία στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο τα οποία αναφέρουν ότι για το πρόγραμμα αποκατάστασης ζημιών στο λεκανοπέδιο Αττικής, για το οποίο η Ευρωπαϊκή Ένωση έδωσε 195.000.000 ευρώ στις 28 Φεβρουαρίου 2006, δηλαδή πριν από δύο χρόνια τέτοιες μέρες, το ποσοστό απορρόφησης ήταν 68%. Δηλαδή, φανταστείτε από το 1999 μέχρι το 2006 μόλις το 68% των πόρων που έδωσε η Ευρωπαϊκή Ένωση για να αποκατασταθούν οι ζημιές στο λεκανοπέδιο είχαν απορροφηθεί μόλις το 68%. Πού βρίσκεται σήμερα αυτό το ποσοστό;

Τέλος, επειδή είναι πολύ επίκαιρο το ζήτημα του πυρηνικού εργοστασίου και ακούμε από διάφορες πλευρές και κυβερνητικές, φιλολογίες σχετικά με την ανάγκη να εκτιμηθεί εάν η πυρηνική ενέργεια τελικά μας εξυπηρετεί ως χώρα, θα ήθελα να ξέρω εάν υπάρχει πράγματι κυβερνητικό σχέδιο ή μελετάται κάποια πιθανότητα δημιουργίας πυρηνικού εργοστασίου σε σεισμική περιοχή, όπως γράφτηκε συγκεκριμένα για την περιοχή της Κοζάνης;

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ, κύριε Αϊβαλιώτη.

Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο για να δευτερολογήσει.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πράγματι και τα τρία ερωτήματα είναι πολύ σημαντικά.

Πρώτον, όσον αφορά το τσουνάμι, είδατε τι έγινε στις 26 Δεκεμβρίου του 2004 στη Νοτιοανατολική Ασία και η αγωνία όλων όσων είναι σε παράλια είναι μεγάλη. Δεν είμαι ειδικός να απαντήσω υπεύθυνα, αλλά πάντοτε υπάρχει κίνδυνος τσουνάμι όταν γίνεται σεισμός στη θάλασσα. Δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία. Το θέμα είναι τι ύψους και ποιας προειδοποίησης από πλευράς χρόνου άφιξης του κύματος θα υπάρξει. Εξ όσων γνωρίζω, ήδη γίνονται κάποιες έρευνες και εγκαθίστανται και κάποιοι τσουναμογράφοι, ώστε να έχουμε κάποια πληρέστερη απάντηση τους επόμενους μήνες.

Σας λέω, όμως, από τη γενική μου επιστημονική παιδεία, ότι δεν είναι κατ' εξοχήν ευάλωτη σε τσουνάμι η χώρα μας, λόγω κυρίως της δομής του σεισμικού υπεδάφους, αλλά και αποστάσεων θαλασσίων μετώπων που αναπτύσσεται το κύμα.

Δεύτερον, το Δίκτυο Prenlap. Πράγματι, όπως διαπιστώνετε και στην τηλεόραση, δυστυχώς και εσείς και εγώ, όποτε γίνεται κάποιος σεισμός έχουμε μία σύγκρουση επιστημονική, των καθ' όλα αξιολογών, σεισμολόγων. Έτσι δεν είναι; Για το λόγο αυτό εδώ και ένα χρόνο περίπου αποφασίστηκε και ήδη υλοποιείται επιτέλους, το λεγόμενο Εθνικό Δίκτυο Σεισμογράφων. Δηλαδή αρχίζει η ενοποίηση πρακτικώς όλων των σεισμογράφων σε ένα εθνικό δίκτυο και υπό την αιγίδα του σημερινού Γεωδυναμικού Ινστιτούτου Αθηνών και με τη συμμετοχή των εργαστηρίων Αθηνών, Θεσσαλονίκης και Πατρών θα υπάρχει επιτέλους μία ενιαία πρόγνωση από όλους –αν υπάρξει– και κυρίως μία ενιαία καταγραφή του αποτελέσματος, για να μην υπάρχουν διαφορές απόψεων, όσον αφορά το πώς έγινε, πού έγινε και τι μέγεθος είχε ο σεισμός. Αυτό υλοποιείται. Πιστεύω ότι θα δουλέψει μέχρι το τέλος του χρόνου.

Τρίτον, σχετικά με την απορρόφηση των πόρων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, πράγματι τα πρώτα χρόνια είχαμε πολύ μικρή απορρόφηση πόρων από το 2000 και μετά και γενικότερα, όλα τα προγράμματα και αυτό μόλις στο τέλος του 2007 κατάφεραν να ξεπεράσουν το 75%. Ελπίζουμε, δε ότι μέχρι το τέλος του προγράμματος, δηλαδή πρακτικώς σ' ένα

χρόνο από σήμερα, να μην υπάρχει απώλεια πόρων. Υπήρξε καθυστέρηση, αλλά κερδίζεται σιγά-σιγά αυτός ο χρόνος και πιστεύω ότι στο τέλος θα μπορέσουμε να απορροφήσουμε και στον τομέα που είπατε το σύνολο των πόρων που διαθέτουμε.

Να κάνω μία τελευταία παρατήρηση και κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Παρά ταύτα και εγώ, ως άτομο, ανησυχώ για τη γενικότερη σεισμική μας θωράκιση. Αυτό είναι γεγονός. Και πιστεύω ότι θα έπρεπε περισσότερο όλοι, παρ' ότι γίνονται προσπάθειες, να σκύψουμε στο θέμα, διότι αλίμονο αν περιμένουμε και πάλι κάποιο καταστροφικό σεισμό για να ξανακινητοποιηθούμε.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων κ. Θεμιστοκλής Ξανθόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά σχετικά έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ και εγώ.

Προτού κηρύξω περαιωμένη τη συζήτηση για τον κοινοβουλευτικό έλεγχο, οφείλω, εκ καθήκοντος, μία απάντηση σε παρατήρηση που έκανε προηγουμένως ο Βουλευτής κ. Ρόβλιας, ο οποίος τώρα λείπει. Χαρακτήρισε τη μη απάντηση, εκ μέρους του αρμοδίου Υπουργείου σε δέκα, όπως χαρακτηριστικά είπε, ερωτήσεις, ως περιφρόνηση του Κοινοβουλίου.

Οφείλω να του υπενθυμίσω ότι υπάρχει ειδική διάταξη του άρθρου 130 παράγραφος 5, η οποία προβλέπει ότι επανέρχονται οι μη απαντηθείσες ερωτήσεις, δια κοινοβουλευτικής οδού, προς συζήτηση. Επομένως, δεν μπορούμε να μιλάμε για περιφρόνηση του Κοινοβουλίου, αφού ο ερωτών Βουλευτής διόλου δεν στερείται του δικαιώματός του να δει την ερώτησή του συζητούμενη και να μετράσει μάλιστα και ο ίδιος της συζητήσεως αυτής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση των αναφορών και ερωτήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ο συνάδελφος κ. Αναστάσιος Παπαληγούρας ζητά ολιγοήμερη άδεια απουσίας του στο εξωτερικό.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κυρίες και Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Θα γίνει προεκφήνιση των νομοσχεδίων που είναι γραμμένα στην ημερήσια διάταξη.

Υπουργείο Εσωτερικών.

Ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών και άλλες διατάξεις».

Το νομοσχέδιο θα ψηφιστεί στο σύνολο στη συνέχεια.

Υπουργείου Ανάπτυξης.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Θεσμικό πλαίσιο έρευνας και τεχνολογίας και άλλες διατάξεις».

Το νομοσχέδιο θα συζητηθεί κατά τη σημερινή συνεδρίαση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επανερχόμαστε στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Εσωτερικών: «Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών και άλλες διατάξεις».

Ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών και άλλες διατάξεις».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο και στο σύνολο, ως διενεμήθη;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Το νομοσχέδιο έγινε δεκτό και στο σύνολο κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εσωτερικών: «Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία σε μόνη συζήτηση κατ' αρχήν, κατ' άρθρον και στο σύνολο και έχει ως εξής:

«Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών και άλλες διατάξεις

Άρθρο 1

Χαρακτήρας – Υπαγωγή

Η Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών (Ε.Υ.Π.) αποτελεί αυτοτελή δημόσια πολιτική υπηρεσία και υπάγεται στον Υπουργό Εσωτερικών, ο οποίος είναι αρμόδιος για τον καθορισμό της δράσης της Ε.Υ.Π. στο πλαίσιο των εθνικών προτεραιοτήτων της κυβερνητικής πολιτικής, με την επιφύλαξη του άρθρου 5 παρ. 3 του ν. 2292/1995.

Άρθρο 2

Αποστολή

1. Η Ε.Υ.Π. έχει ως αποστολή, στο πλαίσιο του Συντάγματος και των νόμων, την αναζήτηση, συλλογή, επεξεργασία και γνωστοποίηση στις αρμόδιες αρχές των πληροφοριών που αφορούν:

α. Την προστασία και προώθηση των πολιτικών, οικονομικών, στρατιωτικών και εν γένει εθνικών στρατηγικών συμφερόντων της Χώρας.

β. Την πρόληψη και αντιμετώπιση δραστηριοτήτων που συνιστούν απειλή κατά του δημοκρατικού πολιτεύματος, των θεμελιωδών δικαιωμάτων του ανθρώπου, της εδαφικής ακεραιότητας και της εθνικής ασφάλειας του Ελληνικού Κράτους, καθώς και του εθνικού πλούτου της Χώρας.

γ. Την πρόληψη και αντιμετώπιση δραστηριοτήτων τρομοκρατικών οργανώσεων, καθώς και άλλων ομάδων οργανωμένου εγκλήματος.

2. Η Ε.Υ.Π. σε περίοδο πολέμου, επιστράτευσης ή άμεσης απειλής της εθνικής ασφάλειας υπάγεται στον Αρχηγό Γ.Ε.ΕΘ.Α., ο οποίος, δια του Διοικητή της Ε.Υ.Π., ασκεί πλήρη έλεγχο σε ό,τι αφορά τη συμβολή της στην άμυνα και την ασφάλεια της Χώρας. Στην περίπτωση οποιασδήποτε δράσης που αποβλέπει στη βίαιη κατάλυση του δημοκρατικού πολιτεύματος, η Ε.Υ.Π., μετά από απόφαση του ΚΥ.Σ.Ε.Α., λειτουργεί ως κεντρική υπηρεσία διαχείρισης πληροφοριών της Χώρας.

Άρθρο 3

Συγκρότηση – Διάρθρωση

1. Η Ε.Υ.Π. συγκροτείται από την Κεντρική Υπηρεσία και τις Περιφερειακές Μονάδες.

2. Η Κεντρική Υπηρεσία περιλαμβάνει Διευθύνσεις, Υποδιευθύνσεις, Τμήματα, Αυτοτελή Τμήματα και Αυτοτελή Γραφεία που ορίζονται με τον Οργανισμό της Ε.Υ.Π., σύμφωνα με το άρθρο 11 του παρόντος.

3. Στις Περιφερειακές Μονάδες ανήκουν οι υπηρεσίες, τα όργανα και οι σύνδεσμοι που ιδρύονται ή τοποθετούνται σε διάφορες περιοχές της Χώρας ή του εξωτερικού και ασκούν τις αρμοδιότητές τους σε ορισμένη περιφέρεια.

4. Στην Ε.Υ.Π. λειτουργεί:

α. Γραφείο Νομικού Συμβούλου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

β. Υπηρεσία Ιστορικού Αρχείου, που υπάγεται απευθείας στον Διοικητή της Ε.Υ.Π., με κύριο έργο την ταξινόμηση και αξιοποίηση των εγγράφων και του οπτικοακουστικού υλικού. Τα έγγραφα και το υλικό αυτό αποχαρακτηρίζονται μετά την πάροδο 50ετίας, με απόφαση του Διοικητή της Ε.Υ.Π., ύστερα από γνώμη Τριμελούς Επιτροπής Αποχαρακτηρισμού, που συγκροτείται από υπαλλήλους της Ε.Υ.Π., με απόφαση του ιδίου. Εξαιρούνται από τον αποχαρακτηρισμό τα έγγραφα και υλικά που βρίσκονται στο στάδιο της μηχανοργάνωσης, όσα έχουν φθαρεί και απαιτείται η συντήρησή τους, καθώς και εκείνα η δημοσιοποίηση των οποίων θα μπορούσε να επιφέρει βλάβη στα εθνικά συμφέροντα ή σε δικαιώματα που απορρέουν από την προσωπικότητα.

Άρθρο 4

Αρμοδιότητες

Για την εκπλήρωση της αποστολής της, η Ε.Υ.Π. ασκεί τις ακόλουθες αρμοδιότητες:

1. Συλλέγει και παρέχει πληροφορίες και στοιχεία, προβαίνει σε εκτιμήσεις και υποβάλλει προτάσεις στον Υπουργό Εσωτερικών και τους καθ' ύλην συναρμόδιους Υπουργούς για την πρόληψη ή αποτροπή απειλής της εθνικής ασφάλειας ή του δημοκρατικού πολιτεύματος, καθώς και για την προάσπιση των εθνικών συμφερόντων της Χώρας.

2. Αναζητεί, συλλέγει, επεξεργάζεται και παρέχει πληροφορίες, στο πλαίσιο της προηγούμενης παραγράφου, κυρίως για θέματα που αφορούν στη δράση τρομοκρατικών οργανώσεων ή άλλων ομάδων οργανωμένου εγκλήματος στους τομείς της παράνομης διακίνησης ανθρώπων, ανθρωπίνων μελών, όπλων, ναρκωτικών ή άλλων απαγορευμένων ουσιών, ιδίως πυρηνικών, ραδιοβιολογικών και χημικών (ΠΡΒΧ), καθώς και για θέματα νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες.

3. Συντονίζει, στο πλαίσιο των αποφάσεων του ΚΥ.Σ.Ε.Α., τη δράση των υπηρεσιών πληροφοριών και ασφάλειας της Χώρας στον τομέα συλλογής και διάθεσης των πληροφοριών, που έχουν σχέση με το αντικείμενο της αποστολής της. Παράλληλα, συνεργάζεται και ενημερώνει τη Διακλαδική Διεύθυνση Στρατιωτικών Πληροφοριών (Δ.Δ.Σ.Π.) και τις υπηρεσίες πληροφοριών των Επιτελείων που εποπτεύονται από αυτήν, για θέματα της αρμοδιότητάς τους.

4. Μεριμνά για την αντιμετώπιση της κατασκοπευτικής σε βάρος της Χώρας δραστηριότητας.

5. Παρέχει στα αρμόδια για την αντιμετώπιση κρίσεων συλλογικά όργανα του Κράτους την αναγκαία πληροφοριακή συνδρομή για την επιτέλεση της αποστολής τους.

6. Παρέχει στους αρμόδιους φορείς του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας την, εντός των ορίων της αρμοδιότητάς της, πληροφοριακή υποστήριξη, που είναι αναγκαία για την επιχειρησιακή σχεδίαση του Γ.Ε.ΕΘ.Α..

7. Αποτελεί Τεχνικής Φύσεως Αρχή Ασφαλείας Πληροφοριών (INFOSEC) και μεριμνά, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 2 του π.δ. 325/2003 (ΦΕΚ 273 Α'), για την ασφάλεια των εθνικών επικοινωνιών και συστημάτων τεχνολογίας πληροφοριών, καθώς και για την πιστοποίηση του διαβαθμισμένου

υλικού των εθνικών επικοινωνιών. Η πιστοποίηση παρέχεται έναντι καταβολής παραβόλου, το ύψος του οποίου καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών και Οικονομίας και Οικονομικών.

8. Ορίζεται ως η Εθνική Αρχή Αντιμετώπισης Ηλεκτρονικών Επιθέσεων, η οποία μεριμνά για την πρόληψη και τη στατική και ενεργητική αντιμετώπιση ηλεκτρονικών επιθέσεων κατά δικτύων επικοινωνιών, εγκαταστάσεων αποθήκευσης πληροφοριών και συστημάτων πληροφορικής, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 2 του π.δ. 325/2003.

9. Συνεργάζεται με τις αντίστοιχες Υπηρεσίες άλλων χωρών και διεθνών οργανισμών για την αποτελεσματικότερη εκπλήρωση της αποστολής της.

10. Συντάσσει, με βάση τις πληροφορίες που διαθέτει, πληροφοριακά δελτία, μελέτες και εκθέσεις τις οποίες και διβιβάζει στις κατά περίπτωση αρμόδιες αρχές.

Άρθρο 5

Εποπτεία - Τρόπος άσκησης αρμοδιοτήτων

1. Κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων της Ε.Υ.Π., το προσωπικό της:

α. Υποχρεούται, κατά τη συλλογή και επεξεργασία πληροφοριών προσωπικού χαρακτήρα, να τηρεί τις διατάξεις των νόμων 2472/1997 (ΦΕΚ 50 Α'), όπως ισχύει, 3471/2006 (ΦΕΚ 133 Α') και 3115/2003 (ΦΕΚ 47 Α') και των εκτελεστικών διατάξεων του τελευταίου.

β. Ενεργεί, ύστερα από διάταξη του εισαγγελικού λειτουργού της παραγράφου 3 του παρόντος και τηρουμένων των διατάξεων του ν. 3115/2003, άρση απορρήτου επιστολών και τηλεφωνικής ή άλλης επικοινωνίας, καθώς και καταγραφή δραστηριότητας προσώπων με ειδικά τεχνικά μέσα και ιδίως με συσκευή ήχου και εικόνας εκτός κατοικίας.

Η διάταξη αυτή υποβάλλεται προς έγκριση μέσα σε είκοσι τέσσερις ώρες στον αρμόδιο Εισαγγελέα Εφετών. Η ισχύς της διάταξης αρχίζει από την έγκριση του Εισαγγελέα Εφετών.

γ. Μπορεί να συλλέγει πληροφορίες, τηρουμένων και των διατάξεων του ν. 3115/2003, όπως κάθε φορά ισχύει, για ζητήματα εθνικής ασφαλείας με διείσδυση, ύστερα από εντολή του Διοικητή της Ε.Υ.Π. και έγκριση του ασκούντος την εποπτεία εισαγγελέα.

δ. Μπορεί να δρα υπό κάλυψη στοιχείων ταυτότητας, ιδιότητας ή εργασίας ατομικά ή συλλογικά κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στον εσωτερικό κανονισμό της.

2. Εντεταλμένο προσωπικό της Ε.Υ.Π., εφόσον κριθεί αναγκαίο και ύστερα από αίτηση της αρμόδιας αρχής, μπορεί να μετέχει στον έλεγχο που προβλέπεται από το άρθρο 5 του ν. 3386/2005 (ΦΕΚ 212 Α'), διατυπώνοντας απλή γνώμη για το αν ένας αλλοδαπός είναι επικίνδυνος για την εθνική ασφάλεια, καθώς και αν συντρέχουν στο πρόσωπό του οι προϋποθέσεις για να χαρακτηριστεί ανεπιθύμητος κατά το άρθρο 82 του ίδιου νόμου.

3. Στην Ε.Υ.Π. αποσπάται ύστερα από απόφαση του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου ένας εισαγγελικός λειτουργός για χρονικό διάστημα που δεν μπορεί να υπερβεί την τριετία, ο οποίος ελέγχει τη νομιμότητα των ειδικών επιχειρησιακών δράσεων της, που αφορούν θέματα Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και ασκεί όσες άλλες αρμοδιότητες του ανατίθενται με διατάξεις του παρόντος νόμου.

4. Το προσωπικό της Ε.Υ.Π. εκπαιδεύεται στη χρήση όπλων και ειδικών μέσων και μηχανημάτων. Για την οπλοκατοχή και οπλοφορία εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις του ν. 3169/2003 (ΦΕΚ 189 Α'). Η Ε.Υ.Π. διαθέτει προσωπικό που φέρει υπηρεσιακό οπλισμό για την προστασία του και τη φύλαξη των εγκαταστάσεών της.

Άρθρο 6

Υποχρεώσεις Αρχών - Υπηρεσιών

1. Οι δημόσιες υπηρεσίες και τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, οι δημόσιες επιχειρήσεις, τα ελεγχόμενα ή εποπτευόμενα από το Δημόσιο νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, τα νομικά πρόσωπα του ευρύτερου δημόσιου τομέα, καθώς και οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού και οι επιχειρήσεις τους υποχρεούνται να παρέχουν σε ειδικά εξουσιοδοτημένους υπαλλήλους της Ε.Υ.Π. κάθε πληροφορία, στοιχείο ή συνδρομή για την εκπλήρωση της αποστολής της.

Οι ανωτέρω φορείς και το προσωπικό της Ε.Υ.Π. οφείλουν να τηρούν το απόρρητο της επικοινωνίας και του περιεχομένου του αιτήματος, καθώς και των στοιχείων του επιληφθέντος προσωπικού.

2. Η άρνηση, η παρέκκλιση, η αμέλεια, η ατελής και η μη έγκαιρη ανταπόκριση στο αίτημα υπηρεσιακής αρωγής, καθώς και η παραβίαση της υποχρέωσης τήρησης του απορρήτου που προβλέπεται από το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 αποτελούν ειδικό πειθαρχικό παράπτωμα που τιμωρείται σύμφωνα με τα ισχύοντα στον Υπαλληλικό Κώδικα ή τις αντίστοιχες κατά περίπτωση διατάξεις για το μη πολιτικό προσωπικό των οικείων φορέων.

Άρθρο 7

Συντονιστικό Συμβούλιο Διαχείρισης Πληροφοριών

1. Συνιστάται Συντονιστικό Συμβούλιο Διαχείρισης Πληροφοριών, το οποίο αποτελείται από τους Υπουργούς:

- α. Εσωτερικών,
- β. Οικονομίας και Οικονομικών,
- γ. Εξωτερικών,
- δ. Εθνικής Άμυνας,
- ε. Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής.

2. Στο Συντονιστικό Συμβούλιο Διαχείρισης Πληροφοριών μπορούν να μετέχουν ύστερα από ειδική πρόσκληση και άλλοι Υπουργοί, Υφυπουργοί και υπηρεσιακοί παράγοντες, όταν οι πληροφορίες αφορούν σε θέματα αρμοδιότητάς τους, καθώς και ειδικοί εμπειρογνώμονες.

3. Το ως άνω Συμβούλιο προβαίνει σε εκτιμήσεις διαχείρισης πληροφοριών επί σοβαρών εγκληματικών ενεργειών, απειλών ή συμβάντων που πλήττουν ή είναι δυνατόν να επηρεάσουν την ασφάλεια της Χώρας ή τις διεθνείς και διμερείς σχέσεις με άλλες χώρες, παρέχοντας τις κατευθυντήριες οδηγίες προς τα συναρμόδια Υπουργεία και τους λοιπούς εμπλεκόμενους φορείς, με την επιφύλαξη των άρθρων 3 παρ. 1, 5 παρ. 3, 8 παρ. 4 και 11 παρ. 8 του ν. 2292/1995. Επίσης, χαράσσει και την επικοινωνιακή τακτική επί των ανωτέρω ζητημάτων.

4. Στο Συμβούλιο της παραγράφου 1 προεδρεύει ο Υπουργός Εσωτερικών και η γραμματειακή υποστήριξή του γίνεται με μέριμνα της Ε.Υ.Π..

Άρθρο 8

Συμβούλιο Πληροφοριών

1. Στην Ε.Υ.Π. λειτουργεί Συμβούλιο Πληροφοριών, στο οποίο μετέχουν:

- α. Ο Διοικητής της Ε.Υ.Π., ως πρόεδρος.
- β. Οι αρμόδιοι Γενικοί Γραμματείς των Υπουργείων Εσωτερικών και Εξωτερικών.
- γ. Ο Διευθυντής της Διακλαδικής Διεύθυνσης Στρατιωτικών Πληροφοριών (ΔΔΣΠ).

δ. Ο Διευθυντής της Διεύθυνσης Κρατικής Ασφάλειας (ΔΙΚΑ) και ο Διευθυντής της Διεύθυνσης Αντιμετώπισης Ειδικών Εγκλημάτων Βίας (ΔΑΕΕΒ) του Αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας.

ε. Ο Διευθυντής της Διεύθυνσης Ασφάλειας του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής.

Καθήκοντα γραμματέα του Συμβουλίου ασκεί ο προϊστάμενος της Διεύθυνσης, που σύμφωνα με τον Εσωτερικό Κανονισμό της Ε.Υ.Π. είναι αρμόδια για τη διοικητική υποστήριξή του.

Η συγκρότηση του Συμβουλίου Πληροφοριών γίνεται με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

2. Το Συμβούλιο Πληροφοριών είναι αρμόδιο:

α. Να συντονίζει όλες τις Υπηρεσίες πληροφοριών και ασφάλειας του Κράτους στον τομέα της συλλογής και διάθεσης πληροφοριών.

β. Να καταγράφει τις ανταλλασσόμενες πληροφορίες, στοιχεία και απόψεις.

γ. Να προσδιορίζει και να διατυπώνει νέες πληροφοριακές απαιτήσεις, όπως αυτές διαμορφώνονται στο σύγχρονο διεθνές περιβάλλον ασφαλείας.

δ. Να εξάγει συμπεράσματα και να διατυπώνει προτάσεις στους καθ' ύλην αρμόδιους Υπουργούς.

3. Ο πρόεδρος και τα μέλη του Συμβουλίου Πληροφοριών των περιπτώσεων γ', δ' και ε' της παραγράφου 1 αναπληρώνονται σε περίπτωση απουσίας ή κωλύματος από τους νόμιμους αναπληρωτές τους στη θέση που υπηρετούν.

4. Στο Συμβούλιο Πληροφοριών μπορούν να μετέχουν, ύστερα από πρόσκληση του προέδρου, ανάλογα με τη φύση των συζητούμενων θεμάτων, εκπρόσωποι και άλλων δημόσιων υπηρεσιών ή νομικών προσώπων του δημόσιου τομέα και ειδικοί εμπειρογνώμονες για την παροχή απλής γνώμης.

5. Οι αρμοδιότητες του ως άνω Συμβουλίου ασκούνται στο πλαίσιο των αποφάσεων του ΚΥ.Σ.Ε.Α. και των οδηγιών του Υπουργού Εσωτερικών.

6. Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών καθορίζεται η ειδικότερη διαδικασία συγκρότησης και λειτουργίας του Συμβουλίου, ο τρόπος λήψης αποφάσεων και κάθε άλλο σχετικό θέμα.

Άρθρο 9 **Διοικητής – Υποδιοικητές**

1. Της Ε.Υ.Π. προϊστάται ο Διοικητής.

2. Ο Διοικητής είναι μετακλήτος υπάλληλος της κατηγορίας των ειδικών θέσεων με βαθμό 1ο. Διορίζεται και παύεται ελεύθερα με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών.

3. Για το διορισμό στη θέση του Διοικητή της Ε.Υ.Π. απαιτείται η κατοχή τουλάχιστον πτυχίου Πανεπιστημίου της ημεδαπής ή ισότιμου της αλλοδαπής και διοικητική πείρα στο δημόσιο ή ιδιωτικό τομέα. Ως Διοικητής μπορεί να οριστεί και δημόσιος υπάλληλος ή υπάλληλος του δημόσιου τομέα.

4. Τον Διοικητή βοηθούν στο έργο του δύο Υποδιοικητές. Οι Υποδιοικητές είναι μετακλήτοι υπάλληλοι της κατηγορίας των ειδικών θέσεων με βαθμό 2ο και διορίζονται και παύονται ελεύθερα με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών. Για το διορισμό σε θέση Υποδιοικητή της Ε.Υ.Π. απαιτούνται προσόντα ανάλογα με αυτά του Διοικητή. Καθήκοντα Υποδιοικητών μπορεί να ανατίθενται και σε δημόσιους υπαλλήλους ή υπαλλήλους του δημόσιου τομέα.

5. Σε περίπτωση που διορίζεται σε θέση Διοικητή ή Υποδιοικητή δημόσιος υπάλληλος ή υπάλληλος νομικού προσώπου του δημόσιου τομέα, όπως οριοθετείται κάθε φορά, αναστέλλεται η άσκηση των καθηκόντων στην κύρια θέση του, στην οποία επανέρχεται αυτοδικαίως μετά την απαλλαγή από τα καθήκοντα της συγκεκριμένης θέσης.

6. Ο Διοικητής της Ε.Υ.Π. ασκεί τη διοίκηση της Υπηρεσίας, καθοδηγεί, συντονίζει, εποπτεύει και ελέγχει το έργο της και είναι υπεύθυνος έναντι του Υπουργού Εσωτερικών για την άσκηση των καθηκόντων του.

7. Ο χρόνος της θητείας του Διοικητή και των Υποδιοικητών λογίζεται ως χρόνος που διανύθηκε στην οργανική του θέση ως προς όλες τις υπηρεσιακές συνέπειες.

8. Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, καθορίζονται οι αρμοδιότητες και τα καθήκοντα του Διοικητή και των Υποδιοικητών και ρυθμίζονται θέματα αναπλήρωσης αυτών σε περίπτωση κωλύματος ή απουσίας τους.

Άρθρο 10 **Κατηγορίες προσωπικού**

1. Το προσωπικό της Ε.Υ.Π. αποτελείται από:

α. Μόνιμο πολιτικό προσωπικό, για την πρόσληψη του οποίου εφαρμόζονται, αποκλειστικά, οι ειδικές διατάξεις του Οργανισμού της Ε.Υ.Π..

β. Ειδικό επιστημονικό, καθώς και τεχνικό ή βοηθητικό προσωπικό, με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου ή αορίστου χρόνου.

γ. Εν ενεργεία αξιωματικούς και υπαξιωματικούς των Ενόπλων Δυνάμεων και του Λιμενικού Σώματος, αξιωματικούς του Πυροσβεστικού Σώματος και αστυνομικό προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας.

2. Οι οργανικές θέσεις προσωπικού της Ε.Υ.Π. ορίζονται συνολικά στον Οργανισμό της, η δε σύνθεση του προσωπικού κατά κλάδο και ειδικότητα καθορίζεται στον Εσωτερικό Κανονισμό και στον Πίνακα Σύνθεσης και Κατανομής του προσωπικού της, ο οποίος και τον συνοδεύει.

Άρθρο 11 **Οργανισμός**

1. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση των Υπουργών Εσωτερικών και Οικονομίας και Οικονομικών καταρτίζεται ο Οργανισμός της Ε.Υ.Π.. Με τον Οργανισμό αυτόν, μπορεί και κατά παρέκκλιση από τις ισχύουσες διατάξεις να:

α. Αναδιαρθρώνονται, συγχωνεύονται ή καταργούνται υφιστάμενες υπηρεσίες και συνιστώνται νέες υπηρεσίες.

β. Συνιστώνται, αναδιαρθρώνονται ή καταργούνται κλάδοι και θέσεις κάθε κατηγορίας, βαθμού και ειδικότητας, μόνιμου ή με οποιαδήποτε σχέση εργασίας προσωπικού και καθορίζεται η κατανομή τους κατά κλάδο και ειδικότητα, τα απαιτούμενα για το διορισμό ή την πρόσληψη ειδικά προσόντα, τα όργανα και η διαδικασία διορισμού και τοποθέτησης και ρυθμίζεται κάθε άλλο σχετικό με αυτά θέμα.

γ. Καθορίζονται ο κλάδος και ο τίτλος των προϊσταμένων των υπηρεσιακών μονάδων της Ε.Υ.Π., ο τρόπος της πλήρωσης των θέσεων αυτών, οι προϋποθέσεις, τα απαιτούμενα προσόντα, τα όργανα και η διαδικασία διορισμού και τοποθέτησης των προσώπων αυτών, οι αρμοδιότητές τους και τα καθήκοντά τους, η αναπλήρωσή τους, καθώς και κάθε άλλο σχετικό με αυτά θέμα.

δ. Καθορίζονται ο αριθμός, ο κλάδος, ο βαθμός και η ειδικότητα του προσωπικού των Ενόπλων Δυνάμεων, του Λιμενικού Σώματος και των Σωμάτων Ασφαλείας, που απαιτείται για την κάλυψη των υπηρεσιακών αναγκών της Ε.Υ.Π., καθώς και οι όροι και οι προϋποθέσεις επιλογής και παραμονής τους στην Υπηρεσία και ρυθμίζεται γενικότερα η υπηρεσιακή τους κατάσταση, κατόπιν προτάσεως των συναρμόδιων Υπουργών.

ε. Καθορίζονται οι υπηρεσιακές σχέσεις μεταξύ του πολιτικού προσωπικού και του προσωπικού των Ενόπλων Δυνάμεων, του Λιμενικού Σώματος και των Σωμάτων Ασφαλείας και ρυθμίζονται θέματα πειθαρχικού δικαίου, ως και οι επιβαλλόμενες κυρώσεις για παραβάσεις των υποχρεώσεων του προσωπικού που προβλέπονται από τον Εσωτερικό Κανονισμό.

2. Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, μπορεί να θεσπίζονται ηθικά κίνητρα για την εξασφάλιση ικανού προσωπικού στην Ε.Υ.Π..

Άρθρο 12 **Εσωτερικός Κανονισμός**

Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών εγκρίνονται ο Εσωτερικός Κανονισμός της Ε.Υ.Π. και ο Πίνακας Σύνθεσης και Κατανομής του προσωπικού της στους κλάδους και τις υπηρεσίες της. Με τον Κανονισμό αυτόν ρυθμίζονται οι λεπτομέρειες της οργανωτικής διάρθρωσης των υπηρεσιών της Ε.Υ.Π., η στελέχωσή τους, οι ειδικότερες αρμοδιότητές τους, τα ειδικά καθήκοντα του Διοικητή, των Υποδιοικητών και λοιπών προϊσταμένων και οι ειδικότερες υποχρεώσεις του προσωπικού της Ε.Υ.Π.. Καθορίζεται επίσης ο αριθμός των θέσεων, των οργάνων ή των συνδέσμων, καθώς και τα θέματα της λειτουργίας και των αρμοδιοτήτων τους. Ο Κανονισμός αυτός, καθώς και οι πράξεις συγκρότησης των συλλογικών οργάνων που προβλέπονται από αυτόν είναι απόρρητοι και δεν δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άρθρο 13**Εκπαίδευση προσωπικού Ε.Υ.Π.**

1. Το προσωπικό της Ε.Υ.Π., για την αποτελεσματικότερη εκτέλεση των καθηκόντων του, εκπαιδεύεται, επιμορφώνεται και εξειδικεύεται σε σχολές της υπηρεσίας. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών και Οικονομίας και Οικονομικών ρυθμίζονται τα θέματα σύστασης, λειτουργίας και οργάνωσης των σχολών αυτών, η διάρκεια της εκπαίδευσης, η εκπόνηση προγραμμάτων διδασκαλίας και κάθε άλλο σχετικό θέμα.

2. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού καθορίζονται οι προϋποθέσεις και η διαδικασία εκπαίδευσης ή μετεκπαίδευσης του προσωπικού της Ε.Υ.Π. σε σχολές των Ενόπλων Δυνάμεων και Σωμάτων Ασφαλείας ή άλλων δημοσίων υπηρεσιών ή φορέων του εσωτερικού ή εξωτερικού, η συμμετοχή σε προγράμματα φορέων της ημεδαπής ή αλλοδαπής, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα.

Άρθρο 14**Καθήκον εχεμύθειας**

1. Ο Διοικητής και οι Υποδιοικητές της Ε.Υ.Π., καθώς και το κάθε κατηγορίας προσωπικό της, έχουν καθήκον εχεμύθειας για τα έγγραφα, τις πληροφορίες ή τα άλλα στοιχεία των οποίων λαμβάνουν γνώση στο πλαίσιο της άσκησης των καθηκόντων τους. Η παράβαση του καθήκοντος εχεμύθειας αποτελεί πειθαρχικό παράπτωμα, το οποίο τιμωρείται για μεν τους πολιτικούς υπαλλήλους της Υπηρεσίας σύμφωνα με τα ισχύοντα στον Υπαλληλικό Κώδικα, για δε τους λοιπούς σύμφωνα με τις κείμενες κατά περίπτωση διατάξεις.

2. Οι ανωτέρω έχουν καθήκον εχεμύθειας για διαβαθμισμένα έγγραφα, πληροφορίες ή άλλα στοιχεία και μετά την αποχώρησή τους από την Υπηρεσία, για όσο χρόνο διαρκεί η διαβάθμιση.

3. Όποιος με οποιονδήποτε τρόπο δημοσιοποιεί διαβαθμισμένα έγγραφα ή στοιχεία που αφορούν στην υπηρεσιακή κατάσταση του προσωπικού και τον εξοπλισμό της Ε.Υ.Π., καθώς και όποιος παραβιάζει καθήκον εχεμύθειας ή τήρησης του απορρήτου που προβλέπεται από τις διατάξεις του παρόντος νόμου τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον ενός (1) έτους και με χρηματική ποινή από 20.000,00 ~ μέχρι 500.000,00 ~, εφόσον η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα από άλλη διάταξη και ιδίως από τα άρθρα 146 και 147 του Π.Κ..

4. Το προσωπικό της Ε.Υ.Π. δεν επιτρέπεται να καταθέτει ως μάρτυρας στα δικαστήρια ή ενώπιον άλλης αρχής για ό,τι αναφέρεται σε θέματα, πληροφορίες, γεγονότα ή πρόσωπα που αφορούν την Υπηρεσία, χωρίς προηγούμενη έγκριση του Υπουργού Εσωτερικών, με την επιφύλαξη των διατάξεων του ν. 3115/2003.

5. Η Ε.Υ.Π., κατά παρέκκλιση από κάθε γενική ή ειδική διάταξη, πάντοτε όμως με την επιφύλαξη των διατάξεων του ν. 3115/2003, όπως κάθε φορά ισχύει, εξαιρείται από την υποχρέωση να γνωστοποιεί σε άλλες δημόσιες υπηρεσίες και νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου πληροφορίες ή στοιχεία εφόσον ο Διοικητής κρίνει ότι η δημοσιοποίησή τους βλάπτει το δημόσιο συμφέρον. Η πρόσβαση στα αρχεία της Ε.Υ.Π. επιτρέπεται μόνο στο προσωπικό της που εξουσιοδοτείται για την τήρηση και επεξεργασία του.

Άρθρο 15**Υπηρεσιακό Συμβούλιο**

1. Το Υπηρεσιακό Συμβούλιο των πολιτικών υπαλλήλων της Ε.Υ.Π. είναι πενταμελές και αποτελείται από:

α. Τον Υποδιοικητή, που ορίζεται από τον Εσωτερικό Κανονισμό ως πρόεδρος, με αναπληρωτή τον άλλο Υποδιοικητή της Ε.Υ.Π..

β. Δύο μόνιμους πολιτικούς υπαλλήλους της Ε.Υ.Π., κατηγορίας ΠΕ, από τους έχοντες το μεγαλύτερο βαθμό, οι οποίοι ορίζονται με ισάριθμους αναπληρωτές, της ίδιας κατηγορίας και βαθμού, από τον Διοικητή.

γ. Δύο εκπροσώπους των πολιτικών υπαλλήλων της Ε.Υ.Π., οι οποίοι ορίζονται με τους αναπληρωτές τους από το διοικητικό συμβούλιο του δευτεροβάθμιου συνδικαλιστικού τους οργάνου.

2. Το Συμβούλιο συγκαλείται από τον πρόεδρο και συνεδριάζει νομίμως, όταν παρίσταται ο πρόεδρος και δύο τουλάχιστον από τα μέλη του. Στο Συμβούλιο εισηγείται το μέλος που ορίζει κάθε φορά ο πρόεδρος. Χρέη εισηγητή μπορεί να ασκήσει και ο πρόεδρος.

3. Καθήκοντα γραμματέα του Συμβουλίου ασκεί μόνιμος υπάλληλος της Ε.Υ.Π., κατηγορίας ΠΕ, ο οποίος ορίζεται με τον αναπληρωτή του από τον Διοικητή.

4. Το Υπηρεσιακό Συμβούλιο ασκεί και χρέη Υπηρεσιακού Πειθαρχικού Συμβουλίου, με τις αρμοδιότητες που προβλέπονται από τις σχετικές διατάξεις του Υπαλληλικού Κώδικα. Το Συμβούλιο αυτό αποφαινεται σε πρώτο και τελευταίο βαθμό και οι αποφάσεις του προσβάλλονται μόνο ενώπιον των αρμόδιων δικαστηρίων.

Άρθρο 16**Μετατάξεις**

Κατά παρέκκλιση κάθε γενικής ή ειδικής διάταξης, το πολιτικό προσωπικό της Ε.Υ.Π., εφόσον αυτό επιβάλλεται από λόγους δημόσιου συμφέροντος, μπορεί να μετατάσσεται σε κενές οργανικές ή συνιστώμενες με την πράξη μετάταξης προσωποπαγείς θέσεις άλλων υπηρεσιών του Δημοσίου, νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και κάθε βαθμού Ο.Τ.Α., με βάση τα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα του, ύστερα από γνώμη του Υπηρεσιακού Συμβουλίου της Ε.Υ.Π. και κοινή απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού. Αν η μετάταξη γίνεται σε Ο.Τ.Α. πρώτου ή δεύτερου βαθμού απαιτείται και γνώμη του οικείου υπηρεσιακού συμβουλίου.

Άρθρο 17**Μεταθέσεις – Αποσπάσεις**

1. Οι μεταθέσεις των υπαλλήλων της Ε.Υ.Π. ενεργούνται κατά τους θερινούς μήνες. Μεταθέσεις για λόγους που αναφέρονται στο συμφέρον της Υπηρεσίας διενεργούνται σε οποιονδήποτε χρόνο, κατά παρέκκλιση από κάθε άλλη διάταξη, ύστερα από γνώμη του Υπηρεσιακού Συμβουλίου. Η διαδικασία και οι λεπτομέρειες διενέργειας των μεταθέσεων ρυθμίζονται με τον Οργανισμό της Ε.Υ.Π..

2. Δεν επιτρέπεται μετάθεση των υπαλλήλων της Ε.Υ.Π. που είναι μέλη των διοικητικών συμβουλίων των συνδικαλιστικών οργανώσεων της, χωρίς έγγραφη συγκατάθεση των ιδίων και της συνδικαλιστικής τους οργάνωσης.

3. Αναγορεύεται σε κάθε περίπτωση η απόσπαση εκτός Ε.Υ.Π. του πολιτικού προσωπικού της.

4. Μόνιμοι υπάλληλοι και υπάλληλοι ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου δημόσιων υπηρεσιών και νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, που κατέχουν οργανικές θέσεις και είναι σύζυγοι υπαλλήλων της Ε.Υ.Π., επιτρέπεται να αποσπώνται, κατά παρέκκλιση των ισχυουσών διατάξεων, σε υπηρεσίες του Δημοσίου ή του ευρύτερου δημόσιου τομέα, στην περιοχή όπου υπηρετεί ο (η) σύζυγός τους, με την επιφύλαξη των διατάξεων της παρ. 14 του άρθρου 10 του ν.3051/2002 (ΦΕΚ 220 Α'). Η απόσπαση διενεργείται με κοινή απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού, που εκδίδεται ύστερα από σχετική αίτηση του υπαλλήλου και σύμφωνη γνώμη του Υπηρεσιακού Συμβουλίου της Υπηρεσίας ή του φορέα, από τον οποίο αποσπάται.

5. Οι πράξεις διορισμού, μετάταξης, μεταθέσης και κάθε άλλης υπηρεσιακής μεταβολής οποιασδήποτε φύσεως ή κατηγορίας, που αφορούν στο προσωπικό της Ε.Υ.Π., δεν δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άρθρο 18**Αναγνώριση χρόνου υπηρεσίας του υπηρετούντος στην Ε.Υ.Π. προσωπικού άλλων Υπηρεσιών**

Ο χρόνος υπηρεσίας στην Ε.Υ.Π. του προσωπικού των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας, των δημοσίων υπαλλήλων και των υπαλλήλων του δημόσιου τομέα λογίζεται, για κάθε συνέπεια, ως χρόνος πραγματικής υπηρεσίας στο Όπλο, Κλάδο, Σώμα ή υπηρεσία που ανήκουν. Ο χρόνος υπηρεσίας στην Ε.Υ.Π. των αξιωματικών των Ενόπλων Δυνάμεων και του Λιμενικού Σώματος λογίζεται κατά περίπτωση ως χρόνος διοίκησης ή ειδικής υπηρεσίας, αντίστοιχης του βαθμού τους. Ειδικά για τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων, ο καθορισμός του χρόνου διοίκησης γίνεται σύμφωνα με τα καθοριζόμενα στις διαταγές των οικείων Γενικών Επιτελείων.

Άρθρο 19 **Προϋπολογισμός – Πάγιες προκαταβολές**

1. Για τη λειτουργία της Ε.Υ.Π. εγγράφονται κατ' έτος στον Κρατικό Προϋπολογισμό οι αναγκαίες πιστώσεις, σε Ειδικό Φορέα του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας. Ο προϋπολογισμός της Ε.Υ.Π. εκτελείται με μέριμνά της, δια του Ειδικού Λογιστηρίου του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας.

2. Ο τρόπος διαχείρισης και δικαιολόγησης των ποσών που εγγράφονται στις απόρρητες δαπάνες του Ειδικού Φορέα ρυθμίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών και Οικονομίας και Οικονομικών, η οποία δεν δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

3. Για την αντιμετώπιση των τακτικών δαπανών της Ε.Υ.Π., συνιστάται στην Κεντρική Υπηρεσία πάγια προκαταβολή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 του ν. 2362/1995 (ΦΕΚ 247 Α'). Ως την έκδοση του σχετικού προεδρικού διατάγματος, εξακολουθούν να εφαρμόζονται οι ισχύουσες διατάξεις.

Άρθρο 20 **Προμήθειες και παροχή υπηρεσιών της Ε.Υ.Π.**

1. Για την εκτέλεση της αποστολής της, η Ε.Υ.Π. εφοδιάζεται με τα αναγκαία μέσα και εξοπλισμό.

2. Οι προμήθειες και η παροχή υπηρεσιών της Ε.Υ.Π. διέπονται από τις διατάξεις του ν. 2286/1995 (ΦΕΚ 19 Α'). Κατ' εξαίρεση, οι προμήθειες και οι παροχές υπηρεσιών για τον εξοπλισμό της Ε.Υ.Π., που, με απόφαση του Διοικητή της, εμπίπτουν στις διατάξεις των εδαφίων γ', δ' και ε' της περίπτωσης II της παρ. 5 του άρθρου 1 του ν. 2286/1995, διενεργούνται με βάση ειδικό κανονισμό, που εκδίδεται με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών.

Άρθρο 21 **Μεταβατικές διατάξεις**

Ως την έκδοση των κανονιστικών πράξεων που προβλέπονται από τις διατάξεις του παρόντος νόμου, καθώς και μέχρι την ανάληψη των καθηκόντων του εισαγγελικού λειτουργού της παραγράφου 3 του άρθρου 5 του παρόντος, η Ε.Υ.Π. εξακολουθεί να λειτουργεί με τις υφιστάμενες διατάξεις, εφόσον αυτές δεν αντίκεινται στις διατάξεις του νόμου αυτού.

Άρθρο 22 **Καταργούμενες διατάξεις**

Από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, καταργούνται οι διατάξεις του ν. 1645/1986 (ΦΕΚ 132 Α'), καθώς και κάθε γενική ή ειδική διάταξη που αντίκειται στις διατάξεις του νόμου αυτού.

Άρθρο 23 **Γραμματειακή υποστήριξη του έργου των Βουλευτών**

Το άρθρο 24 του ν. 3051/2002 (ΦΕΚ 220 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 24

1. Ο προβλεπόμενος στο άρθρο 6 του ν. 1878/1990, στο άρθρο 2 του ν. 1895/1990 και στο άρθρο 5 του ν. 2349/1995

αριθμός υπαλλήλων, που διατίθενται για τη γραμματειακή υποστήριξη του έργου των Βουλευτών και Ελλήνων Βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ορίζεται σε τέσσερις (4).

2. Ο Βουλευτής ή ο Έλληνας Βουλευτής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου έχει το δικαίωμα να προσλαμβάνει και δεύτερο Επιστημονικό Συνεργάτη, κατ' εφαρμογή της κατά την ΚΒ' Συνεδρίαση της 15ης Νοεμβρίου 1982 απόφασης της Ολομέλειας της Βουλής (ΦΕΚ 137 Α'/ 25.11.1982), όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει. Στην περίπτωση αυτή ο αριθμός των υπαλλήλων, που διατίθενται για τη γραμματειακή τους υποστήριξη, περιορίζεται από τέσσερις (4) σε τρεις (3). Η ισχύς της παρούσας παραγράφου αρχίζει από την ημερομηνία έγκρισης, από την Ολομέλεια της Βουλής, της σχετικής τροποποίησης της απόφασης του πρώτου εδαφίου της παραγράφου αυτής.»

Άρθρο 24

α. Οι οφειλές, προς το Ελληνικό Δημόσιο και το Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ., των αμιγών δημοτικών, κοινοτικών και διαδημοτικών επιχειρήσεων, συμπεριλαμβανομένων των δημοτικών επιχειρήσεων ύδρευσης και αποχέτευσης, ακόμη και αν αυτές τελούν υπό καθεστώς εκκαθάρισης, βεβαιωμένες ταμειακά ή μη, που έχουν χρόνο γέννησης έως και τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, απαλλάσσονται από πρόσθετους φόρους, πρόστιμα, προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής και κάθε μορφής επιβαρύνσεις και η εξόφλησή τους γίνεται από τους Ο.Τ.Α. που τις έχουν συστήσει.

Στις ανωτέρω οφειλές περιλαμβάνονται και όσες προκύπτουν έπειτα από έλεγχο των αρμόδιων ελεγκτικών οργάνων.

Η καταβολή των βασικών οφειλών πραγματοποιείται εφάπαξ ή σε δόσεις, έως την τελευταία εργάσιμη ημέρα του δέκατου μήνα από τη δημοσίευση του παρόντος. Σε περίπτωση μη καταβολής αυτών, καθίσταται απαιτητό το σύνολο κάθε οφειλής μαζί με τις κάθε είδους προσαυξήσεις και από τους Ο.Τ.Α.. Οι τρέχουσες απαιτητές ασφαλιστικές εισφορές, από τη δημοσίευση του νόμου αυτού και εφεξής καταβάλλονται εντός των νομίμων προθεσμιών.

Περιοδικές και εκκαθαριστικές δηλώσεις Φ.Π.Α., δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος και απόδοσης παρακρατούμενων φόρων εισοδήματος, που αφορούν φορολογικές και διαχειριστικές περιόδους για τις οποίες η υποχρέωση υποβολής έληξε μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, μπορούν επίσης να υποβληθούν έως την τελευταία εργάσιμη ημέρα του δέκατου μήνα από τη δημοσίευση του παρόντος, χωρίς κυρώσεις.

Τυχόν πρόσθετοι φόροι και πρόστιμα που έχουν καταβληθεί για τις ανωτέρω αιτίες δεν επιστρέφονται ούτε διαγράφονται.

β. Οι ανωτέρω οφειλές είναι δυνατόν να εξοφληθούν από τους οικείους Ο.Τ.Α. με σύναψη δανείων, κατά τα οριζόμενα στις διατάξεις του άρθρου 176 του ν. 3463/2006 (ΦΕΚ 114 Α'). Η σχετική για τη δανειοδότηση απόφαση του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου λαμβάνεται με την απόλυτη πλειοψηφία του συνόλου των μελών τους.

Άρθρο 25

1. Το Υπουργείο Εσωτερικών, στο πλαίσιο υλοποίησης δράσεων της μεταναστευτικής πολιτικής και των υποχρεώσεων που απορρέουν από την ανάληψη της Προεδρίας του 3ου Παγκόσμιου Φόρουμ για τη Μετανάστευση και την Ανάπτυξη (Global Forum on Migration and Development – GFMD), μπορεί, κατά τις οικείες διατάξεις, να συνάπτει προγραμματικές συμβάσεις με εταίρους Υπουργεία, Ν.Π.Δ.Δ., Ν.Π.Ι.Δ., το Ινστιτούτο Μεταναστευτικής Πολιτικής, την Ελληνική Εταιρεία Τοπικής Ανάπτυξης και Αυτοδιοίκησης Α.Ε., Ο.Τ.Α. πρώτου και δεύτερου βαθμού και λοιπούς οργανισμούς, να μεταφέρει πιστώσεις ή να επιχορηγεί τους ανωτέρω εταίρους από τον προϋπολογισμό εξόδων του (ειδικός φορέας 07-110 και Κ.Α.Ε. 3299). Η επιχορήγηση καταβάλλεται στους προαναφερόμενους εταίρους τόσο για την αντιμετώπιση των δαπανών που προέρχονται από την εφαρμογή των σχετικών δράσεων μεταναστευτικής πολιτικής όσο και σε εκτέλεση των υποχρεώσεων που έχει αναλάβει το Υπουργείο.

γείο στο πλαίσιο της προεδρίας του 3ου Παγκόσμιου Φόρουμ για τη Μετανάστευση και την Ανάπτυξη (Global Forum on Migration and Development - GFMD). Διάθεση της επιχορήγησης από οποιονδήποτε εταίρο για σκοπό διαφορετικό από εκείνον για τον οποίο δόθηκε δεν είναι επιτρεπτή.

2. Για την προετοιμασία και τη διοργάνωση του ανωτέρω 3ου Παγκόσμιου Φόρουμ, είναι δυνατή η παροχή χορηγιών εκ μέρους κρατών, διεθνών οργανισμών, οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού, νομικών προσώπων δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων (Μ.Κ.Ο.) της ημεδαπής ή της αλλοδαπής, καθώς και από φυσικά πρόσωπα.

Η αποδοχή της χορηγίας γίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών και Οικονομίας και Οικονομικών και το αντίστοιχο ποσό εισάγεται στον Κρατικό Προϋπολογισμό ως δημόσιο έσοδο και διατίθεται αποκλειστικά για τον ανωτέρω σκοπό μέσω του προϋπολογισμού του Υπουργείου Εσωτερικών (ειδικός φορέας 07-110). Εάν η χορηγία προέρχεται από ημεδαπά φυσικά ή νομικά πρόσωπα, το αντίστοιχο ποσό εκπίπτει από το φορολογητέο εισόδημα μέχρι ποσοστού δέκα τοις εκατό (10%) του συνολικού φορολογούμενου εισοδήματος ή των καθαρών κερδών του ισολογισμού αντίστοιχα.

3. α. Από την έναρξη ισχύος του π.δ. 234/2007 (ΦΕΚ 272 Α'), όπου στην κείμενη νομοθεσία αναφέρεται η Διεύθυνση Αλλοδαπών και Μετανάστευσης του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης νοείται, αντ' αυτής η Διεύθυνση Μεταναστευτικής Πολιτικής και η Διεύθυνση Κοινωνικής Ένταξης του Υπουργείου Εσωτερικών, σύμφωνα με τις ειδικότερες ρυθμίσεις του ανωτέρω προεδρικού διατάγματος.

β. Η παρ. 1 του άρθρου 89 του ν. 3386/2005 (ΦΕΚ 212 Α'), όπως συμπληρώθηκε με την παρ. 1 εδάφιο β' του άρθρου 15 του ν. 3536/2007 (ΦΕΚ 42 Α') και το πρώτο της εδάφιο αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 16 του ίδιου νόμου, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Στο Υπουργείο Εσωτερικών συνιστάται Τριμελής Επιτροπή Μετανάστευσης, η οποία γνωμοδοτεί στις περιπτώσεις που παραπέμπονται σε αυτήν, όταν η άδεια διαμονής χορηγείται ή ανανεώνεται με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών ή με κοινή υπουργική απόφαση, καθώς και στις περιπτώσεις που παραπέμπονται σε αυτή σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 84 του παρόντος. Η Επιτροπή συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών και αποτελείται από:

α. Τον Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους στο Υπουργείο Εσωτερικών ως Πρόεδρο, με τον αναπληρωτή αυτού.

β. Τον Προϊστάμενο της Γενικής Διεύθυνσης Διοικητικής Υποστήριξης του Υπουργείου Εσωτερικών, με τον αναπληρωτή αυτού.

γ. Τον Προϊστάμενο της Γενικής Διεύθυνσης Μεταναστευτικής Πολιτικής και Κοινωνικής Ένταξης του Υπουργείου Εσωτερικών, με τον αναπληρωτή αυτού.

Στην Επιτροπή Μετανάστευσης συμμετέχει ως εισηγητής, χωρίς δικαίωμα ψήφου, ο Προϊστάμενος του αρμόδιου Τμήματος Αδειών Διαμονής της Διεύθυνσης Μεταναστευτικής Πολιτικής του ίδιου Υπουργείου που χειρίζεται την υπόθεση, καθώς και υπάλληλος της ίδιας Διεύθυνσης ως γραμματέας με τους αναπληρωτές αυτών.

Ειδικά για τις περιπτώσεις κατά τις οποίες η Επιτροπή επιλαμβάνεται με βάση το άρθρο 84 παρ. 1 εδ. γ' του ν. 3386/2005, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 15 παρ. 1 εδ. α' του ν. 3536/2007, στη συγκρότησή της προστίθενται δύο (2) επιπλέον μέλη, εκ των οποίων το ένα είναι ο Προϊστάμενος του αρμόδιου Τμήματος της Διεύθυνσης Μεταναστευτικής Πολιτικής του Υπουργείου Εσωτερικών και το άλλο είναι ο Προϊστάμενος του αρμόδιου Τμήματος της Γενικής Γραμματείας Δημόσιας Τάξης, με τους αναπληρωτές αυτών. Εισηγητής, με δικαίωμα ψήφου, είναι ο Προϊστάμενος του αρμόδιου Τμήματος της Διεύθυνσης Μεταναστευτικής Πολιτικής του Υπουργείου Εσωτερικών. Στην Επιτροπή συμμετέχει και υπάλληλος της ίδιας Διεύθυνσης ως γραμματέας, με τον αναπληρωτή αυτού.»

Άρθρο 26

1. Επαναφέρονται σε ισχύ για τέσσερις (4) μήνες, από τη δημοσίευση του παρόντος και εφαρμόζονται αναλόγως οι ρυθμίσεις καταβολής οφειλών προς τους δήμους, κοινότητες και τα Ν.Π.Δ.Δ. αυτών, που προβλέπονται από τις παραγράφους 3 περιπτώσεις α', β', δ', ε' και 4 του άρθρου 12 του ν. 3074/2002 (ΦΕΚ 296 Α'), καθώς και από την παρ. 5 του άρθρου 9 του ν. 3345/2005 (ΦΕΚ 138 Α'), με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος. Στο προηγούμενο εδάφιο υπάγονται οφειλές βεβαιωμένες ή μη μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου.

2. α. Τα δημοτικά και κοινοτικά συμβούλια, καθώς και τα διοικητικά συμβούλια των ανωτέρω Ν.Π.Δ.Δ., εντός δύο (2) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος μπορούν να εκδώσουν σχετική απόφαση, με την οποία καθορίζεται η αποκλειστική προθεσμία υποβολής των δηλώσεων και των αιτήσεων προς υπαγωγή στη ρύθμιση και η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει τους δύο (2) μήνες από την έκδοσή της.

β. Ο αριθμός των μηνιαίων δόσεων, που καθορίζεται στην ίδια απόφαση, δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερος των είκοσι τεσσάρων (24), καθεμία από τις οποίες δεν μπορεί να είναι μικρότερη των εκατόν πενήντα (150) ευρώ. Η πρώτη δόση είναι καταβλητέα κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης υπαγωγής στη ρύθμιση, οι δε υπόλοιπες μέχρι την τελευταία εργάσιμη ημέρα του αντίστοιχου μήνα. Η καταβολή ολόκληρου του ποσού της οφειλής, εντός της προθεσμίας της πρώτης δόσης, γίνεται με έκπτωση δέκα τοις εκατό (10%). Η καθυστέρηση καταβολής δύο (2) συνεχόμενων δόσεων επιφέρει απώλεια των ευεργετημάτων της ρύθμισης και συνεπάγεται υποχρέωση του οφειλέτη προς καταβολή του υπόλοιπου ποσού, όπως είχε αρχικά βεβαιωθεί.

3. Για τα λοιπά θέματα εφαρμόζονται οι προβλέψεις των διατάξεων που επαναφέρονται σε ισχύ, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού.

Άρθρο 27

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν από τις διατάξεις του ορίζεται διαφορετικά».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης: «Θεσμικό πλαίσιο έρευνας και τεχνολογίας και άλλες διατάξεις».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίασή της, στις 14 Φεβρουαρίου του 2008, τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε τέσσερις συνεδριάσεις. Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθεί το νομοσχέδιο επί της αρχής.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου να σας ρωτήσω εάν θα είναι και αύριο η συζήτηση επί της αρχής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Πριν δώσω το λόγο στον εισηγητή της Πλειοψηφίας κ. Γεώργιο Κασαπίδη, ο Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων ο οποίος επίσης είναι συναρμόδιος γι' αυτό το νομοσχέδιο, θέλει να κάνει μερικές βελτιώσεις νομοτεχνικές.

Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δύο νομοτεχνικές βελτιώσεις θα ήθελα να κάνω.

Πρώτον, στο άρθρο 39 παράγραφος 4 στοιχείο 8, όπου: «καθηγητές και αναπληρωτές καθηγητές Α.Ε.Ι.» αντικαθίσταται με: «καθηγητές και αναπληρωτές καθηγητές Πανεπιστημίου και Τ.Ε.Ι.». Στο στίχο 13 μετά τις λέξεις: «επικούροι καθηγητές»

προστίθενται οι λέξεις: «Πανεπιστημίου και Τ.Ε.Ι.» και διαγράφονται οι λέξεις: «καθηγητές Τ.Ε.Ι.».

Η δεύτερη νομοτεχνική βελτίωση είναι η εξής: Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 2 να προστεθεί η φράση «όπως προβλέπεται στο άρθρο 2, παράγραφος 1α του ν.3549/2007».

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρη-

σκευμάτων κ. Σπυρίδων Ταλιαδούρος καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

«Νομοτεχνική Βελτίωση»

Στο τέλος της παραγραφφ (i) του άρθρου 2 να προστεθεί η φράση: «όπως προβλέπεται στο άρθρο 2, παράγραφος 1α΄ του ν. 3549/2007.»

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Παρακαλώ, να δώσετε στα Πρακτικά το κείμενο αυτών των παρατηρήσεών σας, να διανεμηθεί δε και στους κυρίους και στις κυρίες συνάδελφους.

Σε απάντηση του ερωτήματος του κ. Παπαδημητρίου εάν θα συζητηθεί σήμερα το νομοσχέδιο επί της αρχής ή εάν θα πάμε και αύριο, τούτο δεν είναι δυνατόν να απαντηθεί, κύριε συνάδελφε. Αυτό εξαρτάται από τον αριθμό των εγγεγραμμένων ομιλητών.

Θα ήθελα να σας πω ότι από τις Κοινοβουλευτικές Ομάδες των κομμάτων μάς ήρθαν επιστολές, με τις οποίες ορίζουν Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους τους κατά τη συζήτηση του παρόντος νομοσχεδίου. Έτσι, το μεν Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας ορίζει τον κ. Αλυσανδράκη. Ο δε ΣΥ.ΡΙΖ.Α. τον κ. Κουράκη ως ειδικό αγορητή και ο ΛΑ.Ο.Σ. ορίζει ως ειδικό αγορητή το συνάδελφο κ. Ηλία Πολιτιδή.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Κασαπίδης.

Ορίστε, κύριε Κασαπίδη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΣΑΠΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα ένα πολύ σημαντικό νομοσχέδιο, ένα νομοσχέδιο το οποίο θα καθορίσει το θεσμικό πλαίσιο για την έρευνα και τεχνολογία, ένας τομέας αιχμής για την παγκόσμια οικονομία στην εποχή που ζούμε, για την επόμενη εικοσαετία στη χώρα μας.

Επομένως, είναι πράγματι πολύ χρήσιμες και γόνιμες όλες οι παρατηρήσεις που έγιναν όλο αυτό το χρονικό διάστημα, που το νομοσχέδιο αυτό είναι σε δημόσια διαβούλευση, καθώς όπως γνωρίζουμε όλοι, συζητήθηκε τη θερινή περίοδο, πριν από τις εκλογές, διεκόπη η συζήτησή του, συνεχίζεται τώρα, άρα είχαμε την ευκαιρία να το επεξεργαστούμε πολύ καιρό. Επομένως, όλοι οφείλουμε να δώσουμε τον καλύτερό μας εαυτό για κάτι που αφορά το μέλλον της χώρας, τους νέους και τις νέες μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εποχή που ζούμε χαρακτηρίζεται από έντονες αλλαγές, τη ραγδαία τεχνολογική ανάπτυξη και αβεβαιότητα. Η γνώση συσσωρεύεται με ρυθμούς ταχύτερους από αυτούς που μπορεί να παρακολουθήσει ο άνθρωπος. Η ανάγκη για εξειδίκευση δίνει λύσεις, αλλά απομονώνει τον άνθρωπο όσο πιο βαθιά τον οδηγεί. Η ελπίδα για το αύριο επενδύεται στην ανθρώπινη σκέψη και φαντασία. Έκφραση της ανθρώπινης δημιουργικότητας είναι η αναβάθμιση και η καινοτομία.

Ζούμε στον αιώνα της γνώσης. Οι ανθρώπινες κοινωνίες και οι χώρες που την κατακτούν και συμμετέχουν στην παραγωγή της πορεύονται με ασφάλεια και σιγουριά σ' ένα καλύτερο μέλλον, σε έναν κόσμο που τα πάντα παλιώνουν σχεδόν αμέσως, σ' έναν κόσμο που το μεσοδιάστημα μεταξύ της επιθυμίας και της ικανοποίησης προσεγγίζει ταχέως το ταυτόχρονο.

Βασικό γνώρισμα της παγκόσμιας πλέον δικτυακής οικονομίας, που οφείλουμε να κατανοήσουμε, είναι ότι οδηγεί και οδηγείται από δραματική επιτάχυνση της τεχνολογικής καινοτομίας. Η νέα πραγματικότητα ορίζεται από ένα δίκτυο, στο οποίο αυτοί που δίνουν αντί για πωλητές είναι προμηθευτές και αυτοί που παίρνουν αντί για αγοραστές είναι χρήστες.

Τους όρους της παγκόσμιας αυτής δικτυακής οικονομίας υπαγορεύουν η ταχύτητα εμφάνισης των καινοτομιών και ο μικρός κύκλος ζωής των προϊόντων. Η διαδικασία είναι απαιτητική και δίχως οίκτο.

Πώς όμως θα επιβιώσει η χώρα μας σε ένα τέτοιο περιβάλλον; Πώς θα καταφέρει να ενταχθεί στην ομάδα των έμπειρων κοινωνιών; Πώς θα αντιμετωπίσουμε ως κοινωνία προβλήματα που μας ταλανίζουν, όπως η ανεργία και το περιβάλλον;

Είναι γεγονός ότι η απασχόληση συνδέεται με την οικονομική ανάπτυξη και αυτή με τη σειρά της με την καινοτομία, η οποία ανοίγει νέους δρόμους και δημιουργεί προοπτική διατηρήσιμης οικονομικής ανάπτυξης και κοινωνικής προόδου. Έτσι, διασφαλίζονται και αυξάνονται οι θέσεις εργασίας και παράγεται πλούτος απ' αυτήν που αναδιανέμεται και ανατροφοδοτεί τα αίτια που τον προκαλούν.

Η χώρα μας οφείλει να αξιοποιήσει τα πλεονεκτήματά της

στο περιβάλλον, στον πολιτισμό και το ανθρώπινο δυναμικό, για να μειώσει δραστικά την ανεργία, ιδίως των νέων ανθρώπων. Χρειάζεται όμως η επιχειρηματικότητα και ο δημόσιος τομέας να εμβαπτιστούν σε μια κουλτούρα καινοτομίας. Γιατί η καινοτομία είναι αντίδοτο στην αδράνεια και την αυταρξεία. Προκαλεί τη δημιουργική σκέψη του ανθρώπου, παρακινώντας τον να βρει νέες λύσεις σε παλιά προβλήματα. Δεν ανέχεται δογματισμούς, ξεπερνά τον παλιό και ξεροκέφαλο τρόπο σκέψης, απελευθερώνοντας κοινωνίες ολόκληρες από προκαταλήψεις και ιδεοληψίες.

Όμως η δημιουργία κουλτούρας καινοτομίας απαιτεί την κοινωνία εκπαιδευμένη και τους πολίτες της να αξιοποιούν με έξυπνο τρόπο τη γνώση. Κυρίαρχος ο ρόλος σε μια τέτοια προοπτική του εκπαιδευτικού μας συστήματος. Άλλωστε τα πανεπιστήμια και τα διάφορα σοβαρά ερευνητικά κέντρα και ινστιτούτα βρίσκονται στο σταυροδρόμι της εκπαίδευσης, της παροχής γνώσης και καινοτομίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο, που έχω την τιμή να εισηγούμαι, εκφράζει, ακριβώς, αυτή την ανάγκη δημιουργίας «κουλτούρας καινοτομίας», μέσα από την αναμόρφωση του θεσμικού πλαισίου για την έρευνα και την καινοτομία που επιχειρεί.

Κινείται σε δύο κατευθύνσεις. Πρώτον τη διαμόρφωση θεσμικού πλαισίου για τη στρατηγική και το σχεδιασμό της έρευνας στη χώρα μας και δεύτερον τη διαμόρφωση θεσμικού πλαισίου για την αποτελεσματικότερη διαχείρισή της. Στόχος της αποτελεσματικότερης διαχείρισης της έρευνας είναι να αυξηθεί η απόδοση της οικονομικής δαπάνης και να αξιοποιηθούν τα επισημοποιημένα και τεχνολογικά αποτελέσματα για την οικονομική και τεχνολογική πρόοδο.

Η οικονομική δαπάνη αναγνωρίζεται ως βασική προϋπόθεση για το στρατηγικό σχεδιασμό και αυξάνεται το ποσό και το ποσοστό που καταβάλλεται από τον κρατικό προϋπολογισμό. Στόχος της χώρας είναι να διαθέσει το 1,5% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος για έρευνα και τεχνολογία μέχρι το 2013 από το 0,6% επί του Α.Ε.Π. που είναι σήμερα.

Αυτό θα δώσει μια ώθηση στη χώρα μας προς τα εμπρός, δεδομένου ότι η έρευνα οδηγεί σε νέα γνώση, η οποία μπορεί να συμβάλει στην ανάπτυξη της καινοτομίας και συνεπώς στην οικονομική ανάπτυξη. Η πρόβλεψη των δαπανών για την έρευνα και τεχνολογία από τον κρατικό προϋπολογισμό γίνεται με βάση τις παρακάτω αρχές.

Πρώτον, την ενίσχυση της βασικής έρευνας με κύριο κριτήριο την αριστεία σε επιστημη και τεχνολογία και την αναβάθμιση της Ελληνικής Παιδείας.

Δεύτερον, τη σύνδεση, ερευνητικών προγραμμάτων, κοινοπραγιών ερευνητικών κέντρων Α.Ε.Ι. με επιχειρήσεις, η οποία γίνεται μόνο όπου χρειάζεται.

Τρίτον, την ενίσχυση της εφαρμοσμένης και τεχνολογικής έρευνας, κυρίως μέσα από μεγάλα προγράμματα τετραετούς διάρκειας, σε τομείς εθνικής προτεραιότητας και κατά προτίμηση σε συνεργασία με διεθνείς ερευνητικούς οργανισμούς.

Τέταρτον, την ενίσχυση των υποδομών των ερευνητικών κέντρων, η οποία συνδέεται με τους στόχους της εθνικής και περιφερειακής πολιτικής.

Πέμπτον, τη χρηματοδότηση ερευνητικών κέντρων, βασιζόμενη σε αξιολόγηση με απλούς δείκτες ευκόλως επαληθεύσιμους.

Ενώ τα κριτήρια και οι αρχές πρόβλεψης αυξημένων εθνικών κονδυλίων για την έρευνα και τεχνολογία είναι οι προαναφερθείσες, οι στόχοι του παρόντος νομοσχεδίου, μέσα από τη διαμόρφωση ευνοϊκού νομικού πλαισίου, είναι να καταστεί η Ελλάδα κατ'αρχάς ανταγωνιστική και δυναμική οικονομία της γνώσης παγκόσμια ερευνητική κοινότητα. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί, όπως ευνοείται και με το παρόν νομοσχέδιο που συζητούμε, με την υποστήριξη διεθνών ερευνητικών συνεργασιών, με τη συνολολόγηση διεθνών συμφωνιών από τη χώρα μας, ώστε να αξιοποιήσουμε τα πλεονεκτήματα διεθνοποίησης της έρευνας και τεχνολογίας, συμβάλλοντας έτσι και στην παραγωγή ερευνητι-

κού έργου.

Οι παραπάνω επιδιώξεις επιτυγχάνονται με την καθιέρωση συστήματος επιτελικού σχεδιασμού της έρευνας και τεχνολογίας, με σκοπό τον αποτελεσματικότερο και διαρκή συντονισμό και την αποφυγή αλληλοεπικαλύψεων στο σύνολο της ερευνητικής δραστηριότητας της χώρας, αλλά και στα επιμέρους ερευνητικά κέντρα.

Βασική καινοτομία είναι η πρόβλεψη του Εθνικού Προγράμματος Έρευνας και Τεχνολογίας, στο πλαίσιο του οποίου δημόσιες υπηρεσίες, νομικά πρόσωπα δημοσίου και ιδιωτικού τομέα, ενώσεις προσώπων, φυσικά πρόσωπα της ημεδαπής και της αλλοδαπής, καθώς και νομικά πρόσωπα της αλλοδαπής, θα μπορούν να εκτελούν ερευνητικά έργα, να εκπονούν μελέτες και να εφαρμόζουν προγράμματα και δράσεις για την προώθηση της έρευνας και τεχνολογίας.

Ο σχεδιασμός, η εφαρμογή, η διαχείριση και ο έλεγχος της διαχείρισης του Εθνικού Προγράμματος Έρευνας και Τεχνολογίας πραγματοποιείται από τα όργανα της ερευνητικής πολιτικής που συγκροτούνται, οργανώνονται και αποσαφηνίζεται ο ρόλος τους με το παρόν νομοσχέδιο.

Τα όργανα της ερευνητικής πολιτικής είναι η Διυπουργική Επιτροπή Έρευνας και Τεχνολογίας, το Υπουργείο Ανάπτυξης δια της Γενικής Γραμματείας Έρευνας και Τεχνολογίας, το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, το Εθνικό Συμβούλιο Έρευνας και Τεχνολογίας και ο νεοσύστατος Εθνικός Οργανισμός Έρευνας και Τεχνολογίας.

Το ενδιαφέρον και η πίστη του Πρωθυπουργού Κώστα Καραμανλή και της Κυβέρνησής του για το ρόλο και τη σπουδαιότητα του τομέα της έρευνας και τεχνολογίας προς το συμφέρον της χώρας αποτυπώνονται και από το γεγονός της συμμετοχής του ίδιου του Πρωθυπουργού ως Προέδρου δεκατριών Υπουργών στη Διυπουργική Επιτροπή Έρευνας και Τεχνολογίας.

Η επιτροπή αυτή, ουσιαστικά αποφασίζει για τη μακροπρόθεσμη στρατηγική για την έρευνα και τεχνολογία και την καινοτομία, κατόπιν ανάλογων εισηγήσεων του Εθνικού Συμβουλίου Έρευνας και Τεχνολογίας. Επίσης, θέτει σαφείς στόχους και χρονοδιαγράμματα και προτείνει τρόπους και πηγές χρηματοδότησης.

Το Εθνικό Συμβούλιο Έρευνας και Τεχνολογίας, που συνίσταται στη Γενική Γραμματεία της Κυβέρνησης, αποτελεί ανεξάρτητο συμβουλευτικό και γνωμοδοτικό όργανο της πολιτείας, υπαγόμενο απευθείας στον Πρωθυπουργό.

Το Εθνικό Συμβούλιο Έρευνας και Τεχνολογίας σχεδιάζει και εισηγείται σε ανώτατο επίπεδο προς τη Διυπουργική Επιτροπή και τα μέλη της, ενώ παράλληλα αξιολογεί και διανέμει τα κονδύλια και τους πόρους για την έρευνα.

Το Ε.Σ.Ε.Τ. είναι δεκαπενταμελές όργανο και αποτελείται από οκτώ επιστήμονες διεθνούς κύρους του δημόσιου τομέα και πέντε έγκριτα ανώτατα στελέχη επιχειρήσεων, ερευνητές, και αυτοί με υψηλά προσόντα, διεθνή εμπειρία και διακρίσεις.

Εδώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγείρονται πολλές αντιρρήσεις από τα κόμματα της Αντιπολίτευσης για τη συμμετοχή των ιδιωτών στην έρευνα, αλλά πιστεύω άδικα. Ο νόμος προβλέπει ξεκάθαρα για τους επιστήμονες του ιδιωτικού τομέα που θα συμμετέχουν στο Ε.Σ.Ε.Τ. να είναι ισότιμοι ως προς τα επιστημονικά προσόντα με τους ερευνητές από το δημόσιο τομέα.

Επίσης, προβλέπει να είναι ανώτατα στελέχη των επιχειρήσεων με διεθνές επιστημονικό κύρος και διακρίσεις και να έχουν συμβάλει ουσιαστικά στην επιστημονική πρόοδο και στην κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη της χώρας.

Μήπως, έχουμε πλεόνασμα τέτοιων επιστημόνων στη χώρα μας; Άραγε, γιατί να αποκλείσουμε τη συμμετοχή αυτών των επιστημόνων-ερευνητών, που σημειωτέον έχουν διακριθεί διεθνώς και είναι ισότιμοι με τους συναδέλφους τους του δημόσιου τομέα; Επειδή, απλά και μόνο εργάζονται στον ιδιωτικό τομέα; Αρκεί αυτό από μόνο του να γεννήσει αυτές τις υποψίες και τις καχυποψίες, για να τους απορρίψουμε; Μήπως δεν προσφέρουν; Μήπως δεν παράγουν; Μήπως δεν είναι κομμάτι της ελληνικής επιστημονικής κοινότητας; Μήπως δεν θα ωφεληθούν τελικά η ελληνική κοινωνία και η χώρα από τη σύνδεση της έρευνας με την παραγωγή που μπορεί να γίνει με μεγαλύτερη

αποτελεσματικότητα και επιτυχία απ' ό,τι έχει γίνει μέχρι σήμερα;

Πολύς λόγος έγινε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και για τη συμμετοχή στα όργανα ερευνητικής πολιτικής του Υπουργείου Ανάπτυξης, μέσω της Γενικής Γραμματείας Έρευνας και Τεχνολογίας. Ανέφεραν πολλοί συνάδελφοι, ότι απαξιώνεται και υποβαθμίζεται ο ρόλος της Γενικής Γραμματείας Έρευνας και Τεχνολογίας.

Αντιθέτως, συμβαίνει κάτι τελείως διαφορετικό από αυτό που είπαν αρκετοί συνάδελφοι στις συνεδριάσεις της επιτροπής. Ο ρόλος της Γενικής Γραμματείας όχι μόνο δεν υποβαθμίζεται αλλά, μέσω του νομοσχεδίου που συζητούμε, επαναπροσδιορίζεται ο θεσμικός και στρατηγικός του ρόλος και ανατίθεται στη Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας η ευθύνη για τον πιο νευραλγικό τομέα για την επιτυχία και αποτελεσματικότητα του Εθνικού Προγράμματος Έρευνας και Τεχνολογίας.

Η Γ.Γ.Ε.Τ. είναι υπεύθυνη για το συντονισμό των εθνικών οργάνων σχεδιασμού και εφαρμογής της ερευνητικής πολιτικής. Συμβουλευτεί το Ε.Σ.Ε.Τ., γνωμοδοτεί στη διυπουργική επιτροπή και εποπτεύει τον Εθνικό Οργανισμό Έρευνας και Τεχνολογίας.

Ειδικότερα η Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας είναι ο συνδετικός κρίκος που συντονίζει και αναλαμβάνει τη διοικητική και τεχνική υποστήριξη των νέων εθνικών οργάνων σχεδιασμού και εφαρμογής της ερευνητικής πολιτικής, παύει να είναι διαχειριστής και επανέρχεται στον αρχικό και θεσμικό της ρόλο. Τροφοδοτεί το Εθνικό Συμβούλιο Έρευνας και Τεχνολογίας με διεθνείς και ευρωπαϊκές πολιτικές στο χώρο της έρευνας. Αναλαμβάνει την ανάπτυξη και παρακολούθηση διακρατικών σχέσεων στα θέματα έρευνας και τεχνολογίας. Έχει την εποπτεία των ερευνητικών φορέων αρμοδιότητάς της. Αναλαμβάνει το κομμάτι της απευθείας επικοινωνίας με την κοινωνία, τη διεθνή και ευρωπαϊκή κοινότητα και τον επιστημονικό κόσμο. Συνδράμει στην αξιοποίηση των επιστημονικών και τεχνολογικών πληροφοριών, κατόπιν αξιολογήσεώς των. Τέλος, διατηρείται και αναβαθμίζεται ο θεσμικός της ρόλος για τη σύνταξη και επεξεργασία νομοθετικών παρεμβάσεων και διοικητικών πράξεων για θέματα έρευνας και τεχνολογίας.

Για πρώτη φορά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεσμοθετείται και η συμμετοχή του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων στη χάραξη εθνικής πολιτικής και στρατηγικής έρευνας και τεχνολογίας μαζί με το Υπουργείο Ανάπτυξης και, κατά περίπτωση, τα συναρμόδια Υπουργεία. Έτσι το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων είναι συναρμόδιο για τη συγκρότηση του Εθνικού Συμβουλίου Έρευνας και Τεχνολογίας, μαζί με το Υπουργείο Ανάπτυξης, για τη συγκρότηση και διοίκηση του νεοσύστατου Εθνικού Οργανισμού Έρευνας και Τεχνολογίας, για τη συγκρότηση των επιτροπών για την εκπροσώπηση της χώρας σε διεθνή ερευνητικά, επιστημονικά και άλλα συναφή όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για την κατάρτιση επιτροπών εμπειρογνομόνων για έρευνα και τεχνολογία σε εθνικό επίπεδο καθώς και για τη χάραξη πολιτικής και στρατηγικής έρευνας και τεχνολογίας και για τη χρηματοδότησή της.

Πέμπτο όργανο, για το σχεδιασμό και εφαρμογή της ερευνητικής πολιτικής στη χώρα μας, είναι ο νεοσύστατος Εθνικός Οργανισμός Έρευνας και Τεχνολογίας. Ως νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου έχει αποστολή την εφαρμογή και διαχείριση δράσεων της βασικής εφαρμοσμένης τεχνολογικής έρευνας και καινοτομίας και μέσω αυτών την προαγωγή εν γένει της βασικής και εφαρμοσμένης έρευνας στην Ελλάδα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυρίαρχος στόχος του παρόντος νομοσχεδίου είναι η ενίσχυση της μέχρι σήμερα υποβαθμισμένης έρευνας και η υποστήριξή της με εθνικά κονδύλια, με σκοπό τη χρησιμοποίησή της ως βασικού οχήματος μετάβασης της κοινωνίας της γνώσης.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση, από τον Μάρτιο του 2002, στη συνεδρίαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου στη Βαρκελώνη, στο πλαίσιο των αξόνων της στρατηγικής της Λισαβόνας, όπου η έρευνα αναγνωρίστηκε ως βασικός άξονας για την ανάπτυξη των ευρωπαϊκών χωρών, αποφάσισε την αύξηση των επενδύσεων στην έρευνα και τεχνολογία στο 3% του Ακαθάριστου Εγχώρι-

ου Προϊόντος της Ευρωπαϊκής Ένωσης μέχρι το 2010, έναντι του 1,9% που είναι σήμερα, του 2,7% για τις Ηνωμένες Πολιτείες και του 3% για την Ιαπωνία, αντίστοιχα.

Ο στόχος αυτός για τη χώρα μας, όπως έχει αναφερθεί, είναι να φτάσει η εθνική χρηματοδότηση στο 1,5% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος ως το 2013, από 0,6% που είναι σήμερα. Αυτή η συγκεκριμένη αύξηση έχει προγραμματιστεί στα σχετικά προγράμματα του Υπουργείου Ανάπτυξης και μπορεί να μας την αναπτύξει με μεγαλύτερη λεπτομέρεια ο αρμόδιος Υπουργός. Αυτό, όμως, που έχει μεγαλύτερη αξία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι ότι θα αυξηθεί μόνο η χρηματοδότηση για την έρευνα και τεχνολογία. Οφείλουμε να κατανοήσουμε ότι πρέπει να αποκτηθεί μια κουλτούρα έρευνας, μια κουλτούρα καινοτομίας στον ερευνητικό κόσμο της χώρας μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα ένα λεπτό παρακαλώ.

Δυστυχώς, σήμερα, η χώρα μας αναπαράγει κυρίως γνώση εξαιτίας της υποβαθμισμένης έρευνας που γίνεται χωρίς οργάνωση, αξιολόγηση και έλεγχο των αποτελεσμάτων.

Πολλοί πανεπιστημιακοί και ερευνητές έχουν επιδοθεί σε σκληρό ανταγωνισμό για «κυνήγι» προγραμμάτων προς ανεύρεση πόρων βάζοντας σε δεύτερη μοίρα την παραγωγή ερευνητικού έργου.

Βασικός στόχος του νομοσχεδίου είναι η καλλιέργεια και η εμπέδωση της αυθεντικής κουλτούρας και νοοτροπίας στους ανθρώπους της έρευνας στη χώρα μας, που απαιτεί άμιλλα, ειλικρινή συνεργασία και αφοσίωση στο περιεχόμενο της έρευνας χάρη της επιστημονικής προόδου, προς όφελος της κοινωνίας. Στόχος από τη βελτίωση της συνεργασίας και την εμπέδωση της άμιλλας στο χώρο της έρευνας είναι ο εξορθολογισμός της διαχείρισης της έρευνας και η αξιοποίηση των επιστημονικών και τεχνολογικών αποτελεσμάτων για την οικονομική και κοινωνική πρόοδο. Έτσι, αυξάνει και η απόδοση της οικονομικής δαπάνης για την έρευνα ενώ περιορίζονται, στο ελάχιστο, τα εκτεταμένα φαινόμενα πολυδιασποράς σε ερευνητικές ομάδες του ίδιου ή διαφορετικών ινστιτούτων και ελέγχονται οι πολλαπλές επικαλύψεις στο σύνολο του ερευνητικού συστήματος της χώρας.

Με την αναδιάρθρωση των ερευνητικών κέντρων στη χώρα με το νομοσχέδιο που συζητούμε, επιχειρείται η εγκαθίδρυση της αρχής της αριστείας στην έρευνα. Έτσι, εξασφαλίζονται οικονομίες κλίμακας με την αξιοποίηση των υποδομών των κέντρων τόσο για ερευνητικούς όσο και για εκπαιδευτικούς σκοπούς. Προωθείται η δημιουργία συνεργασιών, μεταξύ συμπληρωματικών ερευνητικών ομάδων σε ερευνητικά κέντρα και Α.Ε.Ι.. Ενισχύεται η ένταξη ενός μεγάλου μέρους του ερευνητικού δυναμικού της χώρας σε διεθνείς ερευνητικές δραστηριότητες. Διευκολύνεται ο επαγγελματισμός σπουδαίων Ελλήνων επιστημόνων που διαπρέπουν στο εξωτερικό. Θεσπίζονται διαφανή και ξεκάθαρα κριτήρια και διαδικασίες για την ανάδειξη των διοικήσεων και των επιστημονικών συμβουλίων στα ερευνητικά κέντρα, καθώς και για την εξέλιξη του επιστημονικού προσωπικού, ενώ εντάσσονται τα ερευνητικά κέντρα στην οικονομική ανάπτυξη της χώρας τόσο σε εθνικό όσο και σε περιφερειακό επίπεδο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το συγκεκριμένο νομοσχέδιο διαπραγματεύεται τον τομέα αιχμής στην εποχή μας, που είναι η έρευνα, η τεχνολογία και η καινοτομία. Για τη συγγραφή του, έγινε αντικείμενο εντατικής επεξεργασίας, από την αρμόδια Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή με τη νομοθεσία περί έρευνας και τεχνολογίας οκτώ κρατών, μεταξύ των οποίων και χώρες με εξαιρετική επίδοση στον τομέα της έρευνας και τεχνολογίας, όπως η Φινλανδία, η Αμερική, η Ολλανδία και άλλες. Έγινε αντικείμενο δημόσιας διαβούλευσης, για δύο χρόνια περίπου, και καταλήξαμε σήμερα στην Ολομέλεια μετά από τη διπλή του επεξεργασία σε επτά κοινές συνεδριάσεις των Επιτροπών Παραγωγής και Εμπορίου και Μορφωτικών Υποθέσεων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Παρακαλώ, τελει-

ώνετε. Έχετε και δευτερολογία. Μπορείτε εκεί να ολοκληρώσετε τη σκέψη σας. Έχετε ήδη υπερβεί, κατά τρία λεπτά, το χρόνο από τον Κανονισμό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΣΑΠΙΔΗΣ: Βεβαίως. Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Η κεντρική του φιλοσοφία είναι η συγκρότηση οριζόντιων οργάνων διοίκησης της έρευνας αλλά και η εισαγωγή σκοπών και κινήτρων για την ενίσχυση της βασικής και εφαρμοσμένης και τεχνολογικής έρευνας στη χώρα μας καθώς και η κωδικοποίηση της υφιστάμενης νομοθεσίας για τα ερευνητικά κέντρα του Υπουργείου Ανάπτυξης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι –τελειώνω κύριε Πρόεδρε– πιστεύω ότι με την ψήφιση του νομοσχεδίου που συζητάμε η χώρα μας προχωρά ακόμα ένα βήμα πιο μπροστά, διαμορφώνεται ένα ευνοϊκό θεσμικό πλαίσιο, ένα λαμπρό πεδίο δράσης για νέους ανθρώπους, για ανθρώπους της γνώσης να δημιουργήσουν εμπνευσμένοι από τα πλεονεκτήματα της χώρας και να χαράξουμε όλοι μαζί ένα καλύτερο μέλλον για την πατρίδα μας.

Μ' αυτές τις σκέψεις σας καλώ όλους να ψηφίσουμε επί της αρχής το παρόν νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Μειοψηφίας, της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Φίλιππος Σαχινίδης.

Κύριε συνάδελφε, σας βλέπω αδημονούντα και έχετε δίκιο. Θα έχετε ίση μεταχείριση οπωσδήποτε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Αφού προαναγγέλθηκε λαμπρό μέλλον, κύριε Πρόεδρε, είναι φυσικό να αδημονεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Μόνο τα σκοτεινά μέλλοντα πρέπει να προαναγγέλλουμε, κύριε καθηγητά;

Ορίστε, κύριε Σαχινίδη, έχετε το λόγο.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Σε αντίθεση με αυτά που είπε ο συνάδελφός μου, της Πλειοψηφίας, εγώ θα υποστηρίξω ότι αυτό το νομοσχέδιο που καλούμαστε να συζητήσουμε σήμερα είναι τελικά ένα πολύπαθο νομοσχέδιο. Είχε ανακοινωθεί πολλές φορές από το 2004, αλλά είχε άδοξο τέλος στην προηγούμενη Βουλή, καθώς ήλθε προς συζήτηση λίγες μόνο ημέρες, πριν προκηρυχθούν οι εκλογές. Τώρα, η Κυβέρνηση το έφερε ξανά χωρίς καμμία αλλαγή πέρα από τις υπογραφές των Υπουργών. Και αυτό παρά το γεγονός ότι το σύνολο της ερευνητικής κοινότητας είχε εκφράσει, από το καλοκαίρι, την αντίθεσή του στο νομοσχέδιο αυτό.

Έχει περιγραφεί από τα κυβερνητικά στελέχη ως τομή και πολύτιμη συμβολή στο μεταρρυθμιστικό έργο των Κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας. Διατρέχοντας όμως το περιεχόμενό του διαπιστώνει κανείς ότι για το νομοσχέδιο αυτό ισχύει το «κοιλοπονούσε το βουνό, μα γέννησε ποντίκι».

Κρίνοντας, μάλιστα, από το γεγονός ότι την υπεράσπιση του νομοσχεδίου δεν την ανέλαβε ο Υπουργός, ο κ. Φώλιας, καταλήγω στο συμπέρασμα ότι τελικά η συμβολή του νομοσχεδίου στις μεταρρυθμίσεις δεν είναι της τάξης που θα καθιστούσε απαραίτητη την παρουσία του Υπουργού.

Εμείς, καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο γιατί προσεγγίζει το ζήτημα της έρευνας αποσπασματικά καθώς αφήνει έξω τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, τα Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, καθώς και τα ερευνητικά κέντρα που είναι εκτός της δικαιοδοσίας της Γενικής Γραμματείας Έρευνας και Τεχνολογίας. Το καταψηφίζουμε, γιατί δεν λύνει το βασικό πρόβλημα της έρευνας, που είναι η χρηματοδότηση. Το καταψηφίζουμε, γιατί δεν διασφαλίζει ότι τα χρήματα που υπάρχουν θα κατευθυνθούν και σε τομείς όπου θα παράγονται αποτελέσματα που ενισχύουν την σύνδεση της έρευνας με την παραγωγή. Το καταψηφίζουμε, γιατί δεν διασφαλίζει μηχανισμούς για την αποτίμηση με οικονομικούς και κοινωνικούς όρους κόστους-ωφέλειας των χρημάτων που επενδύονται στην έρευνα. Το καταψηφίζουμε, γιατί, όχι μόνο δεν προάγει την πολιτική και κοινωνική λογοδοσία στο χώρο της έρευνας, αλλά αντίθετα την περιορίζει. Το καταψηφίζουμε, διότι δημιουργεί πολλές νέες δομές που θα αυξήσουν τη γραφειοκρατία και το διαχειριστικό κόστος στο χώρο της έρευνας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε μία εποχή ανακατατάξεων

και επαναπροσδιορισμού του ρόλου που επιδιώκονται οι χώρες στον παγκόσμιο καταμερισμό εργασίας αποτελεί κοινή διαπίστωση ότι η οικονομία της γνώσης μπορεί να διασφαλίσει την πρόοδο μίας χώρας και την ευημερία των πολιτών της. Υπάρχουν χώρες που κατά την τελευταία δεκαετία είδαν τη συμμετοχή τους στο παγκόσμιο Α.Ε.Π. να αυξάνεται και άλλες να μειώνεται. Υπάρχουν εργαζόμενοι ανειδίκευτοι, αλλά και υψηλής ειδίκευσης, που είδαν τις θέσεις εργασίας τους να καταστρέφονται και να μεταφέρονται σε τρίτες χώρες, είτε στην Ανατολική Ευρώπη είτε στην Νοτιοανατολική Ασία, προς όφελος των εργαζομένων των χωρών αυτών.

Η ελληνική οικονομία είχε ικανοποιητικούς ρυθμούς ανάπτυξης κατά την τελευταία τετραετία, αλλά έκανε πολύ μικρά βήματα προσαρμογής στα δεδομένα που συνδιαμορφώνουν η παγκοσμιοποίηση και η συμμετοχή της χώρας στην Ο.Ν.Ε.. Οι οικονομικές επιλογές των Κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας οδηγούν σε ένα αναπτυξιακό πρότυπο παρωχημένο, που δεν είναι διατηρήσιμο. Το μαρτυρά η συνεχής απώλεια ανταγωνιστικότητας, το έλλειμμα στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών, που για πρώτη φορά στη μεταπολεμική περίοδο έχε φθάσει, σύμφωνα με τις τελευταίες ανακοινώσεις, στο 14% του Α.Ε.Π.. Το πρότυπο αυτό δεν μπορεί να διασφαλίσει υψηλούς αναπτυξιακούς ρυθμούς στο μέλλον και κινδυνεύουμε να χάσουμε έδαφος στον παγκόσμιο καταμερισμό της εργασίας. Αυτό, πρακτικά σημαίνει απώλεια θέσεων εργασίας, χειρότερα εισοδήματα για τους Έλληνες εργαζόμενους, μεγαλύτερη ανασφάλεια, κοινωνικές εντάσεις.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας κατά την παρελθούσα τετραετία είχε την επιλογή –ήταν άλλωστε και δέσμευσή της από το 2004- να διευκολύνει το μετασχηματισμό της οικονομίας μας και να μας απομακρύνει από το ξεπερασμένο και κοινωνικά μη αποδεκτό μοντέλο που ήθελε τη χώρα ανταγωνιστική χάρη στο χαμηλό κόστος εργασίας. Τι κάνατε, λοιπόν, προς αυτήν την κατεύθυνση; Ποιος είναι ο απολογισμός σας; Σήμερα, υπεύθυνα, μπορούμε να πούμε ότι η τετραετία σας για το χώρο της έρευνας ήταν μια χαμένη τετραετία. Η έρευνα στην Ελλάδα βρίσκεται σε πολύ χαμηλά επίπεδα. Η χώρα μας, σύμφωνα με τα στατιστικά στοιχεία της EUROSTAT, τα οποία και καταθέτω, δαπανά μόλις το 0,61% του Α.Ε.Π. στην έρευνα -την παραλάβατε το 2003 στο 0,63%- όταν η Ευρωπαϊκή Ένωση δαπάνει 1,91% και έχει θέσει ως στόχο την επίτευξη του 3% μέχρι το 2010. Χώρες, όπως η Ισπανία, επενδύουν περισσότερο από διπλάσια κεφάλαια.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Φίλιππος Σαχινίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Η έρευνα, σύμφωνα με τους ίδιους πίνακες, με τα ίδια στατιστικά στοιχεία, παραμένει στην Ελλάδα μετά από τέσσερα χρόνια νεοδημοκρατικής διακυβέρνησης υπόθεση του κράτους. Μετά από τέσσερα χρόνια, το δημόσιο είναι ο μεγαλύτερος χρηματοδότης της έρευνας. Η συμβολή του ιδιωτικού τομέα είναι χαμηλή. Το δημόσιο καλύπτει περίπου το 72% της χρηματοδότησης, ενώ οι επιχειρήσεις μόλις το 28%. Η κατανομή αυτή είναι, ακριβώς, αντίστροφη από την ισχύουσα στις πιο ανεπτυγμένες χώρες, όπου οι επιχειρήσεις καλύπτουν περίπου το 60% με 70% της χρηματοδότησης της έρευνας. Η Ελλάδα, σύμφωνα με μία πρόσφατη ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, παραμένει ουραγός στην καινοτομία μεταξύ των χωρών, των είκοσι επτά, της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Καταθέτω σχετικό στατιστικό στοιχείο. Βρίσκεται στην εικοστή ένατη θέση μεταξύ των τριάντα επτά χωρών.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Φίλιππος Σαχινίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Με τους σημερινούς ρυθμούς δεν φαίνεται να έχει ελπίδες σύγκλισης, ούτε στα επόμενα πενήντα χρόνια, αφού ο σχετικός δείκτης για τη χώρα μας είναι αρνητικός, δείχνοντας απόκλιση και όχι σύγκλιση.

Καταθέτω τα πορίσματα από την μελέτη που ανακοίνωσε η

Ευρωπαϊκή Επιτροπή την προηγούμενη εβδομάδα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Φίλιππος Σαχινίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής).

Η Ελλάδα απασχολεί λιγότερα άτομα σε υψηλές τεχνολογίες από σχεδόν κάθε άλλη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Καταθέτω σχετικά στατιστικά στοιχεία από την έρευνα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Φίλιππος Σαχινίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Έχουμε μεγάλη παραγωγικότητα των Ελλήνων ερευνητών σε δημοσιεύσεις, αλλά πάρα πολύ χαμηλή αξιοποίηση της γνώσης που παράγεται. Η ποσότητα των γνώσεων που κατοχυρώνεται με διπλώματα ευρεσιτεχνίας είναι ελάχιστη. Φυσικά πρόσωπα που διαμένουν στην Ελλάδα κατοχύρωσαν ανά ένα εκατομμύριο πληθυσμού σαράντα τέσσερις ευρεσιτεχνίες, όταν την ίδια στιγμή στην Κορέα κατοχυρώθηκαν δύο χιλιάδες εκατόν ογδόντα οκτώ, στη Γερμανία πεντακόσιες πενήντα επτά, εκατόν εννέα στην Ιταλία και εξήντα επτά στην Ισπανία.

Υπάρχει και ένα θέμα που σχετίζεται με την ποιότητα των ερευνητικών αποτελεσμάτων. Ενώ έχουμε μεγάλη παραγωγικότητα η συμβολή των ελληνικών ερευνών στην παγκόσμια ερευνητική δραστηριότητα είναι μικρή σύμφωνα με τα διαθέσιμα στοιχεία. Όλα, λοιπόν, τα στοιχεία τα στατιστικά που επικαλέστηκα, συνηγορούν υπέρ της άποψης ότι στην έρευνα και στην τεχνολογία αποτύχατε να βελτιώσετε ό,τι παραλάβατε το 2004. Η μεγαλύτερή σας επιτυχία που καταγράφεται στους στατιστικούς δείκτες, ήταν να διατηρήσετε ό,τι βρήκατε το 2004. Η νόρμα σας ήταν να επιδεινώσετε τους δείκτες που χρησιμοποιεί η Ευρωπαϊκή Ένωση. Θα περίμενε, λοιπόν, κάποιος, ότι η εμπειρία σας από αυτά τα χαμένα τέσσερα χρόνια θα αποτέλούσε ένα χρήσιμο οδηγό για το ποιες είναι οι πραγματικές ανάγκες στο χώρο της έρευνας για να διαμορφώσετε ανάλογα το περιεχόμενο του νομοσχεδίου το οποίο, σύμφωνα με τα λεγόμενά σας, θέλετε να ρυθμίσει τα της έρευνας για τα επόμενα δέκα έως είκοσι χρόνια.

Όμως, από το περιεχόμενο του προκύπτει, αβίαστα, ένα απλό συμπέρασμα. Αυτό το νομοσχέδιο δεν συνιστά μεταρρύθμιση. Στην καλύτερη των περιπτώσεων παρέχει θεσμική ρύθμιση και σε ορισμένα ζητήματα επιδίδεται σε απορρύθμιση. Ο προτεινόμενος νόμος δεν αντιμετωπίζει το βασικότερο πρόβλημα της έρευνας στην Ελλάδα που είναι η έλλειψη χρηματοδότησης. Όπως όλοι γνωρίζουμε, χωρίς χρηματοδότηση δεν μπορεί να γίνει κανένας προγραμματισμός.

Όχι μόνον δεν διασφαλίζει τη χρηματοδότηση, αλλά τα νέα όργανα που προβλέπει να δημιουργηθούν, θα λειτουργούν –λέει- με χρήματα από τον ειδικό λογαριασμό των πετρελαιοειδών. Αν δεν απατώμαι, μέχρι και το 2004 διεκδικούσατε για τον εαυτό σας να θεωρείστε Ηρακλειδί της διαφάνειας. Λέγατε ότι θα καταργούσατε όλους τους ειδικούς λογαριασμούς. Σήμερα, περνάτε το ένα μετά το άλλο τα νομοσχέδια και παραπέμπετε για τη χρηματοδότηση όλων των υπό δημιουργία δομών σε ειδικούς λογαριασμούς.

Την ίδια στιγμή ακούμε από τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών κ. Αλογοσκούφη, να επιμένει ότι θα προχωρήσει σε θεσμοθέτηση για να βάλει υπό έλεγχο όλους αυτούς τους ειδικούς λογαριασμούς. Επικαλεσθήκατε για τις αλλαγές τις οποίες δημιουργείτε στις δομές ότι μελετήσατε την εμπειρία άλλων χωρών και τελικά, ποιο ήταν το αποτέλεσμα; Δημιουργείτε ένα «γραφειοκρατικό τέρας» για την έρευνα, το οποίο σε τελική ανάλυση θα οδηγήσει σε κατασπατάληση των δημοσίων πόρων. Πολύ εύστοχα, συνάδελφός μου από την Κρήτη, κατά την συζήτηση στην επιτροπή, είπε ότι ο Ε.Ο.Ε.Τ. θα κοστίζει 12.000.000 ευρώ, ενώ ο τακτικός προϋπολογισμός για το Ι.Τ.Ε. της Κρήτης είναι εννιάμισι εκατομμύρια ευρώ.

Αν δεν απατώμαι, είσατε η Κυβέρνηση που πριν το 2004 υποστήριζε ότι θα βοηθήσει αυτό το κράτος να λειτουργήσει πιο αποτελεσματικά περικόπτοντας τις δαπάνες κατά

10.000.000.000 ευρώ. Υποψιάζομαι ότι το κόστος όλων αυτών των δομών δεν οδηγεί προς αυτήν την κατεύθυνση. Εμείς δεν είμαστε δογματικά αντίθετοι στην επιχειρούμενη αναδιοργάνωση. Δεν πιστεύουμε ότι το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο λειτουργεί άψογα χωρίς προβλήματα, αλλά οι χώρες τις οποίες μελετήσατε για να δημιουργήσετε αυτές τις δομές, αντανakλούν εντελώς διαφορετικά δεδομένα στο χώρο της έρευνας. Αναφέρομαι στη Σουηδία και στη Φινλανδία. Υπενθυμίζω, ότι σε αυτές τις χώρες η έρευνα χρηματοδοτείται κατά ποσοστό 60% με 70% από τον ιδιωτικό τομέα, ενώ στην Ελλάδα η έρευνα χρηματοδοτείται μόνον κατά 28% από τον ιδιωτικό τομέα.

Αυτό σημαίνει ότι εκεί πραγματικά είχαν ανάγκη απ' αυτές τις νέες δομές, αλλά και πάλι, ακόμη κι αυτές οι δομές που δημιουργήθηκαν δεν έχουν λύσει το πρόβλημα. Σας καταθέτω την αξιολόγηση που έγινε στη Σουηδία για τις δομές αυτές.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Φίλιππος Σαχινίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Οι Σουηδοί, οι οποίοι είναι πρωτοπόροι και ως προς τις δαπάνες κι ως προς το αποτέλεσμα, εκφράζουν το σκεπτικισμό τους για τις δομές αυτές.

Τελικά, όχι μόνο δεν έχετε πολιτική για την έρευνα, όχι μόνο δεν μπορείτε να διαμορφώσετε το χώρο για τα επόμενα δέκα χρόνια, αλλά αποδεικνύετε μέρα με την ημέρα ότι το μόνο που επιθυμείτε είναι να ελέγξετε το χώρο αυτό, όπως και όλη τη Δημόσια Διοίκηση, να τον θέσετε στην υπηρεσία των κομματικών σας συμφερόντων προωθώντας την «παρεοκράτια», το νεποτισμό και την αδιαφάνεια, έννοιες με τις οποίες η διακυβέρνησή σας ταυτίζεται απόλυτα. Να δημιουργήσετε νέες θέσεις υπό συνθήκες αδιαφάνειας, εκτός Α.Σ.Ε.Π., όπου θα τακτοποιηθούν φίλοι, παιδιά και κομματικά στελέχη.

Ο προτεινόμενος νόμος κάθε άλλο παρά επιτυγχάνει την ενοποίηση του χώρου της έρευνας και τη συγκέντρωση πόρων, ανθρώπων και οικονομικών. Οι μόνοι φορείς που εμπίπτουν στις διατάξεις του, όπως διαπιστώνουμε από ένα άρθρο, είναι τα ερευνητικά κέντρα που είναι υπό την εποπτεία του Υπουργείου Ανάπτυξης. Έτσι ο συντονισμός, στον οποίο αναφέρεστε τόσο πολύ, παραμένει ένα κενό γράμμα.

Δεν διαφαίνεται ούτε ο αναπτυξιακός χαρακτήρας του νομοσχεδίου. Είναι χαρακτηριστική στην αιτιολογική έκθεση η επισημάνση της ανάγκης για χρηματοδότηση της βασικής έρευνας και ο περιορισμός της σύνδεσης των κοινών προγραμμάτων μεταξύ δημόσιων κι ιδιωτικών οργανισμών, «μόνο όπου χρειάζεται».

Παρά τις αναφορές στην τεχνολογία ή την καινοτομία δεν φαίνεται κάποια αγωνία για τη στόχευση της ερευνητικής αυτής δραστηριότητας και κυρίως για την αξιοποίηση των αποτελεσμάτων της. Δεν διαφαίνεται και η ανάγκη αλλά και ο τρόπος κινητοποίησης των επιχειρήσεων, να συμβάλουν στη χρηματοδότηση της έρευνας, καθώς το Δημόσιο είναι και παραμένει ο κύριος χρηματοδότης. Δεν τους δίνετε κίνητρα, δεν τους κατευθύνετε για το πόσα θα ξοδέψουν, αλλά θεωρείτε σκόπιμη και αναγκαία τη συμμετοχή τους στα διοικητικά όργανα των νέων δομών που δημιουργείτε.

Ο προτεινόμενος νόμος δεν πιστεύουμε ότι συμβάλλει στην αναβάθμιση και τον εξορθολογισμό του συστήματος διοίκησης και αξιοποίησης της έρευνας, εφόσον θεσπίζει έναν πολύπλοκο, γραφειοκρατικό μηχανισμό, με ασαφείς αρμοδιότητες, πλήθος οργάνων και με διαδικασίες απροσδιόριστες, η περιγραφή και το περιεχόμενο των οποίων επαφίεται σε μελλοντικές νομοθετικές ρυθμίσεις.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει διατυπώσει στο πρόγραμμά του τις προτάσεις του για το ρόλο του κράτους και τη συνεργασία του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, για να οικοδομήσουμε την οικονομία της γνώσης, για την ενίσχυση της έρευνας και της καινοτομίας. Εμείς υποστηρίζουμε ότι μια άλλη ανάπτυξη, βασισμένη στην έρευνα και την καινοτομία, είναι εφικτή. Αυτό δείχνουν επιτυχημένα παραδείγματα χωρών και περιφερειών που έχουν μεταμορφώσει ριζικά, σ' αυτή τη βάση, το αναπτυξιακό τους μοντέλο -αναφέρομαι στη Φινλανδία και στην Ιρλανδία- με αποτέλε-

σμα τη γρήγορη οικονομική και κοινωνική τους ανάπτυξη.

Είναι βέβαιο ότι κανένα μοντέλο δεν μπορεί να επαναληφθεί με τον ίδιο τρόπο, ούτε μπορεί να είναι απόλυτα επιτυχημένο. Εμείς, όμως, θεωρούμε ότι το κράτος έχει υποχρέωση να στηρίζει τις ερευνητικές και τεχνολογικές δραστηριότητες και τους φορείς που τις παράγουν και ταυτόχρονα να αναπτύξει ένα περιβάλλον που προάγει την καινοτομική δραστηριότητα των επιχειρήσεων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δώστε μου, δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

Υποστηρίζουμε την ενίσχυση των δημόσιων ερευνητικών και τεχνολογικών κέντρων στη βάση της επιστημονικής αριστείας. Θέλουμε τα ερευνητικά κέντρα, όπως και τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, αυτόνομα, με ισχυρούς μηχανισμούς κοινωνικής λογοδοσίας, με μηχανισμούς αξιολόγησης και ελέγχου, με μηχανισμούς που θα διασφαλίζουν τη διαρκή αναβάθμιση της ποιότητας της έρευνας. Οι στόχοι, οι κατευθύνσεις κι ο ρόλος τους σε σχέση με τα εποπτεύοντα Υπουργεία αποσαφηνίζονται και η χρηματοδότησή τους να γίνεται σύμφωνα με πολυετείς προγραμματικές συμφωνίες με την πολιτεία.

Είμαστε, υπέρ της επένδυσης, στην έρευνα αιχμής, που καλύπτει και δραστηριότητες βασικής έρευνας και έρευνας σε περιοχές που δεν προσελκύουν χρηματοδότηση, όπως είναι, για παράδειγμα, οι ανθρωπιστικές επιστήμες, την έρευνα που δεν την καθοδηγούν τα άμεσα και απτά αποτελέσματα, αλλά καθοδηγείται από τον ερευνητή και την ερευνήτρια και την τολμηρή αναζήτηση νέων επιστημονικών γνώσεων.

Αποκλειστικό, ανταγωνιστικό κριτήριο του μακρόχρονου, δημόσιου προγράμματος προώθησης της έρευνας αιχμής θα είναι η ποιότητα των ερευνητών και του ερευνητικού έργου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε αντίθετοι με το νομοσχέδιο αυτό γιατί πιστεύουμε ότι δεν υπηρετεί τις ανάγκες της χώρας, ότι δημιουργεί πολύπλοκες γραφειοκρατικές δομές, ότι οδηγεί σε κατασπατάληση των πόρων για την έρευνα. Γι' αυτό και καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο αυτό.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Κωνσταντίνος Αλυσανδράκης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από την εποχή του ν.1514/85 που αποτελούσε έναν αναγκαίο εκσυγχρονισμό στο πλαίσιο του συστήματος, μια σειρά ρυθμίσεις με πιο σημαντικό το ν.2919 προσαρμόζουν το θεσμικό πλαίσιο για την έρευνα στις ανάγκες του καπιταλιστικού συστήματος με κύριο χαρακτηριστικό τη διείσδυση των επιχειρήσεων στον προγραμματισμό και προσανατολισμό της έρευνας με προφανή στόχο τον πλήρη έλεγχο της ερευνητικής προσπάθειας από τα επιχειρηματικά συμφέροντα, τη μετατροπή της έρευνας αποκλειστικά σε μηχανισμό παραγωγής νέων προϊόντων -εξ ου και η συζήτηση για την καινοτομία- άμεσα αξιοποιήσιμων στην αγορά, δηλαδή σε πηγή κέρδους για τα μονοπώλια. Και, πράγματι, το κεφάλαιο έχει ανάγκη για καινούργια προϊόντα, έτσι ώστε να κινείται πολύ πιο γρήγορα ο κύκλος του, με αποτέλεσμα την αύξηση της κερδοφορίας που ελπίζει ότι θα αντιστρέψει την πτωτική τάση του μέσου κέρδους.

Το βασικό επιχείρημα για την επιχειρηματοποίηση της έρευνας είναι η ανάγκη της σύνδεσής της με την παραγωγή, κάτι το οποίο εκ πρώτης όψεως φαίνεται λογικοφανές. Εν τούτοις μια στοιχειώδης γνώση της ιστορίας και της εξέλιξης της επιστήμης δείχνει ότι πάντοτε η γνώση λειτουργούσε ως παραγωγική δύναμη και δεν υπήρξε ποτέ περίοδος όπου η κοινωνία δεν αξιοποιούσε την εκάστοτε διαθέσιμη γνώση. Αυτό προς απάντηση και σε εκείνους που ανακάλυψαν όψιμα την κοινωνία της γνώσης. Αν δεν υπήρχε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην πράξη η διαλεκτική σύνδεση της γνώσης με την παραγωγή, δεν θα είχαμε ούτε τη βιομηχανική επανάσταση του 19ου αιώνα, ούτε τη συνεχή άνθιση της επιστήμης από την Αναγέννηση και μετά, ούτε βέβαια τη σύγχρονη γοργή ανάπτυξη της τεχνολο-

γίας. Προς τι, λοιπόν, να επιβληθεί διά νόμου η διαβόητη σύνδεση της έρευνας με την παραγωγή;

Φαίνεται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι το καπιταλιστικό σύστημα έχει πλέον χάσει την ικανότητα της αυτορρύθμισης και είναι υποχρεωμένο να επιβάλει με άλλους τρόπους τους όρους που εξασφαλίζουν την επιβίωσή του. Έτσι οι επιθυμητές για τα μονοπώλια αναδιαρθρώσεις του συστήματος επιβάλλονται διά νόμων ή ακόμη και διά πυρός και σιδήρου. Βλέπε Βαλκάνια και Κόσοβο που είναι στην επικαιρότητα.

Τη στιγμή που απελευθερώνουν και απορρυθμίζουν αγορές, ρυθμίζουν με ασφυκτικό τρόπο τη διείσδυση του κεφαλαίου στην εκπαίδευση, στην έρευνα, στην κοινωνική ασφάλιση και αλλού, ώστε να δημιουργήσουν νέες επιχειρηματικές δραστηριότητες και πηγές κέρδους. Το φαινόμενο αυτό είναι αποτέλεσμα της κρίσης του καπιταλιστικού συστήματος, το οποίο εδώ και πολύ καιρό έχει εξαντλήσει αυτά που μπορούσε να προσφέρει στην κοινωνία και τώρα επιβιώνει σε βάρος της, σε βάρος των ανθρώπων που ζουν από τη δουλειά τους και όχι από την εκμετάλλευση της δουλειάς των άλλων.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν χάνει ευκαιρία να διακηρύξει ότι το καπιταλιστικό σύστημα δεν διορθώνεται, δεν μπορεί να λειτουργήσει επί ωφέλειά του κοινωνικού συνόλου, δεν μπορεί να ξεπεράσει την κρίση. Ο μόνος τρόπος να ξεπεραστεί η κρίση του συστήματος είναι η ανατροπή του, η επαναστατική αλλαγή της κοινωνίας, ώστε να λειτουργεί με κινητήρια δύναμη την ανάπτυξη της ανθρώπινης ευημερίας και όχι τη μεγιστοποίηση του καπιταλιστικού κέρδους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ευρωπαϊκή Ένωση για να ανταποκριθεί στις διαρθρωτικές αλλαγές, που όπως είπα παραπάνω έχει ανάγκη το κεφάλαιο και στο όνομα της βασισμένης στη γνώση ανταγωνιστικότητας, υποτάσσει την έρευνα αλλά και την εκπαίδευση στην υπηρεσία των επιχειρήσεων και του μονοπωλιακού κέρδους.

Πολύ χαρακτηριστικά αυτή η γραμμή περιγράφεται στη λεγόμενη στρατηγική της Λισαβόνας. Σ' αυτό το πλαίσιο κινείται και το νομοσχέδιο που εξετάζουμε σήμερα, το οποίο κατά τη γνώμη μας αποτελεί την πιο σημαντική κρατικομονοπωλιακή παρέμβαση μέχρι σήμερα, αφού θεσμοθετεί ολοκληρωμένα τη συμμετοχή των επιχειρήσεων στη χρηματοδοτούμενη από το κράτος έρευνα, υλοποιώντας βέβαια τις βασικές κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν έχουμε σκοπό να παρεμποδίσουμε τις επιχειρήσεις να κάνουν έρευνα, αλλά ας την κάνουν με τα δικά τους χρήματα και όχι με τα χρήματα του ελληνικού λαού.

Είναι χαρακτηριστικό ότι οι επιχειρήσεις είναι πανταχού παρούσες στο νομοσχέδιο από το Εθνικό Συμβούλιο Έρευνας και Τεχνολογίας και μάλιστα στα 5/15, όπου σημειωτέον κανείς φορέας δεν εκπροσωπείται, μέχρι τα διοικητικά συμβούλια των ερευνητικών κέντρων. Δεν εκπροσωπούνται στη Διυπουργική Επιτροπή Έρευνας και Τεχνολογίας, αλλά μάλλον δεν χρειάζεται εκεί, γιατί οι κυβερνήσεις –και κατ' επέκταση οι Υπουργοί– προωθούν επάξια τα επιχειρηματικά συμφέροντα όχι αναγκαστικά μεμονωμένων επιχειρήσεων αλλά τα συλλογικά συμφέροντα της αστικής τάξης.

Είναι επίσης χαρακτηριστικό ότι για να προχωρήσει κανείς στην ερευνητική ιεραρχία θα πρέπει να διαθέτει επιχειρηματικά προσόντα, ακόμα και αν ασχολείται σε κέντρα βασικής έρευνας, τα κριτήρια –ας θυμίζω– για την εξέλιξη των ερευνητών.

Αυτό και μόνο δείχνει πόσο σοβαρή είναι η δέσμευση για ενίσχυση της βασικής έρευνας, που σε κάποια άρθρα του νομοσχεδίου υπάρχει. Τι είδους ενίσχυση στη βασική έρευνα θα κάνει, όταν απαιτείται επιχειρηματική ικανότητα για τον ερευνητή της βασικής έρευνας; Στην ουσία τον εξαναγκάζει αυτό που θα ήθελε να κάνει ως βασική έρευνα, να είναι έρευνα για την υπηρεσία των επιχειρήσεων.

Και μιας και μιλάμε για έρευνα, δεν μπορούμε να αφήσουμε έξω τα πανεπιστήμια. Κάποιοι παραπονέθηκαν ότι τα πανεπιστήμια μένουν έξω από αυτό το θεσμικό πλαίσιο. Ευτυχώς που μένουν έξω, αν και βέβαια –για να χρησιμοποιήσω τη λαϊκή

έκφραση– η Κυβέρνηση «είχε ράμματα για τη γούνα» των πανεπιστημίων και έχει και ακόμα. Εκκρεμεί και το νομοσχέδιο για τα μεταπτυχιακά, όπου μπαίνουν εκεί ερευνητικά ζητήματα, αλλά τουλάχιστον δεν έχει επιβάλει την επιχειρηματικότητα ως κριτήριο εξέλιξης. Υπάρχει στα πανεπιστήμια η επιχειρηματικότητα και θα αναφερθώ σ' αυτό παρακάτω.

Έχει, όμως, επιβάλει δίπλα στα πανεπιστήμια να φτιάχνονται τα λεγόμενα πανεπιστημιακά ερευνητικά κέντρα ή ακαδημαϊκά ερευνητικά κέντρα και ινστιτούτα, σου σπίνει ερευνητικά κέντρα δίπλα στα πανεπιστήμια όπως παραδείγματος χάριν το Κέντρο Έρευνας και Τεχνολογίας Ηπείρου, για να ανταγωνίζεται το πανεπιστήμιο, να απορροφά πόρους και ανθρώπους και βέβαια για να βγουν αυτές οι ερευνητικές δραστηριότητες έξω από τον έλεγχο της πανεπιστημιακής κοινότητας, γιατί ξέρουμε ότι τα πανεπιστήμια έχουν έναν ευρύτερο έλεγχο με τη συμμετοχή και των φοιτητών που δεν την έχουν τα ερευνητικά κέντρα. Αν βγάλεις, λοιπόν, την έρευνα έξω από το πανεπιστήμιο, αποφεύγεις και τον ανεπιθύμητο έλεγχο από τα πανεπιστημιακά όργανα.

Δεν ξέχασα τη χρηματοδότηση. Παρά τις πολύπλοκες οργανωτικές δομές από το 1985 μέχρι τώρα και παρά τις φανταχτερές διακηρύξεις, είναι σε ταπεινωτικά επίπεδα. Και όχι μόνο αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Είχα προσέξει ότι στον προϋπολογισμό του 2008 προβλέπονταν 93.000.000 ευρώ για ερευνητικές δραστηριότητες και τα 90.000.000 ευρώ από τα 93.000.000 ευρώ πήγαιναν για να καλυφθεί η εθνική συμμετοχή σε προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Καταλαβαίνετε τι σημαίνει αυτό, χωρίς να αμφισβητήσω ότι ορισμένες από αυτές τις δραστηριότητες ενδεχομένως έχουν και ελληνικό ενδιαφέρον.

Ακούμε για 1,5% μέχρι το 2013. Πού θα πάει αυτό το 1,5%; Θα πάει στην έρευνα, στα δημόσια ερευνητικά κέντρα ή θα πάει στην έρευνα στις επιχειρήσεις;

Παρακάτω, ειδικά είναι και το μοντέλο του ερευνητή που προβάλλεται μέσα από το σχέδιο νόμου, αλλά και αυτό που δεν διαφέρει από αυτό που μέχρι τώρα προωθείται στην πράξη. Ο ερευνητής, είτε δουλεύει σε ερευνητικό κέντρο είτε σε πανεπιστήμιο, θα είναι πετυχημένος, όχι εάν διακρίνεται για την ποιότητα και την πρωτοπορία της έρευνάς του ή της διδασκαλίας του, εφόσον πρόκειται για διδακτικό προσωπικό του πανεπιστημίου, αλλά εάν καταφέρνει να προσελκύσει χρηματοδοτήσεις. Αυτός θα προάγεται. Αυτός θα κατέχει διευθυντικές θέσεις. Αυτός θα αμείβεται καλύτερα.

Έτσι, τα περί αριστείας δεν είναι τίποτε άλλο από μια καλοστημένη απάτη, αφού απόλυτο κριτήριο της ποιότητας του ερευνητή είναι οι επιχειρηματικές ικανότητες. Το σύστημα, η Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κόμματα του ευρωμονοδρομού δεν θέλουν προφανώς ερευνητές και πανεπιστημιακούς δάσκαλους. Θέλουν πλασιέ των επιχειρήσεων και υπαλλήλους των μονοπωλίων.

Πέρα από αυτό, το νομοσχέδιο, αλλά και η μέχρι τώρα πρακτική δημιουργεί ερευνητές δύο κατηγοριών. Οι μεν έχουν το στάτους του ερευνητή, οι δε είναι επί ξύλου κρεμάμενοι και βολοδέρνουν εδώ και εκεί, χωρίς σταθερή εργασία και συχνά με ελαστικές εργασιακές σχέσεις, εσαεί νομάδες. Και όλα αυτά προς δόξα της κινητικότητας. Γιατί όταν λέει «κινητικότητα» η Ευρωπαϊκή Ένωση, δεν εννοεί τη δυνατότητα κάποιος ερευνητής να επισκεφθεί ένα άλλο ερευνητικό κέντρο για να αναπτύξει τις εμπορίες του. Εννοεί τη μετακίνηση από κέντρο σε κέντρο, χωρίς τέλος.

Και μια και μιλάμε για κινητικότητα –και σχετίζεται αυτό και με τη λεγόμενη διασπορά των Ελλήνων επιστημόνων στο εξωτερικό– κύριε Υπουργέ, εάν δεν τους διώξουμε, δεν θα χρειαστεί να τους μαζέψουμε. Άμα τους διώξεις, είναι δύσκολο να τους μαζέψεις μετά. Ας δημιουργήσουμε συνθήκες για τους νέους ερευνητές στον τόπο μας, ας τους δώσουμε τη δυνατότητα να αποκτήσουν την εμπειρία του εξωτερικού, έχοντας ένα στήριγμα στον τόπο μας και μετά, απλά δεν θα χρειάζεται να τους μαζεύσουμε.

Με την ευκαιρία θα μιλήσω για μια άλλη πλευρά της αριστείας. Ειπώθηκε στη συζήτηση στην επιτροπή ότι γύρω στο 3%

των ερευνητών πέφτουν στην περίπτωση της αριστείας. Και τι θα κάνουμε με το υπόλοιπο 97%; Θα τους αφήσουμε να πάθουν ασφυξία ή θα προσπαθήσουμε να αναπτύξουμε, με όσο το δυνατό καλύτερο τρόπο, το ερευνητικό δυναμικό που διαθέτουμε; Σε κάθε περίπτωση, υπάρχει ήδη μία υπερσυγκέντρωση χρηματοδότησης σε πρόσωπα και κατευθύνσεις, που αφήνει ακάλυπτα, βέβαια, τη μεγάλη πλειοψηφία και τις περισσότερες κατευθύνσεις.

Εμείς δεν αμφισβητούμε την ανάγκη να υπάρξουν μεγάλης κλίμακας κέντρα, διεθνής συνεργασία και όλα αυτά. Όμως, τα μεγάλης κλίμακας κέντρα, είτε σε ελληνικό επίπεδο είτε σε διεθνές, δεν μπορείς να τα αξιοποιήσεις, κύριε Υπουργέ, άμα δεν έχεις και ντόπια ιδρύματα που θα μπορέσουμε να τα χρησιμοποιήσουμε.

Πάντως, τόσο στα ερευνητικά κέντρα όσο και στα πανεπιστήμια, μολονότι κάποιοι έχουν ενσωματωθεί στο επιχειρηματικό μοντέλο, η μεγάλη μάζα των επιστημόνων τα απορρίπτει, διεκδικώντας το δικαίωμα της ελευθερίας στην έρευνα. Εάν ήθελα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προσωπικά να γίνω επιχειρηματίας, δεν θα γινόμουν αστρονόμος. Θα γινόμουν κάτι άλλο. Ενδεχομένως, μπακάλης, με όλον το σεβασμό στους μπακάληδες. Την αντίρρηση σ' αυτό το επιχειρηματικό μοντέλο τη διαπιστώσαμε και στην επιτροπή με την ακρόαση των φορέων.

Άλλο ζήτημα για τους ερευνητές. Θα πρέπει να βγάζει ο ένας το μάτι του άλλου, για να πετύχει χρηματοδοτήσεις ή θα πρέπει να κάνει «τούμπες» απέναντι στους χρηματοδότες ή θα πρέπει να ανταγωνίζεται ποιος θα υποταγεί περισσότερο στις απαιτήσεις του εκάστοτε χρηματοδότη.

Εμείς δεν θεωρούμε ότι αυτό που λέτε εσείς «ανταγωνιστικότητα» είναι δρόμος για την ανάπτυξη της έρευνας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επειδή περνάει ο χρόνος, θα μου επιτρέψετε, κύριε Πρόεδρε, γιατί ίσως χρειαστώ και ένα λεπτό ακόμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Θα το έχετε, κύριε συνάδελφε. Προχωρήστε, όμως.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΞΑΝΔΡΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είμαστε εντελώς αντίθετοι στους ειδικούς λογαριασμούς, όπως θα πούμε και στην συζήτηση κατ' άρθρον. Πιστεύουμε ότι μισθολογικά πρέπει να έχουν αξιοπρεπείς αποδοχές τόσο οι ερευνητές στα κέντρα όσο και στα πανεπιστήμια.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρεί ότι η έρευνα έχει άμεσα κοινωνικό χαρακτήρα. Είναι κοινωνικό προϊόν και η διεξαγωγή της έρευνας οφείλει να αποσκοπεί στην κάλυψη κοινωνικών αναγκών και στην εξέλιξη των επιστημών.

Κινητήρια δύναμη της έρευνας είναι οι κοινωνικές ανάγκες, ευρύτερα η αντικειμενική και κοινωνική πραγματικότητα. Έρευνα, κατά συνέπεια, πρέπει να γίνεται για τον εργαζόμενο λαό, για τον άνθρωπο, για ένα καλύτερο αύριο.

Το όραμα αυτό δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί με προγράμματα επιλεκτικής και ανταγωνιστικής χρηματοδότησης, με ολοκληρωτική υποταγή και ασφυκτικό έλεγχο από τις επιχειρήσεις. Υπάρχει ανάγκη να διαμορφωθεί ένα ερευνητικό πλαίσιο για την έρευνα που να ανταποκρίνεται, όμως και στην εξέλιξη των επιστημών και στις λαϊκές ανάγκες και να στηρίζει την ανάπτυξη της χώρας μας, να αξιοποιεί τη μέχρι τώρα συσσωρευμένη επιστημονική γνώση, να αξιοποιεί διεθνείς συνεργασίες σε ισότιμη βάση. Οι ερευνητικές και επιστημονικές δυνάμεις πιστεύουμε ότι υπάρχουν. Θέλουμε η έρευνα να λειτουργεί χέρι – χέρι με την πανεπιστημιακή διδασκαλία και να ανοίγει καινούργιους δρόμους.

Στην κατεύθυνση αυτή απαιτούμε τον άμεσο τριπλασιασμό των δαπανών για την έρευνα, την καθιέρωση ενός συστήματος για ισότιμη χρηματοδότηση της έρευνας από το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων και τη Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας για όλες τις επιστήμες, έξω από την ανταγωνιστική λογική και τις προτεραιότητες των προγραμμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Θεωρούμε ότι όλα τα αποτελέσματα πρέπει να δημοσιεύονται και η διαχείριση της έρευνας πρέπει

να είναι απόλυτα διαφανής και κατά συνέπεια, οι ειδικοί λογαριασμοί που ανέφερα πιο πριν, πρέπει να καταργηθούν.

Βεβαίως, αυτή την πρότασή μας δεν την απευθύνουμε σε αυτούς που είναι πεπεισμένοι ότι η στρατηγική της Λισαβόνας είναι το άλφα και το ωμέγα. Την απευθύνουμε στον ελληνικό λαό και πιστεύουμε ότι θα λειτουργήσει και αυτή η πρόταση, στο να συγκροτηθεί το λαϊκό μέτωπο που είναι ο δρόμος για την αντίσταση στην αντιλαϊκή πολιτική και για την κοινωνική αλλαγή στη συνέχεια.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Σας ευχαριστώ κι εγώ, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. κ. Αναστάσιος Κουράκης.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υφυπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ερχόμαστε σήμερα εδώ για να συζητήσουμε το σχέδιο νόμου για την έρευνα στην Ελλάδα.

Καταλαβαίνουμε όλοι ότι είναι ένα σχέδιο νόμου που φιλοδοξεί να αποτελέσει το θεσμικό πλαίσιο για την ερευνητική δραστηριότητα στην Ελλάδα για τα επόμενα είκοσι χρόνια, με τρόπο, όμως, που να απαντάει στα προβλήματα και στις αδυναμίες του σημερινού πλαισίου.

Γνωρίζουμε ότι η έρευνα σήμερα στην Ελλάδα λειτουργεί με το πλαίσιο νόμου 1514/85. Πρέπει να πούμε εδώ ότι, όταν θεσπίστηκε αυτός ο νόμος και ενώ ήταν βέβαια πίσω από τις ανάγκες και τις απαιτήσεις του ερευνητικού χώρου, παρόλα αυτά, όμως, κάλυπτε πολλές από αυτές τις ανάγκες και κυρίως διέπονταν από μία φιλοσοφία στήριξης της δημόσιας έρευνας, με γνώμονα το κοινωνικό συμφέρον και όχι τα βραχυπρόθεσμα συμφέροντα της αγοράς. Βέβαια, αντιλαμβανόμαστε όλοι ότι μετά από είκοσι χρόνια πολλά πράγματα έχουν αλλάξει και πολλά ζητήματα πρέπει να επιλυθούν.

Ο τομέας της έρευνας στην Ελλάδα αντιμετωπίζει σήμερα πολλά και σημαντικά προβλήματα. Το κυριότερο, όπως καταλαβαίνουμε όλοι και αναδεικνύεται και από άλλες ομιλίες, είναι το ζήτημα της υποχρηματοδότησης της έρευνας. Γνωρίζουμε ότι το ποσό που διατίθεται από το ελληνικό κράτος είναι ίσο με το 0,6% του Α.Ε.Π., ενώ ο ευρωπαϊκός στόχος είναι 1,5% σε πρώτη φάση και 3% μελλοντικά. Καταλαβαίνουμε όλοι ότι κάτω από αυτές τις συνθήκες δεν μπορεί να σχεδιαστεί ούτε να λειτουργήσει ο τομέας της έρευνας, ακόμη και με το καλύτερο δυνατό θεσμικό πλαίσιο.

Ακόμη, πρέπει να επισημάνουμε ότι δεν υφίσταται ερευνητική δυναμική στον ιδιωτικό τομέα.

Ο ιδιωτικός τομέας είναι προσανατολισμένος σε εμπορικές και όχι τεχνολογικές καινοτομίες, ενώ οι πολιτικές κατευθύνσεις των τελευταίων ετών του επιτρέπουν να παρατείνει αυτήν τη στάση και για τις όποιες ανάγκες του να χρησιμοποιεί τα εθνικά ερευνητικά κέντρα και τα Α.Ε.Ι. ως φθινό εργατικό δυναμικό.

Για του λόγου το αληθές καταθέτουμε ότι οι δαπάνες του ιδιωτικού τομέα για την έρευνα αντιστοιχούν στο 16% έως 20% των συνολικών δαπανών, ενώ ταυτόχρονα, καθώς εκμεταλλεύεται ο ιδιωτικός τομέας εθνικούς και κοινοτικούς πόρους, απορροφά το 32%.

Ακόμη, ένα σημαντικό σημείο είναι ότι δεν υπάρχει εθνικός σχεδιασμός για την έρευνα. Θεωρητικά, βέβαια, μέχρι σήμερα αυτόν τον σχεδιασμό τον συντονίζει η Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας, η οποία όμως, όπως γνωρίζουμε, έχει αποδυναμωθεί ως προς αυτήν τη λειτουργία. Αν προσθέσουμε τη διοικητική πολυδιάσπαση των ερευνητικών κέντρων, με πολλά ερευνητικά κέντρα να υπάγονται σε διαφορετικά Υπουργεία και με τη γνωστή πρακτική των Υπουργών να σπέρνουν μικρά, αδύναμα ερευνητικά κέντρα σε όλη την Ελλάδα, για να ικανοποιήσουν την εκλογική τους πελατεία, τότε καταλαβαίνουμε ότι τα πράγματα δυσκολεύουν ακόμα περισσότερο.

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να επισημάνουμε ότι το ερευνητικό σύστημα της χώρας μας επιβιώνει στην πράξη λόγω των ευρωπαϊκών χρηματοδοτήσεων και όχι κάποιου εθνικού σχεδιασμού για την έρευνα. Συχνά, τα ερευνητικά κέντρα εξασφαλίζουν από την Ευρωπαϊκή Ένωση ερευνητικούς πόρους αντίστοιχους με τους κρατικούς προϋπολογισμούς τους.

Η ελληνική Κυβέρνηση αυτό που κάνει όλο κι όλο είναι να περιορίζεται στο διοικητικό έλεγχο της διαδικασίας, χωρίς σχεδιασμό και όραμα. Στην πράξη, ο προσανατολισμός, οι προτεραιότητες, οι μεθοδολογίες και γενικά οι ερευνητικές σταθερές έχουν βγει έξω από τις αρμοδιότητες της ακαδημαϊκής κοινότητας και έχουν δοθεί στις διοικητικές γραφειοκρατίες.

Αποτέλεσμα όλων αυτών είναι η ποιοτική και συνάμα η ποσοτική στάθμιση της ερευνητικής δραστηριότητας και των προϊόντων της να έχουν ξεφύγει σε σημαντικό βαθμό από το ακαδημαϊκό πλαίσιο.

Ένα σημαντικό στοιχείο που θέλουμε να επισημάνουμε είναι ότι η βασική έρευνα έχει εγκαταλειφθεί σε όφελος της διεκδίκησης ανταγωνιστικών ευρωπαϊκών και ιδιωτικών προγραμμάτων εφαρμοσμένης έρευνας, ενώ αντίστοιχη, ίσως και λίγο χειρότερη, είναι η κατάσταση που επικρατεί στις ανθρωπιστικές και στις κοινωνικές επιστήμες που δεν έχουν τη δυνατότητα να πουλήσουν τη γνώση που παράγουν.

Εδώ πρέπει να επισημάνουμε με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο ότι δεν μπορεί να υποβαθμίζεται η βασική έρευνα στην προσπάθεια σύνδεσης με τις βιομηχανίες. Δεν μπορεί, δηλαδή, να έχει βραχυπρόθεσμα χαρακτηριστικά, όπως αυτά χαρακτηρίζουν την ανταγωνιστικότητα του επιχειρηματικού τομέα. Δηλαδή η έρευνα δεν μπορεί να συσχετίζεται μόνο με την ανταγωνιστικότητα και τις επεξεργασίες. Και η ανταποδοτικότητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορεί να νοείται μόνο ως οικονομική αποδοτικότητα, γιατί υπάρχει και η κοινωνική ανταποδοτικότητα.

Όσον αφορά το τι αποτελέσματα θα μπορούσε να έχει η βασική έρευνα και στη χώρα μας, θα λέγαμε ότι θα μπορούσε να συμβάλει στο να επιλυθούν σε κάποιο βαθμό μεγάλα κοινωνικά προβλήματα, όπως είναι της υγείας, της εκπαίδευσης, της προστασίας του περιβάλλοντος και άλλα.

Κανένα σύστημα δεν μπορεί να λειτουργήσει χωρίς τους ανθρώπους που δουλεύουν σ' αυτό το σύστημα. Γι' αυτό, πολλά ανοιχτά ζητήματα υπάρχουν και στο θέμα των ανθρώπων, των ερευνητών και των άλλων τεχνικών και άλλου προσωπικού που εργάζονται στην έρευνα, οι οποίοι δουλεύουν σε καθεστώς πολλών διαφορετικών ταχυτήτων. Πολλοί ερευνητές και ειδικό προσωπικό εργάζονται με συμβάσεις ή σε προγράμματα συγκεκριμένης διάρκειας, ενώ βέβαια υπάρχουν και οι μεταπτυχιακοί φοιτητές οι οποίοι συχνά δουλεύουν σε «μαύρο» καθεστώς από την άποψη αμοιβών και με εξευτελιστικές αποζημιώσεις.

Τέλος, πολλές αδυναμίες εμφανίζει η σύνδεση της έρευνας με την εκπαίδευση. Κατά κύριο λόγο η έρευνα μέσα και έξω από τα πανεπιστήμια λειτουργεί ξεκομμένα από την εκπαίδευση και δεν καταφέρνει να λειτουργήσει ενιαία ή έστω συντονισμένα με το εκπαιδευτικό σύστημα όλων των βαθμίδων. Και η περιβόητη αδιάσπαστη ενότητα έρευνας και εκπαίδευσης παραμένει κενό γράμμα, καθώς τα περισσότερα ερευνητικά κέντρα υπάγονται στο Υπουργείο Ανάπτυξης.

Κύριοι Υφυπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. θέτει στον πυρήνα της πολιτικής του τα ζητήματα του ερευνητικού σχεδιασμού και της ενίσχυσης της καινοτομίας, καθώς θεωρούμε ότι στο σύγχρονο κόσμο η αξιοπρεπής πορεία της χώρας μας είναι ευθέως ανάλογη με το βαθμό του καινοτόμου ερευνητικού πνεύματος.

Γι' αυτό πιστεύουμε ότι είναι αναγκαία μια μεταρρύθμιση στο υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο, αλλά σε μια κατεύθυνση που θα απαντάει στα προβλήματα που προανέφερα.

Η Νέα Δημοκρατία από τις πρώτες μέρες της διακυβέρνησής της υποσχέθηκε ότι εντός εκατό ημερών θα καταθέσει νόμο για την οργάνωση της έρευνας που θα ισχύει για τα προσεχή είκοσι χρόνια. Τέσσερα χρόνια μετά, πορεύεται με αποσπασματικές τροπολογίες στη Βουλή και με υπουργικές αποφάσεις «σπέρνει» νέα ερευνητικά ινστιτούτα, χωρίς κανένα μακροχρόνιο σχεδιασμό. Οι ίδιοι, βέβαια, μετά από λίγα χρόνια θα καταγγέλλουν το ερευνητικό σύστημα για τον άναρχο τρόπο ανάπτυξής του.

Εδώ πρέπει να επισημάνουμε ότι η Νέα Δημοκρατία έχασε και μια άλλη σημαντική ευκαιρία να καταγράψει θετικό έργο. Έχασε την ευκαιρία που της παρέιχε η ευνοϊκή προδιάθεση της

ερευνητικής κοινότητας για μια θετική υπέρβαση του υφιστάμενου νομοθετικού πλαισίου. Τη σπατάλησε, διότι στην παρούσα μορφή του σχεδίου νόμου έχουν αφαιρεθεί όλες οι αναφορές και δεσμεύσεις που υπήρχαν σε προηγούμενες μορφές του σχεδίου νόμου, όπως για παράδειγμα για τη δέσμευση της πολιτείας να χρηματοδοτήσει από ίδιους πόρους ένα εθνικό πρόγραμμα ερευνητικών προγραμμάτων και να κατευθύνει προς τη βασική έρευνα συγκεκριμένο ποσοστό αυτών των κονδυλίων.

Πριν περάσω σε κάποια ειδικότερα σχόλια για το σχέδιο νόμου που έχουμε μπροστά μας, θα ήθελα να αναφερθώ στο ζήτημα του διαλόγου με την επιστημονική κοινότητα που προηγήθηκε της κατάθεσης του σχεδίου νόμου.

Συχνά ακούγεται ότι η διαβούλευση που προηγείται ενός σχεδίου νόμου είναι προσχηματική. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, τα πράγματα είναι ακόμα χειρότερα. Η Κυβέρνηση κάλεσε τους φορείς της έρευνας να τοποθετηθούν επί ενός πολύ διαφορετικού κειμένου απ' αυτό που ήρθε τελικά στη Βουλή. Και διερωτάται κανείς για ποιο λόγο αυτός ο εμπαιγμός.

Γνωρίζω, βέβαια, ότι η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι τα μόνα σημεία του αρχικού σχεδίου που αποσύρθηκαν αφορούσαν επί μέρους συνδικαλιστικά ή εργασιακά ζητήματα που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Οικονομικών. Όμως, τα πράγματα δεν είναι έτσι, γιατί αυτό δεν είναι ακριβές.

Το σχέδιο νόμου έχει αλλάξει ως προς τη φιλοσοφία του και αναρωτιόμαστε όχι μόνο γιατί συνέβη αυτό αλλά και γιατί δεν το παραδέχεται η Κυβέρνηση, γιατί αποφεύγει να στηρίξει τις δικές της επιλογές.

Για παράδειγμα, υπήρχαν κάποια θετικά στοιχεία στις αρχικές προεγγίσεις και στα αρχικά σχέδια, όπως η δημιουργία Υπουργείου Έρευνας, Τεχνολογίας και Καινοτομίας. Αυτό το θετικό στοιχείο χάθηκε στην πορεία.

Επίσης, υπήρχαν στοιχεία εθνικού προγράμματος, όπως η χρηματοδότηση της βασικής έρευνας, που επίσης χάθηκαν στην πορεία. Στοιχεία εθνικού προγράμματος, χρηματοδότηση εφαρμοσμένης έρευνας. Είχε την ίδια τύχη.

Θα μου πείτε, μήπως είναι η πρώτη φορά που συμβαίνει αυτό; Στο κάτω-κάτω, διάλογος με την Κυβέρνηση σημαίνει ότι «ντε και καλά» πρέπει να υιοθετηθούν όλα τα αιτήματα των διαφόρων φορέων; Θα λέγαμε «όχι, βέβαια». Όμως, διάλογος σημαίνει -και πρέπει να σημαίνει- ότι η Κυβέρνηση όταν υπαναχωρεί από δικές της δεσμεύσεις ή δεν υιοθετεί κάποιες από τις προτάσεις που κατατίθενται στο διάλογο, θα πρέπει να αιτιολογεί επαρκώς τις επιλογές της.

Δυστυχώς, και μετά τη συζήτηση του σχεδίου νόμου στην επιτροπή της Βουλής, δεν έχουμε διαφωτιστεί και πολύ, για τους λόγους που υπαγόρευαν αυτή την αλλαγή πλεύσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου για την έρευνα και την τεχνολογία που συζητούμε σήμερα, δυστυχώς, δεν επιχειρεί να απαντήσει στα προβλήματα που έχει ο χώρος της έρευνας στην Ελλάδα. Αναλώνεται στη θεσμοθέτηση μιας νέας γραφειοκρατικής δομής, χωρίς φυσικά να αιτιολογείται πούθενά γιατί αυτό είναι αναγκαίο. Αναφέρομαι όσον αφορά τη δομή που προτείνει, ποιους σκοπούς που δεν καλύπτουν οι υπάρχουσες δομές θα εξυπηρετεί, πώς θα είναι λειτουργικό σχήμα και όχι γραφειοκρατικός μηχανισμός που θα υπονομεύει την αποτελεσματικότητα αλλά και τη διαφάνεια της χρηματοδότησης της έρευνας.

Γίνεται μια προσπάθεια να αποδυναμωθούν τα ερευνητικά κέντρα, με αποτέλεσμα να αποδυναμώνεται ο συλλογικός χαρακτήρας της έρευνας και να μη διαπνέεται από καμμία οραματική προσέγγιση.

Απεναντίας, θα λέγαμε ότι το θεσμικό πλαίσιο που προτείνεται, διαπνέεται απολύτως από τη νεοφιλελεύθερη ιδεολογία, η οποία επιδιώκει την ηθική απαξίωση και στη συνέχεια την κατάφθορη κάθε δημόσιας δομής και υποβαθμίζει το κοινωνικό όφελος, για να ενισχύσει τα συμφέροντα της αγοράς και την κερδοφορία των επιχειρήσεων.

Πρόκειται, βέβαια -για να είμαστε δίκαιοι στο σημείο αυτό- για τη συνέχεια του ν. 2919/2001 με τον οποίο η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είχε θεσμοθετήσει την ιδιωτικοοικονομική λειτουργία

των ερευνητικών κέντρων που υπάγονται στη Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας του Υπουργείου Ανάπτυξης.

Χαρακτηριστικό από την άποψη αυτή είναι ότι στα διάφορα όργανα που δημιουργεί προβλέπονται μεμονωμένα πρόσωπα από το χώρο των επιχειρήσεων, δηλαδή ούτε καν εκπρόσωποι συλλογικών φορέων των επιχειρηματιών, αλλά όχι ταυτόχρονα εκπρόσωποι των ερευνητών, των επιστημονικών ενώσεων, των εργαζομένων στα ερευνητικά κέντρα.

Μια σειρά από σημαντικά ζητήματα και μάλιστα σε ένα νόμο που αφορά το πλαίσιο για την έρευνα και φιλοδοξεί ως τέτοιο να λειτουργήσει για δεκαετίες δεν περιγράφονται αναλυτικά ούτε πρακτικά ούτε και στο επίπεδο των πολιτικών στόχων, αλλά θα αποφασιστούν με υπουργικές αποφάσεις και προεδρικά διατάγματα, τα οποία είναι πάνω από πενήντα. Πρόκειται για μια συνήθη πρακτική των κυβερνήσεων που υποβαθμίζει την κοινοβουλευτική λειτουργία, κρύβει τις προθέσεις της Κυβέρνησης για τις οποίες και κρίνεται εντός και εκτός Βουλής, πλήττει τη διαφάνεια και τη δυνατότητα άσκησης ελέγχου και αφήνει ανεξέλεγκτη τη λειτουργία ενός σημαντικού θεσμικού πλαισίου στη στενή βούληση του εκάστοτε Υπουργού, διαλύοντας κάθε έννοια στρατηγικού σχεδιασμού για την έρευνα.

Ανάμεσα στα θέματα που επιλύονται με προεδρικά διατάγματα, όπως ανέφερα προηγουμένως, είναι και η ίδρυση νέων ερευνητικών κέντρων. Αποφασίζεται δηλαδή η διάνοιξη του καθεστώτος, όπου κάθε Υπουργός Ανάπτυξης θα ιδρύει ανεξέλεγκτα ερευνητικά κέντρα στην εκλογική του περιφέρεια, καλλιεργώντας έτσι πελατειακές σχέσεις, αλλά υποβαθμίζοντας την έρευνα, αφού και η ανάγκη τους είναι αμφιλεγόμενη, αλλά και επιπλέον χρηματοδότηση δεν προβλέπεται. Απλώς παίρνουν ένα μέρος της υπάρχουσας χρηματοδότησης και έτσι περιορίζεται το ποσό για τα υπόλοιπα ερευνητικά κέντρα.

Από την άποψη αυτή είναι χαρακτηριστικό ότι επί υπουργίας κ. Σιούφα στο Υπουργείο Ανάπτυξης ιδρύθηκαν τέσσερα νέα ερευνητικά κέντρα στην Καρδίτσα, στη Λάρισα και στα Τρίκαλα. Τώρα, γιατί όλες οι ανάγκες έπεσαν σε αυτήν την εκλογική περιφέρεια είναι προς κρίση και σχολιασμό, βεβαίως.

Θα έλεγα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι το νομοσχέδιο που έχουμε μπροστά μας είναι υλοποίηση του κυβερνητικού σχεδιασμού και ότι αυτό θα γίνεται μέσα από το Εθνικό Πρόγραμμα Έρευνας και Τεχνολογίας. Εδώ πρέπει να πούμε ότι μόνο εθνικό δεν είναι, αφού θα υλοποιηθεί κατά βάση από τις χρηματοδοτήσεις του Έβδομου Προγράμματος Πλαισίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε τομείς και προτεραιότητες που δρομολογούνται από την Κοινότητα στη λογική της ανταγωνιστικότητας με όρους αγοράς.

Θα έλεγα ότι τα ερευνητικά κέντρα συνδέονται με την οικονομική εκμετάλλευση των αποτελεσμάτων, αποκλείοντας ουσιαστικά την ενασχόληση με βασική έρευνα, με ανθρωπιστικές και εν γένει κοινωνικές επιδιώξεις, ενώ στα τεχνολογικά κέντρα ανατίθεται ακόμη και η προστασία της βιομηχανικής ιδιοκτησίας.

Είναι χαρακτηριστικό ότι ο Εθνικός Οργανισμός Έρευνας και Τεχνολογίας που ιδρύεται, που είναι ένα όργανο πολιτικού σχεδιασμού, μετατρέπεται σε νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου.

Ακόμη, ο ρόλος του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων στην έρευνα είναι συμπληρωματικός, αφού τον κύριο ρόλο τον κρατά το Υπουργείο Ανάπτυξης, ενώ η Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας θα υποταχθεί στη Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας του Υπουργείου Ανάπτυξης.

Έτσι, λοιπόν, θα έλεγα ότι με λύπη μας διαπιστώνουμε πως οι στόχοι του σχεδίου νόμου σε αυτό που αναρωτιέται ο καθένας γιατί η Κυβέρνηση έφερε αυτό το σχέδιο, είναι αρκετά αποκαλυπτικοί όσον αφορά την προσπάθεια να πιάσει το 1,5% με λογιστικούς όρους και όχι με ουσιαστική χρηματοδότηση από το Α.Ε.Π.. Δηλαδή να συνενωθούν λογιστικά κάτω από μια κοινή ομπρέλα, αυτήν της διυπουργικής επιτροπής για την έρευνα και την τεχνολογία, όλες οι δαπάνες της έρευνας σε διάφορους φορείς και Υπουργεία, ώστε να πιάσει η Κυβέρνηση πλασματικά το στόχο του 1,5% για την έρευνα, χωρίς να προχωρήσει σε αύξηση των κονδυλίων για την έρευνα.

Ακόμη, να ανοίξει η πόρτα της περαιτέρω κατεύθυνσης της

έρευνας προς την άμεση οικονομική αξιοποίηση των αποτελεσμάτων της και τη σύνδεσή της με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια και όχι με ακαδημαϊκά και με γνώμονα το κοινωνικό όφελος, ως θα όφειλε.

Με την έννοια αυτή, εμείς δεν μπορούμε καθόλου μα καθόλου να συμφωνήσουμε γι' αυτό που επιχειρείται και το οποίο θα σφραγίσει την έρευνα για τις επόμενες γενιές. Η ευθύνη είναι αποκλειστικά στις πλάτες της Κυβέρνησης, η οποία είναι υπόλογη απέναντι στις επερχόμενες γενιές, αφού η όποια γνώση αποκτήθηκε από το ερευνητικό προσωπικό με θυσίες δίνεται χάρισμα στις δυνάμεις της αγοράς.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ και εγώ, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του ΛΑ.Ο.Σ. κ. Ηλίας Πολατίδης.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το παρόν νομοσχέδιο έχει τον πολύ φιλόδοξο τίτλο «Θεσμικό πλαίσιο έρευνας και τεχνολογίας» και άλλες διατάξεις και έχει σκοπό να δημιουργήσει όπως έχει αναφερθεί το πλαίσιο το οποίο θα καθορίσει ό,τι έχει σχέση με την έρευνα και τεχνολογία για τις επόμενες δεκαετίες δύο ή και περισσότερες στην Ελλάδα.

Ακούγοντας τις προγραμματικές δηλώσεις του Πρωθυπουργού όταν γινόταν η σχετική συζήτηση, άκουσα με πολλή χαρά να αναφέρεται στην κοινωνία της γνώσης και ότι εφόσον και οι εκλογές έγιναν με σκοπό να μπορέσει να καταρτιστεί αυτός ο προϋπολογισμός, περιμέναμε όλοι να δούμε τι ακριβώς θα προβλέπει γι' αυτήν την κοινωνία της γνώσης, γι' αυτήν την έρευνα και την τεχνολογία ο νέος προϋπολογισμός, ο οποίος μάλιστα ήταν το σοβαρό εθνικό θέμα για το οποίο έγιναν οι εκλογές.

Φυσικά είχαμε τις ίδιες μεγαλοστομίες και από τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ο οποίος αναφέρθηκε φυσικά και αυτός στην κοινωνία της γνώσης, στην «πράσινη» οικονομία κ.λπ..

Όταν είδαμε όμως τον προϋπολογισμό ξαφνικά πέσαμε από τα σύννεφα, διότι είδαμε οι δαπάνες οι οποίες προβλέπονται από εθνικούς πόρους να είναι μόλις στο 0,0052 του προϋπολογισμού, ήτοι 3.000.000 ευρώ. Τώρα, πώς θα γίνει αυτή η κοινωνία της γνώσης την οποία οραματίζεται ο κύριος Πρωθυπουργός και η Κυβέρνησή του μόνο με 3.000.000 ευρώ και όταν μεταξύ 2005 και 2008 είναι από τους ελάχιστους κωδικούς στον προϋπολογισμό που έχει 47% μείωση στο συνολικό ποσό και από ευρωπαϊκούς πόρους και από ελληνικούς, αυτό είναι απορίας άξιο.

Στην αιτιολογική έκθεση που στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο νομίζω ότι έχει πολλή σημασία και θα έπρεπε κανονικά να έχει πολύ μεγαλύτερο βάρος απ' ό,τι έχει το ίδιο το νομοσχέδιο, αναφέρονται ορισμένα πράγματα. Και αναφέρεται ότι μία από τις αιτίες των προβλημάτων στην έρευνα είναι ότι δεν προβλέπονται αρκετά χρήματα από τον κρατικό προϋπολογισμό και κυρίως καλύπτονταν η έρευνα στην Ελλάδα –και το γνωρίζουμε αυτό– από τα ευρωπαϊκά προγράμματα. Τι γίνεται λοιπόν γι' αυτό το πράγμα; Το παραμικρό.

Η κοινωνία της γνώσης γενικώς τοποθετείται γενικά από αυτούς οι οποίοι προσπαθούν να δώσουν ένα άλλοθι στο φιλελευθερισμό, ως εκείνο εκεί το κομμάτι το οποίο θα αντικαταστήσει την παραγωγική υποδομή, η οποία φεύγει προς τις χώρες χαμηλού εργατικού δυναμικού. Έτσι, περνάει αυτό το ψέμα προς τις κοινωνίες και τις προηγμένες χώρες, τις καπιταλιστικές, αλλά και τη δική μας, ότι δεν είναι και πολύ κακό το ότι φεύγουν οι παραγωγικές υποδομές, δεν είναι κακό το ότι φεύγουν οι επιχειρήσεις και συνεπώς οι ευρωπαϊκές αλλά κυρίως η ελληνική, που μας ενδιαφέρει, οικονομία μετατρέπεται σε μία οικονομία κυρίως εμπορικών κέντρων και καταναλωτισμού, διότι με την κοινωνία της γνώσης, με την επένδυση στην έρευνα και στην τεχνολογία θα γίνει δυνατό να μπορέσουμε να πάμε σε καλύτερη απασχόληση, σε καλύτερη κοινωνική ευημερία και σε καλύτερο περιβάλλον. Αυτό όμως είναι απλώς ένα φύλλο συκής, το οποίο προσπαθεί να κρύψει τη δεινή πραγματικότητα

στην οποία είναι οι ευρωπαϊκές οικονομίες αλλά και η ελληνική.

Όσες στρατηγικές της Λισαβόνας και αν γίνουν, από τη στιγμή που το μόνο που θα υπάρχει στην Ευρωπαϊκή Ένωση θα είναι, όπως αυτό που βλέπουμε και τριγύρω μας, αντιπροσωπεύει αυτοκινήτων που θα παράγονται αλλού, πολυεθνικές οι οποίες θα πουλάνε προϊόντα σκουπίδια από την Κίνα σε τεράστια εμπορικά κέντρα, επιχειρήσεις ψυχαγωγίας, κινηματογράφων και fast food, εκεί δεν θα έχουμε καμμία προοπτική για απασχόληση, για ανάπτυξη και για όλα αυτά.

Θέλω να δούμε και τι έχουν κάνει οι κυβερνήσεις που έχουν περάσει αυτά τα τελευταία χρόνια, όσο ισχύει τουλάχιστον από το 1985 και μετά αυτός ο νόμος για την έρευνα. Θα πω μόνο ότι μόλις το 2005 η Ελλάδα μπήκε στην Ευρωπαϊκή Διαστημική Υπηρεσία, για να δούμε πόσο μεγάλο ήταν το ενδιαφέρον όλων αυτών που κόπτονται σήμερα για την έρευνα και την τεχνολογία. Η Ελλάδα ήταν η μοναδική χώρα -πλην του Λουξεμβούργου, το οποίο λόγω μεγέθους δεν θέλει να συμμετάσχει στην Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Διαστήματος- από την Ευρώπη των δεκαπέντε, των παλιών μελών που μπήκε σε αυτήν την υπηρεσία μόλις το 2005.

Ακούσαμε εδώ να λέγεται και από τους εισηγητές ότι προσαυθούμε να πάμε στο ποσοστό του 1,5%, που είναι ο ευρωπαϊκός μέσος όρος. Γιατί υπάρχει αυτή η αριθμολαγνεία με τους μέρους όρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Αν δούμε ότι σε μας για να αναπτυχθεί αυτό που θέλουμε πραγματικά χρειάζομαστε το 2% ή το 3% ή το 5%, δεν θα το δώσουμε; Το κριτήριό μας τι είναι; Να αποφύγουμε κάποια αρνητικά δημοσιεύματα, τα οποία θα λένε ότι η Ελλάδα υστερεί, είναι στην τάδε θέση; Η Ελλάδα πρέπει να είναι στη θέση στην οποία κρίνει ότι τις επιβάλλουν οι ανάγκες της.

Ένα επίσης πολύ κακό, το οποίο υπάρχει σ' αυτήν τη δημιουργική λογιστική, που ένθεν και ένθεν των δύο καθεστωτικών κομμάτων χρησιμοποιείται, είναι ότι υπάρχει και η πρόβλεψη οποιαδήποτε έρευνα, όπως αναφέρεται και στην αιτιολογική έκθεση, πρέπει να συνδεθεί με κάποιους ευρωπαϊκούς στόχους. Επειδή οι ανάγκες της ελληνικής οικονομίας είναι σαφώς διαφορετικές απ' ότι είναι οι ανάγκες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, υπάρχει ο κίνδυνος απλώς εμείς να ξοδεύουμε χρήματα, να ξοδεύει χρήματα το ελληνικό δημόσιο, προκειμένου να γλιτώσουν τις αντίστοιχες δαπάνες κάποιες χώρες, οι οποίες μπορούν να αξιοποιήσουν αυτήν τη βασική έρευνα. Παραδείγματος χάριν, μπαίνει ένα ελληνικό ερευνητικό κέντρο απ' αυτά που γνωρίζουμε ότι υπάρχουν και μπορούν να φέρουν σε πέρας ένα τέτοιο έργο, με ένα αντίστοιχο σουηδικό κέντρο σε ένα ερευνητικό πρόγραμμα κοινό για μια βελτίωση των διαδικασιών και της ποιότητας του χάλυβα κατασκευών. Δεν υπάρχει η αντίστοιχη ελληνική εταιρεία, η οποία θα αξιοποιήσει αυτό το πρόγραμμα. Γιατί να ξοδέψει τα χρήματα το ελληνικό δημόσιο, ούτως ώστε να μειώσει τη συνεισφορά της η χώρα εκείνη η οποία μπορεί αμέσως να εφαρμόσει αυτά τα αποτελέσματα της έρευνας; Σε αυτόν τον τομέα γιατί πρέπει σώνει και καλά να υπάρχει αυτό; Υπάρχουν δύο αντικρουόμενες προβλέψεις. Από τη μία υπάρχει η πρόβλεψη να έχουμε μεγαλύτερους εθνικούς πόρους, διότι βλέπουμε ότι δημιουργεί μια παθολογία η τεράστια εξάρτηση από τους ευρωπαϊκούς πόρους, και από την άλλη προτείνουμε να υπάρχει οποιαδήποτε η ευρωπαϊκή συνεργασία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**)

Η ευρωπαϊκή συνεργασία, όπως έχει υπάρξει και έχει γραφτεί πολλές φορές, δεν δημιουργεί τα οφέλη εκείνα της μεταφοράς τεχνολογίας, απλώς λειτουργεί στο να παρέχει σε χαμηλές τιμές ερευνητές Έλληνες με μισθούς -διότι οι μισθοί των Ελλήνων ερευνητών δεν έχουν καμμία σχέση με αυτούς των Ευρωπαίων ερευνητών- να δίνει σχεδόν δωρεάν αποτελέσματα σε κάποιες άλλες χώρες. Να υπάρχει δηλαδή μια εκμετάλλευση των Ελλήνων ερευνητών από ξένες χώρες και να μην υπάρχει η έστω μικρή αυτή δαπάνη να δίνει κάποιο αποτέλεσμα στην Ελλάδα.

Ποια είναι τα προβλήματα της έρευνας σύμφωνα και με την εισηγητική έκθεση. Αναφέρεται ότι πρέπει να γίνουν οικονομίες κλίμακος. Την ίδια ώρα, όμως, 8.000.000 ευρώ, όπως λέει η

έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, θα πάνε για τη λειτουργία του Εθνικού Οργανισμού Έρευνας και Τεχνολογίας. Αν δούμε ότι 8.000.000 ευρώ είναι η νέα δαπάνη η οποία προβλέπεται μόνο για τη λειτουργία του Οργανισμού, δηλαδή για γραφειοκρατικές δαπάνες και έχουμε μόνο 3.000.000 δημόσια δαπάνη, για ποια οικονομία κλίμακος μιλάμε; Άρα, εδώ δημιουργείται μια τεράστια σπατάλη.

Αναφέρεται ότι πρέπει να υπάρξει συνέργεια ερευνητών και πανεπιστημιακών. Κι αυτό δεν ορίζει το νομοσχέδιο πώς θα γίνει. Ελπίζουμε με τον πολύ μεγάλο αριθμό υπουργικών αποφάσεων που προβλέπονται, να δοθεί κάποια λύση εκεί.

Αναφέρεται, επίσης, αυτό που είπα και πριν, να γίνει ένταξη των ερευνητών σε διεθνή προγράμματα χωρίς πάλι να εξετάζεται πώς να συμβαδίζει με τους ελληνικούς στόχους. Είναι δυνατόν να γίνουν προγράμματα τα οποία θα είναι συμβατά με τους ελληνικούς στόχους; Αυτούς δεν τους ξέρουμε ακόμη, θα τους δημιουργήσει αυτό το πολυδαίδαλο σύστημα της διυπουργικής, του Ε.Σ.Ε.Τ., του Ε.Ο.Ε.Τ. και των ερευνητικών κέντρων. Πώς θα βρεθούν σε συνέργεια με τους ευρωπαϊκούς στόχους; Ούτε αυτό αναφέρεται.

Επίσης, θα αναφέρω και κάποια άλλα προβλήματα τα οποία δεν κατονομάζονται μέσα στο νομοσχέδιο και στην έκθεση: Είναι η πάρα πολύ χαμηλή χρηματοδότηση σε αστεία επίπεδα. Η καθυστέρηση της πληρωμής αυτών των χρηματοδοτήσεων, η οποία μετατρέπει τους διευθυντές των ερευνητικών κέντρων σε κυνηγούς ευρωπαϊκών προγραμμάτων, για να μπορέσουν να καλύψουν στοιχειωδώς τα έξοδα των κέντρων και τους μισθούς των ερευνητών.

Όπως και να το κάνουμε, η έρευνα τουλάχιστον η τεχνολογική που εγώ σ' αυτήν έχω μεγαλύτερη εμπειρία και μπορώ να πω, κοστίζει, διότι χρειάζεται κάποιος εξοπλισμός ο οποίος είναι εξειδικευμένος και είναι ακριβός.

Όλα αυτά τα παραπέμπετε εσείς σε κάποιους, στέλνετε τους διευθυντές των ερευνητικών κέντρων να γίνουν χρηματοδότες, να ψάχνουν χρηματοδοτήσεις και των ερευνητών των ίδιων και του εξοπλισμού, χωρίς να δίνετε εσείς κάποιο διέξοδο σ' αυτά τα προβλήματα. Η χρηματοδότηση είναι κυρίως από ευρωπαϊκούς πόρους.

Η δυσκολία μετατροπής της έρευνας σε καινοτόμα προϊόντα. Γιατί ισχύει αυτό; Δεν αναφέρει και εδώ τίποτα το νομοσχέδιο. Θα πω ένα βασικό όρο. Είναι ότι τα κριτήρια με τα οποία χρηματοδοτούν τα τραπεζικά ιδρύματα τις επιχειρήσεις, είναι το κριτήριο του άμεσου κέρδους ή της οικονομικής επιφάνειας του επιχειρηματία. Οι επιχειρήσεις οι καινοτόμες κατά κύριο λόγο, αυτές που θα μπορούσαν να στηθούν γύρω από ένα δίπλωμα ευρεσιτεχνίας ή αυτές οι οποίες μπορούν να αξιοποιήσουν για να παράγουν ένα προϊόν, κάποια τέτοια διπλώματα, είναι μικροί μεγέθους, συνήθως δεν έχουν την απαιτούμενη χρηματοδότηση και όταν χτυπάνε την πόρτα των τραπεζικών ιδρυμάτων, εκεί αντιμετωπίζουν την αδιαφορία. Προτιμούν οι τράπεζες να χρηματοδοτούν τα εμπορικά κέντρα κάποιων μεγαλοσχημάτων που πούλησαν τα πλοία τους και ξαφνικά θέλουν να γεμίσουν όλη την Ελλάδα με εμπορικά κέντρα, παρά να χρηματοδοτήσουν τις επιχειρήσεις οι οποίες πραγματικά θα φέρουν όφελος και ανάπτυξη στην ελληνική οικονομία.

Τα μεταπτυχιακά γίνονται πολλές φορές με αποκλειστικό γνώμονα να δημιουργήσουν προσόντα για να συμμετάσχουν οι μεταπτυχιακοί φοιτητές αφού πλέον λάβουν το δίπλωμά τους με καλύτερους όρους για μια θέση στο δημόσιο. Άρα δεν έχουν το αποτέλεσμα αυτό που θέλουμε εμείς ή έχουν ένα αποτέλεσμα σε μια πολύ βαθιά βασική έρευνα στην οποία είναι πολύ δύσκολο φυσικά να φέρει και αποτελέσματα οικονομικά. Υπάρχει μια υπερπροσφορά ερευνητών η οποία οδηγεί και αυτή σε μια παθολογία.

Τι κάνει το νομοσχέδιο για όλα αυτά τα προβλήματα που έχω αναφέρει; Δεν λύνει το θέμα της χρηματοδότησης. Ανέφερα και πριν ότι εάν κρίνουμε ότι είναι να πάει στο 4,5%, να πάει στο 4,5%. Γιατί πάμε κατευθείαν στο μέσο ευρωπαϊκό όρο; Αυτή η αριθμολαγνεία δεν νομίζω ότι μπορεί να μας πάει μπροστά. Αντί για τις οικονομίες κλίμακος, προβλέπονται σπατάλες και το μόνο θετικό που προβλέπει ή αρνητικό, αναλόγως πώς θα το δει

κανείς είναι ότι με κάποια κριτήρια θα μπορούν να κλείνουν και ερευνητικά κέντρα, τα οποία θα διαπιστωθεί ότι δεν εκπληρώνουν το σκοπό τους. Και εδώ φυσικά υπάρχει ο κίνδυνος τα κριτήρια αυτά να είναι αδιαφανή, διότι και αυτά τα κριτήρια παραπέμπονται στις υπουργικές αποφάσεις.

Δεν δίνει επαρκή κίνητρα για την επιστροφή από το εξωτερικό. Τα κίνητρα τα οποία δίνει για την επιστροφή Ελλήνων ερευνητών, οι οποίοι διαπρέπουν στο εξωτερικό, είναι αστεία και αμφιβάλλω αν έστω και έναν ερευνητή θα μπορέσετε να προσελκύσετε με τα κίνητρα τα οποία δίνετε.

Στη μόνη περίπτωση που μπαίνει σε μια λογική το να δώσει κάποιο στοιχείο ποσοτικό για τη χρηματοδότηση, είναι στο ποσοστό στον αμυντικό προϋπολογισμό, στο οποίο όμως ενώ μιλάμε για ένα νομοσχέδιο έρευνας και τεχνολογίας, αντί να δίνετε ελάχιστο ποσοστό, δίνετε μέγιστο. Λέτε «μέχρι 1%». Το «μέχρι 1%» σημαίνει ότι μπορεί να είναι και μηδέν. Νομίζω ότι θα έπρεπε να δίνουμε ελάχιστο ποσοστό για να εξασφαλίζουμε κάποια χρηματοδότηση σε κάποια προγράμματα. Με το να δίνουμε μέγιστο τι θέλουμε να κάνουμε; Ποιος έχει βάλει αυτόν τον όρο; Δεν μπορώ να το κατανοήσω.

Δεν κάνει τίποτα για τη χρηματοδότηση των καινοτόμων επιχειρήσεων από τράπεζες. Εκεί που μιλάμε για τη διασύνδεση, αναφέρεται κυρίως σε μεγάλες επιχειρήσεις, διότι αυτά τα άτομα που θα προέρχονται, θα μπαίνουν στο συμβούλιο από τις επιχειρήσεις αναφέρετε ότι θα είναι άτομα τα οποία έχουν εγνωσμένο κύρος, άρα θα είναι από μεγάλες επιχειρήσεις.

Δεν νομίζω ότι κάποια μικρή επιχείρηση έστω των τριάντα, σαράντα, πενήντα, εκατό ατόμων είναι δυνατό να απασχολεί άτομα τα οποία να έχουν ίσα ακαδημαϊκά κριτήρια με τους ερευνητές που προέρχονται από πανεπιστήμια.

Δημιουργείται αυτή η διυπουργική επιτροπή η οποία αμφιβάλλω αν ποτέ θα συνέλθει, διότι υπάρχει το Ε.Σ.Ε.Τ., το Εθνικό Συμβούλιο Έρευνας και Τεχνολογίας, το οποίο απευθύνεται απευθείας στον Πρωθυπουργό. Ποιος ο λόγος να υπάρχει ξανά μία διυπουργική επιτροπή από έξι-εφτά Υπουργούς, η οποία θα αποφασίζει για τις προτάσεις του Ε.Σ.Ε.Τ.; Δηλαδή υπάρχει περίπτωση κάποιος να αλλάξει τη γνώμη του Πρωθυπουργού; Δεν υπάρχει το υπουργικό συμβούλιο, όπου όταν τίθεται τέτοιο θέμα μπορεί να συζητηθεί και να φέρουν τη γνώμη τους όλοι οι Υπουργοί, όχι μόνο αυτοί που προβλέπονται μέσα στη διυπουργική;

Είναι θετικό το ότι το νομοσχέδιο προβλέπει η έρευνα να φύγει από εθνικούς πόρους, αν και δεν προβλέπει πώς ακριβώς θα γίνει αυτό, ούτε προβλέπει το ύψος αυτής της χρηματοδότησης. Δεν δίνει κανένα κίνητρο για να μην φύγουν κατ' αρχάς αυτοί οι ερευνητές στο εξωτερικό, όπου θα έχουμε μία απομύζηση ελληνικών εγκεφάλων προς τις χώρες της Ευρώπης, της Αμερικής και της Αυστραλίας, κάτι που προβλέπεται.

Εμείς απορρίπτουμε και καταπιφίζουμε επί της αρχής το παρόν νομοσχέδιο, διότι δεν λύνει τα καίρια προβλήματα στα οποία αναφέρθηκα, αυξάνει τη γραφειοκρατία, δεν δημιουργεί ποιοτικά και ποσοτικά κριτήρια και στόχους με τους οποίους θα γίνει ο έλεγχος, αν πραγματικά έχουν υλοποιηθεί αυτοί οι στόχοι. Όλα παραπέμπονται σε υπουργικές αποφάσεις και σε προεδρικά διατάγματα, τα οποία δεν μπορούμε να συνυπολογίσουμε για να ξέρουμε πόσο αποδοτικά θα είναι. Αυτά μπορούν να αλλάζουν ανά πάσα στιγμή και έτσι ό,τι και να ψηφίσουμε σήμερα δεν θα έχει καμμία σημασία.

Το βασικότερο είναι ότι δεν εξασφαλίζει ότι η επένδυση που θα γίνει από τον ελληνικό λαό θα έχει πράγματι όφελος γι' αυτόν. Θα μπούμε στη διαδικασία και τα ερευνητικά κέντρα να είναι ακόμα ένας τρόπος βολέματος «ημετέρων», ένας τρόπος να βάλουμε κάποιους στόχους και να βγάλουμε κάποια ωραία δημοσιεύματα στις εφημερίδες, αλλά δεν θα έχουμε πραγματικά κανένα όφελος για τον ελληνικό λαό, γι' αυτό και το καταπιφίζουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστούμε τον κύριο συνάδελφο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στον κατάλογο των ομιλητών.

Το λόγο έχει ο κ. Δερμεντζόπουλος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είχα την ευκαιρία, τόσο στην προηγούμενη κοινοβουλευτική θητεία όσο και στην παρούσα, να είμαι μέλος της Ειδικής Επιτροπής Έρευνας και Τεχνολογίας της Βουλής. Έτσι είμαι σε θέση να γνωρίζω καλύτερα από κάποιους εξ υμών την κατάσταση στην οποία βρίσκεται τόσο η έρευνα όσο και η τεχνολογία στη χώρα μας. Λέω «ευκαιρία» και όχι «ευτυχία» όχι τόσο για την «εμβρυακή» μορφή, που έχουν αυτά τα δύο, αλλά και για έναν επιπλέον λόγο.

Κύριε Πρόεδρε, έχουμε μία κοινοβουλευτική επιτροπή πλήρως υποβαθμισμένη, χωρίς τη στοιχειώδη αρμοδιότητα να συμμετέχει έστω και άτυπα στη διαμόρφωση, στη διατύπωση απόφασης ακόμα και σε τούτο το νομοσχέδιο. Πληροφορηθήκαμε ως μέλη αυτής της Επιτροπής Έρευνας και Τεχνολογίας την κατάθεση αυτού του νομοσχεδίου για την έρευνα και την τεχνολογία από τις εφημερίδες. Για ποια επιτροπή λοιπόν και για ποιες αρμοδιότητες μπορούμε να συζητάμε;

Έτσι, λοιπόν, δοθείσης της ευκαιρίας τίθεται και ένα θέμα αναθεώρησης του Κανονισμού της Βουλής για ουσιαστικότερη και πιο επωφελή κοινοβουλευτική εργασία των ειδικών επιτροπών.

Τώρα θα μιλήσω επί του νομοσχεδίου. Θα παραλείψω τις γενικές τοποθετήσεις σχετικά με την ανάγκη στήριξης και τις ωφέλειες των ερευνητικών και των τεχνολογικών πρωτοβουλιών ως αυτονόητες. Γίνεται δεκτό ως αξίωμα ότι η προωθημένη έρευνα και η τεχνολογική ανάπτυξη οδηγούν στη συνολική οικονομική ανάπτυξη και πρόοδο.

Το παράδειγμα της κοινοτικής πολιτικής είναι χαρακτηριστικό, με την καθιέρωση κατά τη στιγμή της ωρίμανσής της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας.

Οι απαιτήσεις πλέον είναι αυξημένες. Το επίπεδο της βασικής εκπαίδευσης έχει περάσει ανεπιστρεπτή. Η προώθηση με ερευνητικές μεθόδους κρίνεται πια απαραίτητη, όχι μόνο βελτιωτικά αλλά ως επιβίωσή της. Σε όλους τους τομείς της ανθρώπινης δραστηριότητας απαιτείται πέρα από τη βασική, η σχολαστική και η εξειδικευμένη ενασχόληση και γνώση, που θα μπορέσει να οδηγήσει σε ένα επόμενο επίπεδο.

Παρατηρούμε τα παραδείγματα διάφορων χωρών και την αγωνία τους να επικεντρωθούν και να τονώσουν ακριβώς αυτές τις πτυχές. Στη Φινλανδία αυτό που χαρακτήρισε, για παράδειγμα, τη χώρα, ήταν μια δραστική πολιτική καινοτομιών, που οικοδομήθηκε πάνω σε σαφείς κατευθύνσεις. Ένα βασικό κλειδί ήταν ότι υπήρξε μία ενεργητική δημόσια πολιτική καινοτομιών. Αυτή στηρίχθηκε σε έναν υψηλό ρυθμό επενδύσεων σε έρευνα και ανάπτυξη, κάτω από την αποφασιστική καθοδήγηση, χωρίς, όμως, κρατικές παρεμβάσεις του Συμβουλίου Επισημοποίησης και Τεχνολογικής Πολιτικής.

Στην περίπτωση της Γαλλίας κεντρικός στόχος της υπήρξε η αναγέννηση της ικανότητάς της για καινοτομίες σε επίπεδο παγκόσμιας οικονομίας, η καρδιά, δηλαδή, της επέκτασης της ανταγωνιστικότητας και της οικονομικής ανάπτυξης. Διπλάσιασε τη χρηματοδότηση του Κέντρου για Βιομηχανική Καινοτομία, αύξησε τα ποσά χρηματοδότησης του Εθνικού Κέντρου Ερευνών.

Τα τελευταία χρόνια παρατηρούνται σημαντικές αυξήσεις στα ποσά που διατίθενται σε έρευνα και ανάπτυξη σε χώρες της Ασίας, που, όμως, σε πολλές χώρες δεν συναντούν την αντίστοιχη βελτίωση της ποιότητας των πανεπιστημιακών σπουδών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα μας οφείλει να προχωρήσει. Πρέπει να πετάξουμε από πάνω μας τη νοοτροπία της μιζέριας, της απαισιοδοξίας. Διαθέτουμε το ανθρώπινο δυναμικό, ανθρώπους άξιους και ικανούς να εργαστούν και να πραγματοποιήσουν μεγάλα επιτεύγματα στους τομείς τους. Σ' αυτό ακριβώς το σημείο η πολιτεία οφείλει να θέσει τις βάσεις και να δημιουργήσει όλες τις προϋποθέσεις, για να επιτρέψει την προώθηση της τεχνολογίας και της έρευνας, γιατί, ας μην κρυβό-

μαστε, μέχρι σήμερα δεν υπήρχε τίποτε.

Αναρωτήθηκε ο εισηγητής της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης γιατί δεν αξιοποίησε αυτή η Κυβέρνηση αυτά που παρέλαβε από την προηγούμενη το 2004. Το ερώτημα είναι τι παρέλαβε σ' αυτόν τον τομέα το 2004, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Το απόλυτο μηδέν. Αυτός που επιθυμούσε να ασχοληθεί, όχι μόνο δεν είχε έρεισμα αλλά αντιμετώπιζε συνθήκες που τον απέτρεπαν από το να το κάνει. Και, όμως, υπάρχουν νέοι άνθρωποι που επιζητούν, που ψάχνουν πεδίο να διοχετεύσουν τη γνώση, τη σκέψη. Να βοηθηθούν για να βοηθήσουν.

Μιλώ καθημερινά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τα παιδιά μου, με τους φίλους τους και με πολλά νέα άτομα, που καταφεύγουν σε κέντρα έρευνας και βιβλιοθήκες του εξωτερικού, γιατί μόνο εκεί μπορούν να βρουν αυτό που ψάχνουν. Και μόνον αυτοί έχουν τη δυνατότητα. Όλοι οι υπόλοιποι; Πόσο σπαταλημένο άραγε ανθρώπινο δυναμικό μπορεί να αντέξει αυτή η χώρα;

Οφείλουμε, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στους νέους συμπολίτες μας, αλλά και στη χώρα, να καταβάλουμε κάθε δυνατή προσπάθεια για να αναβαθμίσουμε το επίπεδο της έρευνας και της τεχνολογικής εξέλιξης εντός των συνόρων μας. Να αξιοποιήσουμε το υπάρχον ανθρώπινο δυναμικό μας και να καταστήσουμε τη χώρα μας ανταγωνιστική στη διεθνή ερευνητική πραγματικότητα.

Πρέπει στα επόμενα χρόνια η χώρα να διαθέτει κέντρα μέσα στα οποία οι επιστήμονές μας θα έχουν τις υποδομές να εργάζονται, να ανταλλάσσουν γνώση, να πειραματίζονται. Οι επιχειρήσεις θα ανατρέχουν σ' αυτά για να προμηθεύονται την πληροφορία που επιθυμούν και δεν θα στρέφονται για τεχνονγνωσία στο εξωτερικό. Οι βιβλιοθήκες και τα εργαστήριά τους πρέπει να είναι πλήρη και ικανά να ικανοποιήσουν την οποιαδήποτε αναζήτηση. Αυτά είναι τα κενά που πρέπει να καλύψουμε και συνάμα αυτός είναι ο στόχος που πρέπει να πετύχουμε.

Αυτό το νομοσχέδιο θέτει ένα ουσιαστικό θεσμικό πλαίσιο, προκειμένου να ενισχυθεί η βασική έρευνα και να υποστηριχθεί με εθνική χρηματοδότηση. Γιατί το ξέρουμε όλοι μας, και όχι μόνο εσείς, συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, ότι είναι απαραίτητη η αύξηση της χρηματοδότησης γι' αυτά τα πράγματα, αλλά τουλάχιστον εμείς ενεργούμε προς αυτήν την κατεύθυνση και δεν ασκούμε απλά στείρα κριτική.

Έτσι, λοιπόν, προβλέπεται το Εθνικό Πρόγραμμα Έρευνας και Τεχνολογίας, στο πλαίσιο του οποίου θα εκτελούνται ερευνητικά έργα, θα εκπονούνται μελέτες, θα εφαρμόζονται προγράμματα και δράσεις.

Στόχος είναι να διατίθενται στην έρευνα, την τεχνολογία και την καινοτομία πόροι ίσοι με το 1,5% του Α.Ε.Π. μέχρι το 2013, αξιοποιώντας πλήρως το Ε.Σ.Π.Α. και το 7ο Πρόγραμμα-Πλαίσιο για την Έρευνα. Προβλέπονται τα όργανα της ερευνητικής πολιτικής που θα πραγματοποιούν το σχεδιασμό, την εφαρμογή, τη διαχείριση και τον έλεγχο του προγράμματος. Θα τα πούμε αναλυτικότερα και στην κατ' άρθρο συζήτηση.

Ιδιαίτερα σημαντικό είναι ότι για πρώτη φορά θεσπίζονται μέθοδοι αξιολόγησης των ερευνητικών φορέων και ότι δίνεται έμφαση ρητώς στην ανάπτυξη συνεργασιών τους με βαλκανικούς, ευρωπαϊκούς και διεθνείς διακυβερνητικούς οργανισμούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν διάφοροι τρόποι χάραξης και άσκησης πολιτικής όπως η θεσμοθετημένη δράση, η στείρα αντιπολιτευτική αδράνεια, η λαϊκιστική κριτική. Η Κυβέρνηση έχει επιλέξει τον πρώτο δρόμο. Οφείλουμε όλοι σε αυτή την Αίθουσα με τον ένα ή με τον άλλο τρόπο να δράσουμε. Η Κυβέρνηση το έκανε με την κατάθεση αυτού του νομοσχεδίου. Εσείς οφείλετε να προτείνετε και να συνεισφέρετε στην προσπάθεια αυτή και όχι να αρνείσθε και να απορρίπτετε. Γιατί τελικά απορρίπτοντας την ουσία του θέματος, αρνείσθε την προσπάθεια προόδου και οργάνωσης.

Η έρευνα και η τεχνολογία –τελειώνοντας έχω να προσθέσω, κύριε Πρόεδρε– δεν είναι πια η πρόκληση του αύριο. Είναι το σήμερα και απαιτεί άμεσα και επιτακτικά τη μέγιστη ώθηση, προκειμένου να λειτουργήσει και να παράξει αποτελέσματα για όλη τη χώρα και για όλους τους πολίτες.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστούμε κι εμείς τον κ. Δερμεντζόπουλο.

Το λόγο ο κ. Κωνσταντίνος Γείτονας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε το θεσμικό πλαίσιο –λέω τον τίτλο του νομοσχεδίου– «έρευνας και τεχνολογίας». Και χαίρομαι που είναι εδώ ο Υφυπουργός Παιδείας, διότι θέλω κατ' αρχάς να κάνω μία εννοιολογική, γραμματική παρατήρηση.

Κατά τον κ. Δεσποτόπουλο –κι εγώ είμαι σύμφωνος με αυτό– η λέξη «τεχνολογία» είναι λάθος. Δεν αποδίδει αυτό που θέλουμε. Η σωστή έννοια είναι «τεχνική». Η «τεχνολογία» ήρθε ως μετάφραση στο «technology». Έφυγε από δω ως «τεχνική», έγινε «technology» και ξαναήρθε ως «τεχνολογία». Και πράγματι, έχει δίκιο –ο κ. Δεσποτόπουλος– και γι' αυτό θυμίζω αυτήν την παρατήρηση.

Διότι, τι θα πει θεσμικό πλαίσιο έρευνας –κατανοητό– και «τεχνολογίας»; Είναι σαν να λέγαμε «θεσμικό πλαίσιο φιλολογίας». Κάποτε πρέπει ουσιαστικά να αλλάξουμε ορολογία. Δεν έχει η αναφορά μου την έννοια, για να αλλάξει τώρα. Το βάζω όμως ως ένα ζήτημα. Πραγματικά δεν αποδίδεται. Είναι άλλο το να λέμε «τεχνολογική ανάπτυξη», «τεχνολογική έρευνα». Η «τεχνολογία» κατά το «φιλολογία» δεν αποδίδει εν πάση περιπτώσει αυτό που θέλουμε να πούμε, δηλαδή τις εξελίξεις όσον αφορά σε προϊόντα, σε μεθόδους κ.λπ. με βάση τη γνώση.

Έρχομαι τώρα στο θέμα του νομοσχεδίου. Πιστεύω ότι το ζητούμενο και με αυτό το νομοσχέδιο, δηλαδή την αλλαγή του θεσμικού πλαισίου, είναι η ανάπτυξη της έρευνας και της «τεχνολογίας» –και χρησιμοποιώ τον ίδιο όρο, απλά για να συνεννοούμεθα– στην πατρίδα μας.

Ειπώθηκε και προηγουμένως ότι στην εποχή της παγκοσμιοποίησης, της παγκοσμιοποίησης –όπως μπορούμε να το πούμε– η επένδυση στον άνθρωπο, στη γνώση, στην έρευνα, στην καινοτομία, είναι βασικός συντελεστής για τη νέα οικονομία. Δηλαδή συντελεστής οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης. Γι' αυτό και γίνεται αγώνας δρόμου στις χώρες για τη συμμετοχή τους σε αυτό που λέγεται «κοινωνία της γνώσης».

Για την έρευνα μάλιστα, θέλω να τονίσω κάτι. Διότι παρεξήγησε τη θέση του Π.Α.Σ.Ο.Κ., απ' ό,τι είδα στα πρακτικά της επιτροπής, ο εισηγητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας. Γιατί εμείς δεν είμαστε αντίθετοι με την άποψη ότι η έρευνα αυτή καθ' εαυτή είναι ένα κοινωνικό αγαθό. Ασφαλώς και είναι, καθώς συμβάλλει στην υπηρέτηση –να φέρω ένα παράδειγμα από χώρο που μου είναι και πιο πρόσφορος– βασικών αγαθών, όπως είναι η υγεία. Αλλά και η Παιδεία.

Και πράγματι έχουμε μεγάλη καθυστέρηση όσον αφορά τα ζητήματα έρευνας και καινοτομίας. Η ανάπτυξη δε της έρευνας δεν είναι μόνο εθνική αναγκαιότητα, αλλά είναι και ένας κοινωνικός στόχος, όπως έχει προσδιοριστεί από τη στρατηγική της Λισαβόνας.

Παρά τις μεγαλόστομες προεκλογικές σας διακηρύξεις, με την Κυβέρνησή σας σε όλη την τετραετία, η χώρα μας στον τομέα έρευνας και τεχνολογίας όχι μόνο δεν έκανε βήματα μπροστά, αλλά οπισθοδρόμησε.

Ας πάρω για παράδειγμα τη χρηματοδότηση. Το 2003 ήταν στο 0,63% του Α.Ε.Π. και σήμερα είναι στο 0,61%, όταν μάλιστα είχαμε υποθετήσει τότε ως στόχο ότι το 2013 θα έπρεπε να πάμε στο 1,5%.

Επομένως, έχουμε μία χαμένη τετραετία. Το χειρότερο, όμως, είναι ότι έχουμε και απόκλιση από τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είμαστε στο ένα τρίτο του συνόλου των είκοσι πέντε, δηλαδή του μέσου ευρωπαϊκού όρου, ως προς τις πιστώσεις. Αναφέρθηκε και προηγουμένως ότι χώρες, όπως η Σουηδία και η Φιλανδία, δαπανούν έξι φορές περισσότερα κονδύλια.

Επίσης, είμαστε και στην καινοτομία ουραγοί, με βάση τα στοιχεία.

Σε αντίθεση με ό,τι συμβαίνει στις άλλες χώρες –και αυτό είναι συζητήσιμο– στην Ελλάδα...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συγγνώμη, κύριε

Γείτονα.

Κύριοι συνάδελφοι που κάθεστε στο βάθος, σας παρακαλώ πολύ. Συνομιλείτε, ακούγεστε, ενοχλείτε.

Συνεχίστε, κύριε Γείτονα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΪΤΟΝΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Σε αντίθεση με ό,τι συμβαίνει σε άλλες αναπτυσσόμενες χώρες, το δημόσιο στην Ελλάδα είναι ο κύριος χρηματοδότης της έρευνας και της τεχνολογικής ανάπτυξης. Τι θέλω να πω; Δεν υπάρχει καμία ερευνητική δυναμική στον ιδιωτικό τομέα.

Και εδώ θα ήθελα να αναφέρω, μιας και ήρθε, βλέπω, και ο κύριος Υφυπουργός Ανάπτυξης, ως παράδειγμα ιδιαίτερα στον τομέα του φαρμάκου, στις ελληνικές φαρμακευτικές επιχειρήσεις το εξής: Όλοι λέμε και συμφωνούμε ότι χρειάζεται στήριξη η ελληνική φαρμακευτική βιομηχανία. Πολύ περισσότερο μάλιστα τώρα, όταν βλέπουμε ότι η φαρμακευτική δαπάνη στη χώρα έχει εκτιναχθεί στα ύψη και αυτό είναι κάτι που πρέπει να σας προβληματίσει, ιδιαίτερα στο Υπουργείο Ανάπτυξης. Με τις δικές σας αβελτηρίες, την κατάργηση της λίστας και την αλλαγή του τρόπου τιμολόγησης των φαρμάκων οδηγήσατε σε πολυλαπασιασμό τη φαρμακευτική δαπάνη. Και δεν είναι αυτά, κύριε Υπουργέ, πράγματα που τα λέμε εμείς. Ήσασταν και ήμασταν μαζί προσφάτως σε μία εκδήλωση της Ελληνικής Φαρμακοβιομηχανίας, όπου έγινε ομολογία από τον εσχάτως παραιτηθέντα ή απολυθέντα –δεν μπορώ να ξέρω- πρόεδρό σας του Εθνικού Οργανισμού Φαρμάκων, ότι «δεν πάει άλλο» με την δαπάνη. Έγινε εκρηκτική.

Επομένως, εδώ πρέπει να αλλάξετε πολιτική. Αυτό, όμως, το είπα παρεμπιπτόντως. Ανεξάρτητα απ' αυτό θέλει στήριξη η ελληνική βιομηχανία. Δεν ενισχύσουμε φτηνό φάρμακο. Τι γίνεται, όμως; Φαρμακοβιομηχανία σημαίνει κατά βάση έρευνα. Δηλαδή η άνοδος και πρόοδος της ελληνικής φαρμακοβιομηχανίας σημαίνει κατά βάση επένδυση στην έρευνα. Εδώ δεν γίνεται τίποτα. Γι' αυτό αναφέρθηκα στον ιδιωτικό τομέα, στην ανάγκη να ενισχύσουμε και τη συμμετοχή των επιχειρήσεων στην παραγωγή της γνώσης.

Όπως ειπώθηκε, φέρνεται το νομοσχέδιο μετά από μεγάλη δυστοκία και θα έλεγα, επώδυνη κυοφορία. Δεν έγινε ουσιαστικός διάλογος. Παρά τα θετικά στοιχεία που έχει, δεν μπορεί να καλύψει τις ανάγκες της χώρας. Γι' αυτό και για τους λόγους που εξήγησε ο εισηγητής μας καταψήφισαμε το νομοσχέδιο.

Ποιο θα ήταν το ζητούμενο; Ένα αναβαθμισμένο σχέδιο στρατηγικής ανάπτυξης της έρευνας στην Ελλάδα, γιατί γίνεται μία παγκόσμια κούρσα, όπως προείπα, των χωρών για τη συμμετοχή τους στην κοινωνία της γνώσης. Η Ελλάδα είναι στις τελευταίες θέσεις και πρέπει να κερδίσουμε το χαμένο έδαφος. Δεν επιτυγχάνει το νομοσχέδιο δυστυχώς την αποτροπή του κατακερματισμού που υπάρχει σήμερα στο χώρο της έρευνας και την ενοποίηση του χώρου της έρευνας ούτε το συντονισμό των ερευνητικών δραστηριοτήτων, κάτι που είναι σύμφωνο και με τις ευρωπαϊκές κατευθύνσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επίσης, δεν αποσαφηνίζονται οι εθνικοί στόχοι της έρευνας, δηλαδή ποιες είναι οι ανάγκες που θέλουμε να εξυπηρετήσουμε με την έρευνα.

Ακόμη, ανεπαρκώς το νομοσχέδιο ανταποκρίνεται στη σύνδεση της έρευνας και της παιδείας.

Κλείνοντας θα ήθελα να κάνω δύο επισημάνσεις, αν και θα πούμε περισσότερα στα άρθρα.

Πρώτον, δεν υπάρχει συγκεκριμένη δέσμευση για χρηματοδότηση. Δεν μπορεί να μιλάμε για πρόοδο και ανάπτυξη της έρευνας στην Ελλάδα, χωρίς να δεσμευτούμε σ' αυτό. Όταν είμαστε τόσο μακριά από το μέσο ευρωπαϊκό όρο, στο ένα τρίτο από τις άλλες χώρες, εάν δεν υπάρξει μία συγκεκριμένη δέσμευση, η οποία θα μας υποχρεώσει όλους να προχωρήσουμε σταθερά προς την κατεύθυνση ενίσχυσης των πόρων, δεν μπορούμε να μιλάμε για ανάπτυξη. Είναι σαφές. Το νομοσχέδιο παραπέμπει γενικά και αόριστα –φαίνεται από την έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου- στον κρατικό προϋπολογισμό –τακτικό και δημοσίων επενδύσεων - και γίνεται και μία αναφορά στον Ειδικό Λογαριασμό των Πετρελαιοειδών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Έτσι, λοιπόν, χωρίς να υπάρχει δέσμευση για χρηματοδότηση, δεν πρόκειται να γίνουν τα απαραίτητα βήματα μπροστά.

Η δεύτερη επισημάνση –και με αυτή τελειώνω- είναι ότι δημιουργείται ένας πολυδαίδαλος μηχανισμός. Πραγματικά, οι τόσοι φορείς θα δημιουργήσουν και γραφειοκρατία και επικαλύψεις, διασταυρώσεις και συγκρούσεις και αυτό θα αποβεί σε βάρος της έρευνας.

Η Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας απαξιώνεται και συρρικνώνονται οι αρμοδιότητές της. Αναβαθμίζεται παράλληλα το Εθνικό Συμβούλιο Έρευνας και Τεχνολογίας. Συστήνεται νέος ανεξάρτητος φορέας, ο Εθνικός Οργανισμός Έρευνας Τεχνολογίας κ.λπ.. Έχουμε ελαφρώς, ένα μύλο. Θα πούμε περισσότερα στα άρθρα. Ακόμα δημιουργείται μία διυπουργική επιτροπή, η οποία θα αποτελείται από Υπουργούς και με επικεφαλής τον Πρωθυπουργό μάλιστα. Και έχουμε δει τι σημαίνει επί της ουσίας ο Πρωθυπουργός ακόμα και να είναι Υπουργός, σε Υπουργείο. Το είδαμε τελευταία με την υπόθεση Ζαχόπουλου...

Με τη νέα, λοιπόν, πολύπλοκη δομή, εγώ πιστεύω ότι δεν θα λύσουμε τα θέματα. Δηλαδή δεν θα επιτύχουμε το ζητούμενο, για την προαγωγή της έρευνας, την προώθηση των νέων τεχνολογιών και σε τελευταία ανάλυση την κατάκτηση της οικονομίας της γνώσης.

Είναι λυπηρό ότι και πάλι, κύριοι της Κυβέρνησης, χάνουμε την ουσία εν όψει μικροκομματικών σκοπιμοτήτων που εξυπηρετούνται. Εδώ υπάρχουν και μικροσυντεχνιακές, θα έλεγα, αντιθέσεις σε όλο αυτό το θέμα. Δεν έπρεπε σε ένα τέτοιο κρίσιμο ζήτημα να χαθεί η ουσία. Έπρεπε και μπορούσε να δημιουργηθεί ένα νέο σύγχρονο θεσμικό πλαίσιο, το οποίο να διευκολύνει την κίνηση με ταχύτατους ρυθμούς προς τους στόχους που θέλουμε. Ένα πλαίσιο με συναίνεση. Χάσατε και αυτήν την ευκαιρία.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστούμε τον κ. Γείτονα.

Το λόγο έχει ο κ. Νικόλαος Τσουκάλης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πανεπιστημιακή κοινότητα της Πάτρας, μου ζήτησε να απευθυνθώ στον αρμόδιο Υπουργό Παιδείας -εδώ είναι ο κύριος Υφυπουργός- και να τον ρωτήσω στο κατά πού και μέχρι ποιο σημείου εμπλέκεται το Υπουργείο Παιδείας στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο. Μου μεταφέρουν την τεράστια αγωνία τους για τον πλήρη εξοβελισμό του Υπουργείου Παιδείας και γενικότερα των πανεπιστημίων από την έρευνα και γενικότερα την καινοτομία.

Κύριε Υπουργέ, έχουν ένα παράπονο οι πανεπιστημιακοί, ότι ο προνομιακός συνομιλητής τους ήταν το Υπουργείο Ανάπτυξης. Σε κανένα σημείο της όλης αυτής διαδικασίας θεσμικά από το Υπουργείο Παιδείας δεν έφθασε το συγκεκριμένο νομοσχέδιο στους αρμόδιους αντιπρυτάνεις για την έρευνα των πανεπιστημίων. Έχουν παράπονο στο ότι θεσμικά δεν μπόρεσαν να διατυπώσουν προς εσάς και όχι προς το Υπουργείο Ανάπτυξης, την άποψή τους για την έρευνα και την καινοτομία, μέσα στα πανεπιστημιακά ιδρύματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην περυσινή σύνοδο των πρυτάνεων, η οποία σημειωτέον κατά συντριπτικό ποσοστό ανήκει στον ιδεολογικό και πολιτικό χώρο της κυβερνώσας παράταξης, τονίσθηκε, επαναδιατυπώθηκε η θέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε σχέση με τα πανεπιστήμια. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, λοιπόν, αναγνωρίζει το πανεπιστήμιο ως θεμελιώδη θεσμό που προάγει μία οικονομία βασισμένη στη γνώση, με την προϋπόθεση ότι θα ενισχύσει τον τριπλό ρόλο του. Δηλαδή στην εκπαίδευση, στην έρευνα και στην καινοτομία. Και επιπλέον θα ενδυναμώνει τον κοινωνικό του ρόλο σε μία ενωμένη Ευρώπη.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, με το συζητούμενο νομοσχέδιο για την έρευνα,

έρχεται να ολοκληρώσει την καταστροφική μεταρρυθμιστική της πολιτική για την ανώτατη παιδεία, που άρχισε με το νόμο πλαίσιο για τα Α.Ε.Ι.. Με το ν.3549/2007 η Κυβέρνηση περιόρισε ουσιαστικά την ανύπαρκτη διοικητική, θεσμική και οικονομική αυτοτέλεια των πανεπιστημίων. Ο νόμος για τα Α.Ε.Ι., που κατ' ευφημισμόν ονομάστηκε μεταρρύθμιση. Κρίθηκε από τη σύνοδο των ιδίων των πρυτάνεων με την ίδια πολιτική και ιδεολογική τοποθέτηση, τον περασμένο Νοέμβριο, πως δεν βελτιώνει την κατάσταση, αλλά αντίθετα έχει δημιουργήσει σειρά προβλημάτων. Και να σκεφθεί κάποιος ότι για να ψηφιαστεί αυτός ο νόμος χρειάστηκε να κατασκευοφανηθούν τμήματα της πανεπιστημιακής κοινότητας ως διακινητές ναρκωτικών.

Κύριοι συνάδελφοι, με το νέο νόμο πλαίσιο για τα Α.Ε.Ι. η ακαδημαϊκή κοινότητα διαπιστώνει αδυναμία οικονομικού προγραμματισμού, βιώνει ρεβανσιστικές διατάξεις, αδυναμία στην έγκαιρη διανομή των συγγραμμάτων, τεράστια και δαπανηρή γραφειοκρατία στις κρίσεις των καθηγητών.

Και φυσικά ούτε λόγος για αύξηση της χρηματοδότησης, για βελτίωση της εκπαιδευτικής διαδικασίας, της λειτουργικότητας των υποδομών των ιδρυμάτων, της στίσης και της στέγασης των φοιτητών. Η τακτική αυτή εναρμονίζεται με την πολιτική της ιδιωτικοποίησης της ανώτατης εκπαίδευσης και είναι αντίθετη προς κάθε εθνικό αναπτυξιακό σχεδιασμό. Εδώ, βρίσκεται η ουσία της φιλοσοφίας της Νέας Δημοκρατίας.

Και ενώ τώρα η ακαδημαϊκή κοινότητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προσπαθεί να περισώσει ό,τι απέμεινε από τη μεταρρύθμιση της προηγούμενης χρονιάς, έρχεται το παρόν νομοσχέδιο για να ολοκληρώσει αυτήν την απαξίωση και την υποβάθμιση και με όλα τα επόμενα νομοσχέδια που θα έρθουν και για τους μεταπτυχιακούς και όλα τα άλλα που αφορούν την πανεπιστημιακή κοινότητα.

Καμιά ανάπτυξη δεν είναι δυνατή χωρίς τη στενή σύνδεση της έρευνας με την εκπαίδευση. Οι άριστοι επιστήμονες δεν παρουσιάζονται ξαφνικά, κύριε Υφυπουργέ της Παιδείας, αλλά δημιουργούνται μέσα από την επίπονη ερευνητική προσπάθεια που μπορεί να αρχίσει από τα πρώτα φοιτητικά χρόνια. Κανένα ευρωπαϊκό κράτος δεν υποβαθμίζει την επιστημονική έρευνα στα πανεπιστήμια.

Με το νομοσχέδιο για την έρευνα, η Νέα Δημοκρατία, έχει αποφασίσει ενεργώντας -θα τολμήσω να το πω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και ας κατηγορηθώ- αντεθνικά να αποδυναμώσει ουσιαστικά την επιστημονική έρευνα στα Α.Ε.Ι., προσπαθώντας να τα μετατρέψει σε απλά εκπαιδευτήρια. Και εδώ είναι το ζητούμενο.

Γιατί αφαιρεί την έρευνα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τα πανεπιστήμια; Γιατί, αφαιρώντας την έρευνα, μπορεί να τα κάνει ανταγωνιστικά με τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, γιατί όσο είναι η έρευνα στα πανεπιστήμια, δεν μπορεί να γίνει κανένα ιδιωτικό πανεπιστήμιο ανταγωνιστικό των δημοσίων.

Αυτό που συζητάμε, λοιπόν, είναι ένα νομοσχέδιο που προβλέπει έναν πολύπλοκο μηχανισμό διαχείρισης της έρευνας με κόστος που θα ξεπερνά τα 10.000.000 ευρώ το χρόνο. Να σημειωθεί ότι σήμερα οι ερευνητικές υποδομές των Α.Ε.Ι. δεν λαμβάνουν το ποσόν αυτό. Παίρνει σήμερα κάθε ερευνητής χίλια πεντακόσια, με δύο χιλιάδες ευρώ, για υποδομές. Δέκα εκατομμύρια ευρώ είναι το ποσόν που δίδεται για υποδομές. Είναι όμως μεγαλύτερο το λειτουργικό κόστος.

Είναι ένα νομοσχέδιο που προβλέπει ότι όλοι οι συμμετέχοντες στο μηχανισμό της διαχείρισης της έρευνας αλλά και οι διευθυντές των ινστιτούτων θα επιλέγονται «αξιοκρατικά» από τον Πρωθυπουργό και τους Υπουργούς, με άμεσο ή έμμεσο τρόπο.

Είναι ένα νομοσχέδιο που το μεγαλύτερό του μέρος αναφέρεται στον τρόπο λειτουργίας των ερευνητικών ινστιτούτων και μάλιστα με όλες λεπτομέρειες στο κείμενο των εγκυκλίων. Δεν αναφέρεται καθόλου στα πανεπιστήμια. Η συμβολή του Υπουργείου Παιδείας είναι ασήμαντη, αντίθετη από τα ευρωπαϊκά δεδομένα.

Είναι ένα νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που μεταφέρει αρμοδιότητες των πανεπιστημίων, όπως μεταπτυχιακά, υποδομές κ.λπ., στα ινστιτούτα.

Είναι ένα νομοσχέδιο που έρχεται να στηρίξει τα κέντρα και τα ινστιτούτα που στήνει η Κυβέρνηση δίπλα στα πανεπιστήμια, μοιράζοντας τη διεύθυνσή τους σε ημετέρους, κέντρα και ινστιτούτα που χρησιμοποιούν τις υποδομές και τους επιστήμονες των πανεπιστημίων, χωρίς καμιά ενημέρωση των θεσμικών οργάνων των Α.Ε.Ι. και βέβαια χωρίς περιφερειακό σχεδιασμό για την ανάπτυξη της χώρας. Όπου κάποιος ημέτερος θέλει να στησει ένα ινστιτούτο ή ένα ερευνητικό κέντρο, το στήνει ανεξαρτήτως χωροταξικού σχεδιασμού, όπως έγινε στην περίπτωση του υπό δημιουργία ερευνητικού κέντρου της Δυτικής Ελλάδας στην Πάτρα.

Είναι ένα νομοσχέδιο που δεν προβλέπει καμιά διαδικασία χρηματοδότησης της έρευνας με συγκεκριμένα χρηματικά ποσά στη χώρα.

Πρόκειται, τέλος, για ένα νομοσχέδιο, που στην τελική του μορφή δεν δόθηκε ποτέ στα πανεπιστήμια και στα αρμόδια όργανά τους. Οι ουσιαστικές παρεμβάσεις που έγιναν από τη σύνοδο των πρυτάνεων εδώ και ένα χρόνο, απλά αγνοήθηκαν.

Με τη διαδικασία αυτή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση προσπαθεί να απογυμνώσει τα πανεπιστήμια από την αριστεία και ταυτόχρονα αποδυναμώνει τις διαδικασίες υποστήριξης της βασικής έρευνας.

Υπενθυμίζουμε ότι η βασική, αλλά και εφαρμοσμένη έρευνα δεν χρηματοδοτείται στα Α.Ε.Ι. Η τελευταία προκήρυξη του προγράμματος ενίσχυσης ερευνητικού δυναμικού, (Π.Ε.Ν.Ε.Δ.) έγινε το 2003. Οι ερευνητικές υποδομές ενισχύονται κάθε χρόνο με ποσό 1.500 ευρώ, όπως ανέφερα προηγουμένως, για κάθε καθηγητή, ενώ στην Ευρώπη τα ποσά αυτά είναι τουλάχιστον εκατονταπλάσια. Οι ερευνητές δεν έχουν τη δυνατότητα να ταξιδέψουν για συνέδρια ή συνεργασίες. Έτσι καταρρέει η πυραμίδα της έρευνας στα πανεπιστήμια στα οποία συντελείται, το 75% των ερευνητικών δραστηριοτήτων στη χώρα μας. Και καταρρέει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στοχευμένα.

Η ανάπτυξη, που υποτίθεται ότι έχει σαν σκοπό το συζητούμενο νομοσχέδιο, δεν μπορεί να γίνει μόνο με το 15% των ερευνητών της χώρας που βρίσκονται στα ερευνητικά κέντρα ή ακόμα περισσότερο, χρησιμοποιώντας τους καθηγητές πανεπιστημίου στα κέντρα αυτά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε, τελειώνω.

Είναι απαραίτητο να υποστηριχθεί άμεσα η βασική και εφαρμοσμένη έρευνα στα πανεπιστήμια. Ένας τρόπος είναι να δίνεται σε κάθε καθηγητή ένα χρηματικό ποσό ίσο με το μισθό του σε ετήσια βάση, με το οποίο να πληρώνει μεταπτυχιακούς, να μετακινείται ή να αγοράζει εξοπλισμό. Μόνο σε μία τέτοια περίπτωση έχει νόημα η οποιουδήποτε είδους αξιολόγηση της ακαδημαϊκής κοινότητας, μετά φυσικά από ένα ορισμένο χρονικό διάστημα.

Κατόπιν όλων αυτών, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήθελα να κλείσω απλώς, κύριε Πρόεδρε, με το Πανεπιστήμιο Ε.Τ.Η της Ζυρίχης στην Ελβετία, που είναι δημόσιο πανεπιστήμιο. Η ετήσια μισθοδοσία του καθηγητή είναι περίπου 100.000 ευρώ. Η μέση ετήσια επιδότηση σε κάθε καθηγητή για έρευνα είναι 600.000 ευρώ. Αξιολόγηση του καθηγητή έξι χρόνια μετά.

Κατόπιν όλων αυτών, καταψήφίζω το νομοσχέδιο, γι' αυτούς τους λόγους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλλης): Ευχαριστούμε τον κ. Τσοούκαλη.

Το λόγο έχει ο κ. Αστέριος Ροντούλης.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Τσοούκαλη, πρέπει να σας συγχαρώ για την ομιλία σας. Να σας συγχαρώ δε ιδιαίτερα για μία φράση που είπατε, ότι η Νέα Δημοκρατία στον τομέα της έρευνας λειτουργεί αντεθνικά. Θα πρέπει να σας συγχαρώ, διότι επιτέλους παρ' όλο το παραλήρημα περί πολιτισμικότητας που χαρακτηρίζει το κομματικό σας σχηματισμό, θυμάστε που και που την ύπαρξη του έθνους και γι' αυτό θα πρέπει να σας αποδώσω εύσημα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Επίτηδες το είπα, επειδή θα ακολουθήσατε εσείς.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ.

Επίσης, παρατήρησα ότι το βασικό επιχείρημα των ομιλητών της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως και του εισηγητή του ΠΑ.ΣΟ.Κ. του κ. Σαχινίδη ήταν ένα και κυρίαρχο, ότι με χρηματοδότηση στο ύψος 0,6% επί του Α.Ε.Π. δεν είναι δυνατόν να υπάρξει έρευνα. Αγαπητοί, κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως, συμφωνούμε απολύτως μαζί σας. Τη δική σας, όμως, την πολιτεία δεν θα πρέπει να την δείτε, να κάνετε την αυτοκριτική σας; Διότι η Νέα Δημοκρατία τι κάνει; Αντιγράφει εσάς. Άρα, λοιπόν, ασκείτε κριτική, χωρίς να κάνετε αυτοκριτική. Και αυτό, βεβαίως, εξηγεί την κατάσταση στην οποία βρίσκεστε.

Στο χωριό μου, κύριε Υφυπουργέ, έχουμε μία παροιμία. Όταν θέλουμε να θίξουμε το φαινόμενο στο οποίο υπάρχει μία ωραία λεκτικά διακήρυξη άνευ περιεχομένου, λέμε τη φράση, «αστραπή χωρίς βροντή», δηλαδή, ότι είναι άνευ ουσίας, άνευ περιεχομένου. Εδώ, λοιπόν, η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας είναι μία τέτοια πολιτική, «αστραπών χωρίς βροντές».

Θα σας πω τα εξής χαρακτηριστικά παραδείγματα. Πρώτο χαρακτηριστικό παράδειγμα. Μιλάτε για μία μεγάλη αλλαγή στην εκπαίδευση και φέρνετε την επικεφαλίδα «έξυπνο σχολείο» και νομίζει κάποιος ότι ως δια μαγείας κάτι θα έχετε να πείτε για τα προγράμματα σπουδών, κάτι θα έχετε να πείτε για την αναβάθμιση και τη μισθολογική και τη θεσμική του προσωπικού των σχολείων, κάτι θα έχετε να πείτε τέλος πάντων ουσιαστικό για την παιδεία. Και αυτό το «έξυπνο σχολείο», που μόνο έξυπνους μαθητές δεν κάνει, καταντά να είναι ένα σύνθημα κενού περιεχομένου, που συμποσούται στο εξής απλό: «βιοκλιματική κατασκευή ενός σχολείου». Ωραίο το σύνθημα, άνευ ουσίας όμως. Γιατί η ουσία άλλοι βρίσκεται.

Έτσι συμβαίνει και με το υπό ψήφιση νομοσχέδιο, διότι άλλα πράγματα θα περίμενε κάποιος. Υπάρχει ως επικεφαλίδα: «Νέο θεσμικό πλαίσιο για τον εκσυγχρονισμό του τομέα της έρευνας και της τεχνολογίας». Ωραία!

Τι θα περίμενε τώρα κάποιος ουσιαστικά από αυτό το νομοσχέδιο; Θα περίμενε, πρώτον, να προελκύσουμε νέους ερευνητές. Δεν συμβαίνει όμως αυτό το πράγμα. Θα περίμενε, δεύτερον, να αναβαθμίσουμε τους εγκεφάλους που έχουμε στην έρευνα και στην τεχνολογία. Δεν υπάρχει αυτό το αποτέλεσμα. Θα περίμενε, τέλος πάντων, οι εγκεφαλοί μας που βρίσκονται στο εξωτερικό και διαπρέπουν, για κάποιους λόγους, λόγω κάποιων κινήτρων, να επιστρέψουν πίσω. Ούτε αυτό συμβαίνει. Ξέρετε ότι οι Αγγλοσάξονες φίλοι μας έχουν μία φράση «brain-drain». Το «brain» είναι το μυαλό, «drain» είναι η ξηρασία. Εμείς πάσχουμε από αυτό το φαινόμενο, δηλαδή της ξηρασίας, της έλλειψης εγκεφάλων. Άρα, λοιπόν, θα αναμέναμε με αυτό το κυρίαρχο, το μείζον, μία δέσμη κινήτρων, προκειμένου να γλιτώσουμε από αυτό το φαινόμενο ή τέλος πάντων να το περιορίσουμε όσο είναι δυνατόν και στα πλαίσια του εφικτού. Θα υπάρξει ένα τέτοιο αποτέλεσμα μετά το νομοσχέδιο που καταθέτετε; Πολύ αμφιβάλλω. Και εδώ ακούστηκε κριτική από όλες τις πτέρυγες της Βουλής ότι μόνο αυτό δεν θα είναι το τελικό αποτέλεσμα.

Θα σας αναφέρω ένα παράδειγμα, χαρακτηριστικό της συμπεριφοράς σας, όχι της δικής σας μόνο Κυβέρνησης, κύριε Υφυπουργέ, αλλά και των προηγούμενων κυβερνήσεων. Υπάρχει στην Πτολεμαΐδα ένα Ινστιτούτο Έρευνας Στερεών Καυσίμων. Πείτε μου, σας παρακαλώ πολύ, τη χρηματοδότηση του Ινστιτούτου αυτού, τα απτά ορατά αποτελέσματα στην πράξη από την έρευνα του Ινστιτούτου αυτού. Δεν έχετε να μου πείτε τίποτα στα ερωτήματα αυτά. Απεναντίας, λοιπόν, αντί να αναβαθμίσουμε αυτό που έχουμε, το λιγνίτη, για παράδειγμα, για να έχει υψηλότερες αποδόσεις, μια και ισχυρίζεστε -και έτσι είναι- ότι είναι το εθνικό μας καύσιμο, εσείς μιλάτε για νέες μονάδες λιθάνθρακα κ.λπ., με όσα προβλήματα περιβάλλοντος ή άλλα προβλήματα προκαλούνται στις τοπικές κοινωνίες. Άρα, λοιπόν, πού είναι η έρευνα την οποία εσείς φιλοδοξείτε να συνδέσετε με την παραγωγή και την οικονομική ζωή του τόπου; Σας έφερα ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα στον κρίσιμο τομέα της ενέργειας. Δεν έχετε να μου πείτε τίποτα επί αυτού, στον κρίσιμο τομέα της ενέργειας.

Γιατί συμβαίνουν αυτά τα πράγματα, κύριοι Υφυπουργοί;

Συμβαίνουν, διότι το νομοσχέδιο που φέρατε για ψήφιση έχει κάποιες εγγενείς αδυναμίες. Εγγενής αδυναμία πρώτη: Θα ανέμενε κάποιος το νομοσχέδιο που φέρνετε προς ψήφιση να είναι αποτέλεσμα ενός διαλόγου, ενός γόνιμου, εποικοδομητικού διαλόγου μεταξύ του δικού σας Υπουργείου, του Υπουργείου Παιδείας και της ερευνητικής κοινότητας. Στις θυρίδες των Βουλευτών -σας πληροφορώ- έρχονται σωρηδόν μηνύματα από την ερευνητική κοινότητα ότι δεν υπήρξε ένας τέτοιος δομημένος και οργανωμένος διάλογος. Ή αυτοί ψεύδονται ή εσείς δεν κάνατε αυτό που έπρεπε να γίνει σε κάθε δημοκρατική και ευνομούμενη πολιτεία, δηλαδή, το έλασσον, που είναι η επαφή με τους ενδιαφερομένους. Και ποιοι είναι οι πρωτίστως ενδιαφερόμενοι; Η ερευνητική κοινότητα.

Δεύτερο αρνητικό στοιχείο: Θα καταλάβαινα ότι το νομοσχέδιο προσπαθεί να κάνει μία τομή, εάν οι ερευνητικοί φορείς, Ινστιτούτα, ερευνητικά κέντρα κ.λπ., ενοποιούνταν, διότι αυτό είναι και η τάση στην Ευρωπαϊκή Ένωση, να δημιουργηθεί ένας ενιαίος ευρωπαϊκός χώρος έρευνας. Θα καταλάβαινα ότι κάτι θα προέκυπτε από αυτό το νομοσχέδιο. Όμως, βλέπουμε έναν κατακερματισμό μεγάλο. Βλέπουμε την εμπλοκή διαφορετικών Υπουργείων. Βλέπουμε άλλοι να εμπλέκονται σε αποφάσεις, όπως η Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας, ο Εθνικός Οργανισμός Έρευνας και Τεχνολογίας, με δυσδιάκριτες αρμοδιότητες. Βλέπουμε υπαγωγή ερευνητικών φορέων σε διαφορετικά Υπουργεία, βλέπουμε ένα δαιδαλώδες και γραφειοκρατικό σε τελική ανάλυση σύστημα. Άρα, λοιπόν, θα καταλάβαινα ότι είναι μία τομή, διότι θα πρέπει να ενοποιηθούν ανθρωπίνι πόροι και πόροι, αν θέλετε, χρήματος που λείπει. Άρα, λοιπόν, θα καταλάβαινα ότι, ναι, είναι μία τομή. Εσείς, όμως, ενώ δεν το κάνατε αυτό, δημιουργείτε και μία ευρεία κλίμακα ερευνητικών φορέων με ταχεία ίδρυση νέων φορέων, οι οποίοι δεν πληρούν ούτε τα εχέγγυα, θα μου επιτρέψετε να πω, ούτε τις αρχές της αξιοκρατίας ούτε την αρχή της πιστοποίησης των ερευνητικών προσόντων.

Άρα τι κάνουμε; Όχι μόνον δεν επιτυγχάνουμε την ενοποίηση που θα είχε ένα ορατό από οικονομικό όφελος, αλλά αντιθέτως διογκώνουμε αυτόν τον ερευνητικό τομέα, δημιουργώντας ένα δαιδαλώδες γραφειοκρατικό σύστημα.

Έχω και άλλες παρατηρήσεις, αλλά ο χρόνος είναι περιορισμένος. Σας ευχαριστώ, κύριε Υφυπουργέ, που με ακούσατε. Την επαύριο τα νεότερα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ο κ. Λιβανός έχει το λόγο.

ΣΠΗΛΙΟΣ ΛΙΒΑΝΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο για την έρευνα και την τεχνολογία καταδεικνύει για μία ακόμη φορά τα βασικά χαρακτηριστικά που διέπουν τη μεταρρυθμιστική πολιτική αυτής της Κυβέρνησης. Δηλαδή συνέπεια, μεθοδικότητα, αποφασιστικότητα. Συνέπεια, ως προς τις προγραμματικές της δεσμεύσεις και προτεραιότητα, που δίνει στις νέες τεχνολογίες, την έρευνα, και την καινοτομία. Μεθοδικότητα, ως προς τον τρόπο επεξεργασίας και κατάρτισης του σχεδίου νόμου με την παράλληλη προώθηση των απαιτούμενων διαρθρωτικών αλλαγών στο χώρο της παιδείας, της ανάπτυξης και της οικονομίας. Αποφασιστικότητα, ως προς τη βούληση του ίδιου του Πρωθυπουργού, ο οποίος θα μετέχει ενεργά στο νέο θεσμικό πλαίσιο, το οποίο προτίθεται να αλλάξει ριζικά τον χώρο του «ερευνητικού γίνεσθαι» της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δε χωρά αμφιβολία ότι η πρόοδος στην έρευνα, την τεχνολογία και καινοτομία είναι βασικές προϋποθέσεις για την ανάπτυξη της ανταγωνιστικότητας, για την οικονομική και κοινωνική ευημερία μιας χώρας. Δυστυχώς, οι επιδόσεις της πατρίδας μας στους εν λόγω τομείς είναι χαμηλές. Η Ελλάδα παραμένει για πολλά χρόνια ουραγός στην Ευρώπη των δεκαπέντε στην καινοτομία. Σύμφωνα δε με τον πρόσφατο πίνακα που δημοσίευσε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η Ελλάδα μαζί με την Κροατία είναι οι μόνες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης με αρνητικό δείκτη σύγκλισης στην καινοτομία. Κύρια αιτία, η χρόνια εγκατάλειψη του τομέα της έρευνας και της τεχνολογίας στη μοίρα του!

Αποτελέσματα αυτής της εγκατάλειψης; Το ξεπερασμένο θεσμικό πλαίσιο που αδυνατούσε να ανταποκριθεί στις διαρκώς μεταβαλλόμενες ανάγκες της τεχνολογίας. Η παντελής έλλειψη συντονισμού μεταξύ των ερευνητικών κέντρων! Οι αναχρονιστικοί διαχωρισμοί και η απουσία συνέργειας. Τα ερευνητικά κέντρα που δεν ενδιαφέρονται για την εφαρμοσμένη έρευνα και δεν διασυνδέονται με τις επιχειρήσεις και τέλος, οι ανεπαρκείς πόροι. Η δημόσια δαπάνη για την έρευνα ανερχόταν μόλις στο 0,2% του Α.Ε.Π.. Ποσοστό που περιόριζε σημαντικά την εμβέλεια της ερευνητικής προσπάθειας, και έχει κατατάξει τη χώρα μας σε θέσεις πίσω ακόμα και από την Τουρκία ως προς το ποσοστό του Α.Ε.Π. που διατίθεται στην έρευνα.

Με άλλα λόγια, μια ριζική τομή στο χώρο του ερευνητικού γίνεσθαι της χώρας ήταν πρόδηλα επιβεβλημένη. Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας έθεσε ευθύς εξ αρχής ως βασική προτεραιότητα στην πολιτική της, την ενίσχυση της έρευνας, της επιστήμης και της καινοτομίας. Απώτερος σκοπός είναι η ανάπτυξη καινοτομικών προϊόντων, και υπηρεσιών, που θα βελτιώσουν την ανταγωνιστικότητα, θα ενισχύσουν την ανάπτυξη του Τόπου μας, και θα συμβάλλουν στην πρόοδο της κοινωνίας μας. Απαραίτητη προϋπόθεση αποτελεί βεβαίως η δημιουργία ενός θεσμικού πλαισίου που θα πετύχει την καλύτερη δυνατή αξιοποίηση του συνόλου του ερευνητικού δυναμικού της χώρας (Α.Ε.Ι., Τ.Ε.Ι., Ερευνητικών Κέντρων), με κύριο γνώμονα την αξιοκρατία. Ενός θεσμικού πλαισίου που θα έχει στόχο την προώθηση, τη βελτιστοποίηση και την αξιοποίηση των αποτελεσμάτων της έρευνας και των νέων τεχνολογιών στις επιχειρήσεις.

Το παρόν νομοσχέδιο εκπληρώνει τον σκοπό αυτό. Αποτελεί προϊόν μακράς διαπραγμάτευσης που ξεκίνησε το 2005 με τη σύσταση ειδικής Διυπουργικής Επιτροπής και περιλαμβάνει τις προτάσεις όλων των εμπλεκόμενων φορέων που μετείχαν ενεργά και ουσιαστικά στη διαμόρφωση του τελικού κειμένου. Το νομοσχέδιο καθορίζει το πλαίσιο εντός του οποίου θα δραστηριοποιηθεί τα επόμενα χρόνια ο χώρος της έρευνας και της τεχνολογίας. Καθορίζει τα όργανα διοίκησής της και τον τρόπο συγκρότησης και λειτουργίας τους. Συγκεκριμενοποιεί τον τρόπο χρηματοδότησης των επιστημονικών και ερευνητικών προσπαθειών. Προσδιορίζει τις μεθόδους αξιολόγησής τους προκειμένου να υπάρχει διαφάνεια και αξιοκρατία.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, βασικές αρχές στις ρυθμίσεις αυτές είναι: Πρώτη, η αριστεία στην έρευνα και την τεχνολογία, δεύτερη, η συνεργατική έρευνα μεταξύ Α.Ε.Ι.-Τ.Ε.Ι., ερευνητικών κέντρων, επιχειρήσεων, μεγάλων ελληνικών και διεθνών οργανισμών σε τομείς εθνικής προτεραιότητας, τρίτη, η προώθηση της επιχειρηματικότητας και της τεχνολογικής καινοτομίας, τέταρτη, η συνεχής αξιολόγηση, και πέμπτη η εντατικοποίηση της διεθνούς συνεργασίας ειδικά με Έλληνες επιστήμονες της διασποράς.

Τι ακριβώς, όμως, σημαίνουν αυτές οι αρχές; Με την αριστεία και τη συνακόλουθη αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού που διαθέτει η ελληνική ερευνητική κοινότητα τίθενται οι βάσεις για την επιβράβευση, την ανάδειξη και την αξιοποίηση κατά ουσιαστικό τρόπο των αρίστων. Με τη συνεργασία του συνόλου του ερευνητικού κόσμου της χώρας στους τομείς εθνικής προτεραιότητας, ενθαρρύνεται, υποστηρίζεται και διευκολύνεται η ουσιαστική αξιοποίηση της γνώσης. Μιας γνώσης χωρίς φράχτες, χωρίς προσκόμματα στους τομείς που απαιτεί το κοινωνικό, αλλά και το επιχειρηματικό συμφέρον. Με τη συνεχή και έγκυρη αξιολόγηση των ερευνητικών κέντρων και ιδρυμάτων εξασφαλίζεται η υγιής ανταγωνιστικότητα και η επακόλουθη προώθηση νέων καινοτόμων τεχνολογιών.

Για την επίτευξη των στόχων του παρόντος νομοσχεδίου προβλέπεται σημαντική αύξηση της συνολικής δαπάνης για την έρευνα από τους εθνικούς πόρους, έτσι ώστε να φτάσει σταδιακά το 1,5% του Α.Ε.Π. το 2013. Επιπλέον, θεσμοθετούνται αποτελεσματικά συντονιστικά όργανα, ώστε να αποφεύγονται οι πολλαπλές επικαλύψεις του παρελθόντος σε ερευνητικές δραστηριότητες και να διασφαλίζεται η ορθολογική, αντικειμενική και αδιάβλητη χορήγηση πόρων στους εμπλεκόμενους φορείς. Είναι πλέον καιρός τα κονδύλια να δίνονται με διαφανή ανταγωνιστικό τρόπο σε οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσω-

πο, δημόσιο ή ιδιωτικό που όμως, επιτέλους να τα αξίζει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο δεν αποτελεί ένα πυροτέχνημα, μία απλή πρόταση για το «θεαθήναι». Έρχεται σε συνέχεια πολλαπλών πρωτοβουλιών που έχει ήδη λάβει, ή λαμβάνει η Κυβέρνηση στο χώρο της έρευνας και της τεχνολογίας. Αναφέρω ενδεικτικά: Την ίδρυση των ερευνητικών κέντρων στη Δυτική Ελλάδα, τη Θεσσαλία, την Ήπειρο, την Ανατολική Μακεδονία και Θράκη! Την έναρξη λειτουργίας έξι Περιφερειακών Πόλων Καινοτομίας! Την ίδρυση της Ζώνης Καινοτομίας στη Θεσσαλονίκη! Τις θερμοκοιτίδες επιχειρήσεων! Τις spin-off εταιρείες! Πρωτοβουλίες, δράσεις που στοχεύουν στην ενίσχυση όλης της γεωγραφικής επικράτειας της χώρας με ερευνητικές καινοτομικές δραστηριότητες που συνδυάζονται με επιχειρηματική δράση. Άλλωστε στο πλαίσιο της Εθνικής Στρατηγικής Περιφερειακής Ανάπτυξης που εφαρμόζεται από το 2008 με τη διάθεση του 80% των πόρων στην περιφέρεια, ιδιαίτερη έμφαση δίδεται στην αξιοποίηση της νέας γνώσης, των νέων τεχνολογιών, της έρευνας και της καινοτομίας. Ο στόχος είναι ξεκάθαρος: Καινοτομία σε κάθε επίπεδο και μορφή και σε κάθε γωνιά της χώρας.

Το παρόν νομοσχέδιο, όμως, αποτελεί κυρίως ένα κομμάτι της ευρύτερης οικονομικής, αναπτυξιακής και εκπαιδευτικής πολιτικής της Κυβέρνησης. Και αυτό γιατί η εθνική πολιτική για την προώθηση της έρευνας, της τεχνολογίας και της καινοτομίας είναι αλληλένδετη με την βελτίωση της ανταγωνιστικότητας των ελληνικών επιχειρήσεων και της εθνικής οικονομίας γενικότερα. Είναι αλληλένδετη με την βελτίωση του τρόπου λειτουργίας των Πανεπιστημίων και των Τεχνολογικών Ιδρυμάτων. Είναι αυτονόητο ότι η επένδυση στο ανθρώπινο κεφάλαιο, στην νέα γνώση, στις νέες τεχνολογίες, στην έρευνα, στην καινοτομία, δεν μπορεί να αποδώσει χωρίς τομές στη διοίκηση και τους θεσμούς. Η Κυβέρνηση προωθεί αυτές τις τομές με την εκπαιδευτική, οικονομική και αναπτυξιακή της πολιτική.

Στο νέο, υπό διαμόρφωση, ευρύτερο θεσμικό πλαίσιο οφείλουμε να επιδιώκουμε τη σύζευξη μεταξύ γνώσης και παραγωγής. Να αξιοποιήσουμε ένα καταρτισμένο και εξειδικευμένο ανθρώπινο δυναμικό, ώστε να πυροδοτηθεί μία ισχυρή αναπτυξιακή διαδικασία. Χωρίς αγκυλώσεις, με τη συμμετοχή και του ιδιωτικού φορέα όπου κρίνεται απαραίτητο. Φωτεινά παραδείγματα αποτελούν το Silicon Valley, το ερευνητικό κέντρο στη Νίκαια της Γαλλίας, η περίπτωση γνωστής κατασκευάστριας εταιρείας κινητών τηλεφώνων, της Nokia, στην Φινλανδία. Ασφαλώς και δεν μπορούμε να μεταμορφωθούμε στα επόμενα χρόνια σε χώρα έρευνας και καινοτομίας. Δεν μπορούμε, όμως, να ολιγωρούμε. Δεν μπορούμε να παραμένουμε απλοί θεατές των εξελίξεων, ουραγοί ανάμεσα στους ευρωπαίους εταίρους μας. Γι' αυτό η Ελλάδα πλέον προωθεί άμεσα, συντονισμένα και αποτελεσματικά τις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις στην εκπαίδευση, την έρευνα, την καινοτομία και την επιχειρηματικότητα. Επιταχύνει τη μετάβαση στην κοινωνία της γνώσης σε συνάρτηση με την στρατηγική της Λισαβόνας, αλλά και τις επιταγές της διαχρονικής πολιτικής της συνοχής, για την παράταξη της Νέας Δημοκρατίας.

Είναι επιτέλους καιρός να συμμετέχουμε με αξιώσεις στην παγκόσμια οικονομία. Γι' αυτό προχωρούμε δυναμικά στις αναγκαίες θεσμικές αλλαγές. Γι' αυτό και υπερψηφίζουμε το παρόν νομοσχέδιο!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Και τώρα το λόγο έχει η συνάδελφος κ. Θάλεια Δραγώνα.

ΘΑΛΕΙΑ ΔΡΑΓΩΝΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχάς θα σημειώσω ότι το παρόν νομοσχέδιο συζητήθηκε με ανεξήγητα και απαράδεκτα συνοπτικές διαδικασίες. Δηλαδή, ενώ είναι προϊόν μακράς κυκλοφορίας και η παρούσα Βουλή με τη νέα σύνθεση δεν δεσμεύεται αναγκαστικά από προηγούμενη επεξεργασία, φορείς και Βουλευτές είχαν ελάχιστο χρόνο για να αναπτύξουν θέσεις και ερωτήματα.

Συζητάμε σήμερα ένα νομοσχέδιο που, σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση, αποσκοπεί στη συνολική ρύθμιση των ζητημάτων έρευνας. Το επιτυγχάνει όμως; Όλοι οι φορείς, με εξαί-

ρηση τον Πρόεδρο των Ερευνητικών Κέντρων, εξέφρασαν πολύ μεγάλες ενστάσεις και το χειρότερο, το νομοσχέδιο διαφάνηκε να καλλιεργεί μία ανησυχητική και αντιπαραγωγική αντιπαλότητα μεταξύ ερευνητικών κέντρων και πανεπιστημίων.

Το νομοσχέδιο, όπως ακούσατε, είναι πολύ εκτεταμένο. Αναγκαστικά θα σταθώ σε εννέα σημεία.

Σημείο πρώτο: Στόχος του νομοσχεδίου, πάλι σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση, είναι η ενίσχυση της μέχρι σήμερα υποβαθμισμένης βασικής έρευνας και η υποστήριξη της με εθνική χρηματοδότηση, ενώ απώτερος στόχος είναι η συμμετοχή και η ανάδειξη της Ελλάδος στο παγκόσμιο ερευνητικό γίγνεσθαι.

Η ενίσχυση της βασικής έρευνας και η εθνική της χρηματοδότηση δεν είναι θέμα μόνο νομοθετικής ρύθμισης. Αφορά πρωτίστως τη διαμόρφωση εθνικής ερευνητικής πολιτικής, με διασφάλιση της αναγκαίας χρηματοδότησης. Το ακούσαμε πολλές φορές αυτό, αλλά αξίζει να το επαναλαμβάνουμε. Η Ελλάδα αφιερώνει για την έρευνα το 0,61% του Α.Ε.Π., ενώ ο μέσος όρος της Ευρώπης των «είκοσι επτά» είναι 1,84%. Βρισκόμαστε στην εικοστή θέση μαζί με τη Μάλτα και ακολουθούν Λετονία, Πολωνία, Σλοβακία, Ρουμανία, ενώ η Σουηδία και η Φινλανδία δαπανούν έως και έξι φορές περισσότερα κονδύλια.

Επιπλέον, το ποσοστό που προέρχεται από τη βιομηχανία, ενώ θα έπρεπε να φθάνει τα 2/3, είναι κάτω από το 32% και είναι φθίνον. Στις περισσότερες χώρες της Ευρώπης για κάθε ευρώ που βάζει το Δημόσιο για την έρευνα συμπαρασύρει από τις επιχειρήσεις δύο ευρώ και στη Σκανδιναβία περίπου τρία. Αντίθετα στην Ελλάδα για κάθε ευρώ που βάζει το κράτος αντιστοιχεί μισό ευρώ από τις επιχειρήσεις.

Σημειώστε ότι το σημαντικότερο τμήμα της δημόσιας χρηματοδότησης προέρχεται είτε από τη δυναμική παρουσία ελληνικών ερευνητικών ομάδων στα ανταγωνιστικά ερευνητικά έργα του Ευρωπαϊκού Ερευνητικού Προγράμματος-Πλαισίου, είτε από τα συγχρηματοδοτούμενα από το Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης.

Η Ελλάδα μπορεί να είναι μία από τις τελευταίες χώρες στη χρηματοδότηση της έρευνας, αλλά είναι από τις πρώτες στην εισροή πόρων από ευρωπαϊκά ανταγωνιστικά προγράμματα. Με άλλα λόγια, έχουμε αξίους ερευνητές αλλά ανύπαρκτη Πολιτεία και το νομοσχέδιο ελάχιστα μεταβάλλει αυτήν την πραγματικότητα.

Σημείο δεύτερο: Το νομοσχέδιο αναμειγνύει ζητήματα ερευνητικής πολιτικής με τα οργανωτικά θέματα των ερευνητικών ιδρυμάτων. Αποτελεί εντυπωσιακό δείγμα πολυδαίδαλου σχεδίου, με μεγάλους στόχους αλλά με μέτρα περιορισμένης εμβέλειας και με πολλές ασήμαντες λεπτομέρειες, οδηγώντας σε μία εξαιρετικά γραφειοκρατική δομή. Για την πλήρη ενεργοποίηση των πενήντα τεσσάρων άρθρων απαιτούνται πενήντα πέντε προεδρικά διατάγματα και υπουργικές αποφάσεις.

Ακατανόητη και λαϊκίστικη μου φαίνεται η επιλογή να προϊστώνται ο Πρωθυπουργός στη Διυπουργική Επιτροπή για την έρευνα και την τεχνολογία και στο Εθνικό Συμβούλιο Έρευνας και Τεχνολογίας, ιδίως αν αναλογιστούμε την εμπειρία που αποκομίσαμε από την επιστασία του στο Υπουργείο Πολιτισμού.

Για να δώσω ένα από τα πολλά παραδείγματα γραφειοκρατικοποίησης, να σας πω ότι αυτονόητες συνεργασίες μεταξύ πανεπιστημίων και ερευνητικών φορέων για την υλοποίηση μεταπτυχιακών προγραμμάτων χρειάζονται κοινή απόφαση των δύο αρμόδιων Υπουργών.

Σημείο τρίτο: Διοικητικά ανεφάρμοστος και επιστημολογικά προβληματικός είναι ο διοικητικός διαχωρισμός του Εθνικού Οργανισμού Έρευνας και Τεχνολογίας σε διακριτά τμήματα βασικής έρευνας και εφαρμοσμένης. Σε μία εποχή όπου ο διυλισμός μεταξύ θεωρίας και πράξης είναι ξεπερασμένος, οι επιστήμες συνομιλούν όλο και περισσότερο μεταξύ τους και η βασική έρευνα μετατρέπεται άμεσα σε εμπορική εφαρμογή, η διάκριση βασικής και εφαρμοσμένης έρευνας δεν μπορεί παρά να εξυπηρετεί αποκλειστικά την παρέμβαση στην διαδικασία σχεδιασμού της ερευνητικής πολιτικής με κριτήρια «χρήσιμης» και «μη χρήσιμης» έρευνας.

Ωστόσο αυτό, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι ψευδοπρόβλημα. Η ίδια ακριβώς έρευνα σε Optics στο εργαστήριο είναι βασική, ενώ στην «KODAC» είναι εφαρμοσμένη. Η έρευνα για τους πρώτους αριθμούς για τους μαθηματικούς είναι βασική, ενώ για τους κρυπτογράφους, δηλαδή για τις τράπεζες, τις πιστωτικές κάρτες, τις μυστικές Υπηρεσίες, είναι εφαρμοσμένη. Υπάρχει βασική έρευνα στην Ιατρική; Υπάρχει διάκριση βασικής και εφαρμοσμένης έρευνας στη νανοτεχνολογία, στη Βιοτεχνολογία, τη Γνωστική Επιστήμη, την Ιστορία, τη Φιλοσοφία, τη Φιλολογία, τα Οικονομικά;

Σημείο τέταρτο: Εάν εξαιρέσουμε τη μοναδική αναφορά στο άρθρο 6, αγνοούνται ολοφάνερα οι ανθρωπιστικές και κοινωνικές επιστήμες, περιοχές που δεν προσελκύουν μεν άμεσα πόρους, αλλά θα μπορούσαν να συμβάλουν με πολύ μικρότερη δαπάνη στην ανάδειξη της Ελλάδας στο παγκόσμιο γίγνεσθαι, όπως μεγαλόστομα εξαγγέλλει η αιτιολογική έκθεση.

Δεν θα μπορούσε η Ελλάδα να αξιοποιήσει τα προνομιακά της πεδία και να αποκτήσει ηγετικό ρόλο, για παράδειγμα, στην ιστορική έρευνα της Νοτιοανατολικής Ευρώπης, όσον αφορά τη Φιλοσοφία, και τη Γλωσσολογία;

Σημείο πέμπτο: Είναι ενδιαφέρον ότι το νομοσχέδιο ήρθε αρχικά για συζήτηση αποκλειστικά στην Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου και μόνο μετά από διαμαρτυρία των Βουλευτών της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων συγκλήθηκε κοινή συνεδρίαση.

Η ανώτατη εκπαίδευση και η έρευνα αποτελούν εξ ορισμού ενιαίο και αδιαίρετο σύνολο δραστηριοτήτων και σύστημα ανατροφοδότησης. Εξαγγέλλεται συνολική ρύθμιση των ζητημάτων έρευνας και τεχνολογίας, αλλά δεν προβλέπεται πολιτική ανάπτυξη τους στα πανεπιστήμια, όπου πραγματοποιείται πάνω από το μισό της ερευνητικής δραστηριότητας. Σε μία χώρα σαν τη δική μας, όπου ο επιστημονικός διάλογος είναι καχεκτικός, το παρόν νομοσχέδιο θα όφειλε να καλλιεργεί με όλα τα μέσα την αδιάσπαστη ενότητα εκπαίδευσης και έρευνας.

Και ενώ διθυραμβικά εξαγγέλλετε τη θεσμοθέτηση της συμμετοχής του Υπουργείου Παιδείας, του αποδίδεται ρόλος διακριτικού κομμάτσου. Τα πανεπιστήμια τίθενται σε ομηρία, εφόσον η έρευνα που δεν θα είναι αντικείμενο στοχοθέτησης και σχεδιασμού, δεν θα τους εξασφαλίζει συμμετοχή. Πόσο μάλλον που δεν προβλέπεται ίδιος ερευνητικός προϋπολογισμός του Υπουργείου Παιδείας που να κατανέμεται στα πανεπιστήμια, τα οποία θα αναλαμβάνουν την περαιτέρω κατανομή.

Σημείο έκτο: Ενοποίηση και κινητικότητα των ερευνητών μεταξύ πανεπιστημίων και ερευνητικών κέντρων δεν θα έπρεπε, μια και στην Ελλάδα ακολουθείται προκαθορισμένο μισθολόγιο, να σημαίνει και μισθολογική ενιαιοποίηση;

Σημείο έβδομο: Όταν ο νομοθέτης ονειρεύεται την Ελλάδα να λάμψει στο παγκόσμιο ερευνητικό γίγνεσθαι, φαντάζομαι, προβλέπει ένα μακροπρόθεσμο σχέδιο διενόησης των πανεπιστημίων και των ερευνητικών κέντρων που θα επιτρέψει τη μεταφορά τεχνογνωσίας για έρευνα, από ιδρύματα του εξωτερικού. Αυτό σημαίνει χρηματοδοτική ενίσχυση συνεργατικών έργων με ερευνητικές ομάδες στο διεθνή χώρο, χρηματοδότηση απλουστευμένων διαδικασιών, μετάκληση επιστημόνων του εξωτερικού για μικρό ή μεγάλο διάστημα, καθώς και προσέλκυση ξένων μεταπτυχιακών ερευνητών.

Μακάρι το άρθρο 30 να κινηθεί αποτελεσματικά προς αυτήν την κατεύθυνση. Τα οικονομικά μεγέθη που προβλέπονται, με εφάπαξ ερευνητικές χορηγίες μέχρι 100.000 ευρώ, μου δημιουργούν μεγάλη ανησυχία.

Σημείο όγδοο: Προσδιορισμός νέων πόρων για την έρευνα. Εμείς έχουμε προτείνει φορολογικές ελαφρύνσεις των επιχειρήσεων που επενδύουν στην έρευνα και παράλληλη δημιουργία μηχανισμού ελέγχου, αν πραγματικά φτιάχνονται ερευνητικές υποδομές στον ιδιωτικό φορέα, ή φοροαπαλλαγή για ερευνητικές χορηγίες.

Ο Σεβαστόν ήδη το 1981 στη Γαλλία πέρασε νόμο, με τον οποίο εξαιρούσε από τη φορολογία περίπου το 50% των κερδών μιας επιχείρησης, αν έκανε ερευνητικές επενδύσεις τουλάχιστον ισόποσες. Στην Ελλάδα είναι φορολογητέα και η επιδότηση! Οι χορηγίες εξαιρούνται φορολογίας, εκτός αν κάποιες

αφορούν τον πολιτισμό.

Σημείο ένατο: Αφορά την τροπολογία που καταθέσαμε είκοσι επτά Βουλευτές, γυναίκες και άνδρες, από τα Κόμματα της Νέας Δημοκρατίας, του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., με την οποία επιδιώκεται η ουσιαστική ισότητα των φύλων στις εθνικές επιστημονικές επιτροπές. Επ' αυτού, όμως, του θέματος θα τοποθετηθώ αναλυτικά στη συζήτηση επί των άρθρων.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστούμε την κ. Δραγώνα.

Το λόγο έχει τώρα ο κ. Μιχαήλ Μπεκίρης.

ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι αντιλαμβάνομαστε τη σπουδαιότητα της έρευνας και της τεχνολογίας για τη μετάβαση στην οικονομία της γνώσης και στην κοινωνία της πληροφορίας, έννοιες που ακούγονται πολύ συχνά τα τελευταία χρόνια, που, δυστυχώς, όμως ακόμη και σήμερα μοιάζουν μακρινές.

Στην Ελλάδα τόσο το εκπαιδευτικό σύστημα, ιδιαίτερα στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, όσο βέβαια και το οικονομικό σύστημα, λειτουργούν με όρους και λογικές που δεν συμβαδίζουν με την εποχή, στην οποία ζούμε.

Στις πολυσυζητημένες έννοιες που προανέφερα και που αποτελούν στόχο κάθε σύγχρονης κοινωνίας, εμείς ως χώρα και ως πολιτικό σύστημα, δεν έχουμε ξεκάθαρη αντιμετώπιση. Θέλουμε ή δεν θέλουμε να δημιουργήσουμε μια ανταγωνιστική οικονομία; Επιζητούμε ή δεν επιζητούμε ένα σύγχρονο εκπαιδευτικό σύστημα, που να προσφέρει ευκαιρίες εργασίας και να λειτουργεί υποστηρικτικά στη μετάβαση προς την οικονομία της γνώσης;

Στα ερωτήματα που μόλις έθεσα, δεν νομίζω ότι υπάρχει ξεκάθαρη απάντηση. Μιλούμε όλοι για μια ανταγωνιστική οικονομία. Πώς όμως θα τη δημιουργήσουμε αυτήν την ανταγωνιστική οικονομία;

Αν δούμε τις προτάσεις των περισσότερων κομμάτων, αλλά και των συνδικαλιστικών φορέων που εκφράζουν την πλειοψηφία των εργαζομένων, όχι μόνο δεν θα κάνουμε πιο ανταγωνιστική την οικονομία μας, αλλά δυστυχώς θα την κάνουμε να γυρίσει και πολλά χρόνια προς τα πίσω.

Το ίδιο ισχύει και για το εκπαιδευτικό σύστημα. Σήμερα, που άλλες χώρες κάνουν άλματα προς τα εμπρός, δυστυχώς, εμείς δεν έχουμε λύσει ούτε τα αυτονόητα. Το 2008, ακόμη συζητούμε για το πανεπιστημιακό άσυλο. Δυστυχώς ακόμη και σήμερα, επιτρέπουμε σε οργανωμένες μειοψηφίες να καταστρέφουν τη δημόσια περιουσία και κανείς δεν αντιδρά. Δυστυχώς, επιτρέπουμε ως πολιτικό σύστημα, να αγνοούνται οι νόμοι του κράτους.

Η προηγούμενη Βουλή ψήφισε το νόμο για την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Σήμερα στα ελληνικά πανεπιστήμια δεν γίνονται εκλογές καθηγητών, γιατί σε αρκετές περιπτώσεις οι διαδικασίες διαλύονται από μικρές ομάδες φοιτητών. Υπάρχουν περιπτώσεις όπου η Σύγκλητος κάθε πανεπιστημίου, συνεδριάζει υπό ομηρία και με προαπαιτούμενο να ψηφίσει ό,τι οι οργανωμένες μειοψηφίες υποδειξουν.

Σ' όλα αυτά τα νοσηρά φαινόμενα, ποια είναι η αντίδραση των κοινοβουλευτικών κομμάτων; Φοβάμαι πως καμμία. Ποιο είναι το αποτέλεσμα; Η νοσηρή αυτή κατάσταση να διαιωνίζεται. Θα ποιοι κάποιοι συνάδελφοι και δικαιολογημένα: Τι σχέση έχουν όλα αυτά με το συζητούμενο νομοσχέδιο; Η απάντηση είναι πολύ απλή. Η διασύνδεση του τρόπου της λειτουργίας των ελληνικών πανεπιστημίων το 2008, είναι άμεσα συνυφασμένη και συνδεδεμένη με την αποδοτικότητά τους σ' όλους απολύτως τους τομείς.

Βασικός τομέας της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, είναι και η έρευνα που συντελείται μέσα στα πανεπιστήμια, αλλά και στα ερευνητικά ιδρύματα. Ο συνολικός τρόπος λειτουργίας των ελληνικών πανεπιστημίων, αποτελεί σαφή ένδειξη για την αποδοτικότητά τους και για την ανταγωνιστικότητά τους. Καλώς ή κακώς, τα ελληνικά πανεπιστήμια, δεν συγκρίνονται μόνο μεταξύ τους, αλλά συγκρίνονται μ' όλα τα εκπαιδευτικά ιδρύματα της Ευρώπης και του κόσμου. Και δυστυχώς, παρά τα όσα λέμε

εμείς εδώ μεταξύ μας, οι συγκρίσεις αυτές δεν μας ευνοούν.

Ένα βασικό πρόβλημα είναι η χρηματοδότηση και, αν θέλετε, είναι το μεγαλύτερο. Δεν είναι, όμως, το μοναδικό. Από τις τοποθετήσεις των υπολοίπων κομμάτων, αντιλαμβάνομαι ότι εκεί ακριβώς είναι το πρόβλημα. Άποψη δική μου, είναι ότι πρέπει να υπάρξουν και άλλες δραστηριτικές αλλαγές στον τρόπο της λειτουργίας της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και όχι μόνο.

Ο εκπρόσωπος της συνόδου των πρυτάνεων, ανέφερε κατά τη διάρκεια της ακρόασης των φορέων ότι προκειμένου να μπορεί ο ερευνητής να αποδώσει μέσα στο πανεπιστήμιο, χρειάζονται τρεις βασικές προϋποθέσεις. Πρώτον, οικονομική αυτοτέλεια, δεύτερον, θεσμικά μέτρα και τρίτον, ασφάλεια. Να μπορεί, μ' άλλα λόγια, να κάνει τη δουλειά του απερίσπαστος. Να μη φοβάται ότι μπορεί να λείψει και όταν γυρίσει, να του έχουν διαλύσει ή να του έχουν σπάσει τον εξοπλισμό. Δεν έχουμε λύσει ούτε αυτό. Δυστυχώς αυτό δεν είναι συμπέρασμα δικό μου. Είναι συμπέρασμα των ιδίων των πανεπιστημίων.

Διαμαρτυρόμαστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η συμμετοχή των επιχειρήσεων στην έρευνα, είναι μόλις στο 32%, όταν στην υπόλοιπη Ευρώπη υπερβαίνει το 50%. Πώς θα εμπιστευτούν οι επιχειρήσεις τα ελληνικά πανεπιστήμια για τη διεξαγωγή έρευνας, όταν γνωρίζουν τις συνθήκες λειτουργίας τους; Πώς θα πλησιάσουν στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, όταν το μήνυμα που λαμβάνουν, είναι ότι πρέπει να απομακρυνθούν από τα πανεπιστήμια;

Θέλουμε να συνδέσουμε την έρευνα και την καινοτομία με την επιχειρηματικότητα. Βέβαια, αυτό, δυστυχώς, μόνο στα λόγια, γιατί στην πράξη, αντιδρούν οι πάντες. Σε πρόσφατη έκθεση, η χώρα μας λαμβάνει την εκατοστή θέση στην επιχειρηματικότητα, ανάμεσα σε εκατόν εξήντα δύο χώρες. Αυτήν την επιχειρηματικότητα, θέλουμε να συνδέσουμε με την επίσης πολύ χαμηλή θέση που έχουμε στην έρευνα και στην τεχνολογία, μία από τις χειρότερες θέσεις στην Ευρώπη.

Δυστυχώς αυτή είναι η πραγματικότητα και φταίμε όλοι μας γι' αυτό, ολόκληρο το πολιτικό σύστημα, που λειτουργεί με ιδεοληψίες ξεπερασμένες, με αντιλήψεις που απέχουν από τη σύγχρονη πραγματικότητα, που δεν μπορούν να συμβαδίσουν με τις ανάγκες της σύγχρονης κοινωνίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρώτος και βασικός στόχος του παρόντος νομοσχεδίου, είναι να αυξηθεί η συνολική δαπάνη για την έρευνα από εθνικούς πόρους, προκειμένου να φθάσει σταδιακά από το 0,6% που είναι σήμερα, στο 1,5% το 2013. Παράλληλα, συνδέεται η χρηματοδότηση των ερευνητικών κέντρων με την αποδοτικότητά τους. Θα υπάρχει διαρκής και αντικειμενική αξιολόγηση, έτσι ώστε τα χρήματα να κατευθύνονται εκεί που, πραγματικά, γίνεται σοβαρή και υπεύθυνη δουλειά.

Σημαντικό, επίσης, είναι και το γεγονός ότι εγκαθιδρύεται η αρχή της αριστείας στην έρευνα αιχμής, καθώς και η δυνατότητα του επαναπατρισμού σπουδών επιστημόνων του εξωτερικού.

Το νομοσχέδιο έχει μια σειρά άρθρων, που σίγουρα θα ενισχύσουν σε θεσμικό επίπεδο την ερευνητική δραστηριότητα στη χώρα μας. Σ' άλλο νομοσχέδιο, άκουσα ότι θα υπάρξουν και προβλέψεις για την οικονομική ενίσχυση της έρευνας.

Σημαντικό είναι σε κάθε περίπτωση, να αξιολογήσουμε την αποτελεσματικότητα αυτών των νομοσχεδίων, να δούμε με την πάροδο των ετών, εάν η θέση της χώρας μας βελτιώνεται. Επίσης, να δούμε την έρευνα από τη βάση της, από τον απλό ερευνητή, από τον υποψήφιο διδάκτορα μέσα στα πανεπιστήμια.

Τι προϋποθέσεις υπάρχουν σήμερα, προκειμένου να ξεκινήσει ένας νέος μια επαγγελματική σταδιοδρομία στην έρευνα; Διότι καλά είναι όσα συζητούμε εδώ, αλλά πώς ένας νέος άνθρωπος θα ακολουθήσει μια τέτοια καριέρα, όταν γνωρίζει ότι για πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα δεν θα εξασφαλίζει ούτε τα απαραίτητα για τη διαβίωσή του;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ελπίζω αυτό το νομοσχέδιο να αποτελέσει μια νέα αρχή για την έρευνα στη χώρα μας, σ' έναν τομέα, που αν είχαμε κατάλληλη οργάνωση, θα έπρεπε να είμαστε στις πρώτες θέσεις και όχι στις τελευταίες.

Είναι συχνό φαινόμενο, να ακούμε στις ειδήσεις Έλληνες

ερευνητές στο εξωτερικό, να διαπρέπουν και να αναγκάζουν τη διεθνή κοινότητα να στρέψει την προσοχή της επάνω τους. Δυστυχώς, αυτό δεν μπορούμε να το καταφέρουμε στην ίδια μας τη χώρα.

Στηρίζω, λοιπόν, αυτό το νομοσχέδιο, γιατί πιστεύω ότι κάνει ένα σημαντικό βήμα για την ενίσχυση της έρευνας και προσδοκώ τα επόμενα βήματα να είναι ακόμη πιο τολμηρά.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστούμε και εμείς τον κ. Μπεκίρη.

Το λόγο έχει ο κ. Παναγιώτης Σγουριδής.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Σας ευχαριστώ και εγώ, κύριε Πρόεδρε, όπως ευχαριστώ και τους συναδέλφους και τους Υπουργούς, γιατί μου έδωσαν τη δυνατότητα να προηγηθώ.

Μια χώρα του μεγέθους της Ελλάδας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να μπορεί να έχει μέλλον στον παγκόσμιο ανταγωνισμό, πρέπει να χαράξει από τώρα τη στρατηγική της, για το πώς θα αξιοποιήσει τα συγκριτικά πλεονεκτήματά της.

Και ποια είναι αυτά τα συγκριτικά πλεονεκτήματα στην Ελλάδα, κατά τη δική μου άποψη; Είναι η πρωτοπορία στην καινοτομία, είναι η έρευνα, είναι το να εκμεταλλευτεί τη γεωστρατηγική της θέσης.

Πώς μεταφράζονται αυτά;

Πρώτον, αξιοποίηση του ανθρώπινου επιστημονικού δυναμικού της.

Δεύτερον, προσφορά υψηλών υπηρεσιών σε τομείς, όπως είναι η υγεία, η παιδεία, η ναυτιλία, οι τράπεζες.

Τρίτον, να γίνει ένας τόπος ελκυστικός, για τις διακοπές ξένων επισκεπτών που θα αξιοποιούν τον ελεύθερό τους χρόνο.

Εγώ έρχομαι στο πρώτο από αυτά τα οποία έθεσα, γιατί αυτό σήμερα συζητούμε, δηλαδή την αξιοποίηση του ανθρώπινου επιστημονικού δυναμικού, ώστε η χώρα μας να μπορεί να εκμεταλλευτεί αυτό το συγκριτικό της πλεονέκτημα.

Διαθέτουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εξαιρετικά μυαλά, τα οποία διαπρέπουν στο εξωτερικό. Πίσω από καινοτόμες ανακαλύψεις, πίσω από πρωτοπόρες έρευνες, κρύβονται Έλληνες επιστήμονες. Σε τομείς όπως είναι η αστροφυσική, η κοσμολογία, το διάστημα, η ιατρική, η χημεία, τα μαθηματικά, έχουμε επιστήμονες, που στο εξωτερικό διαπρέπουν. Στις μητροπόλεις της γνώσης, στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, στην Αγγλία, στη Γαλλία, στη Γερμανία, οι Έλληνες καθηγητές αποτελούν ευάριθμες κοινότητες και είναι από τις πιο σεβαστές. Στο MIT, στο Χάρβαρντ, στην Οξφόρδη, στη Σορβόνη, παντού υπάρχουν Έλληνες καθηγητές που διαπρέπουν.

Πώς, όμως, επιλέγονται αυτοί οι επιστήμονες, αυτά τα φωτεινά μυαλά; Σαφώς με αξιοκρατία μέσα στα πανεπιστήμια και με τη συνεισφορά της αγοράς. Τα διδακτορικά δίνονται σε άμεση σχέση και σύνδεση με την εφαρμογή, χωρίς όμως να υποχρηματοδοτούνται η βασική έρευνα, η γενική έρευνα, η κοινωνική έρευνα, όπως και οι ανθρωπιστικές επιστήμες. Υπάρχει αραστή ισορροπία.

Όλο αυτόν τον κόσμο, όμως, θα πρέπει να τον αξιοποιήσουμε προς όφελος της χώρας και θα πρέπει να βρούμε τους τρόπους, ώστε να δουλέψουν για τη χώρα, να εργαστούν για τη χώρα και σίγουρα όχι μέσα από κρατικοδίαιτη έρευνα που έχουμε μέχρι τώρα, που έχει το αποτέλεσμα να είναι μια μηχανή σπατάλης και ανάληψης κονδυλίων, χωρίς καμιά συγκεκριμένη κατεύθυνση.

Σ' αυτό το πλαίσιο, κύριοι Υπουργοί, περίμενα ένα νομοσχέδιο βαθιά θεσμικό, ένα νομοσχέδιο καινοτόμο. Περίμενα ένα νομοσχέδιο, το οποίο πραγματικά θα έφερνε μια σημαντική τομή στο θέμα της έρευνας.

Δυστυχώς το νομοσχέδιο είναι φοβικό. Καθυστέρησε από το 2005 και στην ουσία, εν μέρει κωδικοποιεί τους ήδη ισχύοντες νόμους για την έρευνα, που είναι ο ν. 1514/1985 και ο ν. 2919/2001. Δεν αποσαφηνίζει, αλλά απλά διαχειρίζεται τα θέματα της έρευνας. Αντί να ενοποιεί, διευρύνει τους χώρους έρευνας. Αυτό κατ' ανάγκη δεν είναι κακό. Σαφώς πρέπει να διευρύνουμε τους χώρους έρευνας. Όμως πρέπει να μπου κανόνες, αλλά όχι αποκλειστικά και μόνο, μέσα από μια κανονιστική και

αυστηρή από το κράτος πολιτική.

Γεμίζει ο χώρος από ερευνητικά κέντρα, ερευνητικά πανεπιστημιακά ινστιτούτα. Ανοίγουμε «μαγαζάκια» σε κάθε επιστημονική και τεχνολογική κατεύθυνση. Και κατά την άποψή μου, βάζει από την πίσω πόρτα τα ιδιωτικά πανεπιστήμια.

Μεταπτυχιακά ινστιτούτα. Τέτοιος όρος υπάρχει; Μεταπτυχιακές σχολές, θα το καταλάβαينا. Όμως, μεταπτυχιακά ινστιτούτα;

Ομιλεί εχεμύθειας. Δηλαδή, η έρευνα θα πρέπει να γίνεται στα πλαίσια της μυστικότητας, για να αφήνουμε ελεύθερη την κατασκοπεία στις βιομηχανίες γενικώς. Θεωρώ, δηλαδή, ότι ορισμένα πράγματα που μπαίνουν, έχουν μια υπερβολή.

Επίσης, κύριοι συνάδελφοι, οδηγεί τους καθηγητές να διδάσκουν στα ινστιτούτα, χωρίς να συνιστά κατοχή δεύτερης θέσης. Καλό αυτό, αλλά γιατί δεν συμβαίνει και το αντίστροφο απ' αυτούς τους καθηγητές ή τους επιστήμονες, που εργάζονται στα ινστιτούτα;

Κατά την άποψή μου, αυτό το νομοσχέδιο δεν είναι το νομοσχέδιο εκείνο που θα περιμέναμε όλοι μας, για να βάλει τη χώρα σε μια τροχιά στην έρευνα. Γι' αυτό, εμείς το καταψηφίζουμε κάνοντας τις παρατηρήσεις μας στα άρθρα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστούμε τον κ. Σγουριδή, ο οποίος μάλιστα στο μισό του χρόνου που δικαιούτο, ανέπτυξε ιδιαίτερα τεκμηριωμένα τις απόψεις του.

Τώρα, το λόγο έχει ο Υφυπουργός Ανάπτυξης κ. Σταύρος Κалаφάτης για είκοσι πέντε λεπτά.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προσδοκούσα ότι το αντικείμενο του υπό συζήτηση νομοσχεδίου, το πολύ σημαντικό πεδίο της έρευνας, τεχνολογίας και καινοτομίας, θα αποτελούσε για πολλούς από τους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης, έναν κοινό τόπο αναφοράς, θετικών παρεμβάσεων, προτάσεων, μια πηγή θετικής σκέψης, θετικού προσανατολισμού, που θα εκφραζόταν με κάποιον τρόπο σ' αυτήν την Αίθουσα.

Αντ' αυτού, είδα να διατυπώνονται προτάσεις από πολλούς συναδέλφους από την Αξιωματική Αντιπολίτευση και από την Αντιπολίτευση εν γένει, οι οποίες διακρίνονταν, κυρίως, από το στοιχείο της σύγχυσης και της αντίφασης. Γιατί, πώς μπορεί αλλιώς να εξηγηθεί το γεγονός ότι κάποιοι ισχυρίζονται ότι μ' αυτό το νομοσχέδιο δεν αλλάζει τίποτα, αλλά την ίδια στιγμή υπάρχουν πάρα πολλές αντιδράσεις από τους φορείς στους οποίους αναφέρεται; Εφόσον αντιδρούν, προφανώς κάτι αλλάζει.

Άλλοι συνάδελφοι –και μάλιστα κάποιοι απευθυνόμενοι και σε μένα προσωπικά, γνωρίζοντας ότι εκ του Κανονισμού δεν μπορούν να απαντήσω– έθεταν τα προβλήματα με τη δραματική τους διάσταση, ενώ γνωρίζουμε ότι η επίλυση αυτών των προβλημάτων, εν πολλοίς βρίσκεται και στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο.

Κάποιοι άλλοι μας κατηγορούν ότι αργοπορήσαμε να φέρουμε ένα νομοσχέδιο, ενώ την ίδια στιγμή μας κατηγορούν γιατί το φέραμε γρήγορα.

Άλλοι δε, μιλούν για την ανάγκη σύνδεσης παραγωγής και έρευνας, όταν αυτό ακριβώς επιχειρείται σ' ένα μεγάλο βαθμό, με το νομοσχέδιο που κρατούν στα χέρια τους.

Κάποιοι άλλοι συνάδελφοι, κατηγορούν ακόμα την Κυβέρνηση ότι άφησε έξω τους πανεπιστημιακούς, όταν για πρώτη φορά αυτό το σχέδιο νόμου –σχέδιο νόμου που αφορά την έρευνα και την τεχνολογία– κατατίθεται, σχεδιάζεται και οργανώνεται από κοινού από το Υπουργείο Ανάπτυξης και το Υπουργείο Παιδείας και όταν μάλιστα οι πανεπιστημιακοί, ήταν παρόντες σε μία μακρά εξαντλητική διαβούλευση που πήρε πάνω από δεκαπέντε μήνες για να ολοκληρωθεί.

Τέλος, κάποιοι μίλησαν για μία προσχηματική διαβούλευση, όταν την ίδια στιγμή ήμασταν παρατηρητές σε μια μακρά συζήτηση, που κράτησε πάνω από δύο χρόνια και όπως θα αναφέρω διεξοδικά παρακάτω, αποτέλεσε και αντικείμενο ενδελεχούς επεξεργασίας και προτάσεων, ακριβώς για τα ζητήματα που

έθεσαν πολλοί από τους φορείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σύγχρονη εποχή, χαρακτηρίζεται μεταξύ άλλων από δύο καθοριστικές παραμέτρους. Πρώτον, την ταχύτατη εξάπλωση και πολλαπλασιασμό της γνώσης, η οποία εξελίσσεται ως ο πλέον ασφαλής δρόμος για την ευημερία της κοινωνίας και δεύτερον, τη ραγδαία ανάπτυξη της τεχνολογίας που επανακαθορίζει ριζικά όλες τις μορφές της οικονομικής δραστηριότητας, αλλά και την καθημερινότητα όλων μας.

Οι μεταβολές και οι ανατροπές που χαρακτηρίζουν τις διαδικασίες της γνώσης, της τεχνολογίας και της επιστήμης, διατρέχουν όλα τα πεδία των ανθρωπίνων δραστηριοτήτων και συνθέτουν μία νέα οικονομική και κοινωνική πραγματικότητα. Η διαμόρφωση μιας παγκόσμιας κοινωνίας της γνώσης και η ανάγκη για ουσιαστική συμμετοχή της χώρας μας στο σύγχρονο αυτό διακύβευμα, μας ωθούν να είμαστε πιο απαιτητικοί, πιο τολμηροί, πιο ανταγωνισμοί.

Οι προκλήσεις των καιρών, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μας καθιστούν όλους υπόλογους και υπεύθυνους, κυρίως όσους αποτελούμε το πολιτικό σύστημα, για να προσαρμόσουμε τις δράσεις μας, ώστε να υπηρετήσουμε πιο αποτελεσματικά τις γενιές που έρχονται. Να μπορέσουμε με όχημα τη νέα γνώση, την έρευνα και την καινοτομία, να διεκδικήσουμε το δικό μας μερίδιο προόδου στη σύγχρονη διεθνή κοινότητα του μέλλοντος.

Και αυτό, δεν μπορεί να επιτευχθεί, παρά μόνο με την αναβάθμιση της έρευνας, το συντονισμό των ερευνητικών δραστηριοτήτων, την προώθηση της αριστείας, την καθιέρωση ενός συστήματος αξιολόγησης των ερευνητικών έργων, την ενδυνάμωση της διεθνούς παρουσίας της χώρας, τη συνεργασία των ερευνητικών φορέων με τα πανεπιστήμια και τις επιχειρήσεις, την αύξηση της χρηματοδότησης της βασικής έρευνας και την ορθολογικότερη διαχείρισή της.

Η κοινωνία της γνώσης, αναδεικνύεται σε κυρίαρχο αίτημα και στοίχημα της νέας εποχής, καθώς η ίδια η γνώση, αποτελεί πλέον τον κινητήριο μοχλό της διεθνούς οικονομίας.

Η στρατηγική της Λισαβόνας, έχει θέσει ως κύριο στόχο να αποκτήσει η Ευρώπη την πιο δυναμική και ανταγωνιστική οικονομία, βασισμένη στη γνώση, ικανή για αειφόρο ανάπτυξη, με περισσότερες και καλύτερες θέσεις εργασίας και κοινωνική συνοχή.

Η Ελλάδα, ξεκίνησε από πολύ χαμηλά την υλοποίηση αυτών των στόχων και παρά τη μεγάλη πρόοδο που πετύχαμε στα προηγούμενα τέσσερα χρόνια, έχουμε μπροστά μας αρκετό και δύσκολο δρόμο να διανύσουμε. Σ' αυτήν την προσπάθεια, το Σύστημα Διαχείρισης της Έρευνας, Τεχνολογίας και Καινοτομίας αποκτά κομβικό ρόλο.

Όλοι μας αναγνωρίζουμε ότι οι επιδόσεις της χώρας μας δεν ήταν και δεν είναι ακόμα αρκούντως ικανοποιητικές, ότι υπάρχουν στρεβλώσεις, αλλά και παράδοξα. Για παράδειγμα, η χώρα μας διακρίνεται στην αναλογία δημοσιεύσεων προς το συνολικό αριθμό ερευνητών, ενώ ταυτόχρονα κατατάσσεται χαμηλά στην παραγωγή ουσιαστικών ερευνητικών αποτελεσμάτων.

Το σημερινό Σύστημα Διαχείρισης Έρευνας, Τεχνολογίας και Καινοτομίας είναι συγκεντρωτικό.

Οι προτεραιότητες καθορίζονται σε μεγάλο βαθμό από τα επάνω, κυρίως μέσω των διαφόρων επιχειρησιακών προγραμμάτων. Οι κύριοι φορείς εκτέλεσης της ερευνητικής δραστηριότητας παραμένουν τα πανεπιστήμια με 46% και τα δημόσια ερευνητικά κέντρα με 22%.

Από την άλλη, οι δαπάνες των επιχειρήσεων ανέρχονται μόνο στο 32%, ενώ την ίδια στιγμή, ο αντίστοιχος ευρωπαϊκός μέσος όρος φθάνει το 50%.

Περαιτέρω, έχουμε ένα κατακερματισμένο σύστημα, χωρίς σχεδιασμό. Ένα σύστημα, που επιχειρεί, κυρίως, να ακολουθηθεί και όχι να διαμορφώσει τα δεδομένα. Ένα σύστημα γραφειοκρατικό και χρονοβόρο, επικεντρωμένο στην εκ των προτέρων αξιολόγηση και όχι στην παρακολούθηση και στην ουσιαστική επίβλεψη των έργων.

Για πολλά χρόνια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπήρξε

στη χώρα μας μια σταθερή ερευνητική πολιτική με χαρακτήρα εθνικής στρατηγικής. Οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας, τα τελευταία τέσσερα χρόνια διαμορφώνουν εθνική στρατηγική για την έρευνα, την τεχνολογία και την καινοτομία, στρατηγική, που, εκτός των άλλων, είναι προσανατολισμένη στην επίτευξη των στόχων της Λισαβόνας.

Έχοντας θέσει ως στόχο την αύξηση των δαπανών για έρευνα και ανάπτυξη στο 1,5% του Α.Ε.Π. και στο πλαίσιο του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, υποστηρίχθηκαν προγράμματα ενθάρρυνσης της έρευνας και της διάδοσης της τεχνολογίας σ' όλους τους τομείς και ειδικά στις επιχειρήσεις. Παράλληλα, δημιουργήθηκαν νέες ερευνητικές και τεχνολογικές υποδομές, όπως στη Θεσσαλία, στη δυτική Ελλάδα. Δημιουργήθηκε το κλάστρο μικροηλεκτρονικής και η Ζώνη Καινοτομίας στη Θεσσαλονίκη, ενώ ταυτόχρονα, τα περιφερειακά προγράμματα χρηματοδότησαν σημαντικές δράσεις έρευνας και τεχνολογίας.

Ακόμη, αναφορικά με τους πόρους του Δ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, για πρώτη φορά διαμορφώθηκε και κατατέθηκε στρατηγικό σχέδιο ανάπτυξης έρευνας, τεχνολογίας και καινοτομίας, σχέδιο, το οποίο αποτελεί βασικό εργαλείο συντονισμού των δραστηριοτήτων του Ε.Σ.Π.Α. γύρω από τους κοινούς στόχους της προγραμματικής περιόδου έως το 2013.

Όμως, πέρα από τις ειδικές πολιτικές για την έρευνα και την τεχνολογία, ακολουθούμε ένα ευρύτερο μείγμα πολιτικών. Διευρύνουμε τη συμμετοχή της χώρας στους διεθνείς οργανισμούς, όπως ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Διαστήματος, το πρόγραμμα ITER για την παραγωγή ενέργειας από υδρογόνο.

Εφαρμόστηκε ο νόμος για την έκπτωση των δαπανών επιστημονικής και τεχνολογικής έρευνας από τις δαπάνες των επιχειρήσεων.

Ακόμη, μέσω του επενδυτικού νόμου, δώσαμε προτεραιότητα και ισχυρά κίνητρα σε επενδύσεις, στην καινοτομία, σε προϊόντα και σε υπηρεσίες προηγμένης τεχνολογίας.

Στο πλαίσιο αυτής της σύγχρονης προσαρμοσμένης στα νέα δεδομένα στρατηγικής, που σχεδιάζουμε και εφαρμόζουμε τα τελευταία τέσσερα χρόνια, συζητείται και το παρόν νομοσχέδιο, νομοσχέδιο, του οποίου η φιλοσοφία πηγάζει από την ίδρυση οργάνων διοίκησης της έρευνας, κοινές μεθόδους αξιολόγησης της ερευνητικής προσπάθειας, με διεθνώς καθιερωμένους τρόπους και μεθοδολογία.

Σήμερα, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιχειρούμε μια μεγάλη τομή, ένα ρηξικέλευστο, πολιτικό νομοθετικό βήμα, ένα τελικό βήμα μιας πορείας, που ξεκίνησε με πρωτοβουλία του πρώην Υπουργού Ανάπτυξης και νυν Προέδρου της Βουλής κ. Δημήτρη Σιούφα και που ολοκληρώνεται με την ευδωχή της προσπάθειας, από πλευράς του νυν Υπουργού Ανάπτυξης κ. Χρήστου Φώλια.

Μολοντί στην εισηγητική έκθεση που συνοδεύει το υπό συζήτηση νομοσχέδιο αναφέρεται το ιστορικό, κρίνω πως θα ήταν σκόπιμο να σας θυμίσω, πως αφετηρία αυτής της κοπιώδους προσπάθειας, αποτέλεσε το κείμενο εργασίας που εκπονήθηκε από το Εθνικό Συμβούλιο Έρευνας και Τεχνολογίας υπό την προεδρία του ακαδημαϊκού και καθηγητή κ. Δημήτρη Νανόπουλου, με τη συμμετοχή πλειάδας διεθνώς αναγνωρισμένων επιστημόνων. Συνολικά εξήντα δύο μέλη του ακαδημαϊκού και ερευνητικού χώρου συμμετείχαν στη διαμόρφωση μιας πρωτόλειας βάσης σχετικών δεδομένων, που ήταν και ο καμβάς στον οποίο εργάστηκε η διυπουργική επιτροπή των Υπουργών Ανάπτυξης και Παιδείας.

Από τις 24 Οκτωβρίου 2005 και μετά, χρειάστηκαν είκοσι επτά συνεδριάσεις για να παρουσιάσει η επιτροπή το τελικό κείμενο στους αρμόδιους υπουργούς στις 5 Ιουλίου 2006 στο Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών. Η περαιτέρω διαδικασία διαβούλευσης, η οποία έληξε στις 15 Ιανουαρίου 2007, αφού είχε προηγηθεί η επεξεργασία των προτάσεων από εβδομήντα τέσσερις φορείς και φυσικά πρόσωπα, κατέληξε σε κείμενο το οποίο επεξεργασμένο νομοτεχνικά, ήχθη προς συζήτηση στη Βουλή τον Ιούλιο του 2007. Ψηφίστηκε από την αρμόδια επιτροπή της Βουλής, όμως η προκήρυξη των εθνικών εκλογών επαναφέρει ουσιαστικά το νομοσχέδιο για να υποστεί εκ δευτέρου όλη τη διαδικασία, ώστε να ψηφιστεί τελικά από την Ολομέλεια της

Βουλής.

Με το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα, δημιουργούμε ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο για την οργάνωση, τη σωστή στοχοθέτηση, την αποτελεσματική διαχείριση των κονδυλίων και την επίτευξη ουσιαστικών αποτελεσμάτων. Επιδιώκουμε δε, μέσω της συγκεκριμένης νομοθετικής πρωτοβουλίας στο κρίσιμο πεδίο της έρευνας, της τεχνολογίας και της καινοτομίας, να γίνει η χώρα ανταγωνιστική και δυναμική οικονομία της γνώσης, να δημιουργηθούν νέες ευκαιρίες και δυνατότητες για έρευνα σε τομείς αιχμής, να αξιοποιήσουμε πλήρως τα πλεονεκτήματα της διεθνοποίησης της έρευνας και της τεχνολογίας.

Επιχειρούμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη της χώρας, να γίνει μακροπρόθεσμα βιώσιμη με την κεφαλαιοποίηση της νέας γνώσης. Κομβικό σημείο σ' αυτήν την πορεία, αποτελεί η διαμόρφωση και η υλοποίηση ολοκληρωμένων πολιτικών ανάπτυξης της έρευνας, υψηλών προδιαγραφών και η στήριξη της καινοτομίας.

Πιο συγκεκριμένα, με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο:

Πρώτον, καθορίζεται το πλαίσιο δραστηριοποίησης των φορέων της έρευνας για τα επόμενα χρόνια.

Δεύτερον, οριοθετείται ο τρόπος συγκρότησης των αρμοδίων οργάνων.

Τρίτον, γίνεται συγκεκριμένος ο τρόπος προσδιορισμού των επιλογών και των κατευθύνσεων.

Τέταρτον, ορίζεται με σαφήνεια, αντικειμενικότητα και διαφάνεια ο τρόπος χρηματοδότησης των ερευνητικών προσπαθειών.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Εδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ)

Πέμπτον, καθορίζονται μέθοδοι αξιολόγησης των ερευνητικών φορέων.

Έκτον, ρυθμίζονται θέματα διοίκησης των ερευνητικών κέντρων.

Έβδομον, αντιμετωπίζονται οι δυσκολίες που συναντά η καινοτομική έρευνα.

Όγδοον, ενισχύεται η στενότερη συνεργασία μεταξύ επιστήμης και βιομηχανίας, για την επίτευξη μετρήσιμων και αξιοποιήσιμων αποτελεσμάτων.

Ένατον, δημιουργείται μια ισχυρή και ευκίνητη επιστημονική βάση.

Δέκατον, εκσυγχρονίζεται η δημόσια υποστήριξη στην έρευνα.

Ενδέκατον, διευρύνεται η συνεργασία πανεπιστημίων με τους ερευνητικούς φορείς.

Ακόμα πιο συγκεκριμένα, προβλέπεται η κατάρτιση Εθνικού Προγράμματος Έρευνας και Τεχνολογίας. Σ' αυτό καθορίζονται οι στόχοι της ερευνητικής και τεχνολογικής πολιτικής. Καθορίζονται οι ειδικότερες δράσεις και προϋπολογίζονται οι πιστώσεις.

Κυρίαρχος στόχος του Εθνικού Προγράμματος Έρευνας και Τεχνολογίας, είναι η ενίσχυση της έως σήμερα υποβαθμισμένης βασικής έρευνας και η καθιέρωση νέας βάσης σχεδιασμού και στη βασική και στην εφαρμοσμένη έρευνα. Η εκτέλεση των ερευνητικών έργων, η εκπόνηση των μελετών και η εφαρμογή των προγραμμάτων στο πλαίσιο του Ε.Π.Ε.Τ., μπορεί να γίνεται από δημόσιες υπηρεσίες, νομικά πρόσωπα ιδιωτικού και δημοσίου δικαίου, ενώσεις προσώπων, φυσικά πρόσωπα της ημεδαπής και αλλοδαπής, αλλά και νομικά πρόσωπα της αλλοδαπής.

Με το Εθνικό Πρόγραμμα Έρευνας και Τεχνολογία, η χώρα αποκτά ένα συνολικό σχέδιο προτεραιοτήτων και δράσης, συντονισμένο, ενιαίο, συστηματικό και μεθοδικό. Ο σχεδιασμός, η εφαρμογή, η διαχείριση και ο έλεγχος του Ε.Π.Ε.Τ., γίνεται από τα αρμόδια όργανα της νέας ερευνητικής πολιτικής: Τη διυπουργική επιτροπή για την έρευνα και τεχνολογία, το Υπουργείο Ανάπτυξης μέσω της Γ.Γ.Ε.Τ., το Υπουργείο Παιδείας, το Εθνικό Συμβούλιο Έρευνας και Τεχνολογίας, (Ε.Σ.Ε.Τ.) και τον Εθνικό Οργανισμό Έρευνας και Τεχνολογίας (Ε.Ο.Ε.Τ.).

Η διυπουργική επιτροπή που συγκροτείται στη Γενική Γραμματεία της Κυβέρνησης και υπάγεται στον Πρωθυπουργό, διαμορφώνει τη στρατηγική και χαράσσει την εθνική πολιτική, ενώ ταυτόχρονα καθορίζει τα μέσα και τις πηγές χρηματοδότησης.

Η υπαγωγή του επιτελικού αυτού οργάνου στον Πρωθυπουργό, σηματοδοτεί και το ειδικό βάρος που επιδιώκουμε να έχει πλέον η πολιτική για την έρευνα και την τεχνολογία στη χώρα μας. Ταυτόχρονα, όχι μόνο εξασφαλίζεται η δημιουργία εθνικού σχεδιασμού, αλλά οριοθετούνται οι προτεραιότητες και αποφεύγονται επικαλύψεις.

Το ΙΠΑΜ, μέσω της Γενικής Γραμματείας Έρευνας Τεχνολογίας, αποκτά ουσιαστικά επιτελικό ρόλο. Συνδράμει τη διυπουργική στο έργο της, έχει τη διοικητική και τεχνική υποστήριξη των εθνικών οργάνων. Συνεποπτεύει με το Υπουργείο Παιδείας τον Ε.Ο.Ε.Τ.. Αξιοποιεί και διαχέει την επιστημονική και τεχνολογική πληροφόρηση και αναπτύσσει τη συνεργασία της χώρας με τους διεθνείς οργανισμούς.

Η Γ.Γ.Ε.Τ. αποδεδμεύεται από βάρη που καθυστερούσαν το έργο της και την υποβάθμιζαν σε απλό διαχειριστή. Το Εθνικό Συμβούλιο Έρευνας και Τεχνολογίας, που αποτελεί ανεξάρτητο συμβουλευτικό και γνωμοδοτικό όργανο της πολιτείας, υπάγεται απευθείας στον Πρωθυπουργό. Αποτελείται από δεκαπέντε μέλη. Τα οκτώ προβλέπεται να είναι διακεκριμένοι επιστήμονες, τα πέντε μέλη να προέρχονται από τον επιχειρηματικό τομέα και συγκροτείται με απολύτως σαφή και καθορισμένα κριτήρια.

Στις αρμοδιότητές του, ανήκει η εισήγηση των θεμάτων που αφορούν στην πολιτική έρευνας από το σχεδιασμό και την κατανομή των πιστώσεων μέχρι και την αξιολόγηση των ερευνητικών έργων. Ο ρόλος του ΕΣΕΤ αναβαθμίζεται ουσιαστικά, αποκτώντας ένα ευρύτατο φάσμα αρμοδιοτήτων σε σχέση με το παρελθόν. Γίνεται ολιγομελές όργανο στα πρότυπα των χωρών που έχουν επιδείξει σημαντικό έργο στο πεδίο της έρευνας και της τεχνολογίας. Κάποιες από αυτές τις χώρες αναφέρθηκαν, όπως είναι η Φινλανδία, η Σουηδία και άλλες.

Ο Εθνικός Οργανισμός Έρευνας και Τεχνολογίας, ο Ε.Ο.Ε.Τ., συνίσταται ως νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, εποπτεύεται από τα Υπουργεία Ανάπτυξης και Παιδείας και έχει ως αποστολή την εφαρμογή και διαχείριση δράσεων της βασικής και εφαρμοσμένης έρευνας. Ο Ε.Ο.Ε.Τ. εισηγείται το εθνικό πρόγραμμα έρευνας και τεχνολογίας, διαχειρίζεται τα εγκρινόμενα από τη διυπουργική εθνικά κονδύλια χρηματοδότησης, εξειδικεύει και προκηρύσσει προγράμματα και δράσεις, διαχειρίζεται τα κονδύλια που προορίζονται για ανταγωνιστικές δράσεις και συντονίζει την αξιολόγηση των προτάσεων και των ερευνητικών έργων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δημιουργούμε ένα ευέλικτο όργανο, που να μπορεί με αποτελεσματικότητα και διαφάνεια, να διαχειρίζεται τη χρηματοδότηση της έρευνας. Ο νόμος περιγράφει με σαφήνεια τα κριτήρια και τις διαδικασίες επιλογής της διοίκησης, καθώς και τον τρόπο οργάνωσής του, με την πρόβλεψη τόσο εσωτερικού όσο και εξωτερικού ελέγχου. Η φιλοσοφία συγκρότησης των οργάνων αυτών, στηρίζεται στη διαρκή ανανέωσή τους, καθώς οι θητείες των μελών τους, δεν μπορούν να υπερβαίνουν τις δύο. Ταυτόχρονα τα κριτήρια που τίθενται, κινούνται στην κατεύθυνση της αναζήτησης διακεκριμένων ερευνητών, που να αναλάβουν να οδηγήσουν το σύστημα της έρευνας στις σύγχρονες λεωφόρους της ανάπτυξης.

Τα νέα όργανα που θεσμοθετούνται αλλά και τα ήδη υπάρχοντα, αποκτούν διακριτούς ρόλους και επιτελούν συγκεκριμένες αποστολές, με σαφώς προσδιορισμένες αρμοδιότητες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μ' αυτό το νομοσχέδιο, ρυθμίζονται η οργάνωση, η λειτουργία, η διοίκηση και η στελέχωση των ερευνητικών φορέων, αλλά και δημιουργούνται οι προϋποθέσεις συνεργασίας τους, τόσο στο εσωτερικό όσο και με τους διεθνείς φορείς έρευνας και τεχνολογίας. Δίνεται ιδιαίτερο βάρος στην ανάπτυξη των υποδομών τους και καθορίζονται αντικειμενικά κριτήρια για την επιλογή των διευθυντών τους. Η διοικητική αναδιοργάνωση των ερευνητικών κέντρων, στοχεύει στην εξασφάλιση οικονομικών κλίμακος με την ταυτόχρονη αξιοποίηση των υποδομών και για την έρευνα και για την εκπαίδευση, στη δημιουργία συνεργιών μεταξύ συμπληρωματικών ερευνητικών ομάδων, στην ενίσχυση της ένταξης μεγάλου μέρους του ερευνητικού δυναμικού της χώρας σε διεθνείς ερευνητικές δραστηριότητες, στην ένταξη των ερευνητικών κέντρων στην

οικονομική ανάπτυξη της χώρας, τόσο σε εθνικό όσο και σε περιφερειακό επίπεδο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σύγχρονη εποχή, απαιτεί τολμηρά βήματα προς τα εμπρός. Δεν επιτρέπει ολιγωρίες, δεν συγχωρεί την οπισθοδρόμηση. Τιμωρεί τους αδρανείς και επιβραβεύει τους πρωτοπόρους. Απαιτεί γρήγορες προσαρμογές στις διαρκώς μεταβαλλόμενες συνθήκες. Η Κυβέρνηση προχωρά στις αλλαγές που έχει ανάγκη η χώρα. Τολμά μεταρρυθμίσεις, εξασφαλίζοντας τη μέγιστη δυνατή κοινωνική συναίνεση. Εξασφαλίζουμε για τη χώρα ουσιαστικές προϋποθέσεις για τη βιώσιμη και αυτοτροφοδοτούμενη ανάπτυξη, με συστηματικότητα και μεθοδικότητα, με σχέδιο και όραμα. Διαμορφώνουμε τις συνθήκες που καταστούν τη χώρα πρωταγωνιστή στη σύγχρονη εποχή, στο σήμερα, αλλά κυρίως στο αύριο. Σ' αυτήν μας την προσπάθεια, σημαντικό «εργαλείο» αποτελεί και το υπό συζήτηση νομοσχέδιο, γι' αυτό και σας καλώ να το υπερψηφίσετε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Παπουτσή.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Θέλετε να κάνετε παρέμβαση ή κανονική ομιλία;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Θα μου επιτρέψετε, κύριε Πρόεδρε, να πάρω το χρόνο μου αύριο. Απλώς, θα ήθελα να κάνω δύο σχόλια σήμερα, επειδή αισθάνομαι ότι ο θριαμβευτικός τόνος της ομιλίας του Υφυπουργού Ανάπτυξης κ. Καλαφάτη, δημιούργησε ένα κλίμα, με το οποίο θα ήθελα να αποφυγούμε να δημιουργήσουμε ψευδείς εντυπώσεις σ' όσους μας παρακολουθούν.

Ο κ. Καλαφάτης επέμεινε πάρα πολύ στον χαρακτήρα αυτού του νομοσχεδίου και, κυρίως, στη διαδικασία που ακολουθήθηκε, κατηγορώντας μάλιστα τους συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ., οι οποίοι αναφέρθηκαν σε πολλές περιπτώσεις στον προσηματικό διάλογο ο οποίος προηγήθηκε.

Θα ήθελα να ρωτήσω τον κ. Καλαφάτη, τον κύριο Υπουργό και την Κυβέρνηση, αν γνωρίζουμε ποιοι πέραν του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών, έχουν συμφωνήσει μ' αυτό το νομοσχέδιο. Θα ήθελα να ξέρω, ποιοι ακριβώς από την επιστημονική και ερευνητική κοινότητα της χώρας μας, έχουν συντρέξει να εκφράσουν τη συμφωνία τους σ' αυτό το νομοσχέδιο.

Το δεύτερο σχόλιο που θα ήθελα να κάνω, είναι ότι είναι κρίμα που ένα τόσο μεγάλο θέμα όπως είναι η έρευνα και η προοπτική της ερευνητικής κοινότητας στη χώρα μας, συζητείται μ' ένα νομοσχέδιο το οποίο δεν βρήκε τη συναίνεση κατά τη φάση της προετοιμασίας του. Από το 2004, μετά τη διακήρυξη τ. κυρίου Καραμανλή, ερχόμαστε σήμερα, τέσσερα χρόνια μετά, μ' ένα νομοσχέδιο το οποίο δεν έχει καταφέρει να έχει τη συναίνεση της ερευνητικής κοινότητας. Το αντίθετο μάλιστα. Έχει ξεσηκώσει και έχει προκαλέσει πολλές αντιδράσεις από ένα μέρος του ερευνητικού κόσμου της χώρας μας και ιδιαίτερα του πανεπιστημιακού χώρου, γι' αυτό και, όπως γνωρίζετε, την Πέμπτη έχουν προετοιμαστεί ήδη έντονες αντιδράσεις από την πλευρά της πανεπιστημιακής κοινότητας.

Είναι κρίμα όμως, που ένα τέτοιο νομοσχέδιο δεν έχει την ολότητα που θα απαιτούσαν οι περιστάσεις και η εποχή μας. Περιμένω βέβαια να ακούσω και τον κ. Ταλιαδούρο, ο οποίος θα μιλήσει εκ μέρους του Υπουργείου Παιδείας, αλλά μέχρι στιγμής δεν έχουμε ακούσει σκέψεις, προτάσεις και συγκεκριμένο σχεδιασμό από την πλευρά του Υπουργείου Παιδείας, όσον αφορά το θέμα της πανεπιστημιακής έρευνας. Εκεί τα ερωτηματικά είναι πάρα πολύ μεγάλα. Για την ακρίβεια, φοβάμαι ότι έχουν δίκιο όσοι υποστηρίζουν ότι αυτό το νομοσχέδιο στην πραγματικότητα εισάγει νέους δαιδαλώδεις μηχανισμούς με εξαιρετική γραφειοκρατία, καταδικάζει την έρευνα, να παραμείνει εγκλωβισμένη σ' αυτούς τους μηχανισμούς και στην γραφειοκρατία και επιπλέον στερεί από το σύνολο της ερευνητικής κοινότητας της χώρας μας με ευελιξία και αποτελεσματικότητα, να αξιοποιήσει τις νέες προκλήσεις που διαμορφώνονται σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Και, κυρίως, να αναλάβει πρωτοβουλίες οι

οποίες θα ενισχύουν τη σύνδεση της έρευνας με την παραγωγική διαδικασία, με την κοινωνία της γνώσης και βεβαίως με μια νέα προοπτική για τα ελληνικά πανεπιστήμια.

Δυστυχώς η Κυβέρνηση με το νομοσχέδιο αυτό, καθιστά τα πανεπιστήμια φτωχό συγγενή της ερευνητικής διαδικασίας και επιπλέον εγκλωβίζει την ίδια την ερευνητική διαδικασία, στις επιδιώξεις όχι εκείνων οι οποίοι θα έπρεπε να επιδιώκουν και να εγγυώνται το δημόσιο συμφέρον, αλλά, κυρίως, στις επιδιώξεις μόνο των μεγάλων επιχειρήσεων, οι οποίες στο τέλος θα μπορούν να επιβάλουν τις προοπτικές και τις προτεραιότητες της έρευνας.

Επιπλέον, διαλύει στην πραγματικότητα μια κρατική δομή όπως είναι η Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας, μ' ένα εξαιρετικό προσωπικό, μ' ένα εξαιρετικό στελεχιακό δυναμικό, το οποίο μέχρι τώρα έχει προσφέρει τόσα πολλά στην ανάπτυξη της έρευνας στην Ελλάδα, με τρόπο τον οποίο γνωρίσαμε όλα τα προηγούμενα χρόνια.

Υπενθυμίζω δε ότι η Νέα Δημοκρατία δεν έχει και πολλά εχέγγυα για την πρόωθηση της έρευνας στην Ελλάδα, δεδομένου ότι το 1981 που το ΠΑ.ΣΟ.Κ. παρέλαβε την Κυβέρνηση, ήταν η πρώτη φορά που ξεκίνησαν τα πρώτα βήματα και μπήκαν και τα πρώτα θεμέλια όχι μόνο για τις μεταπτυχιακές σπουδές αλλά και για την έρευνα στην χώρα μας τότε δημιουργήθηκαν οι αντίστοιχες κρατικές δομές και άρχισε η συνεργασία με τα ελληνικά και κυρίως με τα ευρωπαϊκά πανεπιστήμια, αποτέλεσμα του οποίου είναι σήμερα χιλιάδες Έλληνες ερευνητές επιστήμονες, να συμμετέχουν ισότιμα στα ευρωπαϊκά προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης με υψηλότερες διακρίσεις.

Γι' αυτόν το λόγο, στερούνται επιχειρημάτων και βάσης όλες οι αναφορές των κυρίων Υπουργών, τους οποίους ακούσαμε και κατά τη διάρκεια των συνεδριάσεων της επιτροπής, αλλά και των συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας, οι οποίοι μίλησαν για το χαμηλό επίπεδο της έρευνας στην Ελλάδα, στεκόμενοι μόνο στα στοιχεία, που αφορούν τη χρηματοδότηση της έρευνας.

Παρ' όλα αυτά, το νομοσχέδιο έρχεται για συζήτηση στη Βουλή, χωρίς καμμία απολύτως δέσμευση από την πλευρά της Κυβέρνησης όσον αφορά τη χρηματοδότηση της έρευνας και καμμία απολύτως εγγύηση, ώστε ο προϋπολογισμός του μέλλοντος, να μπορεί, πράγματι, να χρηματοδοτήσει την έρευνα, στο επίπεδο που αρμόζει στους στόχους μας και στις επιδιώξεις μας.

Κύριε Πρόεδρε, αύριο το πρωί θα πάρω το λόγο επί του συνόλου των παρατηρήσεων του κυρίου Υπουργού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Σχετικά με το αν ήταν θριαμβευτικός ή όχι ο τόνος, είναι κάτι το οποίο είναι εντελώς υποκειμενικό και αντιπαρέρχομαι. Το ζήτημα είναι, εάν επί του περιεχομένου του νομοσχεδίου και της τοποθέτησης που έκανα εκπροσωπώντας την Κυβέρνηση, θα υπήρχαν ουσιαστικά επιχειρήματα. Επιφυλάσσομαι να συνεχίσουμε και αύριο τη συζήτηση, κύριε Παπουτσή, γιατί και εγώ έχω πολλά αναπάντητα ερωτήματα και λόγω του χρόνου δεν μπόρεσα να διεξέλθω.

Όσον αφορά όμως το θέμα της συναίνεσης των φορέων, θα ήθελα να σας πω το εξής: Κύριο χαρακτηριστικό γνώρισμα ενός υγιούς διαλόγου, μεταξύ μιας κυβερνητικής πρωτοβουλίας που φέρνει προς ψήφιση ένα νομοθέτημα, είναι να γίνει ένας πραγματικός διάλογος, ανυπόκριτος, όχι προσηματικός και να τεθεί η πρώτη ύλη στη διάθεση όλων των φορέων που έχουν ένα λόγο.

Και νομίζω ότι αυτό το έκανε και με το παραπάνω η ελληνική Κυβέρνηση. Και μάλιστα υπάρχουν και πολλές παρατηρήσεις, που κατά τη διάρκεια αυτού του διαλόγου, που έλαβε χώρα, κυρίως, τους προηγούμενους πολλούς μήνες, αποτέλεσαν αντικείμενο αυτού του νομοθετήματος.

Βέβαια, νομίζω ότι θα είναι υπερβολικό να ζητήσει κανείς την πλήρη συναίνεση από μια πλειάδα φορέων, αλλά νομίζω ότι μόνο και μόνο το γεγονός ότι ελήφθησαν σοβαρότατα υπόψη

πολλές παρατηρήσεις και τοποθετήσεις των φορέων, οι οποίοι οφείλουν να έχουν θέση –και νομίζω τους δώσαμε αυτήν τη δυνατότητα σε πολύ μεγάλο βαθμό– είναι σημαντικό.

Απετέλεσε, λοιπόν, αντικείμενο ενός ουσιαστικού διαλόγου το συγκεκριμένο νομοθέτημα και βεβαίως υπάρχουν και τομείς, κοινότητες, η επιχειρηματική κοινότητα, υπάρχουν οι πρόεδροι των ερευνητικών κέντρων, υπάρχει η σύνοδος των πρυτάνεων, που συναίνεσαν απόλυτα στο υπό ψήφιση νομοσχέδιο.

Παρά ταύτα, εγώ επιφυλάσσομαι να απαντήσω και στα υπόλοιπα θέματα, τα οποία θα τεθούν από πλευράς του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Θεωρώ όμως ότι ήταν εξαντλητική διαδικασία, δημοκρατική διαδικασία, όπως οφείλαμε. Δεν κάναμε κάτι παραπάνω.

Οφείλαμε να το κάνουμε, για ένα τόσο σημαντικό θέμα, που αφορά το μέλλον των επόμενων γενιών, που αφορά το μέλλον των παιδιών μας, το πώς θα μπορέσουμε να κάνουμε, δηλαδή, την έρευνα, την τεχνολογία, την καινοτομία, δικό μας κτήμα ως Ελλάδα, ως χώρα, ένα δυναμικό αναπτυξιακό εργαλείο, για να κατακτήσουμε το μέλλον. Νομίζω ότι το κάναμε και με το παραπάνω.

Και βεβαίως σ' άλλες πρωτοβουλίες, που θα υπάρξουν στο μέλλον για τέτοια θέματα κοινού ενδιαφέροντος, νομίζω ότι πάλι με την ίδια τακτική, στρατηγική, με την αναζήτηση της ευρυτάτης, της όσο το δυνατόν ευρύτερης κοινωνικής συναίνεσης και συμφωνίας, πάλι με τον ίδιο τρόπο θα κινηθούμε.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Θα παρακαλούσα τον Υφυπουργό κ. Ταλιαδούρο, να επανέλθουμε στον κατάλογο, να μιλήσουν μερικοί Βουλευτές και μετά να μιλήσετε, κύριε Υπουργέ. Εντάξει;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ναι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Καλώς.

Ο κ. Σκουλάς έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΚΟΥΛΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κύριος Υφυπουργός προηγουμένως, μας κατηγόρησε για σύγχυση και για έλλειψη θάρρους και μίλησε για την ενδυνάμωση της έρευνας και για την προώθηση της αξιολόγησης και της αριστείας.

Μεγάλα λόγια, κύριε Υπουργέ, γιατί την ίδια στιγμή, δυστυχώς, υπάρχει δραστική μείωση της κρατικής χρηματοδότησης προς το Ι.Τ.Ε., το Ίδρυμα Τεχνολογίας και Έρευνας στο Ηράκλειο, που αποτελεί το μεγαλύτερο περιφερειακό ερευνητικό ίδρυμα της Ελλάδας, στο οποίο εργάζονται τριακόσια ογδόντα άτομα ως τακτικό προσωπικό, τετρακόσια άτομα με συμβάσεις εργασίας, με συνολικό αριθμό χιλίων ατόμων μαζί με τους μεταπτυχιακούς φοιτητές.

Το 2005, πραγματοποιήθηκε η αξιολόγηση όλων των ερευνητικών κέντρων της χώρας, η λεγόμενη αριστεία, και το Ι.Τ.Ε. συγκέντρωσε την υψηλότερη βαθμολογία μεταξύ όλων των ερευνητικών κέντρων της Ελλάδας. Υπήρξε, λοιπόν, τότε η υπόσχεση από τη Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας και από το Υπουργείο Ανάπτυξης ότι θα εφαρμοζόταν μια αξιολογική πολιτική ενισχύσεως των ερευνητικών κέντρων.

Δυστυχώς στον προϋπολογισμό του 2008, πραγματοποιείται σημαντική μείωση της χρηματοδότησης του τακτικού προϋπολογισμού του Ι.Τ.Ε., κατεβαίνοντας στα 9.000.000 ευρώ, όταν η χρηματοδότηση για το «Δημόκριτο», που έχει το ίδιο μέγεθος με το Ι.Τ.Ε., είναι 19,5 εκατομμύρια ευρώ και για το Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών, με το μισό μέγεθος του Ι.Τ.Ε., είναι 11.000.000 ευρώ.

Το σημαντικότερο όμως πλήγμα για το Ι.Τ.Ε. ήταν ότι μέσα στο Δεκέμβριο του 2007, πληροφορηθήκαμε ότι το ποσό των 3.770.000 ευρώ, που αποτελούσε τμήμα της εθνικής συγχρηματοδότησης για εκατόν είκοσι εννέα ευρωπαϊκά ανταγωνιστικά προγράμματα που υλοποιεί το Ι.Τ.Ε. και αφορά το 2007, δεν πρόκειται να καταβληθεί, παρ' ότι υπάρχει υπογεγραμμένη απόφαση.

Αυτή είναι η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας, σ' ένα ίδρυμα που έχει ονόματα όπως ο Θηράϊος, ο Ταβερναράκης, ο Σηφάκης, ο Καφάτος. Μπορεί να μη λένε κάτι σε σας, κύριε Υπουργέ, ρωτήστε όμως τον κ. Τσουκαλά. Είναι ονόματα διεθνούς

βεληνεκούς, ονόματα πανεπιστημιακών καθηγητών, σε μεγάλα πανεπιστήμια της Αμερικής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα ένα σχέδιο νόμο, που αφορά την έρευνα και την τεχνολογία στη χώρα μας. Όμως ο τομέας της έρευνας στην Ελλάδα έχει μείνει πίσω, καθώς στην παγκόσμια κατάταξη, βρισκόμαστε στην τριακοστή ένατη θέση. Πρώτο κράτος είναι το Ισραήλ με 4,35% του Α.Ε.Π., δεύτερη η Σουηδία με 4,27% του Α.Ε.Π., οι Ηνωμένες Πολιτείες με 2,59% του Α.Ε.Π., το Βέλγιο με 2,33% του Α.Ε.Π., η Σλοβενία με 1,50% του Α.Ε.Π., η Ιταλία με 1,11% του Α.Ε.Π., η Ισπανία με 1,02%, η Πορτογαλία με 0,94% του Α.Ε.Π., η Τουρκία με 0,66% του Α.Ε.Π. και η Ελλάδα με 0,65% του Α.Ε.Π.. Για ποιο 1,5% μιλάμε έως το 2013; Και πάλι θα είναι λίγο με βάση αυτά τα στοιχεία.

Μετά, λοιπόν, από την ψυχρολουσία των αριθμών, ας συζητήσουμε για το νομοσχέδιο, ένα νομοσχέδιο που θα μπορούσε να επηρεάσει τη μελλοντική πορεία της χώρας και τη θέση της μέσα στο διεθνές, επιστημονικό, οικονομικό και εκπαιδευτικό γίγνεσθαι.

Είναι κατανοητό ότι η έρευνα και η τεχνολογία, είναι άμεσα συνδεδεμένες με δύο βασικές πτυχές ανάπτυξης της Ελλάδας. Η πρώτη, είναι η οικονομική της ανάπτυξη σε συνδυασμό με την ανταγωνιστικότητα που πρέπει να επιδείξουμε ως χώρα, για να μπορέσουμε να καλύψουμε το χάσμα που μας χωρίζει από τους Ευρωπαίους εταίρους και η δεύτερη, είναι η εκπαιδευτική αναβάθμιση, για να δημιουργήσουμε ένα στέρεο εκπαιδευτικό σύστημα, που θα ανταποκρίνεται στις ανάγκες της εποχής.

Ας προχωρήσουμε σ' αυτήν καθ' αυτήν την έρευνα. Για ποια έρευνα και τεχνολογία μιλάμε στην Ελλάδα της Νέας Δημοκρατίας; Μιλάμε για την έρευνα και την τεχνολογία που υποχρηματοδοτείται, την έρευνα και τεχνολογία που φυτοζωεί, την έρευνα και την τεχνολογία που καπορθώνει και επιβιώνει αποκλειστικά και μόνο, χάρις στο έξοχο ανθρώπινο δυναμικό που διαθέτουμε ως χώρα και την οποία με εργασιακό ζήλο και φιλότιμο, προσπαθούν να διατηρήσουν σ' ένα αξιοπρεπές επίπεδο, μιλάμε για την έρευνα και την τεχνολογία, για την οποία ο τακτικός κρατικός προϋπολογισμός του 2008, δαπανά το 0,65% για την έρευνα και την τεχνολογία, που αδυνατεί να προχωρήσει στην ελληνική περιφέρεια, για την έρευνα και την τεχνολογία, για την οποία προβλέπεται μόνο το 2,2% των συνολικών πόρων του Δ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, όταν σε οικονομίες με παρεμφερή και ανάλογα χαρακτηριστικά, τα ποσά που δίδονται είναι πολλαπλάσια. Στην περίπτωση της Ιρλανδίας θα διατεθεί το 7,3%, ενώ στην Πορτογαλία το 5,1%. Πάλι η χώρα μας θα είναι ο φτωχός συγγενής στην καινοτομία και τη νέα οικονομική πραγματικότητα που δημιουργείται.

Το νέο νομοσχέδιο για την έρευνα και την τεχνολογία, αποτρέπει προϊόν όχι γόνιμου διαλόγου και σύγκλισης απόψεων, αλλά κατ' επιφύλαξη διαλόγου και μονομερών αποφάσεων. Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και η Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας προχώρησαν σε διάλογο για δύο και πλέον χρόνια με τα ερευνητικά κέντρα. Δυστυχώς –και λέω δυστυχώς, γιατί υπήρξαν καλές προθέσεις εξ αρχής από τους ερευνητές και η συμβολή των ερευνητικών κέντρων στο νέο νομοσχέδιο θα μπορούσε να ήταν καθοριστική και ιδιαίτερα θετική– όμως ο διάλογος και οι απόψεις που εκφράστηκαν σ' αυτόν δεν αποτυπώθηκαν στο νέο νομοσχέδιο για την έρευνα και την τεχνολογία. Έτσι, το νέο νομοσχέδιο δεν μπορεί να ικανοποιήσει τις ανάγκες και τις απαιτήσεις των ερευνητικών κέντρων, ούτε τις αξιώσεις του ανθρώπινου δυναμικού.

Αντίθετα, το νέο νομοσχέδιο για την έρευνα και την τεχνολογία περιπλέκει ακόμη περισσότερο το θεσμικό πλαίσιο και δημιουργεί περαιτέρω εμπόδια για την ανάπτυξη της στην Ελλάδα. Είναι γεγονός ότι το ζητούμενο εξ αρχής ήταν ένας ενιαίος συντονισμός της έρευνας και της τεχνολογίας σε εθνικό επίπεδο. Ωστόσο, μ' αυτό το νέο νομοσχέδιο δεν καθίσταται εφικτό, καθώς προβλέπεται η συνεπίβλεψη του Εθνικού Οργανισμού Έρευνας και Τεχνολογίας, Ε.Ο.Ε.Τ., από δύο Υπουργεία.

Ακόμη, το νέο νομοσχέδιο για την έρευνα και την τεχνολογία αφαιρεί όλες τις πρόνοιες που θα επέτρεπαν και θα ενθάρρυναν την καλύτερη αξιοποίηση της υλικοτεχνικής υποδομής και

του επιστημονικού δυναμικού των ερευνητικών κέντρων στην Ελλάδα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το παρόν νομοσχέδιο η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας επιχειρεί να επιφέρει ένα καίριο πλήγμα στο δημόσιο χαρακτήρα των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων διά της πλαγίας οδού. Προβλέπεται με το νέο νομοσχέδιο η ίδρυση εξωθεσμικών από τα δημόσια πανεπιστήμια κέντρων που θα λειτουργούν σε βάρος της δημόσιας τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και προς όφελος της αγοράς και των ιδιωτικών επιχειρήσεων. Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας προχωρά στην πώληση της έρευνας και της τεχνολογίας στην Ελλάδα και μάλιστα σε τιμή ευκαιρίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μπορούσε αυτό το νομοσχέδιο να αποτελέσει την ατμομηχανή της έρευνας, εάν υπήρχαν στόχοι, όπως ανάπτυξη εθνικής στρατηγικής για την έρευνα και την τεχνολογία, συντονισμός σε εθνικό επίπεδο του ερευνητικού γίγνεσθαι, ανάπτυξη προγραμμάτων έρευνας και τεχνολογίας σύμφωνα με εθνικές προτεραιότητες, ενθάρρυνση και ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ των ερευνητικών κέντρων και των πανεπιστημίων, ανάπτυξη μηχανισμών για τη γεφύρωση του χάσματος έρευνας και παραγωγής, συστηματική ενίσχυση και αξιοποίηση της καινοτομίας. Δυστυχώς, αυτοί οι στόχοι δεν είναι ορατοί.

Τέλος, υπάρχουν διάφορα θέματα με τα οποία το σχέδιο νόμου δεν ασχολείται. Ανθρωπιστικές επιστήμες και κοινωνικές επιστήμες, θα κάνουν έρευνα; Με ποια χρηματοδότηση; Αγροτική ανάπτυξη. Το ΕΘ.Ι.ΑΓ.Ε. θα κάνει έρευνα σε μία κοινωνία όπως η Κρήτη; Ποιος θα κάνει έρευνα εκεί για τους αγρότες και χρηματοδότηση της έρευνας;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελειώνω λέγοντας ότι πρόκειται για ένα σχέδιο νόμου κατώτερο των προσδοκιών και των περιστάσεων, ένα σχέδιο νόμου κατώτερο των απαιτήσεων των πολιτών και της ερευνητικής κοινότητας και γι' αυτό το καταψηφίζουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούπρας): Ευχαριστούμε τον κ. Σκουλά.

Το λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Παπακωνσταντίνου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Υφυπουργός Ανάπτυξης ξεκίνησε την ομιλία του λέγοντας ότι προσδοκούσε από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, την Αντιπολίτευση συνολικά, πιο εποικοδομητικές προτάσεις, λιγότερη σύγχυση και αντίφαση. Και εμείς, κύριε Υπουργέ, προσδοκούσαμε ένα νομοσχέδιο το οποίο να είναι αντάξιο του θέματος το οποίο συζητάμε σήμερα. Προσδοκούσαμε ένα νομοσχέδιο με μικρότερη αναντιστοιχία ανάμεσα στους στόχους που θέτει και στα εργαλεία τα οποία παρέχει στην εκτελεστική εξουσία για να τους κάνει πραγματικότητα. Και αυτό γιατί ό,τι έρχεται εδώ για συζήτηση, τα νομοσχέδια που έρχονται για συζήτηση πρέπει να πληρούν κάποιες προϋποθέσεις.

Η πρώτη προϋπόθεση είναι να κάνουν μία σωστή κατανόηση του προβλήματος και ταυτόχρονα μία σωστή διάγνωση των αιτιών για το πρόβλημα. Και βέβαια να δίνουν τα εργαλεία στην εκτελεστική εξουσία να αντιμετωπίσει αυτό το πρόβλημα.

Ποιο είναι το πρόβλημα; Το ξέρουμε όλοι μας, αναφέρθηκαν σ' αυτό όλοι οι ομιλητές. Η Ελλάδα υστερεί στην ανάπτυξη της έρευνας, στην τεχνολογία, στην καινοτομία. Με όλους τους δείκτες και όλες τις διαστάσεις του προβλήματος, η υστέρηση είναι μπροστά μας.

Αναφέρθηκαν πολλοί. Εγώ θέλω να προσθέσω δύο, τρία πράγματα μόνο. Δεν θα ξαναμιλήσω για το ποσοστό της έρευνας στο Α.Ε.Π., να θυμίσω μόνο ότι για μία κυβέρνηση, που ακούγοντας εσάς, κύριε Υπουργέ, να μας θυμίζει και πάλι το στόχο του 1,5%, φαντάζει κούφιο όταν επί δικής σας διακυβέρνησης έχουμε μείωση των δαπανών για έρευνα ως ποσοστό του Α.Ε.Π.. Να θυμίσουμε ότι η ετήσια κρατική δαπάνη για έρευνα, κατά κεφαλήν στην Ελλάδα, είναι γύρω στα 40 ευρώ, όταν στην Ιρλανδία, την οποία μελετήσατε και τη Φινλανδία είναι 120 και 250 αντίστοιχα.

Να θυμίσουμε ότι οι επιχειρήσεις καλύπτουν μόλις το 30% των δαπανών, όταν στην υπόλοιπη Ευρώπη είναι γύρω στο 70%. Έχουμε ακριβώς την αντίστροφη σχέση. Να θυμίσουμε ότι στην Ελλάδα τα πανεπιστήμια καταναλώνουν γύρω στο 40% με 50% των πόρων, όταν αυτό είναι κάτω από 30% στις υπόλοιπες χώρες, ότι το ερευνητικό δυναμικό, ως ποσοστό της συνολικής απασχόλησης στην Ελλάδα, είναι εξαιρετικά χαμηλό και ότι το αποτέλεσμα της έρευνας, όπως αυτό τουλάχιστον μετριέται από τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας, είναι πενιχρό στην Ελλάδα, είναι το 1/10 περίπου του μέσου όρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και αν δούμε και τη μετάφραση στην παραγωγή με ένα δείκτη, για παράδειγμα της εξαγωγής υψηλής τεχνολογίας, θα δούμε και εκεί, όπως αναφέρθηκε από τον εισηγητή μας, ότι είναι πάρα πολύ μικρό στο σύνολο.

Δεν είναι η όλη εικόνα αρνητική. Υπάρχουν και θετικά στοιχεία. Αναφέρθηκε για παράδειγμα, το ζήτημα των επιστημονικών άρθρων όπου υστερούμε μεν, αλλά λιγότερο από άλλους δείκτες ή το θέμα της βασικής έρευνας όπου εκεί υστερούμε και πάλι λιγότερο απ' ό,τι σ' άλλα ζητήματα.

Συμπερασματικά. Δαπανώνται λίγα, από λάθος πηγές, σε λάθος κατεύθυνση και με πενιχρά αποτελέσματα για την οικονομία και την κοινωνία. Απαντά σ' αυτά τα ζητήματα το νομοσχέδιο;

Να ξεκινήσουμε από το πρώτο ζήτημα, αυτό των δαπανών. Τι μας λέει το νομοσχέδιο; Ξεκινάει καλά. Στην εισηγητική έκθεση, στην πρώτη παράγραφο μάλιστα, μας λέει: «Προϋπόθεση για τον στρατηγικό σχεδιασμό της έρευνας είναι η πρόβλεψη δαπανών για την έρευνα από τον κρατικό προϋπολογισμό». Μάλιστα, συμφωνούμε απόλυτα. Η Αίθουσα συμφωνεί παμψηφεί. Ακολουθούν σαράντα πέντε σελίδες στις οποίες δεν λέγεται απολύτως τίποτε γ' αυτό το ζήτημα. Μηδέν. Το μόνο που κάνουμε είναι μία σειρά από καινούργια κουτιά στα οποία ανακατανέμουμε τις αρμοδιότητες. Φτιάχνουμε διάφορα, καταργούμε κάποια άλλα και δίνουμε αρμοδιότητες. Αλλά στο ζητούμενο, για παράδειγμα αν το Ε.Π.Ε.Τ. θα έχει πόρους και πόσοι θα είναι αυτοί, δεν έχουμε καμμία απάντηση.

Και να επανέλθω, κύριε Υπουργέ, στο περίφημο 1,5%, γιατί αυτό δεν μπορεί να είναι απλώς ένας στόχος το οποίο τον επαναλαμβάνετε και εσείς και ο κύριος Πρωθυπουργός σε διάφορες στιγμές. Πρέπει κάποια στιγμή να δούμε εάν αυτός ο στόχος μπορεί να επιτευχθεί. Και να σας θυμίσω ότι αυτό σημαίνει κάποια πολύ πρακτικά πράγματα. Σημαίνει για παράδειγμα, να πάμε από το περίπου 1,1 δισεκατομμύριο ευρώ που δίνετε αυτή τη στιγμή για την έρευνα στο πάνω από 3,5 δισεκατομμύρια.

Το 40% που θέλουμε να δίνεται από τις επιχειρήσεις, σημαίνει από τα 300.000.000 ευρώ που δίνουν σήμερα να πάμε στο 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ. Το δημόσιο από τα 800.000.000 ευρώ που δίνει σήμερα να πάει στα 2,3 δισεκατομμύρια ευρώ. Αναφορικά με τους ερευνητές, για να πιάσουμε το 1,5%, εφόσον ένα πολύ μεγάλο κομμάτι της δαπάνης για την έρευνα είναι οι μισθοί των ερευνητών και εφόσον οι ερευνητές είναι το βασικό συστατικό στοιχείο της έρευνας, σημαίνει ότι πρέπει να προστεθούν γύρω στα εβδομήντα χιλιάδες άτομα για να πιάσουμε, επαναλαμβάνω, το περίφημο 1,5%, όταν σήμερα αποφοιτούν περίπου τέσσερις χιλιάδες κάθε χρόνο από τις συναφείς σχολές. Ποια ακριβώς είναι η στρατηγική σας για να πετύχετε αυτούς τους στόχους; Το νομοσχέδιο δεν μας λέει τίποτα.

Δεύτερο ζήτημα. Η σχέση δημοσίου και ιδιωτικού ή κράτους και επιχειρήσεων. Το κράτος, είπαμε, δαπανά λίγα, αλλά δαπανούν ακόμα λιγότερα και οι επιχειρήσεις. Μας λέει κάτι το νομοσχέδιο γι' αυτό; Όχι. Μας λέει ακριβώς το αντίθετο. Μας λέει ότι η σύνδεση ερευνητικών προγραμμάτων, κοινοπραξιών, ερευνητικών κέντρων, Α.Ε.Ι. με επιχειρήσεις «να γίνεται μόνο όταν χρειάζεται».

Περιμέναμε από μια Κυβέρνηση, η οποία πιστεύει και στην αγορά, πιστεύει στο ρόλο των επιχειρήσεων να μη γυρνάει την πλάτη της σ' αυτές, να μην πηγαίνει ακριβώς στην απέναντι κατεύθυνση, περιορίζοντας ακόμη περισσότερο και κάποιες υποχρεώσεις, που έβαζαν τις επιχειρήσεις στο παιχνίδι της έρευνας.

Τρίτο ζήτημα, βασική και εφαρμοσμένη έρευνα. Εδώ θα μου

επιτρέψετε να πω –θα το πω και με την εμπειρία κάποιου που ασχολήθηκε και ακαδημαϊκά και επαγγελματικά με το ζήτημα- ότι το νομοσχέδιο διατρέχει μία εντελώς ξεπερασμένη γραμμική αντίληψη το πώς λειτουργεί η καινοτομία. Η λογική, βασική, εφαρμοσμένη έρευνα, καινοτομία, παραγωγή δεν υπάρχει πλέον σε καμμία επιστημονική βιβλιογραφία και δεν υπάρχει στην πραγματικότητα. Βλέπουμε ότι η διάκριση αυτή στην πράξη, αν όχι έχει εξαφανιστεί, σε πολύ μεγάλο βαθμό δεν υπάρχει, όπως υπήρχε παλιότερα.

Εσείς τι κάνετε; Εσείς κάνετε μια σαφέστατη στροφή στη βασική έρευνα. Το λέτε πολύ καθαρά. Λέτε «στόχος του νομοσχεδίου είναι να διαμορφώσει το κατάλληλο νομικό πλαίσιο, ώστε να καταστεί η Ελλάδα ανταγωνιστική και δυναμική οικονομία παγκοσμίως...» και δυο σειρές ακόμη παρακάτω λέτε «γι' αυτό και η χρηματοδότηση της βασικής έρευνας αποτελεί προτεραιότητα του παρόντος».

Εδώ θα σας αναγνωρίσω ότι είναι μια συγκεκριμένη στροφή πολιτική. Επί χρόνια η πολιτική έρευνας και καινοτομίας στην Ελλάδα επιχειρούσε να δώσει περισσότερο βάρος στην εφαρμοσμένη, αυτό που θα λέγαμε εφαρμοσμένη έρευνα και τη σύνδεση με την παραγωγή. Εσείς κάνετε μια στροφή και έχω την αίσθηση ότι κάνοντας αυτήν τη στροφή περιχαράκωνετε και οδηγείτε από, αν θέλετε τα συμφέροντα και τις επιδιώξεις ερευνητικών φορέων, αλλά αφήνετε απέξω την πραγματική μετάφραση των ερευνητικών αποτελεσμάτων σε οικονομική ανάπτυξη και σε κοινωνική ανάπτυξη, γιατί δεν μας ενδιαφέρει η έρευνα μόνο και μόνο στο να ψάχνει κανείς και να βρίσκει καινούργια πράγματα, αλλά για να μπορούν να μεταφράζονται αυτά σε ευημερία του πολίτη.

Τελειώνω λέγοντας ότι έχουμε μπροστά μας τρεις μεγάλες προκλήσεις. Η πρώτη είναι η ανανέωση της παραγωγικής δραστηριότητας της χώρας σε μια κατεύθυνση της οικονομίας της γνώσης. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει εκπαίδευση, σημαίνει επιχειρηματικότητα, σημαίνει απορρόφηση πτυχιούχων στην αγορά εργασίας, σημαίνει ξένες επενδύσεις, σημαίνει και βασική έρευνα, αλλά αυτό δεν είναι το βασικό.

Δεύτερη πρόκληση, κάλυψη του κενού στην εφαρμοσμένη έρευνα. Σημαίνει μηχανισμούς χρηματοδότησης, κίνητρα, επαναπροσδιορισμός του ρόλου των ερευνητικών ιδρυμάτων και των πανεπιστημίων.

Και τρίτον, ανάπτυξη δικτύων διασύνδεσης και μεταφοράς γνώσης, μια κουλτούρα διασύνδεσης η οποία δεν υπάρχει.

Χρειαζόμαστε πράγματι ένα νέο εθνικό σύστημα έρευνας και καινοτομίας με κάποια πολύ βασικά χαρακτηριστικά. Πρώτον στρατηγική με διαδικασίες, στόχους, σχέδιο προς συγκεκριμένους στόχους και σύνδεση στόχων με εργαλεία.

Δεύτερον, ένα νέο ρόλο του δημοσίου συστήματος έρευνας με ένα νέο θεσμικό πλαίσιο, με νέες υποδομές.

Τρίτον, μια καλύτερη σχέση έρευνας και παραγωγής.

Και τέταρτον, εργαλεία χρηματοδότησης καινοτομίας όπως το Venture Capital, οι Business Angels και όλα τα συναφή.

Από αυτά τα τέσσερα το νομοσχέδιο αυτό ασχολείται μονάχα -και δυστυχώς το κάνει στρεβλά- με το δεύτερο, με ένα νέο ρόλο του δημοσίου συστήματος έρευνας. Και πολύ φοβούμαι ότι όταν το πλοίο της έρευνας βυθίζεται, αυτό που κάνει αυτό το νομοσχέδιο είναι, όπως στον Τιτανικό, να κάνει μια ταξίθεσία στις καρέκλες του σαλονιού. Το ζητούμενο δεν είναι αυτό. Και γι' αυτόν το λόγο θα καταψηφίσουμε το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Κεγκερόγλου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η υλοποίηση ενός στρατηγικού σχεδίου για την αειφόρο ανάπτυξη της χώρας μας δεν μπορεί παρά να έχει ως βασική υπόθεση την επένδυση κατά προτεραιότητα στην παιδεία, την εκπαίδευση, τη γνώση, την καινοτομία, τις νέες τεχνολογίες, την έρευνα. Η δυναμική συμμετοχή της Ελλάδας στις παγκόσμιες εξελίξεις προϋποθέτει τη συμμετοχή μας στο ευρωπαϊκό και παγκόσμιο ερευνητικό γίγνεσθαι, μια συμμετοχή που απαιτεί σχέδιο, στόχους, πολιτικές και χρηματοδότηση.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. από τις αρχές της δεκαετίας του '90 δημιούργησε ένα σύγχρονο θεσμικό πλαίσιο, ξεκίνησε ουσιαστικά από το μηδέν και με συγκεκριμένες πολιτικές αξιοποίησε το σημαντικό ανθρώπινο δυναμικό που βρισκόταν εντός και εκτός χώρας και έδωσε ώθηση στην έρευνα. Τα ερευνητικά ιδρύματα της χώρας μας με την πενιχρή εθνική χρηματοδότηση κατέχουν την πρώτη θέση στην εισροή πόρων από ανταγωνιστικά προγράμματα ανά ερευνητή.

Το ανέφερα στην επιτροπή και το λέω και σήμερα. Νιώθω πραγματικά περήφανος κάθε φορά που ευρισκόμενος στο εξωτερικό, οι συνομιλητές μου δεν αναφέρονται μόνο στις φυσικές ομορφιές της Κρήτης αλλά και στο Ι.Τ.Ε., το Ι.ΘΑ.ΒΙ.Κ., το Πανεπιστήμιο και το Τ.Ε.Ι. Κρήτης και το Πολυτεχνείο.

Όμως, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας από το 2004 και μετά, αντί να αξιοποιήσει αυτήν την κληρονομιά, αντί να συνεχίσει και να ενισχύσει την έρευνα, αντί να αυξήσει τις χρηματοδοτήσεις, τις μείωσε στο 0,57% του Α.Ε.Π. φέρνοντας την Ελλάδα στην εικοστή πέμπτη θέση ανάμεσα στις είκοσι πέντε χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν μειώθηκε όμως μόνο η χρηματοδότηση, αλλά δημιουργήθηκε και ένα γενικότερο αρνητικό κλίμα για την έρευνα, που οδήγησε στην απαξίωση των θεσμών και των ιδρυμάτων. Όπως προκύπτει από τα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Υπηρεσίας, αλλά και της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, η Ελλάδα καταγράφει δυστυχώς αρνητικές επιδόσεις σε όλους σχεδόν τους δείκτες νέων τεχνολογιών. Το χάσμα μεταξύ ανάπτυξης και τεχνολογιών συνεχώς διευρύνεται. Μετά το 2004 παρασύρθηκαν στην κατρακύλα αυτήν σχεδόν όλοι οι τομείς των νέων τεχνολογιών, όπως οι επενδύσεις στις νέες τεχνολογίες των τηλεπικοινωνιών και των τηλεπικοινωνιών και οι εξαγωγές υψηλής τεχνολογίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση τέσσερα χρόνια τώρα δεν αξιοποίησε τη λειτουργία και την αποτελεσματικότητα των ελληνικών ερευνητικών ιδρυμάτων. Αντί να πατήσει στις γερές βάσεις που είχαν δημιουργηθεί με τα λίγα πράγματα χρήματα που δίνονταν, καταθέτει ένα νομοσχέδιο το οποίο δεν απαντάει στην ανάγκη που έχει σήμερα η χώρα μας για ένα σύγχρονο θεσμικό πλαίσιο για την έρευνα στα πλαίσια του νέου ευρωπαϊκού και παγκόσμιου πεδίου που διαμορφώθηκε. Αντί ενός νομοσχεδίου που θα ανοίγει νέες προοπτικές αξιοποιώντας το ανθρώπινο δυναμικό που έχουμε στον τόπο μας, τους άξιους ερευνητές μας, τους εργαζόμενους, εισάγει μια ιδιότυπη συγκεντρωτική και γραφειοκρατική αντίληψη για την έρευνα η οποία θα επιβραδύνει την ανάπτυξη της. Οι συγκεντρωτικές δομές που θεσπίζονται ξεφεύγουν από τον κοινωνικό έλεγχο και υψώνουν πετάσματα αδιαφάνειας σε σχέση με την αξιοποίηση των πόρων και της φορολογίας του ελληνικού λαού.

Υποτίθεται ότι με το νομοσχέδιο ενοποιείται ο σχεδιασμός και η εποπτεία των δράσεων για την έρευνα. Ουδέν αναληθέστερο. Εκτός της δημιουργίας πολλαπλών οργάνων –της διυπουργικής επιτροπής, του Εθνικού Συμβουλίου Έρευνας και Τεχνολογίας, του Εθνικού Οργανισμού Έρευνας και Τεχνολογίας- η εποπτεία θα γίνεται πλέον από δύο Υπουργεία αντί ενός, από το Υπουργείο Ανάπτυξης και από το Υπουργείο Παιδείας. Και καλώς, λέω εγώ, προστίθεται το Υπουργείο Παιδείας. Όμως η πανεπιστημιακή έρευνα μένει ουσιαστικά εκτός νομοσχεδίου, όπως επίσης μένει εκτός νομοσχεδίου και η έρευνα του αγροτικού τομέα. Ενώ το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης μετέχει στη διυπουργική επιτροπή, δεν είναι εποπτεύον Υπουργείο και το ΕΘ.Ι.ΑΓ.Ε. που υπάγεται στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης, μένει εκτός πλαισίου και άρα λοιπόν και εκτός χρηματοδότησεων. Αυτό το συμπέρασμα βγάζω εγώ. Άρα, για τον τομέα της αγροτικής έρευνας έχουμε ουσιαστικά δύο διαφορετικές εποπτείες, χωρίς χρηματοδότηση.

Όμως, για ποια χρηματοδότηση μιλάμε, όταν δεν θεσμοθετούνται νέοι πόροι;

Αντίθετα, καθιερώνονται νέες σπατάλες. Όταν, αραδείγματος χάριν, τακτικός προϋπολογισμός του Ι.Τ.Ε. Κρήτης για το 2008 είναι 9,3 εκατομμύρια ευρώ, μειωμένος κατά 7,14%, σε σχέση με πέρυσι και μ' αυτόν τον προπολογισμό επιτυγχάνεται τεράστιο έργο, το Ξαναλέω, τότε ο χαρακτηρισμός «σπατάλη» για τα 11.000.000 ευρώ, που είναι το ετήσιο κόστος λει-

τουργίας του νέου συγκεντρωτικού μορφώματος που δημιουργείται, είναι παραπάνω από επιεικής.

Πού θα πάνε όλα αυτά τα χρήματα; Σύμφωνα με το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, 1.500.000 ευρώ θα πάει για τη δυνατότητα των μελών που είναι και μέλη Δ.Ε.Π., που έχουν και την ιδιότητα μέλους του Ε.Σ.Ε.Τ. και του μέλους του Δ.Σ. του Ε.Ο.Ε.Τ. και του μέλους του Τ.Ε.Σ., να λαμβάνουν αποδοχές χωρίς τους περιορισμούς που επιβάλλει η διπλή τους ιδιότητα. Εννιά εκατομμύρια ευρώ περίπου θα πάνε για αποζημιώσεις των μελών και λοιπά λειτουργικά έξοδα του Ε.Σ.Ε.Τ., για αποζημιώσεις των μελών και λοιπά λειτουργικά έξοδα του Τ.Ε.Σ., για αμοιβές μελών του Δ.Σ. και τις αποδοχές προσωπικού και λοιπά λειτουργικά έξοδα του Ε.Ο.Ε.Τ.. Για δε την προσέλκυση ξένων και Ελλήνων επιστημόνων της διασποράς; Το «τεράστιο» ποσό των 100.000 ευρώ. Αυτός είναι ο σχεδιασμός, αυτή είναι η αξιοποίηση των πόρων που προέρχονται από τη φορολογία του Έλληνα πολίτη, αυτός είναι ο σεβασμός που δείχνετε στο φορολογούμενο πολίτη. Αν αυτά τα 11.000.000 ευρώ πήγαιναν στα ερευνητικά ιδρύματα της χώρας μας, αυτά που λειτουργούν ήδη, τα αποτελέσματα θα ήταν θεαματικά.

Γιατί δεν εμπιστεύεστε, κύριοι Υπουργοί, τους ερευνητές της χώρας μας και τους εργαζόμενους στα ιδρύματα και να λειτουργήσετε με βάση τις αποκεντρωμένες δομές που υπάρχουν; Επενδύστε σ' αυτούς και μη δημιουργείτε σπάταλες δομές μόνο και μόνο για να επωφεληθούν συγκεκριμένοι άνθρωποι. Θα είχε πολύ ενδιαφέρον να δούμε μετά τη συγκρότηση των Δ.Σ. των Ε.Σ.Ε.Τ., Ε.Ο.Ε.Τ. κ.λπ. πόσοι και ποιοι θα διοριστούν εκεί κι απ' αυτούς που έφτιαξαν το νομοσχέδιο, επιστήμονες άξιοι κατά τ' άλλα, αλλά και πόσοι από τους συμβούλους του Υπουργείου σας.

Με το νομοσχέδιο –και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε– απομειώνεται ο δημόσιος χαρακτήρας της εκπαίδευσης. Εισάγεται ακόμα και στη διοίκηση των ερευνητικών κέντρων συμμετοχή ιδιωτών-ερευνητών, αλλά ταυτόχρονα δεν θεσμοθετείται η υποχρέωση για ιδιωτική χρηματοδότηση της έρευνας μέσα από τους συγκεκριμένους θεσμούς. Εμείς, όπως έχουμε δηλώσει, καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο, αλλά παράλληλα σας έχουμε καταθέσει τις προτάσεις μας. Σήμερα σας ξανακαταθέτω τα υπομνήματα των εργαζομένων, των ερευνητών, αλλά και των διοικήσεων των ιδρυμάτων, μήπως έστω και την τελευταία στιγμή τύχουν της προσοχής σας.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Κεγκέρογλου καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Μην ξεχνάτε ποτέ ότι το ανθρώπινο δυναμικό είναι απαραίτητο για να μπορέσει να προχωρήσει η έρευνα στη χώρα μας, ένα ανθρώπινο δυναμικό που έχει αποδείξει ότι αξίζει.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Κεγκέρογλου.

Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Ταλιαδούρος για δέκα λεπτά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βασικός στόχος του υπό συζήτηση σχεδίου νόμου, όπως αναγράφεται και στην αιτιολογική έκθεση, είναι να καταστεί η Ελλάδα ανταγωνιστική στην οικονομία της γνώσης σε παγκόσμιο επίπεδο με τη δημιουργία ευκαιριών για έρευνα αιχμής και υποστήριξη της διεθνούς ερευνητικής συνεργασίας. Η παρούσα νομοθετική πρωτοβουλία, μεταξύ των άλλων, αποσκοπεί στην ενίσχυση και στη στήριξη της συνεργασίας μεταξύ πανεπιστημιακών ιδρυμάτων, Τ.Ε.Ι., ερευνητικών κέντρων και επιχειρηματικότητας, έτσι ώστε αυτή η συνεργασία να αποδώσει απτά αποτελέσματα, αναβαθμίζοντας τη θέση της Ελλάδας σε θέματα έρευνας και τεχνολογίας.

Το σχέδιο νόμου είναι ουσιαστικά διαρθρωμένο σε δύο άξονες. Ο πρώτος άξονας περιλαμβάνει τη δομή της έρευνας στην Ελλάδα και ο δεύτερος περιλαμβάνει μία κωδικοποίηση, θα έλεγα, των διατάξεων που αφορούν στα θέματα του προσωπι-

κού των ερευνητικών κέντρων. Ειδικότερα, με τις διατάξεις του σχεδίου νόμου καθορίζεται το πλαίσιο μέσα στο οποίο θα δραστηριοποιηθεί τα επόμενα χρόνια ο χώρος της έρευνας και της τεχνολογίας. Οριοθετείται ο τρόπος συγκρότησης των αρμόδιων οργάνων διοίκησης της, συγκεκριμενοποιείται ο τρόπος προσδιορισμού επιλογών και κατευθύνσεων και ορίζεται με σαφήνεια που εγγυάται απόλυτη διαφάνεια, αντικειμενικότητα και αποτελεσματικότητα ο τρόπος χρηματοδότησης των επιστημονικών και ερευνητικών προσπαθειών.

Ακόμη καθορίζεται, με κύριο άξονα και μέριμνα για τη διαφάνεια και την αξιοκρατία, η μέθοδος αξιολόγησής τους.

Θα ήθελα να πω, επειδή αναφέρθηκε από προλαλήσαντες συναδέλφους, ότι είναι ιδιαίτερα σημαντική η πρόβλεψη για συμμετοχή για πρώτη φορά του Υπουργείου Παιδείας σε χάραξη εθνικής πολιτικής και στρατηγικής έρευνας και τεχνολογίας. Είναι ανακριβές αυτό που ελέγχθη προηγουμένως ότι το Υπουργείο Παιδείας δεν συμμετέχει. Αντίθετα σε όλα τα άρθρα του σχεδίου νόμου υπάρχει συναρμοδιότητα του Υπουργείου Παιδείας με αποκορύφωση θα έλεγα την παράγραφο 2 του άρθρου 53.

Ειδικότερα και συγκεκριμένα το Υπουργείο Παιδείας είναι συναρμόδιο πρώτον, στη συγκρότηση του Εθνικού Συμβουλίου Έρευνας και Τεχνολογίας μαζί με το Υπουργείο Ανάπτυξης. Δεύτερον, το Υπουργείο Παιδείας είναι συναρμόδιο για τη συγκρότηση και διοίκηση του Εθνικού Οργανισμού Έρευνας και Τεχνολογίας. Τρίτον, το Υπουργείο Παιδείας είναι συναρμόδιο για τη συγκρότηση των επιτροπών, για την εκπροσώπηση της χώρας σε διεθνή ερευνητικά επιστημονικά και άλλα συναφή όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τέταρτον, το Υπουργείο Παιδείας είναι συναρμόδιο για την κατάρτιση επιτροπών εμπειρογνομόνων για έρευνα και τεχνολογία σε εθνικό επίπεδο. Πέμπτον, το Υπουργείο Παιδείας είναι συναρμόδιο για τη χάραξη πολιτικής και στρατηγικής έρευνας και τεχνολογίας, καθώς και για τη χρηματοδότησή της. Μέχρι σήμερα δεν συμμετείχε το Υπουργείο Παιδείας σ' αυτές τις αρμοδιότητες.

Ελέγχθη ότι δεν έγινε διάλογος. Όσον αφορά το διάλογο, που συμμετείχε η ακαδημαϊκή κοινότητα στη διαμόρφωση του σχεδίου νόμου, τα θέματα που διαλαμβάνει το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου συζητήθηκαν διεξοδικά σε όλες τις συνόδους των πρυτάνεων. Και η θέση της συνόδου των πρυτάνεων είναι θετική. Συμφώνησαν με τις ρυθμίσεις του υπό συζήτηση σχεδίου νόμου. Μάλιστα σε ειδική σύνοδο αντιπρυτάνεων των οικονομικών υποθέσεων και έρευνας των πανεπιστημίων που έγινε στη Θεσσαλονίκη το Μάρτιο του 2007 με τη συμμετοχή υπηρεσιακών παραγόντων του Υπουργείου Ανάπτυξης και του Υπουργείου Παιδείας, οι αντιπρυτάνεις οικονομικών υποθέσεων και έρευνας ήσαν θετικοί απολύτως με το σχέδιο νόμου. Άλλωστε, το σύνολο σχεδόν των προτάσεων και των απόψεων της ακαδημαϊκής κοινότητας πρυτάνεων και αντιπρυτάνεων συμπεριλήφθη στο υπό συζήτηση σχέδιο νόμου και έγιναν δεκτές.

Στο σχέδιο νόμου αναγνωρίζεται ότι προϋπόθεση για το στρατηγικό σχεδιασμό της έρευνας είναι η πρόβλεψη δαπανών για την έρευνα από τον κρατικό προϋπολογισμό, αλλά τίθενται για πρώτη φορά αρχές και κανόνες γι' αυτές τις δαπάνες. Ποιοι είναι αυτοί οι κανόνες; Πρώτον, η ενίσχυση της βασικής έρευνας γίνεται με κύριο κριτήριο την αριστεία σε επιστήμη και τεχνολογία και την αναβάθμιση της ελληνικής παιδείας. Δεύτερον, συνδέεται και υπάρχει συνεργασία των ερευνητικών προγραμμάτων, κοινοπραξιών ερευνητικών κέντρων Α.Ε.Ι. και επιχειρήσεων. Τρίτον ενισχύεται η εφαρμοσμένη και η τεχνολογική έρευνα κυρίως μέσα από μεγάλα προγράμματα τετραετούς διάρκειας σε τομείς εθνικής προτεραιότητας και κατά προτίμηση σε συνεργασία με διεθνείς ερευνητικούς οργανισμούς. Τέταρτον, ενισχύονται οι υποδομές των ερευνητικών κέντρων και αυτή η ενίσχυση συνδέεται με τους στόχους της εθνικής και περιφερειακής πολιτικής. Πέμπτον, η χρηματοδότηση των ερευνητικών κέντρων βασίζεται σε αξιολόγηση με απλούς δείκτες, εύκολους και επαληθεύσιμους.

Στόχος λοιπόν, είναι η αποτελεσματικότερη διαχείριση της έρευνας. Αυτό είναι που ρυθμίζεται στον πυρήνα του υπό συζήτηση σχεδίου νόμου, ώστε να αυξηθεί η απόδοση της οικονομι-

κής δαπάνης, να αξιοποιηθούν τα επιστημονικά και τεχνολογικά αποτελέσματα για την οικονομική και κοινωνική πρόοδο. Αυτά τα αποτελέσματα μπορούν να επιτευχθούν εφόσον περιοριστούν –και με το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου περιορίζονται– τα εκτεταμένα φαινόμενα πολυδιασποράς σε ερευνητικές ομάδες του ιδίου ή διαφορετικών ινστιτούτων, να σταματήσουν οι πολλαπλές επικαλύψεις στο σύνολο του ερευνητικού συστήματος της χώρας, αλλά και στα ίδια τα ερευνητικά κέντρα.

Ειδικότερα, στόχοι της διοικητικής αναδιάρθρωσης των κέντρων είναι να εξασφαλιστούν οι οικονομίες της κλίμακας, με την αξιοποίηση των υποδομών των κέντρων τόσο για ερευνητικούς όσο και για εκπαιδευτικούς σκοπούς, να προωθηθεί η δημιουργία συνεργειών μεταξύ συμπληρωματικών ερευνητικών ομάδων σε ερευνητικά κέντρα και ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, να ενισχυθεί η ένταξη ενός μεγάλου μέρους του ερευνητικού δυναμικού της χώρας σε διεθνείς ερευνητικές δραστηριότητες και να ενταχθούν τα ερευνητικά κέντρα στην οικονομική ανάπτυξη της πατρίδας μας και σε εθνικό αλλά και σε περιφερειακό επίπεδο.

Συνοψίζοντας και κλείνοντας την τοποθέτησή μου θα ήθελα να πω ότι με το σχέδιο νόμου η χώρα μας εισέρχεται δυναμικά στο προσκήνιο της ερευνητικής δραστηριότητας. Με τις προβλέψεις του σχεδίου νόμου επιτυγχάνεται ο ανωτέρω στόχος γιατί παρέχονται οι γέφυρες επικοινωνίας, ενθαρρύνεται ο επιστημονικός διάλογος των Ελλήνων ερευνητών των ελληνικών ερευνητικών ιδρυμάτων με αντίστοιχα του εξωτερικού. Δίνονται κίνητρα με κριτήριο την επιδίωξη της αριστείας και την πρωτοτυπία της καινοτομίας. Συνδέεται η έρευνα με τα αποτελέσματά της, συνδέεται η ερευνητική παραγωγή με τη δυναμική της αγοράς και τονώνεται η επιχειρηματικότητα και οι νέες τεχνολογίες. Αποσαφηνίζεται και οργανώνεται το σύστημα, για να μπορεί να λειτουργεί πιο ευέλικτα, πιο αποτελεσματικά.

Τέλος, δημιουργούνται οι αναγκαίοι μηχανισμοί για αξιολογική και διαφανή αξιολόγηση, πράγμα που έλειπε παντελώς, των προτάσεων για βασική και εφαρμοσμένη έρευνα, με κριτήρια, όπως είπα και πριν, την επιστημονική αριστεία, την καινοτομία, την ενθάρρυνση της δραστηριότητας νέων ερευνητών και τη διευκόλυνση της επιχειρηματικής αξιοποίησης της καινοτομίας.

Κλείνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λέγοντας ότι με τα μέτρα αυτά που προβλέπονται στο υπό συζήτηση σχέδιο νόμου τίθεται πλέον ένα σύγχρονο πλαίσιο, ώστε το επιστημονικό δυναμικό της χώρας να αναδείξει τις δυνατότητές του προς όφελος του κοινωνικού συνόλου και της κοινωνίας γενικότερα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Σας ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ. Ήσασταν ιδιαίτερα σύντομος και βέβαια περιεκτικός.

Το λόγο έχει η κ. Κανελλοπούλου.

ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι είναι πια αποδεκτό απ' όλους ότι η έρευνα ως μέσο παραγωγής γνώσης αλλά και οικονομικής αξίας είναι πλέον η βάση της πολιτικής της ανάπτυξης της σύγχρονης κοινωνίας. Η επένδυση στην έρευνα, στην ανάπτυξη της τεχνολογίας και στην καινοτομία είναι πλέον η κινητήρια δύναμη της οικονομίας και η βάση για την πολιτική της απασχόλησης και της ευημερίας των πολιτών. Νομίζω ότι συμφωνούμε όλοι ότι η γνώση επηρεάζει πια τη δομή και λειτουργία της κοινωνίας πολύ περισσότερο κι από το υλικό κεφάλαιο. Άλλωστε οι νέες τεχνολογίες και η ταχύτητα με την οποία αναπτύσσονται, η ψηφιακή επανάσταση αγγίζουν πια όλες τις πτυχές της κοινωνίας και επιταχύνουν τη στροφή προς τη γνώση που πηγάζει από την έρευνα ως βάση της σύγχρονης οικονομίας.

Είναι, λοιπόν, σημαντικό για τη χώρα μας να προωθήσουμε την ανάπτυξη της έρευνας και της τεχνολογίας, να κάνουμε την Ελλάδα ανταγωνιστική και να την προωθήσουμε στην ευρωπαϊκή αλλά και διεθνή σκηνή.

Το σχέδιο νόμου που συζητάμε σήμερα στοχεύει να δώσει καινούργια ώθηση στην έρευνα, αλλά και να την εκσυγχρονίσει,

να τη συστηματοποιήσει, σύμφωνα με τις σημερινές συνθήκες. Αποτελεί πρόκληση για την επιστήμη, την οικονομία αλλά και την κοινωνία του αύριο.

Άλλωστε η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης θέτει την ανάπτυξη της έρευνας και της τεχνολογίας ως βασικό στόχο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η Ευρωπαϊκή Ένωση στοχεύει στην ένωση των δυνάμεων και των ικανοτήτων της και στις διακρατικές συνεργασίες. Ο στόχος της είναι να καταστεί μέχρι το 2010 η πιο ανταγωνιστική οικονομία στον κόσμο στηριζόμενη στη γνώση.

Η έρευνα αποτελεί άλλωστε το βασικό άξονα της στρατηγικής της Λισαβόνας και από το Μάρτη του 2002 το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο έχει θέσει ως στόχο την αύξηση των επενδύσεων στην έρευνα και στην τεχνολογία στο 3% του Α.Ε.Π. μέχρι το 2010 έναντι του 1,9% που είναι σήμερα.

Το σχέδιο νόμου που συζητάμε σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στοχεύει στην ενίσχυση της βασικής έρευνας, με σκοπό να εντείνει τον κοινωνικό προσανατολισμό της γνώσης, ελευθερώνοντας το γνωστικό δυναμικό της σ' όλες τις διαστάσεις: άνθρωποι πόροι, περιβάλλον, διαρκής ανάπτυξη, εξάπλωση της γνώσης, αλλά και στην έρευνα με σκοπό την οικονομία, προωθώντας την καινοτομία, την παραγωγή πλούτου και την ανάπτυξη της απασχόλησης.

Στοχεύει δεύτερον στη συνεργασία των διαφορετικών φορέων που απασχολούνται σήμερα στην έρευνα και τρίτον στον εκσυγχρονισμό της έρευνας στην Ελλάδα δίνοντας έτσι τη δυνατότητα και στη χώρα μας να κινηθεί ως ανταγωνιστική στο διεθνές περιβάλλον.

Δυστυχώς η κατάσταση που επικρατεί σήμερα στη χώρα μας δεν είναι καθόλου τέτοια. Σήμερα παρά το γεγονός ότι υπάρχει το ανθρώπινο δυναμικό –έχουμε, είναι γεγονός, εξαιρετικούς επιστήμονες– η πολυδιασπορά των ερευνητικών κέντρων, η προχειρότητα πολλές φορές, η αποσπασματικότητα της έρευνας καθιστούν τη χώρα μας –επλήθηκε πολλές φορές σήμερα– τελευταία στην Ευρώπη των είκοσι πέντε και ως προς το επίπεδο της έρευνας αλλά και ως προς την αποτελεσματικότητα της έρευνας, ενώ, επιτρέψτε μου να φέρω εδώ παραδείγματα, η Κίνα έχει διπλασιάσει την ερευνητική της δύναμη τα πέντε τελευταία χρόνια και έχει ήδη πολύ περισσότερους ερευνητές απ' ό,τι έχει ολόκληρη η Ευρώπη. Η Ινδία επενδύει στην οικονομία της γνώσης πολύ περισσότερο απ' ό,τι η Ελλάδα. Και εδώ δεν νομίζω ότι χρειάζεται στο μοντέλο των Ηνωμένων Πολιτειών, στην ανάπτυξη στις Ηνωμένες Πολιτείες που βασίστηκε κυρίως στη σχέση έρευνας και καινοτομίας και νομίζω ότι αν τα αποτελέσματα στις Ηνωμένες Πολιτείες είναι αυτά που είναι αυτό προέρχεται και από τη σχέση που υπάρχει μεταξύ δημόσιας έρευνας και καινοτόμων επιχειρήσεων.

Σήμερα, δυστυχώς, στη χώρα μας οι δαπάνες για την έρευνα βρίσκονται στο 0,6% του Α.Ε.Π. στο οποίο οι επιχειρήσεις συμμετέχουν με το 32% ενώ ο μέσος όρος στην Ευρώπη είναι 1,9% του Α.Ε.Π. και 50% ιδιωτική συμμετοχή. Επιτρέψτε μου ακόμη να αναφέρω εδώ ως παράδειγμα υποβάθμισης της έρευνας το παράδειγμα του ινστιτούτου του Κορύβου από το νομό μου, ένα ινστιτούτο που έκανε εξαιρετικά καλή έρευνα για την αγροτική ανάπτυξη πριν από είκοσι χρόνια και σήμερα είναι εντελώς υποβαθμισμένο, ουσιαστικά δεν λειτουργεί πια. Νομίζω, λοιπόν, ότι έχουμε υποχρέωση να μη χάσουμε άλλο χρόνο.

Μετά από μια μακριά διαβούλευση και μετά από επεξεργασία και από το Τεχνικό Συμβούλιο Έρευνας και Τεχνολογίας η Κυβέρνηση φέρνει σήμερα επιτέλους στη Βουλή ένα νέο θεσμικό πλαίσιο για την έρευνα και την τεχνολογία και προτείνεται επιτέλους η δημιουργία ενός ενιαίου πολιτικού σχεδιασμού της ερευνητικής πολιτικής, διαμορφώνοντας έτσι ένα σύστημα επιτελικού σχεδιασμού για να υπάρξει αποτελεσματικότερος, για να υπάρξει διαρκής σχεδιασμός και συντονισμός ως προς την έρευνα και να αποφύγουμε επικαλύψεις που υπάρχουν σήμερα αλλά και να προωθηθεί και η βασική και η εφαρμοσμένη έρευνα και η καινοτομία.

Νομίζω ότι ορίζεται με πολύ μεγαλύτερη αντικειμενικότητα και διαφάνεια πια ο τρόπος χρηματοδότησης, καθορίζονται μέθοδοι αξιολόγησης, ενισχύεται και η στενότερη συνεργασία,

η συνεργασία μεταξύ επιστήμης και βιομηχανίας, μεταξύ πανεπιστημίων και ερευνητικών φορέων, συνεργασία μεταξύ ερευνητικών φορέων και με τους διεθνείς πια οργανισμούς.

Θα ήθελα κυρίως να τονίσω τρία σημεία του νομοσχεδίου τα οποία τουλάχιστον εγώ θεωρώ ως εξαιρετικά θετικά. Το πρώτο αφορά την έννοια της αριστείας που εισάγεται με το παρόν νομοσχέδιο, έννοια που, δυστυχώς, στην Ελλάδα έχουμε ξεχάσει εδώ και πάρα πολύ καιρό.

Το δεύτερο είναι η ενίσχυση και της εφαρμοσμένης και τεχνολογικής έρευνας αντίθετα απ' αυτά που ειπώθηκαν προηγουμένως, που θεωρώ ότι συνδέεται απόλυτα με την πρόοδο της κοινωνίας και εκδημοκρατικοποιεί την έρευνα προς όφελος των πολλών και όχι πια μόνο των λίγων.

Το τρίτο σημείο που θα ήθελα να τονίσω είναι επιτέλους το άνοιγμα της χώρας μας προς τη διεθνή κοινότητα και με την προώθηση των διεθνών συνεργασιών αλλά και με τη διευκόλυνση επαναπατρισμού των Ελλήνων επιστημόνων αλλά και την προσέλκυση ξένων επιστημόνων στην Ελλάδα. Νομίζω ότι είναι πια καιρός και η Ελλάδα να ανοιχτεί στο διεθνές περιβάλλον κάτι που δυστυχώς μέχρι σήμερα θεωρώ ότι δεν έχει γίνει.

Θα ήθελα όμως να κάνω και δύο παρατηρήσεις. Κατ' αρχάς νομίζω ότι ως προς τη χρηματοδότηση θα χρειαζόταν ένα πολύ πιο σαφές χρονοδιάγραμμα. Και μια δεύτερη παρατήρηση: Νομίζω –το είπα και στην επιτροπή- ότι αν θέλουμε ειλικρινή προώθηση της έρευνας χρειάζεται να δούμε λίγο και την ισοτιμία ερευνητών σε ερευνητικά κέντρα και μελών ΔΕΠ Α.Ε.Ι. Νομίζω ότι και η εκλογή των ερευνητών αυτών είναι ισότιμη με αξιολογικές διαδικασίες, ίσως και πιο αξιολογικές απ' ό,τι στα πανεπιστήμια γιατί διεξάγεται από επιτροπές εξωτερικές και με αυξημένη πλειοψηφία, η έρευνα που κάνουν είναι εξαιρετικά υψηλού επιπέδου –αυτό έχει κριθεί και από διεθνείς αξιολογήσεις- διδάσκουν, αξιολογούνται κάτι που μέχρι πρότινος δεν συνέβαινε στα πανεπιστήμια τα ελληνικά και τέλος πρόκειται για πάρα πολύ λίγα άτομα, είναι περίπου πεντακόσια σ' όλη την Ελλάδα.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να επαναλάβω ότι δεν μπορεί να υπάρξει σήμερα σύγχρονο κράτος χωρίς επένδυση στην έρευνα. Είναι, λοιπόν, επιτακτική ανάγκη να προετοιμάσουμε το μέλλον μας και γι' αυτό και σας ζητώ να ψηφίσουμε το σχέδιο νόμου που συζητούμε σήμερα. Άλλωστε, όπως έλεγε και ο Παστέρ, η τύχη στην εφεύρεση δεν ευνοεί παρά μόνο τα πνεύματα που είναι προετοιμασμένα για να τη δεχθούν.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε την κ. Κανελλοπούλου.

Η κ. Ράγιου έχει το λόγο.

ΝΑΤΑΣΑ ΡΑΓΙΟΥ-ΜΕΝΤΖΕΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μελετώντας το νομοσχέδιο στη διάρκεια των συνεδριάσεων της επιτροπής, ήμουν πάρα πολύ χαρούμενη μ' όλα αυτά που διάβαζα και παρακολουθώντας το τι πρόκειται να γίνει και είχα σκοπό να αρχίσω την ομιλία μου λέγοντας αυτά που θα έλεγε και ο Σωκράτης σήμερα, ότι ζωή χωρίς έρευνα δεν αξίζει να λέγεται ζωή. Και βλέποντας αυτό το νομοσχέδιο σκεφτόμουν πόσο σημαντικό είναι το ότι η χώρα θα βγει μπροστά και θα πρωταγωνιστήσει ανάμεσα σ' άλλες χώρες που ήδη βρίσκονται πολύ μπροστά και ότι θα έχουμε κι αυτή την ευκαιρία.

Βέβαια ακούγοντας μερικούς από τους ομιλητές συνειδητοποίησα –και δεν μπορώ να μην πω- ότι είναι άλλο η κριτική και άλλο ο μηδενισμός και δεν νομίζω ότι έχει να προσφέρει τίποτα ο απόλυτος μηδενισμός των πάντων.

Κυρίες και κύριοι, η Ελλάδα ακολουθεί εδώ και καιρό την τεχνολογική εξέλιξη με μερικές δεκαετίες απόκλιση από τις πλέον προηγμένες χώρες, με αποτέλεσμα να μην μπορεί να επωφεληθεί από τις υψηλές αξίες που δημιουργεί η οικονομική εκμετάλλευση της νέας γνώσης είτε αυτή παράγεται σε επιχειρήσεις είτε σε δημόσιους ερευνητικούς οργανισμούς.

Είναι αδιαμφισβήτητο ότι έχουμε χάσει πολύτιμο χρόνο. Από την άλλη, είναι εντελώς άσκοπο «να κλαίμε πάνω από το χυμένο γάλα» και να επιχειρούμε να διατυπώσουμε προτάσεις γι'

αυτό που ήδη έχει χαθεί. Σίγουρα οφείλουμε να δημιουργήσουμε τις υποδομές εκείνες και τις προϋποθέσεις για την ήπια προσαρμογή της κοινωνίας μας σ' αυτό που έρχεται και που βλέπουμε όλοι να είναι μπροστά μας.

Τρανταχτό παράδειγμα –φαντάζομαι ειπώθηκε και το άκουσα, αλλά θα ειπώθηκε κι από άλλους ομιλητές- επιτυχίας και άξιο βεβαίως προς συζήτηση και προς έρευνα και προς παραδειγματισμό είναι το παράδειγμα της Φινλανδίας που μέσα σε μια δεκαετία, από τις τελευταίες σχεδόν οικονομικά στην Ευρώπη, έφθασε να είναι στην κορυφή του παγκόσμιου πίνακα, σε ό,τι αφορά τους τομείς των νέων τεχνολογιών –διαθέτει για τους τομείς αυτούς το 3,2% του Α.Ε.Π.- και να είναι και πρώτη στον κόσμο μαζί με τη Σουηδία –και δεύτερη τις Ηνωμένες Πολιτείες- τη στιγμή που ο ευρωπαϊκός μέσος όρος, όπως είπε και η κ. Κανελλοπούλου και άλλοι ομιλητές, είναι το 1,5% του Α.Ε.Π..

Η πρωτοβουλία της Κυβέρνησης να φέρει προς συζήτηση αυτό το νομοσχέδιο δεν θεωρώ ότι είναι τυχαία και δεν είναι διεκπεραιωτική. Δείχνει την ανάγκη να στηρίξει τις εξαγγελίες της, να δώσει ακόμα μεγαλύτερη έμφαση στην έρευνα και τις νέες τεχνολογίες, καθώς και στη δημιουργία ερευνητικών κέντρων και πόλων καινοτομίας στην ελληνική περιφέρεια. Η έρευνα και η καινοτομία θα αποτελέσουν κάποιες από τις βασικότερες κινητήριες δυνάμεις για τις επιχειρήσεις αυτές μέσα στην επόμενη πενταετία.

Αποτελώντας τον «κρυφό άσσο» για πολλούς οργανισμούς, άμεσα αξιοποιήσιμη σε περιόδους ανάπτυξης και δαπανηρή πολυτέλεια σε διαστήματα ύφεσης, η καινοτομία φαίνεται ότι αποτελεί το άλλο πρόσωπο της παγκοσμιοποίησης. Εάν μέχρι πρότινος τα γεωγραφικά σύνορα αποτελούσαν εμπόδιο στην προσπάθεια των επιχειρήσεων να αγγίξουν την πλήρη δυναμική τους, η ουσιαστική κατάργησή τους στην εποχή μας σηματοδοτεί την κορύφωση του ανταγωνισμού και επομένως την ανάγκη της διαφοροποίησης.

Η δημιουργία νέας γνώσης και η καινοτομία αποτελούν το κλειδί σ' αυτή την προσπάθεια και την άποψη αυτή ασπάζεται η πλειονότητα των ανώτατων στελεχών των μεγαλύτερων και σημαντικότερων εταιρειών της υπηλίου.

Σε πρόσφατη έρευνα που έγινε στις Ηνωμένες Πολιτείες, το 80% των ερωτηθέντων συγκαταλέγει την καινοτομία μεταξύ των τριών σημαντικότερων μοχλών ανάπτυξης –οι άλλοι δύο είναι η παιδεία και η έρευνα- για την επόμενη πενταετία, ταυτίζοντάς την με το καύσιμο που χρειάζεται το αυτοκίνητο για να επιταχύνει.

Δεν μπορεί να έχει μέλλον η Ελλάδα χωρίς να παράγει νέα πρωτογενή γνώση. Το μέλλον της χώρας εξαρτάται από τη δυνατότητά της να μπορεί να καινοτομεί. Άρα, είναι επιτακτική ανάγκη η Βουλή των Ελλήνων να οραματιστεί ένα καλύτερο μέλλον για την αυριανή Ελλάδα μέσα από το νέο θεσμικό πλαίσιο που καλείται να ψηφίσει.

Η ανάγκη για αναμόρφωση του θεσμικού πλαισίου για την έρευνα, την τεχνολογία και την καινοτομία στην Ελλάδα είχε επισημανθεί επί θητείας των κυρίων Χριστοδουλάκη και Τσοχατζόπουλου, Υπουργών στο Υπουργείο Ανάπτυξης επί κυβερνήσεων ΠΑ.ΣΟ.Κ., δηλαδή περίπου από το 2000.

Πέρασαν οκτώ χρόνια. Καιρός να σταματήσουμε τις πολλές και άσκοπες μίζερές κομματικές γκρίνιες. Καιρός να νομοθετήσουμε.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας από το 2005 εκπόνησε με πολλή προσοχή ένα σχέδιο νόμου, με ομάδα εγκεκριμένων επιστημόνων και ερευνητών. Στις 4 Ιουλίου του 2006 παρουσιάστηκε το πρώτο σχέδιο νόμου σε ανοιχτή συγκέντρωση και έκτοτε, υπήρξε μια σειρά από πολύωρες διαβουλεύσεις μεταξύ όλων των εμπλεκόμενων φορέων, οι οποίοι είχαν πλέον των δύο χρόνων να τοποθετηθούν και να προτείνουν αλλαγές.

Το αρχικό νομοσχέδιο έχει αρκετές αλλαγές, λαμβάνοντας σοβαρά υπ' όψιν όλες τις προτάσεις που θεωρήθηκαν ότι συμβάλλουν στην καλύτερευση του νομοθετικού πλαισίου. Βεβαίως, αρκετές απορρίφθηκαν, διότι θεωρήθηκε ότι ήταν ανέφικτες ή μη ρεαλιστικές.

Φυσικά και υπάρχουν διαφορετικές απόψεις. Το σημαντικό,

όμως, είναι ότι σήμερα, υπάρχει ένα τελικό σχέδιο νόμου προς ψήφιση, ένα νομοσχέδιο που τολμά να καινοτομήσει και να προτείνει νέα θεσμικά όργανα. Για πρώτη φορά δημιουργείται σε τόσο ψηλό κυβερνητικό επίπεδο διυπουργική επιτροπή για την έρευνα και την τεχνολογία, η οποία συγκροτείται από τον Πρωθυπουργό ως Πρόεδρο και δεκατρείς Υπουργούς.

Για πρώτη φορά το Υπουργείο Ανάπτυξης παίζει, με αναβαθμισμένη τη Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας και νέες αρμοδιότητες, ζωτικό ρόλο στην ανάπτυξη της χώρας. Για πρώτη φορά το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, όπως τόνισε ο κ. Ταλιαδούρος, έχει τόσο ενεργό ρόλο στη χάραξη της εθνικής πολιτικής για την έρευνα, την τεχνολογία και την καινοτομία στη χώρα μας.

Για πρώτη φορά δημιουργείται νέος οργανισμός, εθνικός οργανισμός έρευνας και τεχνολογίας, κατά τα πρότυπα της Ευρώπης. Για πρώτη φορά θεσμοθετείται η αξιολόγηση των ερευνητικών ινστιτούτων από κριτές του εξωτερικού. Για πρώτη φορά θεσμοθετούνται ευνοϊκά μέτρα για τον επαναπατρισμό των Ελλήνων επιστημόνων της διασποράς.

Και θα μπορούσα να αναφέρω και πολλά άλλα θετικά του νέου νομοσχεδίου, ένα νομοσχέδιο που σφυρηλατήθηκε για δύο και πλέον χρόνια κάτω από την ηγεσία του νυν Προέδρου της Βουλής και πρώην Υπουργού κ. Σιούφα, καθώς και του σημερινού Υπουργού, του κ. Φώλια.

Επίσης, εγώ θεωρώ ότι θα πρέπει να ευχαριστήσουμε και το Γενικό Γραμματέα της Γενικής Γραμματείας Έρευνας και Τεχνολογίας, τον κ. Τσουκαλά, για τη δική του καθοριστική και πολύτιμη συμβολή σ' αυτό το νομοσχέδιο και τις τόσες εκατοντάδες ώρες που ξόδεψε γι' αυτό.

Κλείνοντας, σε ό,τι αφορά τη δημιουργία ευρωπαϊκού συμβουλίου έρευνας και τεχνολογίας, καθώς και τη δημιουργία ευρωπαϊκού ινστιτούτου, θα ήθελα να τονίσω την ανάγκη να δημιουργηθούν και άλλα ερευνητικά κέντρα, εκτός από τα δύο που προωθούνται και θέλω να πιστεύω ότι θα προωθηθούν άμεσα στην Πάτρα και στα Ιωάννινα, γιατί ως γνωστόν προωθούνται και οκτώ πόλοι καινοτομίας από το Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης.

Θα πρέπει να δοθεί άμεση προτεραιότητα στην προώθηση της έρευνας και της τεχνολογίας στις περιφέρειες, σε όλες τις περιφέρειες της χώρας μας, ώστε να βελτιωθεί η ανταγωνιστικότητα των παραγωγικών δραστηριοτήτων τους και να δημιουργηθεί ένα ευνοϊκό περιβάλλον για την καινοτομική ανάπτυξη της περιφέρειας. Γιατί εκεί, στην περιφέρεια, υπάρχουν νέοι που παλεύουν για τη θέση τους στην κοινωνία, νέοι που περιμένουν κίνητρα, νέοι που περιμένουν και προσμένουν περισσότερες επιλογές.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούπρας): Ευχαριστούμε τη συνάδελφο, την κ. Ράπτη.

Το λόγο έχει η κ. Σουλβάνα Ράπτη. Βλέπετε, υπάρχει και συνώμιμος και πρέπει να το διευκρινίζουμε αυτό.

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι έχουμε σιγοψιθυρίσει ένα σκοπό, το «one way ticket», εισιτήριο χωρίς επιστροφή. Μου ήλθε στο μυαλό το «one way ticket», όταν έφθασα στο άρθρο 45 του νομοσχεδίου για την έρευνα και την τεχνολογία.

Θα μου πείτε: Τι σχέση μπορεί να έχει το τραγούδι αυτό που όλοι έχουμε σιγοψιθυρίσει μ' αυτό το νομοσχέδιο; Και όμως, έχει. Γιατί στο νομοσχέδιο αυτό, στο άρθρο 45, προβλέπεται το πώς θα προκαλέσουμε σε μετοικεσία τους Έλληνες ερευνητές -τους Έλληνες; Μόνον; Αν είναι ξένοι, δεν τους θέλουμε;- να γυρίσουν πίσω στην πατρίδα και να προσφέρουν τα φώτα τους, τη γνώση τους, για να προωθηθεί η έρευνα στη χώρα μας.

Ξεκινώ έτσι τη δική μου συμμετοχή στη συζήτηση για το νομοσχέδιο για την έρευνα και τεχνολογία, γιατί εκτιμώ ότι το άρθρο 45 συμπυκνώνει όλη τη «σοβαρότητα», με την οποία αντιμετωπίζει η Κυβέρνηση το θέμα της έρευνας και τεχνολογίας.

Το νομοσχέδιο αυτό δεν έρχεται στη Βουλή σήμερα. Στην πραγματικότητα το νομοσχέδιο αυτό έχει έρθει στη Βουλή εδώ

και τρία χρόνια. Κυοφορούνταν από την προηγούμενη Βουλή, ωστόσο, τριάντισι χρόνια τώρα, θα περίμενε κανείς ότι όταν θα έφτανε και τυπικά στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου, θα βλέπαμε ένα νομοσχέδιο που ακόμα και εμείς, ως Αξιωματική Αντιπολίτευση, θα είχαμε μια δυσκολία να το αντιμετωπίσουμε, θα είχαμε μια δυσκολία να το αντικρούσουμε.

Αντ' αυτού, είδαμε ένα κατασκεύασμα που μόνο την έρευνα και την τεχνολογία δεν προωθεί. Κατ' αρχάς, ήρθε κουτσουρεμένο. Όσοι από εμάς ήμασταν και στην προηγούμενη Βουλή, θα θυμόμαστε, κοιτώντας τα Πρακτικά, ότι είχε συζητηθεί ήδη στην αντίστοιχη και ανάλογη επιτροπή. Εκεί, όμως, προβλέπονταν και κονδύλια, τα οποία κονδύλια λείπουν από το σημερινό νομοσχέδιο που συζητούμε.

Γιατί λείπουν; Πώς μπορεί να πάει μπροστά η έρευνα και η τεχνολογία χωρίς κονδύλια; Υπάρχει, όμως, απάντηση από την πλευρά της Κυβέρνησης. Η απάντηση είναι «θα φέρουμε ένα άλλο νομοσχέδιο».

Είμαστε σοβαροί; Φέρνουμε ένα νομοσχέδιο με πληθώρα άρθρων. Τα άρθρα αυτά τι προβλέπουν; Κατ' αρχάς, προβλέπουν είκοσι πέντε ορισμούς, τι σημαίνει έρευνα, τι σημαίνει βασική έρευνα και χίλιους δύο άλλους ορισμούς.

Προβλέπουν επίσης, τα άρθρα του νομοσχεδίου αυτού πενήντα έως πενήντα πέντε υπουργικές αποφάσεις. Αντιλαμβάνεται και ο πλέον αδαής ότι εδώ πρόκειται για ένα νομοσχέδιο πρόφαση, για ένα νομοσχέδιο στάχτη στα μάτια. Θέλουμε να προωθήσουμε την έρευνα και την τεχνολογία. Εάν πραγματικά θέλουμε να την προωθήσουμε, πρώτον οφείλουμε να δώσουμε κονδύλια. Δεύτερον, αλλά κυριότερο, πρέπει να δώσουμε κονδύλια και να προωθήσουμε τη διακαώς απόκτηση γνώσης. Άρα, πρέπει να στρέψουμε το ενδιαφέρον μας στην πρωτοβάθμια, στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, στο πανεπιστήμιο, στο Τ.Ε.Ι..

Και επανέρχομαι στο άρθρο 45 και στη μετοικεσία, διότι όταν κάποιος ξεκινάει μια προσέγγιση για το ζήτημα της έρευνας και της τεχνολογίας, αυτομάτως πάει το μυαλό του στους Έλληνες ερευνητές που είναι στην αλλοδαπή και οι οποίοι, αν έρθουν στην Ελλάδα, θα μας δώσουν τα φώτα τους και ως διά μαγείας θα πάμε στην πέμπτη, στην έκτη ταχύτητα στην έρευνα και στην τεχνολογία.

Εδώ αδικούμε και τους ερευνητές που βρίσκονται στο εξωτερικό, είτε είναι Έλληνες, είτε όχι, αλλά επιθυμούν να επιστρέψουν στην Ελλάδα, αλλά το κυριότερο, αδικούμε το προσωπικό που έχουμε αυτή τη στιγμή στα ερευνητικά κέντρα, στα πανεπιστήμια, στα τεχνολογικά εκπαιδευτικά ιδρύματα. Και είναι αυτό το προσωπικό που με ελάχιστες αποδοχές βγάζει πέρα το έργο της έρευνας και της τεχνολογίας. Αντί δηλαδή να ψάξουμε να βρούμε την αιτία, για μια ακόμη φορά επιτιθέμεθα στους ανθρώπους οι οποίοι βγάζουν το έργο. Οι άνθρωποι αυτοί, αν είχαν τα κονδύλια τα οποία ή έπρεπε να έχουν, θα έκαναν θαύματα. Όμως δεν έχουν. Και το ότι δεν έχουν, φαίνεται πάλι από το άρθρο 45 περί μετοικεσίας.

Τι προβλέπει; Προβλέπει τα εξής: Για να γίνει ελκτικό σε έναν ερευνητή να έρθει από το εξωτερικό στη χώρα μας, του δίνουν το εισιτήριο. Ένα εισιτήριο για να έρθει και να μην μπορεί να φύγει, στον ίδιο, στη γυναίκα του, στα παιδιά του. Τους δίνουν επίσης και τα έξοδα μεταφοράς οικοσκευής. Προσέξτε, όμως, όχι όλα! Μέχρι το 50% που θα κοστίζει το ταξίδι.

Και θα ρωτήσει κάποιος ρητορικά. Ποιο ταξίδι; Το δικό του; Το μόνις κατεύθυνσης εισιτήριο ή και της οικογενείας του; Μα, είμαστε σοβαροί;

Έχουμε ένα νομοσχέδιο μπροστά μας, το οποίο υποτίθεται ότι θέλει να προωθήσει την έρευνα και την τεχνολογία και το μόνο που κάνει είναι να προωθεί δομές και να προβλέπει έξοδα, κόστος 12.000.000 ευρώ, για τη λειτουργία των δομών αυτών. Πέντε καινούργια όργανα προβλέπονται στο νομοσχέδιο, μεταξύ των οποίων η διυπουργική επιτροπή.

Τι μου λέτε; Διυπουργική επιτροπή! Θα προεδρεύει ο Πρωθυπουργός; Είδα τι έκανε ο Πρωθυπουργός, όταν ήταν συμβολικά Υπουργός Πολιτισμού. Αυτόν τον καιρό τα βλέπουμε και τα εξετάζουμε.

Είδα, επίσης, τι έκανε ο Πρωθυπουργός όταν προήδρευε

πάλι –είναι εδώ ο κ. Ταλιαδούρος- εκείνης της Επιτροπής Πολιτισμού και Παιδείας. Πόσες φορές συνεδρίασε, κύριε Υπουργέ μου;

Έχω βαρεθεί να ακούω σε τούτον τον τόπο την τελευταία τετραετία να χρησιμοποιείται ο Πρωθυπουργός ως σύμβολο που θα εγγυηθεί την πραγματοποίηση των νόμων τους οποίους ψηφίζουμε. Εάν κρίνω από τον τρόπο με τον οποίο έχει εφαρμοστεί ο νόμος που ψηφίσαμε –και είχε έντεκα μόλις άρθρα- για το θέμα της Διυπουργικής Επιτροπής Παιδείας-Πολιτισμού, επιτρέψτε μου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Πρόεδρε, να αμφιβάλλω έντονα για το αν και κατά πόσο θα προωθηθεί δια της προεδρίας του Πρωθυπουργού στη Διυπουργική Επιτροπή το θέμα της έρευνας και της τεχνολογίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα τελειώσω αμέσως, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας πάρα πολύ απλά το εξής. Μακάρι, να είχαμε τη δυνατότητα εκ του Κανονισμού της Βουλής να περιμέναμε να δούμε το νομοσχέδιο που θα προβλέπει τη χρηματοδότηση της έρευνας και της τεχνολογίας. Και ίσως τότε, πραγματικά, να βρισκόμασταν στην ταυτοχρόνως δυσάρεστη και ευχάριστη θέση να πούμε: ναι, είχαν φέρει ένα νομοσχέδιο που προέβλεπε δομές, αλλά τώρα φέρουν ένα νομοσχέδιο που δίνει χρήματα, δίνει «παρά με ουρά», με τα τσουβάλια, για την έρευνα και την τεχνολογία».

Όμως και εδώ πρόκειται για μία ακόμα ψευδή φωτογραφία. Σας θυμίζω ότι έχει θεθεί ως θέμα πρώτης προτεραιότητας για την Κυβέρνηση το θέμα της εκπαίδευσης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε, με την ανοχή σας, αν μου επιτρέπετε.

Θυμίζω ότι ο αριθμός που κυνηγάει η Κυβέρνηση εδώ και τέσσερα χρόνια στην εκπαίδευση είναι το 5% του Α.Ε.Π. για την παιδεία. Φανταστείτε το, όταν αυτή τη στιγμή βρισκόμαστε στο 0,55% του Α.Ε.Π. για την έρευνα και την τεχνολογία και θέλουμε να πάμε στο 3%!

Υπάρχει το «πίστευε και μη ερεύνα». Ενδεχομένως, αυτό να αφορά την Κυβέρνηση. Την Αξιωματική Αντιπολίτευση δεν την αφορά. Και γι' αυτό καταψήφισε το νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε την κ. Ράπτη.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για τρία λεπτά.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Για τα θέματα της χρηματοδότησης και για τα υπόλοιπα θέματα τα οποία τέθηκαν κυρίως από τη συνάδελφο κ. Ράπτη, θα απαντήσω, όπως προείπα, στην αυριανή συζήτηση.

Θα ήθελα απλώς να αναφερθώ στο ζήτημα του «one way ticket», όπως χαρακτηριστικά ανέφερε η κυρία συνάδελφος, για το ταξίδι δηλαδή χωρίς επιστροφή και κυρίως θα ήθελα να απαντήσω, γιατί ο τρόπος με τον οποίο αναφέρθηκε ήταν ιδιαίτερα δηκτικός.

Διαβάζω: «Σε Έλληνες επιστήμονες, μόνιμους κατοίκους εξωτερικού που διορίζονται σε θέσεις ερευνητών, χορηγείται αποζημίωση για έξοδα μετοικεσίας που περιλαμβάνει: α) έξοδα ταξιδιού σε ποσό ίσο με το αντίτιμο του αεροπορικού εισιτηρίου απλής μετάβασης σε οικονομική θέση για τον ερευνητή και τα μέλη της οικογένειάς του, σύζυγο και παιδιά, που κατοικούν μόνιμα μαζί του, κατά την ημέρα του διορισμού και επιστρέφουν στην Ελλάδα το αργότερο μέσα σε τρεις μήνες β) έξοδα μεταφοράς οικοσκευής που αποδεικνύονται με απόδειξη του μεταφορέα και το ποσό δεν μπορεί να υπερβαίνει το 50% των εξόδων ταξιδιού και γ) έξοδα εγκατάστασης σε ποσό ίσο προς δύο βασικούς μηνιαίους μισθούς. Αυτό το ποσό προσαυξάνεται κατά μισό βασικό μηνιαίο μισθό για κάθε μέλος της οικογένειάς του, σύζυγο και παιδιά, που κατοικούν μόνιμα στην αλλοδαπή μαζί του, κατά την ημέρα του διορισμού του».

Μόλις σας διάβασα το νόμο του Π.Α.Σ.Ο.Κ., άρθρο 18, παράγραφος 5, ν. 1514.

Αν, λοιπόν, οι κυβερνήσεις του Π.Α.Σ.Ο.Κ. είχαν αποφασίσει να στείλουν το σημαντικό κομμάτι της έρευνας σ' ένα ταξίδι χωρίς

επιστροφή, αυτό είναι δικό τους δικαίωμα.

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Τι σημαίνει αυτό, κύριε Υπουργέ;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Εμείς έχουμε αποφασίσει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να θεσπίσουμε ένα θεσμικό πλαίσιο τέτοιο που να βάλει σε μία σύγχρονη πορεία την έρευνα, την τεχνολογία και την καινοτομία, για να μπορέσουμε να ανταποκριθούμε στα σημεία και στις προκλήσεις των καιρών.

Ευχαριστώ πολύ.

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Κύριε Υπουργέ, δεν μπορείτε δηλαδή να κάνετε τίποτα παραπάνω από το Π.Α.Σ.Ο.Κ.;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρία Ράπτη, σας παρακαλώ, δεν μπορείτε να μιλήσετε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Σας διάβασα, κυρία συνάδελφε, αυτά τα οποία επικρίνατε με πολύ δηκτικό και ειρωνικό τρόπο.

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Στο νόμο σας το έχετε, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Σας παρακαλώ, κυρία Ράπτη. Θα έρθει η ώρα σας να μιλήσετε στη φάση των δευτερολογιών. Κάντε λίγη υπομονή. Δεν χρειάζεται ένταση, κυρία Ράπτη. Θα δευτερολογήσετε αύριο, αν θέλετε και θα απαντήσετε στον κύριο Υπουργό. Θα σας δοθεί και όλη η άνεση χρόνου.

Ο κ. Αγοραστής έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να σας επισημάνω ότι η πολιτική είναι συγκριτική. Θα πρέπει να ξέρετε πού βρισκόμασταν στο παρελθόν και πού είμαστε σήμερα. Και πρέπει να συγκρίνετε τα πράγματα. Και θα πρέπει να έχετε την τόλμη, το θάρρος, τη σύνεση, την παρηρησία να παραδέχεστε τα κακώς και τα καλώς κείμενα.

Και επιτέλους, σταματήστε μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα να ασχολείστε με ομιλίες συνηματολογικές και με ομιλίες κενολογικές. Δεν ακούστηκε καμία πρόταση πάνω στο θέμα της έρευνας και της τεχνολογίας.

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Ούτε εσείς έχετε. Τον πεπαλαιωμένο νόμο του Π.Α.Σ.Ο.Κ. αντιγράψατε!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ: Εμείς έχουμε ένα ολόκληρο σχέδιο νόμου, το οποίο είναι προς κρίση. Μόνο κριτική κάνατε, αλλά κριτική προσποιούμενοι απώλεια μνήμης για τα παρελθοντικά σας πεπραγμένα. Προσποιούμενοι απώλεια μνήμης για το ότι διατελέσατε κυβέρνηση είκοσι ετών.

Πρέπει να γνωρίζετε πολύ καλά ότι εισερχόμαστε σε μία νέα οικονομία. Στη νέα οικονομία σημαντικό ρόλο παίζει η έρευνα και η τεχνολογία. Στη νέα τεχνολογία εκείνο που κοστίζει είναι η πρώτη μονάδα ενός κατασκευασμένου αγαθού. Και εμείς, μ' αυτό το σχέδιο νόμου προσπαθούμε να δώσουμε έμφαση στην έρευνα και την τεχνολογία.

Αν έχετε να προτείνετε κάτι καλύτερο, εδώ είμαστε για να προτείνετε. Μην κάνετε μόνο κριτική για να δημιουργήσει κρίση. Κάντε κριτική για να πάμε ένα βήμα πιο μπροστά το σχέδιο νόμου. Έχετε; Δεν έχετε. Εάν έχετε, καταθέστε το.

Και θα σας αποδείξω γιατί. Διότι μέχρι το 2004, υπήρξαν αντιφατικές εξελίξεις στην ελληνική οικονομία. Από τη μία πλευρά, σημειώνονταν υψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης και από την άλλη, δεν γινόταν ανάλογα αισθητά στην ελληνική οικονομία αυτά τα θετικά αποτελέσματα της οικονομικής πολιτικής.

Και ποιοι ήταν οι λόγοι αυτών των αντιφατικών εξελίξεων στην ελληνική οικονομία και κοινωνία; Οι μακροοικονομικές ανισορροπίες, οι διαρθρωτικές αδυναμίες της οικονομίας, η καθυστέρηση στην απελευθέρωση των αγορών, στην αντιμετώπιση του κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος, οι μεγάλες δημοσιονομικές ανισορροπίες, οι αδυναμίες του εκπαιδευτικού και φορολογικού συστήματος, η χαμηλή ανταγωνιστικότητα και παραγωγικότητα, οι διαρθρωτικές αδυναμίες στις αγορές προϊόντων και εργασίας. Όλοι αυτοί οι λόγοι, λοιπόν, δημιουργούσαν ένα ακατάλληλο οικονομικό περιβάλλον και σημαντικά προβλήματα στη λειτουργία της ελληνικής οικονομίας.

Σήμερα, αυτή η Κυβέρνηση τα τρίαμιση χρόνια έχει ασχοληθεί και με τη βελτίωση του εκπαιδευτικού συστήματος και με τη βελτίωση του φορολογικού συστήματος και με την αύξηση της

ανταγωνιστικότητας. Επιπλέον, προσπαθεί να διορθώσει τις αδυναμίες στις αγορές προϊόντων και στην αγορά εργασίας με νομοσχέδια, αλλά και με την εφαρμογή των νομοσχεδίων.

Εκτιμάται ότι στην περίοδο που διοίκησαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις του Π.Α.Σ.Ο.Κ. και υπό κανονικές συνθήκες λειτουργίας της οικονομίας -σύμφωνα με τα παγκόσμια δεδομένα- κάθε πρόσφατη αύξηση του Α.Ε.Π., περιορίζει το ρυθμό ανεργίας κατά το 1/5, δηλαδή κατά το 0,2 της μονάδας. Συνεπώς, αν λειτουργούσε κανονικά η ελληνική οικονομία, θα έπρεπε σήμερα η ανεργία να έχει περιοριστεί στο 4%.

Εμείς παραλάβαμε την ανεργία στο 11,5%. Σήμερα η ανεργία έχει πέσει στο 8%. Αυτή η δυσμενής εξέλιξη φαίνεται ότι αναστρέφεται το 2006, αφού με τον ίδιο περίπου ρυθμό αύξησης του Α.Ε.Π. -4,3%- η απασχόληση αυξήθηκε κατά 1,9% έναντι 1,3% κατά την περίοδο 2000-2004.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επτά στους δέκα Έλληνες έχουν ως κύρια πηγή εισοδημάτων την εργασία τους ή την αυτοαπασχόληση, με δεύτερο κύριο παράγοντα την άντληση εισοδήματος από συντάξεις και άλλες κρατικές μεταβιβάσεις, περίπου το 25%.

Συνεπώς, κυρίαρχο πρόβλημα στην εποχή μας είναι η απασχόληση και μ' αυτό το σχέδιο νόμου προσπαθούμε να συνδέσουμε την έρευνα με την απασχόληση. Και σύμφωνα με τον ορισμό που έχει υιοθετηθεί, η ανταγωνιστικότητα ορίζεται ως η ικανότητα διατήρησης και βελτίωσης του βιοτικού επιπέδου των πολιτών της χώρας, η αναβάθμιση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος, η ενίσχυση της απασχόλησης και της πραγματικής συνοχής, της διαρκούς βελτίωσης της παραγωγικότητας και της αύξησης των μεριδίων αγοράς υπό συνθήκες παγκοσμιοποίησης.

Μέσα από το νομοσχέδιο προσπαθούμε να δώσουμε τη δυνατότητα της αύξησης της ανταγωνιστικότητας και με τα μέτρα, τα προγράμματα, αλλά και με τους ελέγχους που γίνονται τα τελευταία χρόνια η Ελλάδα κατόρθωσε να βελτιώσει τη θέση της στη διεθνή κατάταξη της ανταγωνιστικότητας.

Η Ελλάδα την τετραετία 2001-2004 συνεχώς ολίσθαινε στη διεθνή κατάταξη για την ανταγωνιστικότητα, με αποτέλεσμα να φθάσει στα επίπεδα του 1990. Το 2006 είναι η πρώτη φορά που βελτιώνεται η θέση της χώρας μας την τελευταία πενταετία, σύμφωνα με την έκθεση του I.M.T. και από την 50η θέση το 2005 ανεβαίνει στην 42η.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι ανάγκες της έρευνας και της τεχνολογίας αποτελούν ένα ακόμη πεδίο τεράστιας σημασίας για την ελληνική οικονομία, για την ανάπτυξη, αλλά και ένα πεδίο, δυστυχώς, αποτυχίας των παλαιών κυβερνήσεων. Το σχέδιο νόμου εμφανίζει καθυστέρηση πολλών ετών, σχεδόν ενός τέταρτου του αιώνα. Και ερχόμαστε σήμερα, όπως και το 2005 που ξεκίνησε ο διάλογος, να διορθώσουμε και αυτήν την ανεπάρκεια του παρελθόντος.

Η Κυβέρνηση Καραμανλή αναγνωρίζει τη σημασία της παιδείας και ρίχνει ουσιαστικό βάρος στη μεταρρύθμισή της. Ο νόμος-πλαίσιο αναμορφώνει την τριτοβάθμια παιδεία και σε συνδυασμό με τις πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης οδηγεί την ακαδημαϊκή κοινότητα πιο κοντά στην κοινωνία, στα προβλήματα της και τη χώρα πιο κοντά στην ανάπτυξη.

Το σχέδιο νόμου προβλέπει συγκρότηση Εθνικού Προγράμματος Έρευνας και Τεχνολογίας, με στόχο τη μεθοδική και αποτελεσματική προώθηση της βασικής και εφαρμοσμένης έρευνας της τεχνολογίας και της καινοτομίας στη χώρα, στο πλαίσιο του οποίου εκτελούνται ερευνητικά έργα, εκπονούνται μελέτες και εφαρμόζονται προγράμματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προχωράμε μπροστά και στον τομέα της έρευνας. Μέχρι το 2013 από 0,6% η χρηματοδότηση θα πάει στο 1,5%. Διορθώνουμε τα λάθη του παρελθόντος και θέτουμε τις βάσεις του μέλλοντος. Βγάζουμε τη χώρα από τον «κύκλο των χαμένων ευκαιριών» και τη βάζουμε σε τροχιά ανάπτυξης. Εξορθολογίζουμε το σύστημα της έρευνας και ενθαρρύνουμε την προώθησή της. Δημιουργούμε μια ξεκάθαρη ρεαλιστική στρατηγική στον τομέα της έρευνας και της τεχνολογίας. Αυξάνουμε τις δαπάνες και δεσμεύουμε το δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα με την ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου.

Η μεταρρυθμιστική πολιτική της Κυβέρνησης Καραμανλή συνεχίζεται. Κατοχυρώνεται το θεσμικό περιβάλλον για τα επόμενα είκοσι χρόνια και δίνονται περισσότερες ευκαιρίες στους νέους ανθρώπους του πνεύματος να προωθήσουν τη δημιουργικότητά τους προς όφελος της επιστήμης, της κοινωνίας και της χώρας μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κύριο Αγοραστή.

Ο κ. Μανιάτης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα νομοσχέδιο για έρευνα και τεχνολογία είναι απολύτως βέβαιο ότι δεν προκαλεί το ενδιαφέρον της κοινής γνώμης. Όμως, αυτό που αποτελεί ένα κρίσιμο ερώτημα είναι: Αυτό το νομοσχέδιο που συζητάμε εδώ άραγε είναι πιθανό να προκαλέσει το ενδιαφέρον των δεκαπέντε χιλιάδων ερευνητών της χώρας και πολύ περισσότερο είναι πιθανόν μέσα σε λίγα χρόνια να αλλάξει τον ρου της ερευνητικής ιστορίας σε αυτόν τον τόπο; Φοβάμαι να πω πως, δυστυχώς, η απάντηση είναι προφανής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω δομήσει τη δική μου παρουσίαση σε τρεις πεντάδες. Πέντε σημεία για το πού βρισκόμαστε σήμερα, την περιγραφή του αυτονοήτου. Πέντε σημεία κριτικής για το νομοσχέδιο και πέντε σημεία προτάσεων.

Κύριε Υπουργέ, θα παρακαλούσα να ακούσετε ιδιαίτερα προσεκτικά τις προτάσεις και, αν είναι δυνατόν, να υιοθετήσετε έστω κάποιες απ' αυτές.

Ξεκινώ με την περιγραφή του αυτονοήτου. Πέντε σημεία:

Ένα. Η έρευνα και η καινοτομία αποτελούν ζητήματα ίσης κοινωνικής και οικονομικής σπουδαιότητας με το ασφαλιστικό και το περιβάλλον. Το ασφαλιστικό και το περιβάλλον αποτελούν τις αναγκαίες άμυνες κάθε κοινωνίας. Η έρευνα και η καινοτομία, αντίθετα, αποτελούν το βαρύ πυροβολικό της επίθεσης της κάθε κοινωνίας.

Δύο. Αποτελεί εξαιρετικά σημαντικό μειονέκτημα της χώρας και είναι πολύ σπουδαίο, αν θα υπήρχε ένας μηχανισμός διάχυσης σε κάθε ενδιαφερόμενο των αποτελεσμάτων των μέχρι τώρα ερευνητικών και καινοτομικών προγραμμάτων που έχουν διεξαχθεί, είτε στην Ελλάδα είτε στο εξωτερικό.

Κύριοι Υπουργοί, νομίζω ότι θα προσφέρατε πραγματικά στη χώρα εάν μας προτεινάτε στο πλαίσιο αυτού του νομοσχεδίου ένα μηχανισμό διάχυσης των αποτελεσμάτων που έχουν ήδη δημοσιοποιηθεί μέχρι σήμερα.

Τρίτη παρατήρηση για κάποιους δείκτες. Στην Ελλάδα η διάβιου εκπαίδευση αφορά μόλις το 3% των ενηλίκων, όταν στην προτελευταία στη σειρά Ρουμανία, από πλευράς Ευρωπαϊκής Ένωσης αφορά το 4% και σε πάρα πολλές χώρες ξεπερνά το 30% των εργαζομένων.

Για έρευνα, τεχνολογία και καινοτομία διαθέτει τούτη εδώ η χώρα 0,6% του εγχώριου προϊόντος, του εθνικού της πλούτου. Φιλοδοξεί -και είναι ψευδές, κύριοι Υπουργοί, ότι θα καταφέρουμε να το υλοποιήσουμε, αν δει κανείς ιδιαίτερα τους προϋπολογισμούς των τελευταίων τεσσάρων ετών- το 0,6% να το κάνει 1,5%. Να πούμε, όμως, δημόσια και θαρραλέα ότι αυτό που εμείς φιλοδοξούμε να υλοποιήσουμε, που δεν είναι ρεαλιστικό, το 2012, σήμερα, το έχει ήδη επιτύχει ως μέσο όρο η Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία διαθέτει το 1,8%. Η δε Ευρωπαϊκή Ένωση, το 2012, που εμείς θα παλεύουμε για το 1,5%, θα έχει υλοποιήσει το 3%, που το 3% υλοποιείται τώρα από την Ιαπωνία.

Άρα, για να ξέρουμε που βαδίζουμε, συζητούμε περί κονδυλίων και ποσών που συνεχίζουν να συντηρούν τη μιζέρια μιας βαλκανικής ερευνητικής κοινότητας. Περί αυτού μιλάμε. Μη διανοηθεί, λοιπόν, κανείς να μιλήσει περί μεταρρύθμισης και περί μεγάλης τομής.

Τέταρτον. Η έρευνα και η καινοτομία, εάν θέλουμε να έχουν προστιθέμενη αξία σε αυτήν τη χώρα, είναι βέβαιο ότι πρέπει να εφαρμοσθούν πρώτα και κύρια απ' όλα στο δημόσιο τομέα. Ο δημόσιος τομέας συνεισφέρει στο 60% των οικονομικών δραστηριοτήτων. Από το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο μέχρι και σήμερα η μοναδική καινοτομία του ελληνικού δημόσιου τομέα ήταν τα Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών, τα γνωστά Κ.Ε.Π.. Έκτοτε

ουδέν. Έχουμε κάτι νεότερο; Δυστυχώς, δεν έχουμε τίποτα.

Τελειώνω αυτήν την πρώτη πεντάδα. Οι Έλληνες ερευνητές σε όλες τις αξιολογήσεις καταλαμβάνουν κάποιες από τις πρώτες θέσεις. Άρα, έχουμε καλό ανθρωπινό δυναμικό. Ως χώρα, όμως, στα ζητήματα της καινοτομίας πρόσφατα από τριάντα εφτά χώρες που αξιολογήθηκαν, ήρθαμε εικοστοί ένατοι.

Περνάω σε πέντε πολύ βασικά σημεία κριτικής στο νομοσχέδιο.

Πρώτον. Πολλές φορές όταν έχουμε απουσία πολιτικής, - αυτό το κάνει κατά κόρον η σημερινή Κυβέρνηση- όταν δεν έχουμε πολιτική, καταθέτουμε ένα νομοσχέδιο που «θα» φτιάξει κάποιο πλαίσιο, που κάποια στιγμή «θα» δώσει πολιτική.

Δεύτερη παρατήρηση. Συζητούμε περί δομών όταν δεν ξέρουμε τι θα υλοποιήσουν αυτές οι δομές. Ερωτώ πολύ ξεκάθαρα: Ξέρουμε τους ποσοτικούς και ποιοτικούς στόχους που αυτό το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα θα κληθεί να υλοποιήσει; Εάν δεν ξέρουμε, σημαίνει ότι σχεδιάζουμε εν κενώ. Διότι μη μου πείτε ότι σχεδιάζουμε με προοπτική το 1,5% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος το 2012 ή ότι σχεδιάζουμε με προοπτική το Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, το Ε.Σ.Π.Α.. Το νομοσχέδιο αυτό δεν συνεισφέρει τίποτα ως δομή σε αυτά που προανέφερα.

Τρίτη παρατήρηση. Το νομοσχέδιο είναι εκπληκτικά γραφειοκρατικό. Έχει πενήντα πέντε άρθρα και προβλέπει σαράντα ή πενήντα προεδρικά διατάγματα και υπουργικές αποφάσεις. Δηλαδή τουλάχιστον μετά από τρία χρόνια θα αρχίσει να υλοποιείται.

Επιπλέον, οφείλω να καταθέσω την προσωπική μου διαφωνία, το κατέθεσαν και αρκετοί συνάδελφοι, με αυτήν την περίφημη ιστορία, ο Πρωθυπουργός να αναλαμβάνει την ευθύνη μιας διϋπουργικής επιτροπής συναρμοδίων υπουργών. Τα φορτώνετε στον Πρωθυπουργό, γνωρίζοντας ότι δεν πρόκειται αυτή η επιτροπή, στη διάρκεια μιας τετραετίας, να συνεδριάσει πάνω από δύο φορές.

Σας προκαλώ: Βάλτε τώρα διάταξη στο συγκεκριμένο άρθρο ότι η συγκεκριμένη επιτροπή θα συγκαλείται από τον Πρωθυπουργό κάθε εξάμηνο, ώστε στο πλαίσιο μιας τετραετίας να συγκαλεστεί τουλάχιστον οκτώ φορές και τα πορίσματά της θα δημοσιοποιούνται. Εάν δεν το πράξετε, κύριε Υπουργέ, σημαίνει ότι δεν έχετε σκοπό να ενεργοποιήσετε τη συγκεκριμένη διϋπουργική επιτροπή.

Τελειώνω με τις παρατηρήσεις. Σας έχουν ζητήσει όλα τα πανεπιστημιακά ιδρύματα, όλοι οι πανεπιστημιακοί, την τουλάχιστον ισότιμη μεταχείριση των ερευνητών των πανεπιστημίων με το τι συμβαίνει στα υπόλοιπα ερευνητικά κέντρα του δημοσίου. Γνωρίζουμε όλοι ότι το 70% περίπου της καινοτομίας, της έρευνας, της νέας γνώσης παράγεται στα πανεπιστήμια. Δεν είναι δυνατόν να λέμε ότι κάποια στιγμή στο μέλλον θα το αντιμετώπισουμε.

Και τελειώνω με τις πέντε προτάσεις. Ξέρετε, είναι εύκολο πολλές φορές να λέει κανείς ότι η Αντιπολίτευση κάνει την κριτική της. Ωραία, αλλά προτάσεις έχει; Θα σας καταθέσω πολύ συνοπτικά, τηλεγραφικά, πέντε συγκεκριμένες προτάσεις:

Πρώτον, να εφαρμόσετε οριζόντιο προϋπολογισμό καινοτομίας σε όλα τα Υπουργεία και τις δημόσιες υπηρεσίες, με απαγόρευση μεταφοράς των σχετικών κονδυλίων σε άλλους κωδικούς. Σε κάθε Υπουργείο, κομμάτι προϋπολογισμού, για καινοτομία.

Δεύτερον, κάθε χρόνο το πρόγραμμα δημοσίων προμηθειών του ελληνικού δημοσίου ξεπερνά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα 3.000.000.000 ευρώ. Κάθε χρόνο 3.000.000.000 ευρώ κρατικές προμήθειες! Σας προκαλώ: βάλτε στο νομοσχέδιο μία διάταξη που να λέει ότι από αυτά τα 3.000.000.000 ευρώ, ένα ποσοστό 1% μόνο, θα αφορά καινοτόμες υπηρεσίες και προϊόντα που θα παράγονται από μικρομεσαίες επιχειρήσεις της Ελλάδος.

(Στο σημείο αυτό, κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, μισό λεπτό και ολοκληρώνω.

Τρίτον, να προωθήσουμε επιτέλους την αριστεία μέσα από την ενδυνάμωση της εταιρικής κοινωνικής ευθύνης. Δηλαδή, να

ενισχύσουμε και να προβάλουμε θετικά επιχειρήσεις, οι οποίες από τη μια σέβονται τους εργαζόμενους και από την άλλη σέβονται τους πλουτοπαραγωγικούς πόρους στο περιβάλλον.

Επιπλέον, κύριοι Υπουργοί, -επειδή παρευρίσκεται εδώ και ο Υπουργός Παιδείας- παρακαλώ εξετάστε επιτέλους σοβαρά το μάθημα «Καινοτομία-Δημιουργικότητα» να ενταχθεί στη δευτεροβάθμια ή με κάποιο τρόπο ακόμη και στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Γνωρίζουμε όλοι οι παροικούντες την Ιερουσαλήμ ότι και στα πανεπιστήμια, αλλά και στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση η δημιουργικότητα, η καινοτομία, η δυνατότητα να δώσεις στους μαθητές τις προϋποθέσεις να ανοίξουν τα φτερά τους, να φτιάξουν κάτι καινούργιο, δεν προωθείται, δεν δίνεται σε κανέναν. Ας δώσουμε επιτέλους, έστω μέσα από αυτό το νομοσχέδιο, μία στοιχειώδη δυνατότητα δημιουργίας και καινοτομίας.

Τέταρτη πρόταση είναι να ενισχύσουμε με φορολογικά ή άλλα κίνητρα όλες τις επιχειρήσεις που θα θελήσουν πραγματικά να ενισχύσουν δράσεις καινοτόμες.

Και μια τελευταία πρόταση. Πρέπει να σας πω ότι πιστεύω βαθύτατα πως σ' αυτόν τον τόπο η μεγαλύτερη ανταμοιβή ή η μεγαλύτερη τιμωρία είναι η δημοσιοποίηση των θετικών ή των αρνητικών σου προσόντων. Σας καλώ να αποφασίσουμε όλοι μαζί ότι κάθε χρόνο το ελληνικό δημόσιο, τα δύο συναρμόδια Υπουργεία, θα δημοσιοποιούν λευκές και μαύρες λίστες, όπου στις λευκές λίστες θα είναι όλοι οι Υπουργοί, όλοι οι περιφερειάρχες, όλοι οι νομάρχες, όλοι οι δήμαρχοι, όλοι οι διοικητές νοσοκομείων που έχουν εισαγάγει, έστω μία καινοτομία στον τομέα ευθύνης τους, όμως, με ονοματεπώνυμο. Θα υπάρχουν και μαύρες λίστες κάθε χρόνο, όπου θα περιλαμβάνονται τα ονοματεπώνυμα αυτών των κυρίων ή των κυριών, οι οποίοι δεν εισήγαγαν ούτε μία καινοτομία στη διάρκεια ενός έτους στον τομέα ευθύνης τους.

Νομίζω, κύριοι Υπουργοί, ότι με βάση αυτές τις πέντε προτάσεις θα δώσω το λόγο ένα μέτριο, μετριοτάτο νομοσχέδιο, το οποίο εμείς καταψήφίζουμε, στοιχειωδώς να το βελτιώσετε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Μανιάτη.

Η κ. Φιλίνη έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Υπουργέ, θα σας δώσω το λόγο αμέσως μετά την κ. Φιλίνη.

Ορίστε, κυρία Φιλίνη.

ΑΝΝΑ ΦΙΛΙΝΗ: Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε ένα νομοσχέδιο που ετοιμάζεται εδώ και αρκετά χρόνια απ' ό,τι ακούσαμε από πολλούς συναδέλφους και όμως παρουσιάζεται τώρα εντελώς διαφοροποιημένο από αυτό που έχει συζητηθεί επί μακρόν με τους εκπροσώπους των αρμοδίων φορέων στην έρευνα.

Το πρώτο που θέλω κι εγώ να υπογραμμίσω είναι η έλλειψη ρητής αναφοράς στο νομοσχέδιο αυτό σχετικά με τη χρηματοδότηση της έρευνας. Αντίθετα απ' ό,τι διάβασα στα Πρακτικά, το προηγούμενο νομοσχέδιο, πριν την καινούργια Βουλή, προέβλεπε συγκεκριμένη δέσμευση σχετικά με τη χρηματοδότηση της έρευνας. Δίχως αυτή τη συγκεκριμένη δέσμευση, πώς θα ανέβει η Ελλάδα στην κλίμακα των χωρών που επενδύουν στην έρευνα; Επιστήμονες, γνώση, ιδέες, όλα αυτά τα έχουμε. Πρέπει όμως επιτέλους να δείξει πραγματικά η πολιτεία φροντίδα για όλα αυτά. Πότε αυτό; Στο μέλλον, από ένα άλλο νομοσχέδιο;

Θέλω να αναφερθώ πιο συγκεκριμένα στη φιλοσοφία του νομοσχεδίου. Σίγουρα, το κριτήριο για την ενίσχυση και την προώθηση της έρευνας δεν πρέπει να εξαρτάται μόνο ή κυρίως από το κατά πόσον αυτή είναι με τη στενή οικονομική έννοια ανταποδοτική. Θεωρώ ότι λείπει από τους στόχους και τη φιλοσοφία του νομοσχεδίου η στόχευση για την ανάπτυξη της επιστήμης γενικά. Γι' αυτό το λόγο λείπει απ' αυτό το νομοσχέδιο και η συγκεκριμένη σχέση της έρευνας με την εκπαίδευση, με τα πανεπιστήμια. Αναφέρθηκε ο στόχος της αριστείας στην επι-

στήμη. Όντως η αριστεία είναι ένας επιθυμητός στόχος, όμως μόνος του, χωρίς το πλαίσιο των επιστημόνων, χωρίς το πλαίσιο της σταθερής και πολύχρονης επιστημονικής έρευνας από πολλές πλευρές ταυτόχρονα και ιδίως σε πολλαπλά πεδία, η αριστεία και η ποιότητα δεν επιτυγχάνονται ή πάντως δεν αρκούν αν είναι απλές και μόνο εξαιρέσεις σ' έναν κανόνα όπου η ανάπτυξη της επιστήμης γενικά παραμελείται.

Θέλω να τονίσω ότι η έλλειψη φροντίδας για τη σχέση έρευνας και παιδείας έχει μεγάλη επίπτωση στις ανθρωπιστικές επιστήμες, οι οποίες κινδυνεύουν ολοένα και περισσότερο. Και όμως σε μία χώρα σαν την Ελλάδα η αρχαιολογία, η ιστορία, η φιλοσοφία, η γλωσσολογία θα έπρεπε να αποτελούν προνομιακό πεδίο για την ανάπτυξη της έρευνας σε τομείς οι οποίοι είναι ανεξάντλητοι στη χώρα όπου μενουμε και για τους ανθρώπους με τους οποίους βρισκόμαστε.

Επίσης, ενώ αναφέρεται το Υπουργείο Πολιτισμού ως συμμετέχον στη διυπουργική επιτροπή, λείπουν από το νομοσχέδιο οι όροι σχετικά με την καλλιέργεια και την έρευνα στον πολιτισμό.

Εδώ, μάλιστα, θέλω να αναφέρω τη σημασία της προσφοράς σήμερα ορισμένων μουσείων στην έρευνα του πολιτισμού μας, όπως στην έρευνα για τη νεότερη αρχιτεκτονική μας κληρονομιά ή για τη σύγχρονη τέχνη. Όμως από την έρευνα της πολιτείας, οι τομείς αυτοί απουσιάζουν παντελώς.

Με τα παραπάνω, δεν εννοώ ότι υποτιμώ τη σημασία της καινοτομίας. Κάθε άλλο. Οι Έλληνες μέσα στην πολυδαίδαλη ιστορία τους έχουν παράδοση στην ευρεσιτεχνία και στην καινοτομία. Αντίθετα, παρατηρώ ότι στο νομοσχέδιο δεν αναφέρονται πουθενά οι συγκεκριμενοποιήσεις για τη χρηματοδότηση της εφαρμοσμένης έρευνας. Η καινοτομία θα εξαρτάται δηλαδή αποκλειστικά από ιδιωτικά κεφάλαια; Αυτά, δυστυχώς, δεν έχουν τέτοια παράδοση στη χώρα μας, δεν έχουν παράδοση επενδύσεων στην έρευνα. Άρα πώς θα βρεθούν οι πόροι στην εφαρμοσμένη έρευνα;

Θέλω να κλείσω λέγοντας ότι το νομοσχέδιο έχει μία τεράστια έλλειψη. Η τεράστια αυτή έλλειψη είναι ότι δεν ασχολείται με την έρευνα στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά μας Ιδρύματα. Σ' αυτό το ζήτημα αναφέρθηκαν πολλοί συνάδελφοι και προηγούμενους. Χρειάζεται μία ιδιαίτερη φροντίδα της ανάπτυξης της έρευνας στα πανεπιστήμια.

Θέλω κι εγώ να τονίσω τη σημασία να αναφερθεί στο νομοσχέδιο η συμμετοχή των γυναικών, τουλάχιστον με το 1/3 στις διάφορες ερευνητικές και επιστημονικές επιτροπές. Στη χώρα μας όλα τα τελευταία χρόνια έχουμε πάρα πολλές γυναίκες, που όλο και περισσότερο δείχνουν τις ικανότητές τους στην επιστήμη και στην έρευνα. Είναι πραγματικά μεγάλη απώλεια για τον τόπο, αλλά και μεγάλη αδικία, όλο αυτό το επιστημονικό προσωπικό να μην συμμετέχει στις επιτροπές που διαρκώς διοργανώνονται. Διαμορφώνονται διαρκώς καινούργιες επιστημονικές επιτροπές, χωρίς όμως να συμμετέχει σ' αυτές ο απαραίτητος αριθμός γυναικών. Συγκεκριμένα, αναφέρεται ότι στο Εθνικό Συμβούλιο Έρευνας και Τεχνολογίας υπάρχουν μόνο τρεις γυναίκες, στα εξήντα δύο τακτικά μέλη συνολικά.

Θεωρώ ότι αυτό πρέπει οπωσδήποτε να αλλάξει στο παρόν νομοσχέδιο και υποστηρίζω την τροπολογία την οποία υπογράψαμε πολλές γυναίκες, αλλά και άνδρες από το Κοινοβούλιο μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κυρία Φιλίνη.

Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Κάποιες παρατηρήσεις θα κάνω, κύριε Πρόεδρε, σχετικά με τα όσα είπε κυρίως ο κ. Μανιάτης.

Κύριε Μανιάτη, αναφερθήκατε στο Ε.Σ.Π.Α.. Θα αναφερθώ πολύ διεξοδικά αύριο, γιατί τέθηκε το θέμα και από άλλους συναδέλφους. Απλώς μια πιο προσεκτική ανάγνωση του νόμου θα σας δώσει ενδεχομένως απαντήσεις. Εάν δεν σας δοθούν από την ανάγνωση, θα σας τις δώσω εγώ αύριο με πιο λεπτομερή τρόπο.

Σχετικά με τη διυπουργική επιτροπή, επειδή ακούστηκε και από άλλους συναδέλφους, πάλι θα αναφερθώ λεπτομερώς αύριο. Απλώς να πω ότι αυτή η διυπουργική επιτροπή δεν επι-

τελεί το ρόλο που επιτελούν άλλες διυπουργικές επιτροπές. Εάν αυτή η διυπουργική επιτροπή δεν λειτουργεί, τότε δεν μπορεί ουσιαστικά να χρηματοδοτηθεί και το Εθνικό Πρόγραμμα, γιατί η έγκριση του Εθνικού Προγράμματος Έρευνας και Τεχνολογίας ουσιαστικά σχεδιάζεται και εγκρίνεται από τη διυπουργική επιτροπή. Και βέβαια, δεν επιβάλλεται με νόμο το πώς και πόσες φορές θα συνέρχεται ένα τέτοιο όργανο.

Σχετικά με τη γραφειοκρατία, επίσης θα αναφερθώ αύριο, απλώς να πω ότι σαφώς και καταπολεμούμε τη γραφειοκρατία και δεν επιβαρύνουμε με βαρύ γραφειοκρατικό σχήμα αυτό το νομοσχέδιο. Να πω τηλεγραφικά και με τίτλους, μήπως σας διευκολύνω, ότι το Εθνικό Συμβούλιο Έρευνας και Τεχνολογίας, το Ε.Σ.Ε.Π., σχεδιάζει. Η διυπουργική επιτροπή αποφασίζει. Ο Εθνικός Οργανισμός Έρευνας και Τεχνολογίας διαχειρίζεται. Η Γ.Ε.Γ.Ε.Τ. συντονίζει τα εθνικά όργανα σχεδιασμού και εφαρμογής της ερευνητικής πολιτικής (Ε.Σ.Ε.Τ., Δ.Ε.Ε.Τ., Ε.Ο.Ε.Τ.). Συμβουλεύει το Ε.Σ.Ε.Τ., γνωμοδοτεί στη Δ.Ε.Ε.Τ., εποπτεύει τον Ε.Ο.Ε.Τ..

Νομίζω ότι πιο ξεκάθαροι ρόλοι δεν θα μπορούσαν να υπάρξουν. Άρα, νομίζω ότι το αντίθετο γίνεται. Δεν γίνεται γραφειοκρατικό, αλλά καταπολεμά τη γραφειοκρατία, αφού γίνονται πολύ διακριτοί οι ρόλοι και οι αποστολές των οργάνων.

Σχετικά με την καινοτομία -από τις τελευταίες παρατηρήσεις που κάνατε- να πούμε ότι η καινοτομία δεν επιβάλλεται. Απλώς σύγχρονα, φιλοπρόδοα, ρηξικέλευθα κράτη και κυβερνήσεις, όπως είναι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, θεσπίζουν θεσμικά πλαίσια, όπως το υπό συζήτηση νομοσχέδιο, ακριβώς για να ενθαρρυνθεί, να κινητροδοτηθεί η καινοτομία. Κι αυτό κάνουμε.

Τέλος, να υπενθυμίσω, παρ'όλο που το είπα και στην πρωτολογία μου και στην τοποθέτησή μου πριν από λίγη ώρα, ότι με το παρόν νομοσχέδιο ιδρύονται τα όργανα διοίκησης της έρευνας. Δεν αναφερόμαστε στην πολιτική. Αύριο στις απαντήσεις μου θα σας αναφέρω τα σχετικά με την άσκηση της πολιτικής έρευνας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργό.

Το λόγο έχει η κ. Δήμητρα Αράπογλου, με την αγόρευση της οποίας ολοκληρώνουμε και τη συζήτηση. Εκτός εάν θέλει να μιλήσει απόψε και ο κ. Παυλίδης.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Αύριο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Μάλιστα. Αύριο.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Εγώ θα ήθελα να μιλήσω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Βεβαίως. Θα μιλήσετε μετά την κ. Αράπογλου.

Ορίστε, κυρία Αράπογλου.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Για το θεσμικό πλαίσιο έρευνας και τεχνολογίας, ένα πολύ σημαντικό νομοσχέδιο, θα ήθελα να αναφέρω κατ'αρχήν και σχετικά με την εισαγωγή της έρευνας και της τεχνολογίας στην εκπαίδευση, τα παρακάτω: Στα ειδικά σχολεία και σε κάποια ιδρύματα νομίζω ότι είναι απαραίτητη η εισαγωγή της έρευνας και της τεχνολογίας. Νομίζω, για παράδειγμα, ότι τα βιβλία στο δημοτικό, στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση, θα πρέπει να μετατραπούν σε ηλεκτρονική μορφή, να αλλάξουν.

Αυτό τι σημαίνει; Ότι, για παράδειγμα, οι κωφοί μαθητές θα μπορούν να έχουν πρόσβαση και στις έννοιες, κάτι το οποίο δεν υπάρχει μέχρι στιγμής στην Ελλάδα. Με ποιο τρόπο, όμως, θα κατασκευαστεί κάτι τέτοιο; Αυτό είναι ένα προϊόν έρευνας και τεχνολογίας.

Φυσικά, η εισαγωγή ηλεκτρονικών υπολογιστών μέσα στα τμήματα νομίζω ότι είναι πολύ σημαντική, γιατί παράγεται νέα γνώση μέσω των ηλεκτρονικών υπολογιστών και κατ'επέκταση μέσω της τεχνολογίας. Θα πρέπει να επενδυθεί, λοιπόν, η τεχνολογία στην εκπαίδευση. Νομίζω ότι είναι κάτι το οποίο θα υποστηρίξει πάρα πολύ, γενικότερα την εκπαιδευτική διαδικασία.

Έχουμε το θέμα της χρηματοδότησης, δηλαδή με ποιο τρόπο θα διανεμηθούν τα συγκεκριμένα κονδύλια για την έρευ-

να και την τεχνολογία. Παρατηρώ ότι τα κονδύλια σταδιακά μειώνονται στο ζήτημα της έρευνας και της τεχνολογίας. Για παράδειγμα, στην περιοχή της Ηλιούπολης υπήρχε ένα Κέντρο Εκπαίδευσης και Κατάρτισης Κωφών, το οποίο δεν χρηματοδοτήθηκε τα τελευταία χρόνια και έτσι έκλεισε.

Θα πρέπει, λοιπόν, να τοποθετηθούν στις μονάδες κοινωνικής φροντίδας κάποια τεχνικά και τεχνολογικά βοηθήματα, όπως για παράδειγμα ακουστικά ή κάποια ειδικά φώτα θυρός ή τηλεφώνου. Είναι και αυτό ένα προϊόν της έρευνας και της τεχνολογίας.

Επίσης, θα ήθελα να προσθέσω ότι στην Ελλάδα υπάρχουν πολλοί άξιοι επιστήμονες, οι οποίοι δεν έχουν υποστηριχθεί, όπως στο εξωτερικό. Υπάρχουν πολλές νέες καινοτομίες, ιδέες για έρευνα, για ανάπτυξη και απλώς μένουν στο περιθώριο. Νομίζω ότι πρέπει να υποστηριχθεί στην Ελλάδα η έρευνα. Υπάρχουν γνώσεις και νομίζω ότι, δυστυχώς, στην Ελλάδα είμαστε πολύ πίσω σ' αυτό. Γενικότερα, στην καινοτομία η Ελλάδα κατέχει, δυστυχώς, μία από τις τελευταίες θέσεις. Υπάρχουν ικανοί επιστήμονες και ερευνητές και δεν μπορώ να καταλάβω για ποιο λόγο δεν μπορούμε να τους υποστηρίξουμε, όχι μόνο οικονομικά, αλλά και θεσμικά. Νομίζω ότι μπορούμε να βοηθήσουμε προς αυτήν την κατεύθυνση.

Θα πρέπει, επίσης, με κάποια κριτήρια αξιολόγησης να γίνονται προσλήψεις ειδικευμένου προσωπικού, που να έχουν τα κατάλληλα προσόντα. Για παράδειγμα, σ' ένα ειδικό σχολείο κωφών στις Σέρρες, το οποίο λειτουργεί τα τελευταία χρόνια, δεν υπάρχουν ειδικευμένοι δάσκαλοι και νομίζω ότι αυτό είναι ένα πολύ μεγάλο πρόβλημα. Πρέπει να υπάρχουν κριτήρια, το τι προσόντα έχει ο καθένας. Νομίζω ότι και αυτό είναι ένα πολύ σημαντικό ζήτημα.

Πρέπει να υπάρχει γενικότερα μία έρευνα για το τι τεχνολογική ανάπτυξη υπάρχει και θα πρέπει να υπάρξει συνεργασία μεταξύ των ιδρυμάτων. Είναι κάτι το οποίο, επίσης, δεν έχει γίνει τα τελευταία χρόνια.

Όσον αφορά την έρευνα και την τεχνολογία στο θέμα των νοσοκομείων, θα ήθελα να πω ότι υπάρχουν νέα μηχανήματα, τελευταία λέξη της τεχνολογίας, όμως ιδιαίτερα στην περιφέρεια το προσωπικό που εργάζεται στα νοσοκομεία, οι γιατροί και οι νοσηλεύτριες δεν έχουν τις κατάλληλες γνώσεις για τη χρήση της νέας αυτής τεχνολογίας. Με αυτόν τον τρόπο θα μπορούσαν να είχαν σωθεί πολλές ζωές, ιδίως στην επαρχία. Δεν αναφέρομαι μόνο στους γιατρούς, αλλά και στο νοσηλευτικό προσωπικό. Μπορούν να βοηθήσουν πολλούς ασθενείς, όπως στην Κέρκυρα που πέθανε εκείνο το βρέφος, όπως όλοι γνωρίζουμε. Στα νησιά υπάρχει πολύ σοβαρό πρόβλημα εξαιτίας και των μακρινών αποστάσεων. Δηλαδή, όταν υπάρχει ένα καινούριο μηχανήμα, τελευταία λέξη της τεχνολογίας, αυτό το συγκεκριμένο μηχανήμα, για να το χρησιμοποιήσει κάποιος, θα πρέπει να εκπαιδευτεί και δεν θα πρέπει απλά να υπάρχει στο νοσοκομείο, χωρίς να χρησιμοποιείται.

Έρχομαι στο θέμα των καυσίμων. Όπως γνωρίζετε, το πετρέλαιο είναι ένα πολύ ακριβό καύσιμο και δημιουργεί πολύ μεγάλο πρόβλημα γενικότερα στην οικονομία. Νομίζω ότι πρέπει να βρεθούν μέσα από την έρευνα ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, αλλά και να χρησιμοποιηθούν, για να βελτιώσουν το επίπεδο ζωής μας. Ένα παράδειγμα είναι η ηλιακή ενέργεια. Δηλαδή πρέπει να βρεθεί ένας άλλος τρόπος παραγωγής ενέργειας.

Ακόμα και για το περιβάλλον υπάρχει το τρίπτυχο «έρευνα-τεχνολογία-περιβάλλον». Για τα αυτοκίνητα, που ως γνωστόν ρυπαίνουν το περιβάλλον, μία λύση είναι τα υβριδικά αυτοκίνητα και η χρήση αυτής της τεχνολογίας, η οποία είναι φιλική προς το περιβάλλον.

Όλα αυτά όμως, για να γίνουν στην Ελλάδα χρειάζονται συγκεκριμένη έρευνα για την εκπαίδευση, όπως σας είπα, για την υγεία, γενικότερα για την τεχνολογία. Υπάρχει τεχνολογία, αλλά δεν την χρησιμοποιούμε με σωστό τρόπο.

Βλέπω ότι υπάρχουν πολύ μεγάλες ελλείψεις στο νομοσχέδιο και γι' αυτό το λόγο εγώ θα καταψηφίσω το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Παρ' όλα αυτά, εγώ σας χειρο-

κροτώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε την κυρία Αράπογλου.

Το λόγο έχει ο κ. Αυγενάκης, με τον οποίο θα ολοκληρώσουμε και την αποψινή συζήτησή μας.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αγαπητέ κύριε Γενικό, η σημερινή συζήτηση του σχεδίου νόμου για το θεσμικό πλαίσιο έρευνας και τεχνολογίας αποτελεί κρίσιμη πτυχή, όχι μόνο για το παρόν, αλλά πολύ περισσότερο για το μέλλον της χώρας μας. Είναι χαρακτηριστικό δείγμα της πολιτικής βούλησης της Κυβέρνησης να διαμορφώσει σήμερα το κατάλληλο θεσμικό πλαίσιο και να χαράξει τις μακροπρόθεσμες πολιτικές για το αύριο αυτού του τόπου. Γίνεται σαφές ότι δεν περιοριζόμαστε στη διαχείριση του σήμερα, αλλά εργαζόμαστε για το σχεδιασμό των δράσεων, που είναι απαραίτητες για το μέλλον της χώρας μας και των μελλοντικών γενεών.

Οι αλλαγές γύρω μας είναι ραγδαίες. Οι εξελίξεις στις νέες τεχνολογίες και στις τεχνολογίες αιχμής τρέχουν με ταχύτατους ρυθμούς. Παράλληλα, η γνώση και η πληροφόρηση αποτελούν στοιχειώδη προϋπόθεση διατήρησης της ισχύος ενός ανεπτυγμένου κράτους.

Ζούμε στην κοινωνία της πληροφορίας και στην κοινωνία της γνώσης, γεγονός που καθιστά αναγκαία την ενεργό συμμετοχή στην έρευνα, την τεχνολογία και την καινοτομία. Οι κοινωνίες που θα κερδίσουν μία θέση στο τρένο του 21ου αιώνα είναι οι κοινωνίες που επενδύουν στη γνώση, την έρευνα και την πληροφόρηση.

Δυστυχώς, κυρίες και κύριοι, η Ελλάδα παραμένει ουραγός στην Ευρωπαϊκή Ένωση όσον αφορά την έρευνα και την καινοτομία. Τα πανεπιστήμια της χώρας μας κατατάσσονται σε ιδιαίτερα χαμηλές θέσεις, σε διεθνές και ευρωπαϊκό επίπεδο. Ενδεικτικά να αναφέρω ότι βρισκόμαστε στην 28η θέση στη διεθνή κατάταξη.

Παράλληλα, υπάρχει το κατάλληλο ανθρώπινο δυναμικό, διαθέτουμε τους κατάλληλους επιστήμονες. Οι Έλληνες επιστήμονες, κυρίες και κύριοι, και ερευνητές, σε όλους τους τομείς της έρευνας, διακρίνονται στο εξωτερικό. Αυτό από μόνο του στοιχειοθετεί μία μεγάλη αντίφαση.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι είναι αδήριτη η ανάγκη για την αναμόρφωση του θεσμικού πλαισίου, για την έρευνα, την τεχνολογία και την καινοτομία στην Ελλάδα. Παρατηρούμε τα προβλήματα της πολυνομίας, της πολυδιάσπασης, και της έλλειψης συντονισμού που χαρακτηρίζουν και το πεδίο της έρευνας, αλλά και της τεχνολογίας. Αυτήν τη στιγμή απουσιάζει το αυτονόητο: Η ύπαρξη ενός ενιαίου θεσμικού πλαισίου για την έρευνα και την τεχνολογία. Το παρόν σχέδιο νόμου αποτυπώνει αυτήν την πραγματική και πιεστική ανάγκη τόνωσης της έρευνας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο δεν έρχεται ως ευχολόγιο να τονίσει την ανάγκη ενίσχυσης της έρευνας, αλλά δημιουργεί ένα συγκεκριμένο θεσμικό πλαίσιο, όπου συστήνει όργανα με σαφείς ρόλους και προτείνει συγκεκριμένες και στοχευόμενες δράσεις.

Το παρόν σχέδιο νόμου δεν έρχεται να δώσει αποσπασματικές λύσεις, αλλά, όπως είπα και πριν, έρχεται πραγματικά να οργανώσει, να δώσει μία πυγμή και ώθηση. Είναι αποτέλεσμα ιδιαίτερης επεξεργασίας που διήρκεσε πάνω από δύο χρόνια.

Περιορίζοντας την αποψινή συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου, θα σταθώ στα βασικά σημεία και τις κύριες καινοτομίες που εισάγει. Πρωταρχικός στόχος του νομοσχεδίου, όπως ρητά αναφέρει το άρθρο 1, είναι η ανάπτυξη και προαγωγή της επιστημονικής έρευνας, της τεχνολογίας και της καινοτομίας ως τομέων ζωτικού εθνικού ενδιαφέροντος. Και συνεχίζει θεσπίζοντας την υποχρέωση του κράτους να μεριμνά και να διαθέτει τους απαιτούμενους πόρους για το σκοπό της ενίσχυσης της έρευνας.

Τίθεται ως βασική πολιτική προτεραιότητα ο σχεδιασμός μίας μακροχρόνιας και ευέλικτης στρατηγικής, καθώς και η υλοποίησή της στον τομέα της έρευνας και της τεχνολογίας. Η έρευ-

να και η τεχνολογία διαδραματίζουν κεντρικό ρόλο στην οικονομική και αειφόρο ανάπτυξη της χώρας, στη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας, στην αύξηση της απασχόλησης, στην παροχή καλύτερων υπηρεσιών υγείας, στην αποτελεσματικότερη προστασία του περιβάλλοντος και φυσικά, στη βελτίωση της ποιότητας ζωής των πολιτών.

Βασικός στόχος του σχεδίου νόμου είναι η ενίσχυση της μέχρι σήμερα υποβαθμισμένης έρευνας. Η ενίσχυση αυτή υλοποιείται σε δύο επίπεδα. Το ένα επίπεδο είναι το επίπεδο αλλαγής του θεσμικού πλαισίου και το δεύτερο επίπεδο είναι αυτό της υποστήριξης της έρευνας με εθνική χρηματοδότηση.

Σκοπός των μεταρρυθμίσεων, κύριοι συνάδελφοι, είναι να αποτελεί η χρησιμοποίηση της έρευνας και της τεχνολογίας τον κινητήριο μοχλό για τη μετάβαση στην κοινωνία της γνώσης. Με τον τρόπο αυτό επιτυγχάνεται ο απώτερος στόχος, που είναι η συμμετοχή και η ανάδειξη της Ελλάδας στο παγκόσμιο ερευνητικό γίγνεσθαι.

Φυσικά, δεν είμαστε μόνοι σε αυτή την προσπάθεια. Στην Ευρωπαϊκή Ένωση υπάρχει έντονη κινητικότητα στον τομέα της έρευνας, της τεχνολογίας και της καινοτομίας. Είναι σε όλους μας γνωστό ότι ένας από τους κεντρικούς άξονες της στρατηγικής της Λισαβόνας είναι η έρευνα και αποσκοπεί στην ενίσχυση της ανάπτυξης και της απασχόλησης στις χώρες μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στόχος της Κυβέρνησης είναι, η χώρα μας να κατακτήσει ενεργό θέση στο ευρωπαϊκό και διεθνές ερευνητικό γίγνεσθαι. Αυτό που όλοι θέλουμε είναι να επιταχύνουμε τους ρυθμούς ανάπτυξης, ώστε η χώρα μας να ανταποκριθεί στις σύγχρονες ανάγκες της κοινωνίας, της πληροφορίας και της κοινωνίας της γνώσης. Και δημιουργούμε καθήκον της ελληνικής πολιτείας, αφ' ενός να φτιάξουμε τις κατάλληλες υποδομές για την περαιτέρω ανάπτυξη της έρευνας και αφετέρου να προσφέρει τις ευκαιρίες για την αξιοποίηση αυτού του δυναμικού.

Η αναβάθμιση της έρευνας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποτελεί πρωταρχική προτεραιότητα για να καταστεί η χώρα μας ανταγωνιστική σε διεθνές επίπεδο.

Το σχέδιο νόμου εισάγει δυο γενικές κατευθύνσεις: πρώτον τη στρατηγική και το σχεδιασμό της έρευνας στη χώρα μας και δεύτερον, την αποτελεσματικότερη διαχείρισή της. Όσον αφορά τον στρατηγικό σχεδιασμό, γίνεται πρόβλεψη των δαπανών για την έρευνα από τον κρατικό προϋπολογισμό. Είναι σημαντικό να τονιστεί ότι μέχρι σήμερα η κύρια χρηματοδότηση της έρευνας στην Ελλάδα γίνεται από κοινοτικούς κυρίως πόρους.

Οι βασικές αρχές του σχεδιασμού αφορούν την ενίσχυση της βασικής έρευνας, της εφαρμοσμένης και τεχνολογικής έρευνας, των υποδομών και ερευνητικών κέντρων, η οποία να συνδέεται με τους στόχους της εθνικής και περιφερειακής πολιτικής και της χρηματοδότησης ερευνητικών κέντρων βασιζόμενων σε αξιολόγηση.

Σημαντική καινοτομία του σχεδίου νόμου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η σύνδεση της χρηματοδότησης των ερευνητικών κέντρων με την αποδοτικότητα τους. Και αυτό γίνεται βάσει της διαρκώς διενεργούμενης αξιολόγησης. Έτσι, δημιουργούμε σύστημα υποχρεωτικής εσωτερικής αξιολόγησης με κριτήρια του Εθνικού Συμβουλίου Έρευνας και Τεχνολογίας. Παράλληλα διενεργείται εξωτερική αξιολόγηση από επιτροπές εμπειρογνομώνων διεθνούς κύρους, ενώ ορίζεται και σύστημα αξιολόγησης των προτάσεων.

Επίσης, θεσπίζεται η αξιολόγηση των προτάσεων των επιτρο-

πών κρίσεων. Δημιουργείται μ' αυτόν τον τρόπο ένα αξιοκρατικό σύστημα χρηματοδότησης, μακριά από νοοτροπίες και πελατειακές πρακτικές του παρελθόντος. Ένα σύστημα που στηρίζεται στην αξία, την απόδοση, την ποιότητα και τη χρησιμότητα των ερευνητικών προγραμμάτων και των ερευνητικών φορέων φυσικά.

Η δεύτερη κατεύθυνση θέτει ως στόχο την αποτελεσματική διαχείριση της έρευνας, που είναι η αύξηση της απόδοσης της οικονομικής δαπάνης και η αξιοποίηση των επιστημονικών και τεχνολογικών αποτελεσμάτων για την οικονομική και φυσικά, κοινωνική πρόοδο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας επισημαίνω τη σπουδαιότητα του σχεδίου νόμου στη διαμόρφωση του κατάλληλου θεσμικού πλαισίου, ώστε να καταστεί η Ελλάδα, ανταγωνιστική και δυναμική στην οικονομία της γνώσης. Δημιουργεί ευκαιρίες για την ανάπτυξη έρευνας αιχμής, τη συνομολόγηση διεθνών συμφωνιών, την παραγωγή ερευνητικού έργου για τη βελτίωση της θέσης στην παγκόσμια ερευνητική κοινότητα, την καθιέρωση συστήματος αξιολόγησης των ερευνητικών έργων και των ερευνητικών φορέων, την ενδυνάμωση της διεθνούς παρουσίας της χώρας και τέλος την προώθηση της συνεργασίας των ερευνητικών φορέων με διεθνείς και ευρωπαϊκούς ερευνητικούς οργανισμούς σε σύγχρονα ερευνητικά επίπεδα, όπως η ενέργεια, η πληροφορική, οι τηλεπικοινωνίες, η βιοτεχνολογία, η διαστημική, η ιατρική, το περιβάλλον, οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και οι нанοτεχνολογίες.

Για όλους τους παραπάνω λόγους, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στηρίζω και ψηφίζω το νομοσχέδιο αυτό. Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Αυγενάκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά των συνεδριάσεων της Τρίτης 5 Φεβρουαρίου 2008, της Τετάρτης 6 Φεβρουαρίου 2008, της Πέμπτης 7 Φεβρουαρίου 2008 και της Παρασκευής 8 Φεβρουαρίου 2008 και ερωτάται το Σώμα εάν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς, τα Πρακτικά της Τρίτης 5 Φεβρουαρίου 2008, της Τετάρτης 6 Φεβρουαρίου 2008, της Πέμπτης 7 Φεβρουαρίου 2008 και της Παρασκευής 8 Φεβρουαρίου 2008 επικυρώθηκαν.

Θέλω να επισημάνω ότι αύριο Τετάρτη θα αρχίσουμε 10.30' ακριβώς με πρώτους ομιλητές την κ. Τσουρή, την κ. Παπακώστα και την κ. Μερεντίτη.

Κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό δέχεστε να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναινέση του Σώματος και ώρα 23.50' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Τετάρτη 20 Φεβρουαρίου 2008 και ώρα 10.30' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης: «Θεσμικό πλαίσιο έρευνας και τεχνολογίας και άλλες διατάξεις» και συζήτηση και λήψη απόφασης σύμφωνα με τα άρθρα 62 του Συντάγματος και 83 του Κανονισμού της Βουλής για την αίτηση άρσης της ασυλίας της Βουλευτού κ. Μαρίας-Ελένης Αποστολάκη, σύμφωνα με την ειδική ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

